

Budapest,
2001. június 12.,
kedd

65. szám

Ára: 1148,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2001: XXXI. tv.	
2001: XXXII. tv.	
2001: XXXIII. tv.	
2001: XXXIV. tv.	
2001: XXXV. tv.	
2001: XXXVI. tv.	
A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény, az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról	4117
A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról	4125
A határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény módosításáról	4127
Az egészségügyi szakellátási kötelezettségről, továbbá egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról	4132
Az elektronikus aláírásról	4137
A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról	4150

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2001. évi XXXI. törvény

a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló
1972. évi V. törvény, az ügyészségi szolgálati viszonyról
és az ügyészségi adatkezelésről szóló
1994. évi LXXX. törvény, valamint egyéb törvények
módosításáról*

I. Fejezet

*A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló
1972. évi V. törvény módosítása*

1. § A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló — többször módosított — 1972. évi V. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

„(2) Az ügyészség törvényben meghatározott ügyekben nyomozást végez, felügyeletet gyakorol a nyomozás törvényessége felett, törvényben meghatározott egyéb jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett.”

2. § (1) Az Ütv. 3. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi c)—f) pont megjelölése d)—g) pontra változik:

[Az (1) bekezdésben megjelölt feladatok érdekében az ügyészség]

„c) törvényben meghatározott egyéb jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben,”

(2) Az Ütv. 3. §-a (2) bekezdésének — az (1) bekezdés szerint d) pontra változott — rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben megjelölt feladatok érdekében az ügyészség]

„d) gyakorolja a vádemelés közhatalmi jogkörét; a bírósági eljárásban képviseli a vádat, továbbá gyakorolja a büntetőeljárás törvényben számára biztosított jogorvoslati jogokat;”

(3) Az Ütv. 3. §-ának (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdésben megjelölt feladatok érdekében az ügyészség]

„h) ellátja a nemzetközi szerződésekből, különösen a jogsegély kérésével és nyújtásával összefüggésben rá háruló feladatokat.”

3. § Az Ütv. 5. §-a (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő f)—h) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi h)—i) pont megjelölése i)—j) pontra változik:

(A legfőbb ügyész)

„e) a bűncselekmény nyomozását bármely nyomozó hatóságtól az ügyészség hatáskörébe vonhatja, az ügyek ügyészségi nyomozása során más nyomozó hatóságok tagjait — szolgálati, közszolgálati jogviszonyukat nem érintve — az országos vezető egyetértésével igénybe veheti;

f) a büntetőeljárás törvényben meghatározottak szerint a büntető ügyekben hozott jogerős határozatok ellen felülvizsgálati indítványt vagy a törvényesség érdekében jogorvoslatot nyújthat be a Legfelsőbb Bírósághoz;

g) a Legfelsőbb Bíróság előtti jogegységi eljárásban gyakorolja a külön törvényben meghatározott jogkörét;

h) indítványozza közzvadás bűncselekmény vagy szabálysértés miatt a mentelmi jog felfüggesztését, illetőleg, ha törvény az eljárás megindítását valamely szerv, személy hozzájárulásához köti, kezdeményezi a hozzájárulás megadását;”

4. § Az Ütv. 7. §-a (2) bekezdésének d)—e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyész a nyomozás törvényességének felügyelete során)

„d) feljelentés kiegészítést, nyomozást vagy pótnyomozást rendelhet el, annak lefolytatására a nyomozó hatóságot utasíthatja;

e) törvényben meghatározott feltételek esetén gondoskodik a nyomozás megtagadásáról vagy megszüntetéséről, illetőleg a vádemelést elhalasztja, vagy pedig az ügyben vádat emel;”

5. § Az Ütv. a 9. §-át követően a következő alcímmel és 9/A. §-sal egészül ki:

„Titkos információgyűjtés az ügyészségi nyomozás során

9/A. § (1) Az ügyészségi nyomozás [az 5. § (2) bekezdésének e) pontja, a 7. § (2) bekezdésének f) pontja és a melléklet 1. pontja, valamint 2. pontja] során bűncselekmény elkövetésének felderítése, megszakítása, az elkövető kilétének megállapítása, az elkövető elfogása, tartózkodási helyének megállapítása, továbbá a bizonyítékok megszerzése céljából az ügyész, illetve megbízása alapján az ügyészségi nyomozó — az e törvényben foglalt eltérésekkel — titkos információgyűjtést végezhet a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) VII. fejezetében meghatározott szabályok szerint. Ahol az Rtv. a titkos információgyűjtés körében a rendőrség számára

állapít meg jogokat, ott az ügyészségi nyomozást végző ügyészi szervet kell érteni.

(2) Ha az Rtv. a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés keretében végzett cselekményhez az ügyész engedélyét (hozzájárulását, jóváhagyását) írja elő, az engedélyezés jogkörét a felettes ügyész gyakorolja.

(3) A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtésre szolgáló eszközök és módszerek (a továbbiakban: különleges eszköz) alkalmazása iránti kérelmet az ügyészségi nyomozást végző ügyészségi szerv vezetője terjeszti elő. A különleges eszköz alkalmazásának sürgősségi elrendelésére az ügyészségi nyomozást végző ügyészségi szerv vezetője jogosult.

(4) Az ügyészségi nyomozás során a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés elvégzésére a felettes ügyész — a nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével — bármely titkos információgyűjtés végzésére jogosult szervet utasíthatja. A katonai ügyészségi nyomozás során a katonai ügyész a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés elvégzésére az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatot is megkeresheti. A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés elvégzésére az ügyész a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatot keresi meg. A titkos információgyűjtés végzésére jogosult szerv a titkos információgyűjtést köteles elvégezni.

(5) Ha a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett bűncselekmény nyomozása során az ügyész titkos információgyűjtést kezd, e tényről tájékoztatja azon szolgálat főigazgatóját, amelynek állományába az említett személy tartozik. A titkos információgyűjtés elvégzésére ilyen esetben az ügyész az érintett nemzetbiztonsági szolgálatot is felkérheti.

(6) A titkos információgyűjtés eszközei, módszerei alkalmazásának részletes szabályait a legfőbb ügyész állapítja meg.”

6. § (1) Az Ütv. 10. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E feladat megvalósítása érdekében az ügyész)

„a) a büntető ügyekben a bíróság előtt képviseli a vádat; a vádat elejtheti vagy módosíthatja, részt vehet a bírósági tárgyaláson, és a bíróság döntése előtt az ügyben felmerülő minden kérdésben indítványt tehet.”

(2) Az Ütv. 10. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E feladat megvalósítása érdekében az ügyész)

„d) gyakorolja a törvényben számára biztosított jogorvoslati jogokat;”

(3) Az Ütv. 10. §-ának (2) bekezdése a következő e)—f) ponttal egészül ki:

(E feladat megvalósítása érdekében az ügyész)

„e) mindazon perekben és peren kívüli eljárásokban, amelyekben az ügyészt külön törvény alapján önállóan, vagy más mellett keresetindítási jog, illetőleg jogorvoslati jog illeti meg, az ügyészi perbelépés (jogorvoslat) megfontolása céljából a bírósági iratokba betekinthes;

f) külön törvény felhatalmazása alapján az ügyész által közérdekből indítható polgári peres eljáráshoz az állami, a

helyi önkormányzati és a kisebbségi önkormányzati szervezetek, a közttestületek és a gazdálkodó szervezetek vezetőitől iratok és adatok rendelkezésre bocsátását, továbbá felvilágosítás adását kérheti; a megkeresett szerv vezetője az ügyészi felkérésnek köteles az ügyész által kitűzött határidőn belül eleget tenni.”

(4) Az Ütv. 10. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A helyi bíróságon ügyészségi titkár is képviselheti a vádat, kivéve, ha a terhellet fogvatartják.”

7. § Az Ütv. 11—12. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„11. § Az ügyész az ezen fejezetben írt felügyeleti tevékenysége során bármely időpontban

a) ellenőrizheti a büntetés-végrehajtási intézetekben és a nyomozó hatóságoknál

aa) az őrizetbe vétel,

ab) az előzetes letartóztatás,

ac) a kényszergyógykezelés és az ideiglenes kényszergyógykezelés,

ad) a szabadságvesztés,

ae) az idegenrendészeti őrizet,

af) a szabálysértési és a pénzbírságot helyettesítő elzárás, valamint

ag) a nyomozó hatóságok előállító helyiségeiben fogatosított személyes szabadságkorlátozás törvényességét; a büntetés-végrehajtási szerveknél, a nyomozó hatóságoknál megtekintheti a fogvatartás körülményeit és rendjét szabályozó utasításokat, a fogvatartási iratokat;

b) ellenőrizheti a javítóintézetekben az előzetes letartóztatás fogatosításának, valamint a javítóintézeti nevelés végrehajtásának törvényességét;

c) ellenőrizheti az illetékes szerveknél a büntetések és az intézkedések végrehajtására vonatkozó jogszabályok megtartását, így különösen

ca) a közérdekű munka,

cb) a pénzbüntetés,

cc) a mellékbüntetések,

cd) a kényszergyógyítás végrehajtását, továbbá

ce) a feltételes szabadságra bocsátás, a pártfogó felügyelet, az utógondozás,

cf) a bűnmegelőzési ellenőrzés,

cg) a bűnügyi és körözési nyilvántartás, valamint

ch) a lakhelyelhagyási tilalom keretében elrendelt házi őrizet, és

ci) az idegenrendészeti közösségi szálláshelyeken a kijelölt kötelező tartózkodás fogatosításának törvényességét, megtekintheti a fogvatartás körülményeit és rendjét szabályozó utasításokat, a fogvatartási iratokat;

d) meghallgathatja a fogvatartottakat, illetve felülvizsgálhatja a büntető ügyben hozott határozatok végrehajtásával kapcsolatos panaszokat;

e) ellenőrizheti a fogvatartottakkal való bánásmód törvényességét, a végrehajtás alatt állók jogvédelmére vonatkozó rendelkezések érvényesülését.

12. § (1) A 11. § a)—c) pontjaiban meghatározott személyes szabadságot korlátozó büntetések, intézkedések és kényszerintézkedések végrehajtására illetékes szervek vezetői kötelesek az ügyésznek a törvények megtartására és a fogvatartás körülményeire vonatkozó rendelkezéseit teljesíteni. E szervek vezetői az ügyész utasításai ellen felettes szerveik útján előterjesztést tehetnek a felettes ügyészhez, melynek nincs halasztó hatálya.

(2) Az ügyész köteles nyomban szabadlábra helyezni azokat, akiket törvényes határozat nélkül vagy a határozatban megjelölt időponton túl tartanak fogva.

(3) Az ügyész a törvényben meghatározott esetben indítványt tesz, a büntetés-végrehajtással kapcsolatos bírósági eljárásban részt vesz, illetve részt vehet a tárgyaláson, illetve a meghallgatáson.

(4) Ha az ügyész a bíróság büntetés-végrehajtási igazgatási tevékenységével összefüggésben intézkedésre okot adó körülményt észlel, a jogszabályi rendelkezés érvényesülésének biztosítása érdekében a megyei (fővárosi) bíróság elnökének intézkedését kezdeményezi.”

8. § Az Ütv. a következő 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § (1) Felügyeleti jogkörében az ügyész

a) a végrehajtás bármely kérdésében vizsgálatot tarthat, illetve az ellenőrzött szervet vizsgálat tartására kérheti fel,

b) a végrehajtásra illetékes szervek vezetőitől az ügyész iratok és adatok rendelkezésre bocsátását, illetőleg megküldését, továbbá felvilágosítás adását kérheti,

c) a végrehajtási szerveknél általános érvényű rendelkezés (intézkedés, utasítás stb.) kiadását, módosítását vagy hatályon kívül helyezését kezdeményezheti.

(2) Az illetékes szerv vezetője az (1) bekezdés a) és b) pontjában megjelölt ügyészi felkérésnek köteles eleget tenni.”

9. § (1) Az Ütv. 13. §-a (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyész a törvényesség biztosítása érdekében az ügyészi törvényességi felügyelet során)

„e) megtekintheti az ügyészi törvényességi felügyelet körébe tartozó szervek általános érvényű rendelkezéseit és egyedi döntéseit, a törvényesség érdekében szükség esetén vizsgálatot tarthat, illetőleg az ellenőrzési vagy felügyeleti joggal felruházott szervet vizsgálat tartására kérheti fel; ezzel összefüggésben a szervek területére, helyiségeibe beléphet;”

(2) Az Ütv. 13. §-ának (3) bekezdésében „az (1) bekezdés” szövegrész helyébe „a (2) bekezdés” szövegrész lép.

10. § Az Ütv. 14. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a 14. § a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az ügyész az óvást egyedi ügyben hozott jogerős rendelkezés ellen annak közlését követő egy éven túl nyújtja be, az óvás folytán tett intézkedés jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat nem sérthet, az (5) bekezdésben meghatározott esetek kivételével.

(4) Ha az ügyész az óvást egyedi ügyben hozott jogerős rendelkezés ellen annak közlését követő három éven túl nyújtja be, a (3) bekezdésben és a 17. § (5) bekezdésében meghatározott korlátokon túl az óvás folytán tett intézkedés — az (5) bekezdésben megállapított esetek kivételével — jogot nem korlátozhat vagy vonhat el, illetőleg kötelezettséget és joghátrányt nem állapíthat meg.

(5) Ha az ügyész az óvást egyedi ügyben hozott jogerős rendelkezés ellen annak közlését követő három éven túl nyújtja be, az óvás folytán tett intézkedés jogot korlátozhat vagy vonhat el — annak jóhiszemű szerzésére és gyakorlására tekintet nélkül —, illetőleg kötelezettséget és joghátrányt állapíthat meg, ha

a) az az ügy, amelyben a törvénysértő rendelkezést hozták, nem tartozik az ügyben eljáró szerv hatáskörébe, vagy

b) a szervnek az ügyben eljáró dolgozója a kötelességét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte és ez a szerv rendelkezését befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki.

(6) Az egyedi határozatok vagy általános érvényű rendelkezések meghatározott fajtái ellen irányuló ügyészi óvást csak törvény zárhatja ki. Törvény a (3) és (4) bekezdésben megjelölnél rövidebb időtartamot is megállapíthat az ügyészi óvás folytán tett intézkedések ott írt joghatása tekintetében.”

11. § Az Ütv. 17. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felügyelet során az ügyészt a 13—16. §-ban megállapított jogok illetik meg, óvást azonban a szabálysértési hatóság felettes szervéhez nem nyújthat be. Az óvást — ha azzal a szabálysértési hatóság nem ért egyet — külön törvény szerint a helyi bíróság bírálja el. Az ügyész továbbá kérdésfeltevési, nyilatkozat- és indítványtételi joggal részt vehet a szabálysértési ügyben tartott meghallgatáson.

(3) Az ügyész külön törvényben meghatározott szabályok szerint elbírálja a szabálysértési hatóság intézkedése és határozata ellen benyújtott panaszt, és ellenőrzi a szabálysértési hatóság eljárást megszüntető határozatának törvényességét.

(4) Az ügyésznek az elzárásra, a pénzbírságot helyettesítő elzárásra, illetőleg a szabadon bocsátásra, valamint a fogvatartás körülményeire vonatkozó, egyedi ügyekben adott utasításait az eljáró szervek teljesíteni kötelesek. Az ügyészség utasítása ellen az érintett szerv a felettes ügyészhez előterjesztéssel élhet. Az előterjesztésnek nincs halasztó hatálya.”

12. § Az Ütv. 18. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a 18. § jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) Az ügyészség tudományos és kutató szerve az Országos Kriminológiai Intézet.”

13. § Az Ütv. 21. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ügyészségi nyomozás teljesítésében az 5. § (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott hatóságok tagjai is részt vehetnek.”

14. § (1) Az Ütv. 21. §-ának (2) bekezdésében az „ügyészségi fogalmazók és ügyészségi nyomozók” szövegrész helyébe az „ügyészségi fogalmazók, ügyészségi nyomozók és ügyészségi ügyintézők” szövegrész lép.

(2) Az Ütv. 22. §-ának (1) bekezdésében „az ügyészségi fogalmazók és az ügyészségi nyomozók” szövegrész helyébe „az ügyészségi fogalmazók, az ügyészségi nyomozók és az ügyészségi ügyintézők” szövegrész lép.

(3) Az Ütv. 23. §-ában a „fogalmazót és nyomozót” szövegrész helyébe a „fogalmazót, nyomozót és ügyészségi ügyintézőt” szövegrész lép.

15. § Az Ütv. a következő 24/D. §-sal egészül ki:

„24/D. § (1) Ahol törvény az ügyésznek utasítási jogkört biztosít, az utasított szervek az utasításnak kötelesek eleget tenni.

(2) Az ügyész törvényben szabályozott eljárása során az eljárással érintett szerv, személy rendelkezése alatt álló területre, helyiségbe — ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján jogszabály másként nem rendelkezik — igazolványa felmutatásával beléphet.”

16. § Az Ütv. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § (1) Az ügyész köteles a hozzá beérkezett panaszokat (kérelmeket) késedelem nélkül megvizsgálni vagy megvizsgáltatni, törvénysértés esetén a szükséges intézkedéseket megtenni, és a panasz (kérelem) elintézéséről a panaszost (kérelmezőt) értesíteni.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a panasz (kérelem) elbírálása mellőzhető, ha azt nem jogosult terjesztette elő, illetőleg az ügyész a törvényben biztosított jogorvoslati kérelmet már elbírálta, vagy ha a panaszt a sérelmezett határozat közlésétől számított egy éven túl nyújtották be, és a késelemet alapos indokkal nem igazolták. Erről a panaszost (kérelmezőt) értesíteni kell.”

17. § Az Ütv. mellékletének

a) 1. b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) A hivatalos személy elleni erőszak, valamint a hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt elkövetett rablás, amennyiben a cselekményt a bíróság, az ügyészség vagy a rendőrség állományába tartozó személy, illetve önálló bírósági végrehajtó vagy önálló bírósági végrehajtó

helyettes ellen követtek el. [Btk. 229. §, valamint 321. § (3) bek. d) pont, (4) bek. b)—c) pont]”,

b) 1. c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) A bírák, ügyészek, bírósági és ügyészségi titkárok, fogalmazók és ügyintézők, az ügyészségi nyomozók, valamint az önálló és a megyei bírósági végrehajtók és a végrehajtó-helyettesek, továbbá a közjegyzők és közjegyző-helyettesek által elkövetett bármilyen bűncselekmény, továbbá az ülnöknek az igazságszolgáltatással összefüggésben elkövetett bűncselekménye”;

c) 1. e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„e) A b) pontban felsoroltak vonatkozásában elkövetett vesztegetés [Btk. 253. §], a vezető beosztású vagy fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott más hivatalos személy által elkövetett vesztegetés [Btk. 250. § (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdésének második tétele] és a befolyással üzérkedés [Btk. 256. §-a (1)—(2) bekezdés]”.

II. Fejezet

Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény módosítása

18. § Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alkalmazotti tanács (Országos Tanács) tagja (tisztviselője) a 4. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott jogosultság gyakorlásával összefüggésben — ha törvény eltérően nem rendelkezik — a munkáltató nyilvántartásaiba betekinhet, s minden olyan kérdésben tájékoztatást kérhet, amely az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyával összefüggő szociális érdekeivel, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályok megtartásával kapcsolatos. A munkáltató a betekintést és a tájékoztatást nem tagadhatja meg.”

19. § Az Üsztv.

a) 8. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „fellebbviteli főügyészségen” szövegrész helyébe a „Fellebbviteli Főügyészség”;

b) 46/H. §-a (2) bekezdésének d) pontjában a „fellebbviteli főügyészség” szövegrész helyébe a „Fellebbviteli Főügyészség” szövegrész lép.

20. § Az Üsztv. 10. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ügyészi tanács póttagjának kell tekinteni, aki az érvényesen leadott szavazatok legalább húsz százalékát megszerezte. Ha az ügyészi tanács tagjának a megbízatása

megszűnik, a kieső tag helyére az ügyészi tanácsba a megválasztott póttagok közül — az elért szavazatok sorrendjében — megfelelő számban tanácstagot kell behívni.”

21. § Az Üsztv. a 24. §-át követően a következő alcímmel és 24/A—24/C. §-sal egészül ki:

„Az Igazságügyi Minisztériumba és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalába beosztott ügyész

24/A. § (1) A legfőbb ügyész az ügyészt — hozzájárulásával és az igazságügy-miniszter egyetértése esetén — beoszthatja az Igazságügyi Minisztériumba.

(2) A legfőbb ügyész az ügyészt — hozzájárulásával és Országos Igazságszolgáltatási Tanács (a továbbiakban: OIT) Hivatala vezetőjének egyetértése esetén — határozott vagy határozatlan időre, illetőleg meghatározott feladatra beoszthatja az OIT Hivatalába.

(3) Az Igazságügyi Minisztériumba és az OIT Hivatalába beosztott ügyész megtartja ügyészi tisztségét, de ügyészi jogkört nem gyakorolhat. Javadalmazására az ügyészre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) A határozott időre kinevezett ügyész az Igazságügyi Minisztériumba és az OIT Hivatalába nem osztható be.

24/B. § (1) Az Igazságügyi Minisztériumba és az OIT Hivatalába beosztott ügyész köteles a vezetői intézkedéseket, utasításokat teljesíteni, érvényesülésüket elősegíteni.

(2) Az Igazságügyi Minisztériumba és az OIT Hivatalába beosztott ügyész jogállására a 35—40. §, a 44. § (1)—(3) bekezdése, valamint az 51. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha törvény az OIT Hivatalába beosztott ügyész jogállásáról kifejezetten nem rendelkezik, az OIT Hivatalába beosztott bíróra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az Igazságügyi Minisztériumba beosztott ügyész felett a fegyelmi jogkört a legfőbb ügyész gyakorolja a X. fejezet rendelkezései szerint azzal, hogy a fegyelmi eljárás megindítását az igazságügy-miniszter kezdeményezheti.

24/C. § (1) A legfőbb ügyész az ügyész igazságügyi minisztériumi, illetőleg OIT hivatali beosztását megszünteti:

a) az ügyész kérelmére,

b) az igazságügy-miniszter, illetőleg az OIT Hivatala vezetőjének indítványára,

c) hivatalból, előzetesen kikérve az igazságügy-miniszter, illetőleg az OIT Hivatala vezetőjének véleményét.

(2) Az ügyész a beosztás megszüntetésének közlését követően további 30 napig köteles az Igazságügyi Minisztériumban, illetőleg az OIT Hivatalában a feladatait ellátni, ettől azonban a felek közös megegyezéssel eltérhetnek.

(3) Az Igazságügyi Minisztériumba, illetőleg az OIT Hivatalába történt beosztása megszűnését követően

az ügyészt tényleges ügyészi álláshelyre kell — pályázat nélkül — kinevezni, az igazságügyi minisztériumi, illetőleg az OIT hivatali beosztását megelőző vagy azzal legalább azonos szintű, lehetőleg az ügyész lakóhelye szerinti, illetőleg korábbi szolgálati helyével azonos városban lévő szolgálati helyre. Hozzájárulásával az ügyész más szolgálati helyre is kinevezhető.”

22. § Az Üsztv. 28. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az öregségi nyugdíjra jogosult vagy rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjban részesülő ügyészt, ha e jogcímen felmentését kezdeményezi, a legfőbb ügyész köteles — az ügyészi tanács véleményének kikérése nélkül — az (1) bekezdés *d*) pontja alapján felmenteni. E jogcímen az ügyész kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.”

23. § Az Üsztv. a következő 50/E. §-sal egészül ki:

„50/E. § (1) Az Igazságügyi Minisztériumba és az OIT Hivatalába beosztott ügyészre a 46—50/D. §-okban foglalt rendelkezéseket a (2)—(5) bekezdések szerinti eltéréssel kell alkalmazni.

(2) Az ügyész a beosztási pótlékára a korábbi beosztásának megfelelően jogosult. Ha az ügyész korábban helyi ügyészségen működött, részére a főügyészségi ügyészre vonatkozó mértékű beosztási pótlékot kell megállapítani, és az Igazságügyi Minisztériumba, illetőleg az OIT Hivatalába beosztott ügyészként eltöltött szolgálati idő tartamát főügyészségen eltöltött időnek kell tekinteni.

(3) Az Igazságügyi Minisztériumban és az OIT Hivatalában főosztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi, illetve osztályvezetői munkakört ellátó ügyész vezetői pótlékra a következők szerint jogosult:

a) a főosztályvezető és a főosztályvezető-helyettes vezetői pótléka a megyei főügyészre, illetve a megyei főügyészhelyettesre,

b) osztályvezető vezetői pótléka a nagyobb helyi ügyészséget vezető ügyészre irányadó összeggel azonos.

(4) Az OIT Hivatalába beosztott ügyész a (2) bekezdés szerint járó beosztási pótlékon felül a legalacsonyabb ügyészi alapilletmény 10 százalékára is jogosult.

(5) Az ügyész soron kívüli előresorolására és részére cím adományozására — az Igazságügyi Minisztériumba beosztott ügyész esetén az igazságügy-miniszternek, az OIT Hivatalába beosztott ügyész esetén az OIT Hivatala vezetőjének javaslatára — a legfőbb ügyész jogosult.”

24. § Az Üsztv. 94. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A törvény nem érinti a hivatásos és szerződéses állományú katoná, továbbá a honvédségi közalkalmazott — más, a reájuk vonatkozó külön jogszabályokban foglalt — egyéb jogait és kötelességeit.”

25. § Az Üsztv. 95. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az ügyészségi alkalmazott nyugdíjasnak minősül, köteles e tényről tájékoztatni a munkáltatói jogkör gyakorlóját.”

26. § (1) Az Üsztv. 99. §-a a következő (7)—(9) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7)—(13) bekezdés (10)—(16) bekezdésre változik:

„(7) Az ügyészség a büntetőjogi tevékenysége során keletkező és általa kezelt személyes adatokat a büntető ügyben eljáró más hatóság, a büntetés-végrehajtási szervezet és a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint kegyelem iránti előterjesztéshez, továbbá jogsegélykérelem elintézéséhez és a bűnügyi jogsegélyről szóló jogszabályokban meghatározott, illetőleg nemzetközi egyezményből eredő feladatai teljesítéséhez az igazságügy-miniszter részére kérelemre — a kérelmező szerv által törvény alapján kezelhető adatok körére kiterjedően — átadhatja. Az adatátadást, illetőleg az adatátvitelt mindkét szervnél dokumentálni kell.”

(8) Az ügyészség a titkos információgyűjtés alkalmazásával érintett személyek (beleértve az ügyészséggel együttműködőket és a fedett nyomozókat is) adatait — a különleges eszközzel végzett megfigyelés során rögzített érdektelen információ vagy az ügyben nem érintett személy adatai kivételével — és az alkalmazás eredményét, ha büntetőeljárás nem indul, a titkos információgyűjtés lezárását követő legfeljebb 2 évig, büntetőeljárás lefolytatása esetén a büntethetőség elévüléséig, elítélés esetén a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig, illetőleg legfeljebb 20 évig, együttműködők, illetőleg fedett nyomozók esetén az együttműködés, illetőleg a fedett nyomozói tevékenység megszűnésétől számított 20 évig kezelheti. A különleges eszközzel végzett megfigyelés során rögzített érdektelen információt, illetőleg az ügyben nem érintett személy adatait haladéktalanul, de legkésőbb 48 órán belül meg kell semmisíteni.

(9) A Magyar Köztársasággal két- vagy többoldalú nemzetközi szerződés alapján együttműködő nemzetközi bűnüldözési és igazságszolgáltatási szervezetek részére az ügyészség a nyomozó hatósági jogkörébe tartozó bűncselekményekkel összefüggésben keletkezett személyes adatokat — beleértve a bűnügyi, valamint a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokat is — ezen szervezeteknek, illetőleg szervezetektől nemzetközi szerződés, valamint az e szervezetekkel való együttműködésre vonatkozó törvény rendelkezése alkalmazásával vehet, illetőleg adhat át. Az átvétel, illetve átadás feltétele minden esetben, hogy az súlyos vagy közvetlen veszély elhárításához vagy bűncselekmény megelőzéséhez szükséges, és a személyes adatok kezelésének feltételei az adatkezelőnél minden egyes adat tekintetében teljesülnek.”

(2) Az Üsztv. 99. §-ának — az (1) bekezdés szerint (14) bekezdésre változott — rendelkezésében a „csak a (10) bekezdésben” szövegrész helyébe „csak a (13) bekezdésben” szövegrész lép.

27. § (1) Az Üsztv. 3. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ügyészégi alkalmazottak tanácsa (a továbbiakban: alkalmazotti tanács) működik:]

„*e*) az Országos Kriminológiai Intézetben (a továbbiakban: OKRI).”

(2) Az Üsztv. 86. §-ának (2) bekezdésében az „Országos Kriminológiai és Kriminálisztikai Intézet” szövegrész helyébe az „OKRI” szövegrész lép.

(3) Az Üsztv. 90/G. §-ának (1) bekezdésében az „Országos Kriminológiai és Kriminálisztikai Intézetnél (OKKRI)” szövegrész, valamint a (2) bekezdésében az „OKKRI-nál” szövegrész helyébe az „OKRI-nál” szövegrész lép.

(4) Az Üsztv. 7. számú mellékletének 2. pontjában az „Országos Kriminológiai és Kriminálisztikai Intézet (OKKRI)” szövegrész, valamint 2—5. pontjaiban az „OKKRI” szövegrész helyébe az „OKRI” szövegrész lép.

28. § (1) Az Üsztv. 100. §-ának (1)—(2) bekezdésében a „fogalmazó és nyomozó” szövegrész helyébe a „fogalmazó, nyomozó és ügyészégi ügyintéző” szövegrész lép.

(2) Az Üsztv. 100. §-a (3) bekezdésének felvezető szövege és *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész, ügyészégi titkár, fogalmazó, nyomozó és ügyészégi ügyintéző közvetlenül vagy az ügyészégi informatikai eszközök felhasználásával — ha törvény eltérően nem rendelkezik — a feladatkörének ellátása során jogosult arra, hogy

a) a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvényben, illetve a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvényben meghatározott feladatai teljesítése érdekében szükség szerint — az általános munkarend korlátaitól függetlenül — térítés nélkül igénybe vegye a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, az Országos Gépjármű Alapnyilvántartás, a külföldre utazásban korlátozottakra és az útlevelelre vonatkozó nyilvántartások, a bűnügyi nyilvántartás (a büntettek, a kényszerintézkedés alatt állók, a büntetőeljárás alatt állók, a daktiloszkópiái és fénykép, valamint a DNS-profilok nyilvántartása), a személy- és tárgykörözések nyilvántartása, a cégnyilvántartás, az ingatlan-nyilvántartás, a büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartottak nyilvántartása, a Határőrség határregisztrációs rendszerének, a Vám- és Pénzügyőrség vámregisztrációs és vámszám rendszerének, továbbá az egyes nyomozó szervek nyomozást támogató informatikai rendszereinek adatszolgáltatását; az erre irányuló adatkéréseket hiányos és töredék adatok esetén is teljesíteni kell;”

29. § (1) Az Üsztv. 8. számú mellékletének I. 1. *a*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyészség — törvényben meghatározott nyomozási, nyomozásfelügyeleti, büntetőbíróvási és büntetés-végrehajtási felügyeleti tevékenysége ellátása körében, az erre rendszeresített lajstromok, ügykönyvek, segédkönyvek és segédkönyv jellegű gyűjtők, valamint számítógépes adattárak segítségével —

kezeli, illetve az adatkezelésre feljogosított más szervek nyilvántartásából átveszi:)

„*a*) a természetes személyek egyedi azonosító adatait (név, leánykori név, születési hely, év, hó, nap, anyja neve, személyi azonosítója, lakcíme, büntetett előéleti adatai, állampolgársága, fényképe és számítógépre vitt saját kezű aláírásmintája);”

(2) Az Üsztv. 8. számú mellékletének I. 1. pontja a következő *f*) alponttal egészül ki:

(Az ügyészség — törvényben meghatározott nyomozási, nyomozásfelügyeleti, büntetőbíróvási és büntetés-végrehajtási felügyeleti tevékenysége ellátása körében, az erre rendszeresített lajstromok, ügykönyvek, segédkönyvek és segédkönyv jellegű gyűjtők, valamint számítógépes adattárak segítségével — kezeli, illetve az adatkezelésre feljogosított más szervek nyilvántartásából átveszi:)

„*f*) az ügyészség törvényben előírt feladatai ellátása szempontjából szükséges egyéb adatokat.”

III. Fejezet

Záró rendelkezések

30. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E törvény 14. §-a és 28. §-ának (1) bekezdése 2002. január 1. napján lép hatályba.

(3) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ütv. 7. §-ának (4) bekezdése és 13. §-a (4) bekezdésének „a Kormánynak közvetlenül alárendelt” szövegrésze, továbbá az Üsztv. 13. §-a (5) bekezdésének „budapesti székhelyű” szövegrésze, valamint 41. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja a hatályát veszti.

(4) Az Üsztv. 46/G. §-a (3) bekezdésének az „(1) bekezdésben” szövegrésze helyébe a „(2) bekezdésben”, 26. §-a *j*) pontjának a „(4) bekezdésben” szövegrésze helyébe az „(5) bekezdésben” szövegrész lép.

31. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. évi törvény (a továbbiakban: Ktv.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bíróra, illetve ügyészre, ha törvény másként nem rendelkezik, e törvény rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

(2) A Ktv. 15. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közszolgálati jogviszony megszűnik:)

„*e*) az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bíró, illetve ügyész minisztériumi beosztásának megszűnésével.”

32. § Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 75. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e fejezetben szabályozott eljárásokban a közigazgatási szerv határozatát a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogra tekintet nélkül meg kell semmisíteni, ha)

„a) az ügy nem a közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik,“

33. § Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény mellékletének 26. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. Az ügyészség büntetőjogi tevékenysége körében államtitokkörbe tartoznak:

a) A Be. 127. §-ának (3) bekezdése és 139. §-ának (3) bekezdése szerinti eljárásban az együttműködő gyanúsítottokra vonatkozó adatok.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év

b) Az ügyészségi nyomozás során végzett titkos információgyűjtés tekintetében:

ba) az információgyűjtés eszközeinek, az erők és módszerek alkalmazásának eljárási szabályai.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 30 év.

bb) A konkrét személyre, ügyre vonatkozó titkos információgyűjtő tevékenység során keletkezett és ehhez kapcsolódó minden konkrét adat a büntetőeljárásban történő felhasználásig, valamint azok nyilvántartása, tekintet nélkül az adathordozóra, fajtájára.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.

bc) Az ügyészséggel együttműködő személy és a fedett nyomozó kiléte, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 64. § (8) bekezdése alapján az ott megjelölt nyilvántartásokban fedőadatok elhelyezésének ténye és az elhelyezésre vonatkozó rendelkezést tartalmazó okirat vagy más adathordozó.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.

bd) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 64. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 68/B. §-a alapján létrehozott fedőintézmények jellegével összefüggő, valamint a pénzügyi eszközök forrását tartalmazó adatok.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.”

34. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Be.) 291. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az (1) bekezdés a) pontja esetében a Legfelsőbb Bíróság maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, ha a terhelt felmentésének, a kényszergyógykezelés mellőzésének, az eljárás megszüntetésének, illetőleg enyhébb büntetés kiszabásának vagy enyhébb intézkedés alkalmazásának van helye, valamint, ha a bíróság a büntetés végrehaj-

tását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztette fel.”

(2) A Be. 291. §-ának (6) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ha a hatályon kívül helyezés a 291. § (1) bekezdésének a) pontja alapján azért történt, mert a bíróság a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztette fel, a megismételt eljárásban a súlyosítási tilalom nem érvényesül.”

35. § (1) A Be. 291/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„291/B. § A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt javára a törvényesség érdekében jogorvoslatnak van helye, ha

a) a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására vagy kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt,

b) a bűncselekmény törvénysértő minősítése, vagy más anyagi jogszabálysértés miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak,

c) a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom [234. § (1) bek., 241. §, 354. § (3) bek.] megsértésével került sor,

feltéve, hogy a jogerős ügydöntő határozat más jogorvoslattal nem támadható meg.”

(2) A Be. 291/F. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az indítványt a 291/B. § a) pontja alapján terjesztették elő, a b) pont alapján is, ha pedig a b) pont alapján terjesztették elő, az a) pont alapján is felül kell vizsgálni a határozatot.”

(3) A Be. 291/I. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a korábban eljárást bíróságot új eljárásra utasítja, ha

a) a bíróság az ügydöntő határozatát a 291/B. § a) vagy b) pontjában írt anyagi jogszabálysértéssel hozta, vagy

b) az ügydöntő határozat meghozatalára a 291/B. § (1) bekezdésének c) pontjában írt eljárási szabálysértéssel került sor.

(2) A Legfelsőbb Bíróság maga is hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, ha a terhelt felmentésének, a kényszergyógykezelés mellőzésének, az eljárás megszüntetésének, illetőleg enyhébb büntetés kiszabásának vagy enyhébb intézkedés alkalmazásának van helye.”

36. § (1) A Be. 384. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogerős ítélet alapján kitöltött szabadságvesztésért, javítóintézeteti nevelésért, illetőleg kényszergyógykezelésért a terheltnek kártalanítás jár, ha perújítás, felülvizsgálat vagy törvényesség érdekében emelt jogorvoslat folytán felmentették, enyhébb büntetésre ítélték, próbára bocsátották, illetőleg az eljárást vele szemben megszü-

tették, avagy megállapították, hogy a kényszergyógykezelést törvényes ok nélkül rendelték el.”

(2) A Be. 384. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs helye kártalanításnak, ha a terhelt)

„*b*) az alapügyben hozott ítélet ellen nem fellebbezett, kivéve a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat esetét.”

(3) A Be. 385. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terhelt a jogerős felmentő ítélet, a jogerős megszüntető végzés, a perújítás, a felülvizsgálati eljárás vagy a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat eredményeképpen hozott jogerős határozat vele történő közlésétől számított hat hónapon belül terjeszthet elő kártalanítási igényt.”

(4) A Be. 386. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzbüntetés, a pénzmellékbüntetés, bünyügyi költség, vagyoni előny és elkobzás alá eső érték címén befizetett összeget a terheltnek vissza kell téríteni, ha perújítás, felülvizsgálat vagy törvényesség érdekében emelt jogorvoslat folytán felmentették, illetőleg az ennek folytán hozott határozat ilyen kötelezést nem, vagy alacsonyabb mértékben tartalmaz.”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XXXII. törvény

a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról*

1. § (1) A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) 4. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Kérelmére honosítható a nem magyar állampolgár, ha:)

„*e*) igazolja, hogy alkotmányos alapismeretekből magyar nyelven eredményes vizsgát tett, vagy ez alól a törvény alapján mentesül.”

(2) Az Ápt. 4. §-ának (4)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek a kérelem benyújtását megelőzően legalább öt éven át folyamatosan Magyarországon volt a lakóhelye, és az (1) bekezdés *b*)—*e*) pontjaiban meghatározott feltételek fennállnak, ha

- az ország területén született;
- kiskorúsága idején létesített magyarországi lakóhelyet;
- hontalan.

(5) Az (1)—(4) bekezdésekben meghatározott időtartamú, folyamatos magyarországi lakóhelytől a kiskorú tekintetében el lehet térni, ha a honosítását a szülővel együtt kéri, vagy szülője a magyar állampolgárságot megszerzte.

(6) A magyar állampolgár által örökbefogadott kiskorú gyermek lakóhelyétől függetlenül honosítható.

(7) A köztársasági elnök a belügyminiszter javaslatára a magyarországi lakóhely és megélhetés meglétének az igazolása, valamint az alkotmányos alapismereti vizsga letételének a követelménye alól felmentést adhat, ha a kérelmező honosításához a Magyar Köztársaságnak fontos érdeke fűződik.”

2. § Az Ápt. a következő címmel és 4/A. §-sal egészül ki:

„*Alkotmányos alapismeretek vizsga*

4/A. § (1) A 4. § (1) bekezdés *e*) pontjában meghatározott vizsgát a kérelmező a lakóhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalban a hivatal vezetője által kijelölt vizsgabizottság előtt teszi le.

(2) Nem köteles vizsgát tenni:

a) a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes személy;

b) aki magyarországi felsőoktatási intézményben magyar nyelvű oktatásban diplomát szerzett;

c) aki a kérelem benyújtásakor 65. életévét betöltötte;

d) aki igazolja, hogy egészségi állapotának tartós és visszafordíthatatlan romlása miatt képtelen a vizsga letételére.”

3. § Az Ápt. a következő alcímmel és 5/A. §-sal egészül ki:

„*Nyilatkozat*

5/A. § (1) A Magyar Köztársaság Elnökéhez címzett írásbeli nyilatkozatával — a nyilatkozattétel napjától — megszerzi a magyar állampolgárságot az a személy:

a) akit a külföldön tartózkodó egyes személyeknek magyar állampolgárságuktól való megfosztásáról szóló 1947. évi X. törvény és az 1948. évi XXVI. törvény, a magyar állampolgárságról szóló 1948. évi LX. törvény, illetve az állampolgárságról szóló 1957. évi V. törvény alapján a magyar állampolgárságától megfosztottak, továbbá az, aki a Magyar Köztársaság Kormányának 7970/1946. M.E. számú rendelete, a 10.515/1947. Korm. sz. rendelet, a 12.200/1947. Korm. sz. rendelet alapján vesztette el magyar állampolgárságát, valamint az, akinek magyar állampolgársága 1947. szeptember 15. és 1990. május 2. napja között elbocsátással szűnt meg, feltéve, hogy a nyilatkozó a magyar állampolgársága megszűnését követően nem folytatott a Magyar Köztársaság nemzetbiztonsági érdekeit sértő tevékenységet;

b) aki az ország területén született és születésével nem szerezte meg szülei külföldi állampolgárságát a szülők

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

állampolgárságára irányadó külföldi jog alapján, feltéve, hogy a születése napján magyarországi lakóhellyel rendelkező és a nyilatkozat megtételét közvetlenül megelőzően legalább öt éve az ország területén lakik. A nyilatkozatot az érintett tizenkilencedik életévének betöltéséig teheti meg.

(2) A nyilatkozat elfogadása esetén a belügyminiszter bizonyítványban igazolja az állampolgárság megszerzését.

(3) A belügyminiszter határozatban állapítja meg, ha a nyilatkozat elfogadásának feltételei hiányoznak, beleértve a 13—15. §-okban a kérelem benyújtására előírtakat. A határozat felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól kérhető.”

4. § Az Ápt. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A honosított, illetőleg a visszahonosított (a továbbiakban együtt: honosított) személy választása szerint állampolgársági esküt vagy fogadalmat tesz. Az esküt vagy a fogadalmat a honosított a lakóhelye szerint illetékes polgármester előtt, illetve a 4. § (6) és (7) bekezdésének hatálya alá tartozó honosított a polgármester vagy a magyar külképviselet vezetője előtt teszi le. A cselekvőképtelen személy nevében az esküt vagy fogadalmat a törvényes képviselője teszi le.”

5. § Az Ápt. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A lemondás elfogadásától számított egy éven belül kérheti a köztársasági elnöktől magyar állampolgárságának visszaállítását az, aki nem szerzett külföldi állampolgárságot.”

6. § Az Ápt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magyar állampolgárság visszavonható attól a személytől, aki magyar állampolgárságát a jogszabályok megszegésével, így különösen valótlan adatok közlésével, illetve adatok vagy tények elhallgatásával a hatóságot félrevezetve szerezte meg. Nincs helye a visszavonásnak a magyar állampolgárság megszerzésétől számított tíz év elteltével.”

7. § Az Ápt. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állampolgárság megszerzésére irányuló nyilatkozatot és kérelmet, továbbá az állampolgárságról lemondó nyilatkozatot, valamint az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelmet (a továbbiakban: állampolgársági kérelem) magyar nyelven, az e célra rendszeresített nyomtatványon, személyesen kell benyújtani a kérelmező lakóhelye szerint illetékes települési — fővárosban a kerületi — önkormányzat polgármesteri hivatala anyakönyvvezetőjéhez, a külföldön élő kérelmező esetében az illetékes magyar konzuli tisztviselőhöz.”

8. § Az Ápt. 16. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A honosítási okiratot a belügyminiszter megküldi a kérelmező lakóhelye szerint illetékes polgármesternek, a 4. § (6) és (7) bekezdése alapján honosított esetében a polgármesternek vagy a magyar konzuli tisztviselőnek.

(2) Az állampolgársági esküt vagy fogadalmat a letételére szóló felhívás kézbesítésétől számított két hónapon belül kell letenni. A határidőt a belügyminiszter kérelemre meghosszabbíthatja.”

9. § Az Ápt. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A belügyminiszter egy éven belül adja ki az 5/A. § (2) bekezdésében meghatározott bizonyítványt, vagy hozza meg az 5/A. § (3) bekezdése szerinti határozatot.

(2) A belügyminiszter a magyar állampolgárság honosítással, illetőleg visszahonosítással történő megszerzésére irányuló kérelemről a 6. § (1) bekezdésében foglalt előterjesztést huszonegy hónapon belül nyújtja be a köztársasági elnöknek. A belügyminiszter hat hónapon belül tesz javaslatot a köztársasági elnöknek a lemondás elfogadására, vagy hozza meg a 8. § (3) bekezdése szerinti határozatot.

(3) Az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelemnek, valamint a 12. § szerinti megkeresésnek a belügyminiszter három hónapon belül tesz eleget.

(4) Az (1)—(3) bekezdésben megállapított határidő a nyilatkozatnak, a kérelemnek, illetve a megkeresésnek a belügyminiszterhez érkezése napján kezdődik, amely indokolt esetben egy ízben három hónappal meghosszabbítható.

(5) A honosítási és visszahonosítási kérelmet, valamint a lemondási nyilatkozatot a köztársasági elnök döntéséig, az állampolgársági bizonyítvány iránti kérelmet a bizonyítvány kiadásáig a kérelmező visszavonhatja. Ilyen esetben az eljárást a belügyminiszter megszünteti.

(6) Az állampolgársági eljárásban a kérelmező helyett meghatalmazottja is eljárhat, kivéve, ha e törvény személyes eljárást ír elő. Az állampolgársági ügyben eljáró szerv a képviseleti jogosultságot megvizsgálhatja és visszautasítja az olyan meghatalmazott eljárását, aki az ügyben a képviselet ellátására nem alkalmas, vagy aki a jogosultságát nem igazolja.

(7) Ha az állampolgársági ügy eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a belügyminiszter az eljárást felfüggeszti. Ha a más szerv előtti eljárás megindítására a kérelmező jogosult, erre megfelelő határidő kitűzése mellett a belügyminiszter felhívja. Ha a kérelmező a felhívásnak nem tesz eleget, a belügyminiszter az eljárást megszünteti vagy a rendelkezésre álló adatok alapján dönt, illetve tesz előterjesztést a köztársasági elnöknek.”

10. § (1) Az Ápt. 19. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magyar állampolgárság megszerzésével kapcsolatos adatszolgáltatást — beleértve a 14. § (1) bekezdésében

és a 20/A. §-ban meghatározott adatokat is — a honosított lakóhelye szerint illetékes települési önkormányzat polgármesteri hivatalának anyakönyvvezetője teljesíti más anyakönyvvezetőnek, a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó hatóságnak, az idegenrendészeti, a menekültügyi, továbbá a személyazonosító igazolványt kiállító hatóságnak, valamint a Központi Statisztikai Hivatalnak.

(2) A magyar állampolgárság megszűnéséről a belügyminiszter értesíti a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó hatóságot, az anyakönyvi hatóságot, a Központi Statisztikai Hivatalt, továbbá — a hadköteles személyek esetében — a Honvédelmi Minisztériumot.”

(2) Az Ápt. 19. §-ának (3) bekezdése *b)*, *c)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az állampolgársági eljárás során a belügyminiszter)

„*b)* adatot kérhet és betekinthes a polgárok személyi adat- és lakcímnnyilvántartásába és a külföldiek nyilvántartásába;

c) adatot kérhet a rendőrségi, a büntetettek és a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából, valamint az ügyészségtől és a bíróságtól;

d) véleményt kérhet a jegyzőtől, a gyámhatóságtól és az idegenrendészeti hatóságoktól, továbbá véleményt kér a rendőrségtől és az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatától.”

11. § Az Ápt. a következő új alcímmel és 20/A. §-sal egészül ki:

„*Névmódosítás*

20/A. § (1) A honosítást vagy visszahonosítást kérő külföldi egyidejűleg kérheti

a) azt, hogy saját vagy felmenője egykori magyar családi nevét viselhesse;

b) többtagú családi nevéből egy vagy több tag, valamint a nemre utaló végződés vagy névelem elhagyását;

c) családi nevének magyarra fordítását;

(2) A névmódosítási kérelmet okirattal vagy szakvéleménnyel kell alátámasztani.

(3) A névmódosítás engedélyezéséről a belügyminiszter okiratot ad ki, mely a 7. §-ban szabályozott eskü- vagy fogadalomtétel napján lép hatályba.

(4) A névmódosítást anyakönyvezni kell.”

12. § Az Ápt. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § (1) E törvény alkalmazása szempontjából Magyarországon lakik az a lakóhellyel rendelkező nem magyar állampolgár, akinek bevándorlását engedélyezték, vagy akit menekültként elismertek, illetve az, aki letelepedési engedélyt kapott.

(2) E törvény alkalmazása szempontjából külföldön lakik az a személy, akinek Magyarországon nincs bejelentett lakóhelye vagy tartózkodási helye.”

13. § (1) Az Ápt. 24. §-a (4) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa*)

„*b)* az eskü vagy fogadalom letételével kapcsolatos feladatokat.”

(2) Az Ápt. 24. §-a (4) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e)* a 4. § (1) bekezdés *e)* pontjában előírt vizsgakövetelményeit, valamint a közigazgatási hivatal vezetőjének a vizsgával kapcsolatos feladatait és az eljárás rendjét, a vizsga letétele alóli felmentésre való jogosultság igazolásának szabályait, a vizsga letételét igazoló okmány tartalmát és biztonsági követelményét.”

14. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — 2001. július 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ápt. 8. §-a (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja, továbbá 21. §-a hatályát veszti.

(2) E törvény 12. §-ában az Ápt. 23. §-ának (1) bekezdését megállapító rendelkezés 2002. január 1-jén lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XXXIII. törvény

a határőrizetről és a Határőrségről szóló
1997. évi XXXII. törvény módosításáról*

1. § A határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Hőr. tv.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) A határőrizet a Magyar Köztársaság államhatárának rendjét sértő vagy veszélyeztető cselekmények megelőzésére, felderítésére és megszakítására, valamint az államhatár átlépésének feltételeivel nem rendelkező személyek beutazásának és kiutazásának megakadályozására irányuló tevékenységek rendszere.

(2) A határőrizet az Európai Unió közrendjét, közbiztonságát sértő vagy veszélyeztető cselekményeknek a külső határon, továbbá a határterületen történő megelőzésére, felderítésére és megszakítására is irányul.”

2. § A Hőr. tv. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Magyar Köztársaság államhatárának vonalát a terepen elhelyezett határjelek jelölik. Az államhatár vonalára és a határjelek elhelyezkedésére vonatkozó földmérési adatokat nemzetközi határokmányok tartalmazzák.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

3. § A Hór. tv. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) E törvény alkalmazásában:

1. *határterület*: a határvonaltól számított az a területsáv, amelyet a Kormány rendeletében meghatározott települések közigazgatási területe alkot, továbbá a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtér, vasútállomás és kikötő (kikötőhely) külön-külön meghatározott területe, a nemzetközi forgalomban közlekedő, menet közbeni határforgalom ellenőrzésre kijelölt jármű;

2. *államhatár őrzése*: a Határőrségnek a határterületen folytatott szolgálati tevékenysége, amely az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető cselekmények megelőzésére, felderítésére és megszakítására irányul;

3. *határvonal*: az államhatár és a föld (víz) metszési vonala;

4. *határátkelőhely*: a közúti, vasúti határállomás, a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtér és kikötő (kikötőhely) — ideiglenes határnyitás esetén egyéb helyszín — azon területe, ahol a határforgalomban a személyek, a járművek, az okmányok és szállítmányok ellenőrzése és az államhatáron való átléptetése történik;

5. *határfigyelőztetés*: a Határőrségnek a határforgalom ellenőrzését szolgáló nyilvántartási rendszerében olyan jelzések elhelyezése, amelyek alapján a Határőrség — a határforgalom ellenőrzése során — a bűnüldöző hatóságok és a nemzetbiztonsági szolgálatok által meghatározott személyek, járművek, úti okmányok vagy egyéb tárgyak megfigyelésére, jelzésére, felfedésére irányuló, bírói engedélyhez nem kötött, rejtett tevékenységet végez;

6. *határforgalom-ellenőrzés*: a Határőrségnek a határforgalom számára megnyitott határátkelőhelyen vagy az ellenőrzésre kijelölt más helyen folytatott szolgálati tevékenysége, amely személyek, járművek és szállítmányok ellenőrzésére — ide nem értve a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvényben meghatározott vámellenőrzést —, jogszerű átléptetésére, továbbá az államhatár jogellenes átlépésének megakadályozására és a hatáskörébe tartozó más jogsértő cselekményeknek a megelőzésére, felderítésére és megszakítására irányul;

7. *határkörözés*: a külön jogszabályokban meghatározott nyilvántartásban szereplő (körözött) személyek, járművek, útlevelek, más okmányok és tárgyak határon történő felfedésére irányuló nyílt szolgálati tevékenység;

8. *határrend*: az államhatárral kapcsolatos nemzetközi szerződésekben és jogszabályban meghatározott jogok és kötelezettségek érvényesülése;

9. *határút*: az az út, illetőleg útszakasz, amelynek területén az államhatár vonala az út tengelyével megegyezően vagy azzal párhuzamosan halad;

10. *határvíz*: nemzetközi szerződés eltérő rendelkezésének hiányában mindazon természetes vagy mesterséges, felszíni vagy felszín alatti álló- vagy folyóvíz, amelyen az

államhatár vonala halad, a határvonaltól a magyar partig terjedő szélességében, továbbá az államhatár által metszett vizek a határvonaltól számított 50 méter szélességben;

11. *konfliktushelyzet*: egy vagy több állam területén a határ közelében kialakult olyan fegyveres cselekmény, amely közvetlenül veszélyezteti az államhatár rendjét;

12. *menekültügyi veszély*: a szomszéd állam területéről emberek tömeges menekülése, amely közvetlenül veszélyezteti az államhatár rendjét;

13. *részleges határzár*: a határforgalom számára megnyitott határátkelőhelyen meghatározott személyek, járművek és szállítmányok körére kiterjedő átlépés tilalma (szüneteltetés);

14. *teljes határzár*: az államhatár egyes szakaszain a határforgalom számára megnyitott határátkelőhelyeken személyek, járművek és szállítmányok átléptetésének teljes szüneteltetése;

15. *tranzitterület (zóna)*: a nemzetközi közforgalmú repülőtéren a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága által, a Határőrség Országos Parancsnokságával egyetértésben kijelölt terület, amely a légi jármű ajtajától a határforgalom-ellenőrzés vonaláig tart, és az utazó személyek várakozására szolgál.

(2) E törvény rendelkezéseit a közös határokon történő ellenőrzés fokozatos eltörléséről szóló, Schengenben, 1985. június 14-én létrejött Egyezmény végrehajtásáról rendelkező, Schengenben, 1990. június 19-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Schengeni Végrehajtási Egyezmény) rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. E tekintetben:

a) *a Schengeni Végrehajtási Egyezmény részes állama*: amely tekintetében a Schengeni Végrehajtási Egyezmény életbe lépett és annak rendelkezéseit alkalmazhatja;

b) *belső határ*: a Magyar Köztársaság és a Schengeni Végrehajtási Egyezmény részes államának közös szárazföldi és vízi határszakasza, valamint a nemzetközi légi forgalom számára megnyitott repülőtér és kikötő belső járatok fogadására vagy indítására kijelölt területe;

c) *külső határ*: a Magyar Köztársaság szárazföldi és vízi határszakasza, repülőtere és kikötői, ha azok nem minősülnek belső határnak;

d) *belső forgalomban részt vevő légi járat (a továbbiakban: belső légi járat)*: olyan légi jármű, amely kizárólag a Schengeni Végrehajtási Egyezmény valamely részes államának területéről érkezik vagy oda indul, feltéve, hogy az harmadik állam területén nem szakítja meg útját;

e) *belső vízi járat*: olyan vízi jármű, amely kizárólag a Schengeni Végrehajtási Egyezmény valamely részes államának területéről érkezik vagy oda indul, feltéve, hogy harmadik állam területén nem szakítja meg útját.”

4. § A Hór. tv. 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A belső határok átlépésekor a (4) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni.”

5. § A Hő. tv. 10. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi szöveg megjelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom — a magyar vagy a szomszédos állam illetékes hatóságainak eltérő rendelkezése hiányában — nem vonatkozik a belső határokon lévő határvizeken közlekedő vízi járatokra.”

6. § A Hő. tv. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Azonos állam területén lévő vasútállomások között, de a másik állam területén áthaladó vasútvonalon az államhatár átlépésére és a közlekedésre (peage forgalom) nemzetközi szerződés rendelkezése az irányadó.”

7. § A Hő. tv. 12. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Határőrségnek be kell jelenteni:)

„c) az államhatártól számított tíz kilométeren belül légi járművel végzett munkát, a megkezdése előtt legalább 24 órával.”

8. § (1) A Hő. tv. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az államhatárt a nemzetközi szerződésben és a jogszabályban meghatározott feltételekkel — ha nemzetközi szerződés vagy jogszabály kivételt nem tesz — kizárólag a forgalom számára megnyitott közúti, vasúti, vízi vagy légi határátkelőhelyen, a Határőrség és jogszabályban feljogosított más hatóságok ellenőrzése mellett szabad átlépni.”

(2) A Hő. tv. 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A légi járművön utazók úti okmányának és a határátlépés egyéb feltételeinek ellenőrzését a légi járműnek az ország területére történő leszállása után, illetőleg felszállása előtt kell végrehajtani.”

9. § A Hő. tv. a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) A Magyar Köztársaság államhatárát — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a belső határokon bárhol és bármely időpontban, ellenőrzés nélkül át szabad lépni.

(2) A közbiztonság és a közrend védelme, valamint a nemzetbiztonság érdekében a Kormány — a Schengeni Végrehajtási Egyezmény részes államaival történt egyeztetést követően — rendelettel előírhatja a belső határon az államhatár őrzését és a határforgalom ellenőrzését.

(3) Ha a (2) bekezdésben meghatározott intézkedés bevezetése nem tűr halasztást, a Kormány döntéséig arról a belügyminiszter rendelkezhet, és az intézkedés bevezetéséről a Schengeni Végrehajtási Egyezmény részes államait haladéktalanul tájékoztatja.

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedést, valamint a határátlépés céljára kijelölt határátkelőhelyet, illetve a nyitva tartás rendjét közhírré kell tenni.”

10. § A Hő. tv. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § A Határőrség a Vám- és Pénzügyőrséggel együttesen, a Kormány által meghatározott keretek között engedélyezheti ideiglenes határátkelőhely megnyitását. A Határőrség ezzel kapcsolatos többletköltségeinek megtérítésére a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló törvényben meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.”

11. § A Hő. tv. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A légi jármű az államhatárt — a kijelölt légi be- és kilépő pontokon — a polgári repülésre vonatkozó nemzetközi szerződések és jogszabályok megtartásával lépheti át.

(2) A Magyar Köztársaság területére leszálló vagy onnan felszálló — nemzetközi forgalomban közlekedő — polgári és állami légi járművek, utasaik, valamint személyzetük határforgalom- és vámellenőrzés alá tartoznak.

(3) A repülőter, illetőleg a külön jogszabályban meghatározott nem nyilvános le-, és felszállóhely üzemben tartója a nemzetközi forgalomban közlekedő légi jármű határterületen kívül történő le-, és felszállásának engedélyezése előtt — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — előzetesen köteles beszerezni a Határőrség, valamint a Vám- és Pénzügyőrség hozzájárulását.

(4) A nemzetközi forgalomban közlekedő légi jármű kényszerleszállása esetén az illetékes légiforgalmi szolgálat köteles a Határőrséget, a Rendőrséget vagy a Vám- és Pénzügyőrséget haladéktalanul értesíteni. Erről az érintett szervek tájékoztatják egymást. A légi jármű továbbhaladásához a Határőrség, valamint a Vám- és Pénzügyőrség együttes engedélye szükséges.

(5) Ha a kényszerleszállás kiépített leszállóhelyre történik, a leszállóhely felelős személye köteles értesíteni a (4) bekezdésben felsorolt hatóságokat.

(6) A légi forgalomban közlekedő belső járat esetében — a 13/A. § (2) és (3) bekezdése alapján hozott intézkedés kivételével — a (2)–(4) bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak.”

12. § A Hő. tv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) Az államhatáron a személyek átlépésekor, illetve járművek és szállítmányok áthaladásakor a határátlépésre vonatkozó szabályokat — ha jogszabály vagy nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — nem kell alkalmazni az alábbi esetekben:

a) az államhatárnak a 6. § (4) bekezdésében, a 10. §-ban és a 11. § (1) bekezdésében említett átlépése esetén, valamint katasztrófa vagy katasztrófaveszély miatt a mentésben résztvevők és a menekülő lakosság határátlépésekor;

b) a 17. § (4) és (5) bekezdésében foglalt kényszerleszállást végrehajtó légi jármű, valamint a kényszerkikötő

tést végrehajtó vízi jármű személyzetével és utasaival szemben;

c) kiadatás, kitoloncolás, átszállítás vagy személynek nemzetközi szerződés alapján történő átadása vagy átvétele, átszállítása esetén;

d) légi járművel történő átutazás esetén, amennyiben az utas a tranzitterületet vagy a légi járművet nem hagyja el.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja a külső járatok esetében nem alkalmazható.”

13. § A Hő.r. tv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § Új határátkelőhely megnyitására, a határátkelőhely megszüntetésére, a működésének szüneteltetésére, továbbá a forgalom jellegének megváltoztatására — nemzetközi szerződéssel összhangban — a Kormány döntése alapján, a belügyminiszter és a pénzügyminiszter az érdekelt miniszterekkel egyetértésben intézkedik.”

14. § (1) A Hő.r. tv. 20. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nemzetbiztonsági, közbiztonsági és közrendvédelmi érdekből, valamint a katasztrófák elleni védekezésről szóló törvényben meghatározott veszélyhelyzetben — rendkívül indokolt esetben és meghatározott időtartamra — a Kormány teljes, a belügyminiszter részleges határozat rendelhet el.”

(2) A Hő.r. tv. 20. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés megjelölése (5) bekezdésre változik:

„(4) Katasztrófa vagy katasztrófaveszély esetén, ha a késelem veszéllyel jár, — a belügyminiszter és a szomszédos állam illetékes szervének egyidejű tájékoztatása mellett az elrendelésre jogosult döntéséig — a Határőrség országos parancsnoka részleges vagy teljes határozat rendelhet el.”

(3) A Hő.r. tv. 20. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1)—(5) bekezdésben foglalt rendelkezések a belső határon nem alkalmazhatóak, a 13/A. § (2) és (3) bekezdése alapján hozott intézkedés kivételével.”

15. § A Hő.r. tv. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) A Határőrség rendészeti feladatkörében el látja a következő feladatokat:

a) őrzi az államhatárt, megelőzi, felderíti és megszakítja az államhatár jogellenes átlépését;

b) a nemzetközi egyezményekkel összhangban, más hatóságokkal együttműködve ellenőrzi az államhatáron áthaladó személy- és járműforgalmat, a szállítmányokat, engedélyezi a be- és kiutazási feltételeknek megfelelő személyek határátlépését, és biztosítja a határátkelőhelyek rendjét;

c) végrehajtja a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben (a továbbiakban: idegenrendészeti

törvény) és a végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározott idegenrendészeti feladatait;

d) közreműködőként vesz részt a külön törvényben meghatározott menekültügyi hatósági feladatok ellátásában;

e) végrehajtja a nemzetközi szerződésekben meghatározott kötelezettségeit, irányítja a határesemények kivizsgálásával megbízott magyar szervek tevékenységét, felügyeli az államhatár felmérésével, megelőzésével, a határjelek felújításával kapcsolatos munkák végzését, gondoskodik a határnyiladék tisztán tartásáról;

f) elhárítja az államhatár rendje, a Határőrség által őrzött objektumok ellen irányuló erőszakos cselekményeket;

g) megteszi az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és menekültügyi veszély kezeléséhez szükséges intézkedéseket;

h) konfliktushelyzetben a 21. § (2) bekezdésében meghatározottakon túl felderíti az államhatár rendjét veszélyeztető fegyveres cselekményeket, illetőleg elfogja a fegyveresen vagy felfegyverkezve érkezőket;

i) gondoskodik az államhatár rendjének fenntartásáról, továbbá jogszabályban meghatározott közigazgatási eljárásokban szakhatóságként működik közre;

j) rendkívüli állapot, szükségállapot és veszélyhelyzet esetén végrehajtja a jogszabályokban meghatározott rendvédelmi feladatokat;

k) egyes szabálysértési ügyekben gyakorolja a számára jogszabályban meghatározott jogköröket;

l) gyűjti és értékeli azokat az információkat, amelyek feladatai ellátásához szükségesek.

(2) A Határőrség ellátja a törvényben hatáskörébe utalt bűnüldözési feladatokat, elvégzi az e törvényben hatáskörébe utalt nyomozási cselekményeket, nyomozó hatóságként jár el a külön törvényben hatáskörébe utalt büntetőügyekben.

(3) A belső határon az (1) bekezdés a)—b) pontjai — a 13/A. § (2) és (3) bekezdése alapján hozott intézkedés kivételével — nem alkalmazhatóak.”

16. § A Hő.r. tv. 23. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Határőrség helyi szervei az igazgatóságok közvetlen alárendeltségében működő kirendeltségek.”

17. § A Hő.r. tv. 37. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. § (1) A Határőrség jogszabályban meghatározott feladatok végrehajtása során együttműködik a Magyar Honvédséggel, a Rendőrséggel, a Vám- és Pénzügyőrséggel, a menekültügyi, továbbá az idegenrendészeti hatóságokkal, a katasztrófavédelmi szervekkel, a büntetés-végrehajtás szerveivel, a nemzetbiztonsági szolgálatokkal, a környezetvédelmi és a természetvédelmi hatóságokkal és más állami szervekkel, valamint a helyi önkormányzatokkal és

azok hivatalaival, a gazdálkodó szervezetekkel, a társadalmi szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel.

(2) A Határőrség nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján együttműködik a külföldi rendvédelmi szervekkel. Nemzetközi szerződés alapján — rendészeti feladatai ellátása során — a Határőrség hivatásos állományú tagja külföldön nemzetközi szerződésben meghatározott jogköröket gyakorolhat. A külföldi határrendészeti feladatokat ellátó szerv tagja gyakorolhatja a nemzetközi szerződésben meghatározott jogköröket a Magyar Köztársaság területén.”

18. § A Hőr. tv. 45. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„45. § (1) A Határőrség jogszabályban meghatározott esetben szabálysértési hatóságként jár el.

(2) A Határőrség a feladatainak végrehajtása során észlelt, hatáskörébe nem tartozó szabálysértés esetén

- a) intézkedik a cselekmény megszakítására,
- b) rögzíti a tényállást és a bizonyítékokat, vagy ebből a célból értesíti az illetékes szabálysértési hatóságot,
- c) feljelentést tesz.”

19. § A Hőr. tv. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § (1) A Határőrség a menekültügyi hatósági feladatok ellátásában való közreműködése során biztosítja, hogy a külföldi menekültkénti vagy menedékeskénti elismerésére irányuló kérelem benyújtására vonatkozó szándékáról nyilatkozatot tegyen.

(2) A Határőrség a nyilatkozatot tevő külföldivel szemben az ország elhagyására vonatkozó kötelezést megállapító intézkedést vagy határozatot nem hajthatja végre, kivéve, ha

- a) a külföldi menekültkénti vagy menedékeskénti elismerésére a menekültügyi hatósághoz nem nyújtott be kérelmet;
- b) a nyilatkozatot tevő külföldi kérelmét a menekültügyi hatóság elutasította, és az elutasító határozat végrehajtható;
- c) a menedékeskénti befogadást — az erre irányuló kötelezettség hiányában — jogszabály nem teszi lehetővé.”

20. § A Hőr. tv. a következő 47/A. §-sal egészül ki:

„47/A. § A Határőrség az idegenrendészeti hatáskörében elrendelt személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedéseket a tranzitterületen is alkalmazhatja.”

21. § A Hőr. tv. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. § A Határőrség a 22. § (1) bekezdésének c), d), e), f), i), j), k) és l) pontjaiban, illetve a 22. § (2) bekezdésében meghatározott feladatait a határterületen kívül is ellátja.”

22. § A Hőr. tv. 56. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Határőrség az idegenrendészeti hatósághoz előállított személlyel szemben az idegenrendészeti törvényben meghatározottak szerint visszatartás intézkedést alkalmazhat.”

23. § A Hőr. tv. 66. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Határőrség az e törvényben meghatározott feladatai ellátásához adatokat vehet át a központi idegenrendészeti nyilvántartásból, valamint a menekültügyi központi nyilvántartásból. A Határőrség az átvett adatokat más szerv részére nem továbbíthatja, és csak eljárása befejezéséig kezelheti.

(5) A Határőrség az idegenrendészeti törvényben meghatározott feladatkörében meghozott határozatról, illetve alkalmazott intézkedésről haladéktalanul értesíti a központi idegenrendészeti adatkezelő szervet.”

24. § (1) A Hőr. tv. 69. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Határőrség bűnüldözési és bűnmegelőzési célból kilencven napig kezelheti a határon átlépő személyek személyi adatait, illetőleg ha a határátlépés gépjárművel történik, annak forgalmi rendszámát is.”

(2) A Hőr. tv. 71. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71. § (1) A Határőrség az illetékességi területére kiterjedően a felelősségre vonástól számított 2 évig kezeli a szabálysértési felelősségre vont személyek nyilvántartási rendszerében a felelősségre vont személy személyazonosító adatait (állampolgárságát, családi és utónevét, nők esetében leánykori családi és utónevét is), lakcímét, az elkövetett cselekményt, az alkalmazott büntetést vagy intézkedést és az ügy számát.

(2) A Határőrség a szabálysértési felelősségre vont személyek nyilvántartásából adatot szolgáltat a rendőrségnek, a nemzetbiztonsági és az igazságszolgáltatási szerveknek és a közúti közlekedési nyilvántartást végző központi hivatalnak.”

25. § (1) A Hőr. tv. 83. §-ának (1) bekezdése a következő d) és e) ponttal egészül ki:

(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:*)

„d) az államhatár belső határként működő szakaszán a határőrizet, illetőleg a határforgalom-ellenőrzés átmeneti bevezetésének feltételeit és végrehajtásának szabályait;

e) a határátkelőhelymegnyitásának és működtetésének rendjét és feltételeit, így különösen a határátkelőhely helyét, nyitvatartási idejét, a forgalom jellegét, valamint mindazokat a tárgyi, infrastrukturális, személyi és pénzügyi feltételeket, amelyek a határforgalom-ellenőrzés szakszerű és biztonságos végrehajtásához szükségesek.”

(2) A Hő. tv. 83. § (4) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„*a*) a Határőrség szolgálati szabályzatát, ezen belül szolgálati feladatainak és hatósági eljárásainak ellátására vonatkozó részletes szabályokat;”

26. § A Hő. tv. a következő alcímmel és 87. §-sal egészül ki:

„Jogharmonizációs záradék

87. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a közös határon történő ellenőrzés fokozatos eltörléséről szóló, Schengenben, 1985. június 14-én létrejött Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben, 1990. június 19-én aláírt Egyezmény rendelkezéseivel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

Hatályba léptető rendelkezések

27. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — 2002. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 1. §-ában a Hő. tv. 1. §-ának (2) bekezdését, 3. §-ában a Hő. tv. 4. §-ának (2) bekezdését, 11. §-ában a Hő. tv. 17. §-ának (6) bekezdését, 12. §-ában a Hő. tv. 18. §-ának (2) bekezdését, 15. §-ában a Hő. tv. 22. §-ának (3) bekezdését megállapító rendelkezését, valamint e törvény 4. §-át, 5. §-át, 9. §-át, továbbá 14. §-ának (3) bekezdését külön törvény lépteti hatályba. A Hő. törvénynek a határok őrizetére, a határforgalom ellenőrzésére vonatkozó egyéb rendelkezéseit a külön törvény hatálybalépésétől a külső határokon kell alkalmazni.

28. § A törvényhatálybalépésének napján hatályát veszti a Hő. tv. 3. §-ának (4) bekezdése, 66. §-ának (3) bekezdése, 67. §-ának (1) és (2) bekezdése, 69. §-ának (2) bekezdése, 70. §-a, 74. §-a, 75. §-a, valamint 83. §-a (4) bekezdésének *d*) pontja.

Módosuló jogszabályok

29. § A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 16. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jogellenes belföldi tartózkodás (Btk. 214. §), a tiltott határátlépés (Btk. 217. §), az embercsempészség (Btk. 218. §), a határjelrongálás (Btk. 220. §) és úti okmány tekintetében elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §) alapos gyanúja esetén a Határőrség is nyomozó hatóság-

ként jár el, ha a bűncselekmény gyanúját a Határőrség észleli vagy a feljelentést, illetve bejelentést a Határőrségnél teszik meg.”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XXXIV. törvény

az egészségügyi szakellátási kötelezettségről, továbbá egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról*

1. § E törvény 2—5. §-a szerinti rendelkezéseket az egészségügyi szakellátási kötelezettség keretében nyújtott járóbeteg- és fekvőbeteg-szakellátásra (a továbbiakban együtt: egészségügyi szakellátás) kell alkalmazni.

2. § A települési és a megyei önkormányzatok (a továbbiakban együtt: helyi önkormányzat) egészségügyi szakellátási kötelezettségüket — figyelemmel a 4. §-ban foglaltakra is — a 2001. január 1. napján rájuk érvényes normatív kapacitáslekötési megállapodások, valamint a külön jogszabály alapján 2001. évben történt normatíván belüli kapacitáslekötési módosítások szerinti mértéknek és szakmai összetételnek megfelelően teljesítik, ideértve a saját tulajdonban lévő egészségügyi szolgáltatónál, valamint feladatátadási megállapodás alapján más egészségügyi szolgáltatónál lekötött kapacitást is.

3. § (1) Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) a 2. §-ban meghatározottak szerinti szolgáltatásokra biztosítja a szakellátás nyújtásához szükséges kapacitás lekötését, a teljesített szolgáltatások finanszírozását és ellenőrzését, továbbá ennek érdekében az ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatóval finanszírozási szerződést köt.

(2) Az egészségügyi miniszter a pénzügyminiszter egyetértésével engedélyezheti, hogy az OEP az (1) bekezdésben foglalt kapacitáson túlmenően azzal a jogszabályi feltételeknek megfelelő egészségügyi szolgáltatóval is finanszírozási szerződést kössön, amely

- a korábban finanszírozott szolgáltatásokhoz képest költséghatékonyabb megoldást kínál, vagy
- progresszív egészségügyi ellátást nyújt, vagy
- speciális ellátási igényt elégít ki, vagy
- országos, illetve regionális ellátási területtel működik, vagy
- az ellátott terület népegészségügyi mutatóihoz szakmai összetételében a meglévőnél jobban igazodó szolgáltatást nyújt.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

(3) A (2) bekezdés szerinti, engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltatóval az OEP minden év december 31-ig köt finanszírozási szerződést.

4. § (1) A 2. § szerinti egészségügyi szakellátási kötelezettség mértékét a szolgáltatói kapacitások tartós kihasználatlansága esetén a helyi önkormányzat csökkentheti, illetve szakmai összetételét megváltoztathatja.

(2) A kapacitások tartós kihasználatlanságának tényét az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat területileg illetékes megyei, fővárosi tisztifőorvosa (a továbbiakban: tisztifőorvos) a helyi önkormányzat kérelmére hatósági bizonyítvánnyal igazolja.

(3) A 2. § szerinti egészségügyi szakellátási kötelezettség mértékét a helyi önkormányzat csökkentheti, szakmai összetételét megváltoztathatja, ha az ellátást — a hatékonyság növelésével — más módon biztosítani tudja. Erről a helyi önkormányzat előzetesen kikéri a tisztifőorvos véleményét.

(4) A helyi önkormányzat mentesül a 2. § szerinti egészségügyi szakellátási kötelezettség teljesítése alól, ha más egészségügyi szakellátási kötelezettség teljesítésére kötelezettel megállapodik saját kötelezettségének átvállalásáról.

5. § A 2—4. §-ban foglalt rendelkezések a többségi állami tulajdonban levő egészségügyi szolgáltatók által nyújtott egészségügyi szakellátások tekintetében is megfelelően irányadók.

6. § (1) Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ántv.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

[A Szolgálat felügyeletet gyakorol az ország közegészségügyi-járványügyi (a továbbiakban együtt: közegészségügyi) viszonyai felett. Ennek keretében]

„a) az ország egész területén — a fegyveres erők, beleértve az országban tartózkodó külföldi fegyveres erőket is, és a rendvédelmi szervek (ide nem értve a büntetés-végrehajtási szervezetet) tevékenységének kivételével — közegészségügyi ellenőrzést végez;”

(2) Az Ántv. 2. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A fegyveres erők közegészségügyi feladatainak ellátását — a Szolgálat szakmai irányelveinek betartásával és vele együttműködve — a Magyar Honvédség, illetőleg a Határőrség esetén a Belügyminisztérium egészségügyi szolgálata végzi.”

(3) Az Ántv. 2. §-ának (4) bekezdése az alábbi szövegrésszel egészül ki:

[(4) A Szolgálat és a külön felhatalmazás alapján közegészségügyi feladatokat ellátó, valamint a Szolgálat feladat-

köréhez kapcsolódó tevékenységet végző egyéb szervek együttműködnek.]

„A büntetés-végrehajtás közegészségügyi feladatainak ellátásában a büntetés-végrehajtási szervezet közreműködik.”

(4) Az Ántv. 5. §-ának (1) bekezdése az alábbi e) ponttal egészül ki:

[A Szolgálat az egészségfejlesztési (egészségvédelmi, egészségnevelési és egészségmegőrzési) tevékenysége keretében összehangolja, szervezi és felügyeli a népbetegségek megelőzését szolgáló feladatok végrehajtását, így különösen]

„e) a lakossági célzott szűrővizsgálatokat.”

(5) Az Ántv. 15. §-a az alábbi (5)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a 2. § (1) bekezdésének a) pontja szerint érintett miniszter, hogy a közegészségügyi feladatok ellátásának, valamint a Szolgálattal való együttműködés rendjét az egészségügyi miniszterrel együttes rendeletben szabályozza.

(6) Felhatalmazást kap a honvédelmi miniszter és az egészségügyi miniszter, hogy a fegyveres erők feladatával kapcsolatos közegészségügyi követelményeket, a közegészségügyi feladatok ellátásának, valamint a Szolgálattal való együttműködés rendjét együttes rendeletben szabályozza.

(7) Felhatalmazást kap a belügyminiszter és az egészségügyi miniszter, hogy a BM Állampolgársági és Bevándorlási Hivatal menekülteket befogadó állomásaira, valamint a Határőrség átmeneti szállásaira vonatkozó közegészségügyi követelményeket, a közegészségügyi ellenőrzés, valamint a Szolgálattal való együttműködés rendjét együttes rendeletben szabályozza.

(8) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter és az egészségügyi miniszter, hogy a büntetés-végrehajtási szervek tevékenységével kapcsolatos közegészségügyi követelményeket, a közegészségügyi feladatok ellátásának, valamint a Szolgálattal való együttműködés rendjét együttes rendeletben szabályozza.”

7. § (1) Az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény (a továbbiakban: Ét.) 6. §-ának (2) bekezdésében a „népjóléti miniszter” szövegrész helyébe a „Fodor József Országos Közegészségügyi Központ Országos Élelmezés-és Táplálkozástudományi Intézet (a továbbiakban: OÉTI)” szövegrész lép.

(2) Az Ét. 6. §-a (3) bekezdésében és 7. §-ában „a népjóléti miniszter” szövegrész helyébe „az OÉTI” szövegrész lép.

8. § Az állategészségügyről szóló 1995. évi XCI. törvény a) 27. §-a (2) bekezdésében „a népjóléti miniszterrel” szövegrész helyébe „az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Tisztifőorvosi Hivatalával (a továbbiakban: ÁNTSZ OTH)”

b) 30. §-ának f) pontjában „a Népjóléti Minisztérium” szövegrész helyébe „az ÁNTSZ OTH” szövegrész lép.

9. § (1) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 18. §-a (5) bekezdésének c) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

(A gyógyító céllal rendelt ellátások közül nem az egészségbiztosítás terhére vehető igénybe:)

„c) mentés, ideértve a sürgős és az őrzött betegszállítást is, kivéve a külföldön történő sürgősségi betegszállítást, amennyiben nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik;”

(2) Az Ebtv. 26. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

(Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatója — az E. Alap éves költségvetésében meghatározott keretek között — méltányosságból)

„a) a biztosított által részleges térítési díj megfizetése mellett az egészségbiztosítás terhére igénybe vehető egészségügyi szolgáltatások térítési díját vagy annak egy részét átvállalhatja;”

(3) Az Ebtv. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A méltányossági jogkör gyakorlása nem terjed ki a 23. § d) és g) pontjai, valamint a szakmai szempontok figyelembevételével összeállított várólista alapján igénybe vehető ellátásokra.”

(4) Az Ebtv. 27. §-ának (1)—(3) bekezdései helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„(1) Amennyiben a biztosított — ide nem értve a megállapodás alapján egészségügyi ellátásra jogosultakat — külföldön munkát vállal, tanulmányokat folytat, vagy egyéb jogcímen átmenetileg külföldön tartózkodik és a 12—14. §-okban, továbbá a 15. § (1) bekezdésében meghatározott valamely egészségügyi szolgáltatást — a feltétlenül szükséges mértékig —, továbbá sürgősségi betegszállítást azért vesz igénybe külföldi tartózkodási helyén, mert annak elmaradása az életét vagy testi épségét súlyosan veszélyezteti, illetve maradandó egészségkárosodáshoz vezetne, a megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztár (a továbbiakban: MEP) a felmerült és igazolt költségeket az igénybevétel idején érvényes belföldi költség mértékének megfelelő összegben, sürgősségi betegszállítás esetén a számla szerinti összegnek a Magyar Nemzeti Bank Rt. által közzétett, az igénybevételkor érvényes középárfolyamon számított forint összegben megtéríti.

(2) Amennyiben a biztosított devizabelföldi munkáltatója egybefüggően három hónapot meghaladó időtartamra a biztosítottat külföldön foglalkoztatja, és ez alatt az idő alatt a biztosított, illetve a vele együtt külföldön tartózkodó házastársa és gyermeke a 12—14. §-okban, továbbá a

15. § (1) bekezdésében meghatározott valamely egészségügyi szolgáltatást, továbbá sürgősségi betegszállítást indokoltan vesz igénybe külföldi tartózkodási helyén, a MEP a felmerült és igazolt költségeket, az igénybevétel idején érvényes belföldi költség mértékének megfelelő összegben, sürgősségi betegszállítás esetén a számla szerinti összegnek a Magyar Nemzeti Bank Rt. által közzétett, az igénybevételkor érvényes középárfolyamon számított forint összegben megtéríti.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló, tartósan külföldön foglalkoztatott biztosított, a vele együtt külföldön tartózkodó házastársa és gyermeke által indokoltan igénybe vett egészségügyi ellátás külföldön felmerült és igazolt költségének 85 százalékát, sürgősségi betegszállítás esetén 100 százalékát az illetékes MEP megtéríti.”

(5) Az Ebtv. 30. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OEP az egészségügyi szolgáltatások nyújtására — a külön törvényben meghatározott rendelkezések figyelembevételével — finanszírozási szerződést köt az adott szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel és felelősségbiztosítással rendelkező szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatóval. Az OEP az alapellátás keretében finanszírozást nyújt, ha a tevékenységet végző szolgáltató a szolgáltatás végzésére jogosító működési engedéllyel és felelősségbiztosítással rendelkezik, és megfelel a jogszabályokban a finanszírozásra vonatkozóan meghatározott egyéb feltételeknek.”

(6) Az Ebtv. 31. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egészségügyi szolgáltatóval kötött finanszírozási szerződésben meg kell határozni)

„a) a lekötött kapacitáson nyújtandó szolgáltatásokat szakterületenkénti bontásban, a területi ellátási kötelezettség és a rendelkezésre állás megjelölésével, ideértve azt is, hogy az adott szolgáltatást saját maga vagy más egészségügyi szolgáltató igénybevételével nyújtja;”

(7) Az Ebtv. 31. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A finanszírozási szerződés mellékletét képezi)

„c) a b) pontban foglalt esetben a feladatot átadó nyilatkozata az egészségügyi miniszter rendeletében meghatározott minimum feltételek körébe tartozó tárgyi feltételeknek az egészségügyi szolgáltató részére történő térítésmentes rendelkezésre bocsátásáról. A tárgyi feltételek, illetve egy részének biztosítását az egészségügyi szolgáltató írásbeli megállapodásban átvállalhatja.”

(8) Az Ebtv. 83. §-a az alábbi s) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány)

„s) a méltányossági eljárások szabályainak”

(meghatározására.)

10. § (1) Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerrekről szóló 1998. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 19. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A kábítószernek, illetve pszichotrop anyagnak minősülő gyógyszer gyártásához, forgalomba hozatalához, forgalmazásához és e gyógyszerekkel folytatott nagykereskedelmi tevékenységhez a külön jogszabályban meghatározott hatóság engedélye is szükséges.”

(2) A Gytv. 23. §-a az alábbi új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az e törvényben meghatározott hatósági feladatok ellátása során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezései szerint kell eljárni.”

11. § (1) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. §-a a következő *t*) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*t*) *korlátozottan cselekvőképes beteg*: akit a bíróság a Ptk. rendelkezéseinek megfelelően általános jelleggel vagy az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett, valamint az a kiskorú személy, aki a tizenegyedik életévét már betöltötte és nem cselekvőképtelen. Az ilyen személy egészségügyi ellátással kapcsolatos jognyilatkozataira — ha törvény kivételt nem tesz — a Ptk.-ban foglalt szabályok irányadók.”

(2) Az Eütv. 10. §-a (4) bekezdésének utolsó mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„Kínzó, kegyetlen, embertelen, megalázó vagy büntető jellegű korlátozó intézkedést tilos alkalmazni. A korlátozó intézkedés csak addig tarthat, ameddig az elrendelés oka fennáll.”

(3) Az Eütv. 12. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a beteg az egészségügyi intézményt bejelentés nélkül hagyja el, a kezelőorvos ezt a beteg egészségügyi dokumentációjában feltünteti, továbbá — ha a beteg állapota indokolja — az intézmény elhagyásának tényéről értesíti az illetékes hatóságokat, valamint cselekvőképtelen beteg esetén a törvényes képviselőt. Korlátozottan cselekvőképes beteg esetén a 16. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint megnevezett személyt, ennek hiányában a törvényes képviselőt kell értesíteni.”

(4) Az Eütv. 14. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti rendelkezéseket a 16. életévét betöltött kiskorú személy esetén is alkalmazni kell.”

(5) Az Eütv. 16. §-a a következő új (6)—(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés szerinti rendelkezéseket a 16. életévét betöltött kiskorú személy esetén is alkalmazni kell.

(7) A (4) bekezdés rendelkezéseit a korlátozottan cselekvőképes beteg törvényes képviselője, illetve a korlátozottan cselekvőképes beteg által a 16. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján megnevezett személy nyilatkozatára is alkalmazni kell.”

(6) Az Eütv. 24. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Cselekvőképtelen személy dokumentációjába való betekintési jog a 16. § (1)—(2) bekezdései szerinti személyt, korlátozottan cselekvőképes személy dokumentációjába való betekintési jog a beteget, illetve a 16. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint megnevezett személyt, ennek hiányában a törvényes képviselőt illeti meg.”

(7) Az Eütv. 159. §-ának (4) bekezdése *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Kutatás cselekvőképtelen, illetve korlátozottan cselekvőképes személyen kizárólag a következő feltételek együttes fennállása esetén végezhető:)

„*d*) a 16. § (1)—(2) bekezdései szerinti személy, illetve a korlátozottan cselekvőképes személy esetén a beteg — figyelemmel a 16. § (5) bekezdésben foglaltakra is — a beleegyezését adta.”

(8) Az Eütv. 192. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„192. § (1) Személyes szabadságában bármely módon (fizikai, kémiai, biológiai vagy pszichikai módszerrel, illetve eljárással) csak a veszélyeztető vagy közvetlen veszélyeztető magatartású beteg korlátozható. A korlátozás csak addig tarthat, illetőleg olyan mértékű és jellegű lehet, amely a veszély elhárításához feltétlenül szükséges.

(2) A korlátozás elrendelésének oka a beteg önmaga, illetve mások életét, testi épségét, egészségét különösen veszélyeztető, környezetét súlyosan fenyegető, támadó magatartása lehet, továbbá ha a beteg engedély nélküli eltávozása másként nem akadályozható meg, valamint ha a beteg a vizsgálattal, gyógykezeléssel szemben aktív ellenállást tanúsít.

(3) A korlátozás elrendelésére és módjára a 10. § (4)—(5) bekezdései az irányadók. A korlátozásról az orvost haladéktalanul értesíteni kell, akinek 2 órán belül azt jóvá kell hagynia. Ennek hiányában a korlátozást haladéktalanul meg kell szüntetni.

(4) A korlátozás ideje alatt a beteg állapotát folyamatosan ellenőrizni kell, amely magában foglalja a fizikai, higiénés és egyéb szükségletek felmérését és ezeknek a beteg állapotának megfelelő kielégítését.

(5) A pszichiátriai betegekre vonatkozó korlátozó intézkedések alkalmazására, az időszakos ellenőrzésre, a gondoskodásra, ezek dokumentálására, valamint az elrendelés időtartamára vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály tartalmazza.”

(9) Az Eütv. 219. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A kórbonctani vizsgálat elvégzésétől a (2) bekezdés szerinti feltételek fennállása esetén — külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően — el lehet tekinteni az (1) bekezdés f)—g) pontjaiban meghatározott esetben is, ha az elhunyt még életében vagy hozzátartozója a halált követően írásban kérte a kórbonctani vizsgálat mellőzését.”

(10) Az Eütv. 247. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az egészségügyi miniszter, hogy)

„d) a népegészségügyi feladatok végrehajtása érdekében

da) az egyes szolgáltató tevékenységek folytatásának, valamint az ezek során felhasználásra kerülő anyagok és termékek gyártásával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos közegészségügyi követelményeket,

db) az építésügyért felelős, valamint a sajátos építményfajták szerint illetékes miniszterrel egyetértésben az építmények, egyéb létesítmények létesítésének, üzemeltetésének közegészségügyi és egészségvédelmi követelményeit,

dc) a lakosság egészségvédelmét biztosító egészségügyi határértékeket,

dd) az érdekelt miniszterekkel egyetértésben a környezetegészségügyi hatások vizsgálatára vonatkozó részletes szabályokat,

de) a nem szervezett keretben történő munkavégzés és munkakörülmények közegészségügyi követelményeit,

df) az egyes népegészségügyi, valamint járványügyi intézkedésekre vonatkozó részletes szabályokat, továbbá egyes terápiás készítmények minőségi követelményeit, illetve a minőség ellenőrzésének rendjét,

dg) a biztonságos oltóanyag-ellátás követelményeit”
(rendeletben állapítsa meg.)

(11) Az Eütv. 247. §-ának (2) bekezdése a következő új y)—z) pontokkal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az egészségügyi miniszter, hogy)

„y) a pszichiátriai betegek vonatkozó korlátozó intézkedések alkalmazására, az időszakos ellenőrzésre, a gondoskodásra, ezek dokumentálására, valamint az elrendelés időtartamára vonatkozó részletes szabályokat,

z) a halottvizsgálatra és a halottakkal kapcsolatos orvosi eljárásra vonatkozó részletes szabályokat”

(rendeletben állapítsa meg.)

12. § (1) A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv. tvr.) 83. §-a a következő (4)—(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A betegnek az Intézetbe történő befogadása napjától számított nyolcadik hónap folyamán az Intézet főigazgató főorvosa a beteg állapotára vonatkozó részletes kórrajz kivonatot megküldi a kényszergyógykezelés felülvizs-

gálatára illetékes bíróságnak [Be. 373. § (1) bek.]. Ezt az eljárást a kényszergyógykezelés megszüntetéséig évente, ugyanazon naptári hónapban meg kell ismételni.

(5) Ha a kényszergyógykezelést ideiglenes kényszergyógykezelés előzte meg és annak végrehajtását nem szakították meg, a (4) bekezdés szerinti időtartamot az ideiglenes kényszergyógykezelés megkezdésétől kell számítani, azonban a kórrajz kivonatot legkorábban a kényszergyógykezelést elrendelő ítélet jogerőre emelkedésétől számított hat hónap elteltével kell a bíróságnak megküldeni.”

(2) A Bv. tvr. 84. §-ának (2)—(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A kényszergyógykezelésre utalt betegre — a jogszabályban meghatározott eltérésekkel — a pszichiátriai betegek intézeti gyógykezelésére kötelező irányadó szabályokat kell alkalmazni [az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 189—195. §]. Az intézkedés végrehajtása során biztosítani kell a beteg

- a) felügyeletét,
- b) szakellátásához szükséges megfelelő elhelyezését,
- c) anyagi és egyéb egészségügyi ellátását,
- d) szociális és jogi érdekeinek védelmét,
- e) életvitelszerű benntartózkodásához az Intézet rendjével összhangban lévő feltételeket.

(3) A beteg

- a) köteles az Intézet rendjét megtartani, a meghatározott formaruhát viselni,
- b) az általa okozott kár megtérítésére nem kötelezhető.”

(3) A Bv. tvr. 84. §-a a további (4)—(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A beteg az Eütv. 11. §-ában meghatározott kapcsolattartási jogát a következő eltérésekkel gyakorolhatja:

- a) a beteg hozzátartozóival, valamint az általa megjelölt és az Intézet által engedélyezett személyekkel tarthat kapcsolatot, ennek keretében
 - levelet korlátlanul küldhet és kaphat,
 - látogatót hetente fogadhat, csomagot hetente kaphat és küldhet,
 - hetente telefonálhat;
- b) a kapcsolattartás valamennyi formáját az Intézet ellenőrizheti. Az ellenőrzés lehetőségéről a beteget tájékoztatni kell;

c) a beteg állapotára figyelemmel a látogatás későbbi időpontra halasztható, illetve soron kívüli látogatás engedélyezhető.

(5) A beteget megilleti a vallási meggyőződésének megfelelő egyházi személlyel való kapcsolattartásának és vallása szabad gyakorlásának joga.”

(4) A Bv. tvr. a következő 84/A. §-sal egészül ki:

„84/A. § (1) A beteggel szemben korlátozott testi kényszer, megfogatás vagy lefogás alkalmazható, ha

a) saját vagy mások életét, testi épségét sérti vagy veszélyezteti,

b) az Intézet rendjét, biztonságát, anyagi javait sérti vagy veszélyezteti,

c) engedély nélküli távozását másként nem lehet megakadályozni,

d) a vizsgálatlaltal, illetve a gyógykezeléssel szemben aktív ellenállást tanúsít.

(2) A beteg az Intézetet csak gyógyítása érdekében, orvosilag indokolt esetben hagyhatja el.

(3) Ha a kényszergyógykezelés megkezdésétől egy év eltelt, a beteg gyógyulása érdekében, külön jogszabályban meghatározott adaptációs bizottság javaslatára a főigazgató főorvos engedélyével adaptációs szabadságra bocsátható. Az adaptációs szabadság tartama legfeljebb 30 nap, amely egy alkalommal legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható. Adaptációs szabadság több alkalommal is engedélyezhető.

(4) A beteg — egészségi állapota alapján — bíróság előtti megjelenéséről a főigazgató főorvos dönt.”

13. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) A törvény 1—5. §-ai, valamint 11. §-ának (1)—(7) bekezdései 2002. január 1. napján lépnek hatályba.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a kapacitások módosításának részletes szakmai szabályait, eljárási rendjét, a kapacitások fenntartók, illetve szolgáltatók közötti átcsoportosításának és az új szolgáltatók befogadásának szabályait, valamint a kapacitások befogadási rendjét és mértékét, továbbá a finanszírozási szerződés módosításának és megszüntetésének részletes szabályait rendeletben határozza meg.

(4) Felhatalmazást kap az egészségügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg a járóbeteg-szakellátás, a fekvőbeteg-szakellátás kapacitásainak megosztására és az ellátó rendszer szakmai összetételére, valamint a megyei tisztifőorvos 4. § (2)—(3) bekezdés szerinti eljárására vonatkozó részletes szakmai szabályokat, továbbá a kapacitáson túlmenő szolgáltatások engedélyezési rendjét.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az egészségügyi ellátási kötelezettségről és a területi finanszírozási normatívákról szóló 1996. évi LXIII. törvény 4—14. §-a,

b) az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról szóló 1991. évi XI. törvény módosításáról rendelkező 1999. évi XCVI. törvény 11. §-ának (3) bekezdése, továbbá

c) a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 113. §-a.

(6) 2002. január 1. napján hatályát veszti

a) az egészségügyi ellátási kötelezettségről és a területi finanszírozási normatívákról szóló 1996. évi LXIII. törvény,

b) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CLIII. törvény 59. §-a és 61. §-ának (1) bekezdése,

c) az Ebtv. 30. §-ának (3) bekezdése,

d) az Eütv. 134. §-ának (2) bekezdéséből a „a 14. § (2) bekezdésében, illetve” szövegrész, 186. §-ának (1) bekezdéséből a „valamint ellenőrzést végző” szövegrész, 186. §-a (3) bekezdésének a) pontjából a „működésük folyamatos ellenőrzése,” szövegrész, 186. §-ának (4) bekezdése, továbbá 203. §-ának (4) bekezdése,

e) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CIX. törvény 23. §-a és 24. §-ának (10) bekezdése, továbbá

f) a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 109. § (1) bekezdésének e) pontja.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XXXV. törvény

az elektronikus aláírásról*

Az Országgyűlés — felismerve és követve az egyetemes fejlődésnek az információs társadalom felé mutató irányát, az új évezred egyik legfontosabb kihívásának eleget téve — törvényt alkot az elektronikus aláírásról annak érdekében, hogy megteremtse a hiteles elektronikus nyilatkozattétel, illetőleg adattovábbítás jogszabályi feltételeit az üzleti életben, a közigazgatásban és az információs társadalom által érintett más életviszonyokban.

A törvény hatálya, alapelvek, kivételek, értelmező rendelkezések

1. § (1) E törvényt kell alkalmazni

a) az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatást végző természetes, illetve jogi személyre vagy jogi személyiség nélküli szervezetre, gazdálkodó szervezetre;

b) az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatást igénybe vevő, illetőleg elektronikus aláírást felhasználó természetes, illetve jogi személyre vagy jogi személyiség nélküli szervezetre;

c) az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatásra és az elektronikus aláírás felhasználásának egyes kérdéseire.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

(2) Egymással szerződéses viszonyban álló felek az elektronikus dokumentumok szervezetek (személyek) korlátozott és zárt körében való elfogadásának feltételeit — a 3. § (2) bekezdése szerinti korlátok között — e törvény szabályaitól eltérően is megállapíthatják. A 3. § (1) bekezdését ebben az esetben is alkalmazni kell.

(3) Nem alkalmazható e törvény — a 2. § 6. pontja és a 3. § (1) bekezdése kivételével — a fokozott biztonságúnak nem minősülő elektronikus aláírásra.

2. § Ha jogszabály a következő fogalmakat említi, azokat e § szerint kell értelmezni:

1. *Aláírás-létrehozó adat*: olyan egyedi adat (jellemzően kriptográfiai magánkulcs), melyet az aláíró az elektronikus aláírás létrehozásához használ.

2. *Aláírás-ellenőrző adat*: olyan egyedi adat (jellemzően kriptográfiai nyilvános kulcs), melyet az elektronikus iratot vagy dokumentumot megismerő személy az elektronikus aláírás ellenőrzésére használ.

3. *Aláírás-létrehozó eszköz*: olyan hardver, illetve szoftver eszköz, melynek segítségével az aláíró az aláírás-létrehozó adatok felhasználásával az elektronikus aláírást létrehozza.

4. *Aláíró*: az a természetes személy, akihez az elektronikus aláírás hitelesítés-szolgáltató (a továbbiakban: hitelesítés-szolgáltató) által közzétett aláírás-ellenőrző adatok jegyzéke szerint az aláírás-ellenőrző adat kapcsolódik.

5. *Biztonságos aláírás-létrehozó eszköz*: az e törvény 1. számú mellékletében foglalt követelményeknek eleget tevő aláírás-létrehozó eszköz.

6. *Elektronikus aláírás*: elektronikus dokumentumhoz azonosítás céljából logikailag hozzárendelt és azzal elválaszthatatlanul összekapcsolt elektronikus adat, illetve dokumentum.

7. *Elektronikus aláírás ellenőrzése*: az elektronikus dokumentum aláíráskori, illetve ellenőrzéskori tartalmának összevetése, továbbá az aláíró személyének azonosítása a dokumentumon szereplő, illetve a hitelesítés-szolgáltató által közzétett aláírás-ellenőrző adat, valamint a tanúsítvány felhasználásával.

8. *Elektronikus aláírás felhasználása*: elektronikus adat elektronikus aláírással történő ellátása, illetve elektronikus aláírás ellenőrzése.

9. *Elektronikus aláírás hitelesítés-szolgáltató*: a 6. § (2) bekezdése szerinti tevékenységet végző személy (szervezet).

10. *Elektronikusan történő aláírás*: elektronikus aláírás hozzárendelése, illetve logikailag való hozzákapcsolása az elektronikus adathoz.

11. *Elektronikus aláírási termék*: olyan szoftver vagy hardver, amely elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások nyújtásához, így különösen elektronikus aláírások,

illetőleg időbélyegző készítéséhez vagy ellenőrzéséhez használható.

12. *Elektronikus dokumentum*: elektronikus eszköz útján értelmezhető adat, mely elektronikus aláírással van ellátva.

13. *Elektronikus irat*: olyan elektronikus dokumentum, melynek funkciója szöveg betűkkel való közlése, és a szövegen kívül az olvasó számára érzékelhetően kizárólag olyan egyéb adatokat foglal magában, melyek a szöveggel szorosan összefüggenek, annak azonosítását (pl. fejléc), illetve könnyebb megértését (pl. ábra) szolgálják.

14. *Elektronikus okirat*: olyan elektronikus irat, mely nyilatkozattételt, illetve nyilatkozat elfogadását, vagy nyilatkozat kötelezőnek elismerését foglalja magában.

15. *Fokozott biztonságú elektronikus aláírás*: elektronikus aláírás, amely megfelel a következő követelményeknek:

a) alkalmas az aláíró azonosítására és egyedülállóan hozzá köthető,

b) olyan eszközzel hozták létre, mely kizárólag az aláíró befolyása alatt áll,

c) a dokumentum tartalmához olyan módon kapcsolódik, hogy minden — az aláírás elhelyezését követően az iraton, illetve dokumentumon tett — módosítás érzékelhető.

16. *Időbélyegző*: elektronikus irathoz, illetve dokumentumhoz végérvényesen hozzárendelt, illetve az irattal vagy dokumentummal logikailag összekapcsolt igazolás, amely tartalmazza a bélyegzés időpontját, és amely a dokumentum tartalmához technikailag olyan módon kapcsolódik, hogy minden — az igazolás kiadását követő — módosítás érzékelhető.

17. *Minősített elektronikus aláírás*: olyan — fokozott biztonságú — elektronikus aláírás, amely biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel készült, és amelynek hitelesítése céljából minősített tanúsítványt bocsátottak ki.

18. *Minősített hitelesítés-szolgáltató*: a 8. § (3) bekezdése szerint nyilvántartásba vett hitelesítés-szolgáltató.

19. *Minősített tanúsítvány*: az e törvény 2. számú mellékletében foglalt követelményeknek megfelelő olyan tanúsítvány, melyet minősített szolgáltató bocsátott ki.

20. *Szolgáltatási szabályzat*: a 6. § (1) bekezdése szerinti szolgáltató tevékenységével kapcsolatos részletes eljárási és egyéb működési szabályokat tartalmazó szabályzat.

21. *Tanúsítvány*: hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott igazolás, amely az aláírás-ellenőrző adatot a 9. § (3), illetve (4) bekezdése szerint egy meghatározott személyhez kapcsolja, és igazolja e személy személyazonosságát.

3. § (1) Elektronikus aláírás, illetve elektronikus irat vagy dokumentum elfogadását — beleértve a bizonyítási eszközként történő alkalmazást — megtagadni, jognyilatkozat tételére, illetve joghatás kiváltására való alkalmasságát kétségbe vonni — a (2) bekezdés szerinti korláto-

zással — nem lehet kizárólag amiatt, hogy az aláírás, illetve az irat vagy dokumentum elektronikus formában létezik.

(2) A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvének 598—684. §-ában szereplő, illetve a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény szerinti jogviszonyokban nem lehet az elektronikus formán kívüli dokumentumokat mellőzve, csak elektronikus aláírást felhasználni, illetve elektronikus iratot vagy dokumentumot készíteni.

(3) A bírósági eljárások különböző típusaiban — az (1) bekezdésben előírt, bizonyítási eszközkénti felhasználáson túlmenően — eljárási cselekményeket akkor lehet az elektronikus formán kívüli dokumentumokat mellőzve, csak elektronikus irat, dokumentum, illetve elektronikus aláírás használatával foganatosítani, ha ezt az eljárás-típusra vonatkozó jogszabály kifejezetten lehetővé teszi.

(4) Az egyes ágazatokhoz tartozó hatóságok által lefolytatott államigazgatási eljárásokban — az (1) bekezdésben előírt, bizonyítási eszközkénti felhasználáson túlmenően — eljárási cselekményeket akkor lehet az elektronikus formán kívüli dokumentumokat mellőzve, csak elektronikus irat, dokumentum, illetve elektronikus aláírás használatával foganatosítani, ha ezt

a) az államigazgatási ügy intézése tekintetében az eljárástípusra, illetve az ágazatra vonatkozó jogszabály kifejezetten lehetővé teszi,

b) az önkormányzati államigazgatási, illetve hatósági ügy intézése során pedig azokban az esetekben, ha az a) pont szerinti feltétel fennáll és az önkormányzat — illetékességi területére nézve — az elektronikus ügyintézést rendeletben lehetővé teszi.

(5) A (3)—(4) bekezdés szerinti esetekben, ha a vonatkozó jogszabály írásos formát ír elő, e követelménynek elektronikus irat használatával is eleget lehet tenni.

(6) A Kormány a központi közigazgatási szervek és a helyi önkormányzati közigazgatási szervek által készített elektronikus dokumentumok, valamint az ezekhez felhasznált elektronikus aláírások és hozzájuk tartozó tanúsítványok, illetve az azokat hitelesítő szolgáltatók tekintetében rendeletben külön követelményeket írhat elő.

(7) Jogszabály nem teheti elektronikus aláírás felhasználását ügyfél részére kötelezővé.

(8) Minősített tanúsítványt bármely — a (3)—(4) bekezdés szerinti — bírósági vagy államigazgatási eljárásban el kell fogadni.

Az elektronikus dokumentum, illetve az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások jogkövetkezményei

4. § (1) Ha jogszabály a 3. § (2)—(4) bekezdésében foglaltakon kívüli jogviszonyban írásba foglalást ír elő,

e követelménynek eleget tesz az elektronikus iratba foglálás is, ha az elektronikus iratot fokozott biztonságú elektronikus aláírással írják alá.

(2) Ha az elektronikus okiraton kívüli elektronikus dokumentumon minősített elektronikus aláírás szerepel és az aláírás ellenőrzésének eredményéből más nem következik, vélelmezni kell, hogy a dokumentum tartalma az aláírás óta nem változott.

(3) A fokozott biztonságú, illetve minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum kinyomtatott változatához nem fűződnek az ugyanezen dokumentum elektronikus változatának bizonyító ereje tekintetében előírt szabályok.

(4) Amennyiben az elektronikus aláírási termék rendelkezik a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter (a továbbiakban: miniszter) által kijelölt, illetve a laboratóriumok, a tanúsító és ellenőrző szervezetek akkreditálásáról szóló 1995. évi XXIX. törvény szerinti szakmai akkreditáló bizottságok által akkreditált és tanúsításra jogosult szervezetek, illetőleg a 7. § (3) bekezdése szerinti tanúsító szervezet által kiadott igazolással, az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az elektronikus aláírási termék biztonságos, továbbá megfelel az igazolásban megjelölt egyéb követelményeknek.

(5) Amennyiben az aláírás-létrehozó adatot olyan szolgáltató helyezte el az aláírás-létrehozó eszközön, amely az adat elhelyezésekor e szolgáltatás tekintetében szerepelt a minősített szolgáltatók nyilvántartásában, az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az aláírás-létrehozó adat kizárólag a szolgáltatást igénybe vevő birtokában van.

(6) Amennyiben az időbélyegzést olyan szolgáltató végezte, amely az időbélyegzéskor szerepelt a minősített szolgáltatók nyilvántartásában és az időbélyegző ellenőrzésének eredményéből más nem következik, az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy a dokumentumban foglalt adatok az időbélyegző elhelyezése óta nem változtak.

(7) Törvény — a 3. § (2) és (7)—(8) bekezdésének keretein belül — az elektronikus dokumentumhoz, illetve az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatásokhoz további jogkövetkezményt fűzhet.

5. § (1) Külföldi székhelyű, illetve lakóhelyű (a továbbiakban: külföldi) hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványhoz az e törvényben, illetve a 4. § (7) bekezdése alapján meghatározott jogkövetkezmények fűződnek, ha

a) nemzetközi szerződés így rendelkezik, vagy

b) belföldi székhelyű (a továbbiakban: belföldi) hitelesítés-szolgáltató a (4)—(6) bekezdésben meghatározott módon felelősséget vállal a külföldi hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványokért, vagy

c) a hitelesítés-szolgáltató székhelye, illetve lakóhelye az Európai Unió valamely tagállamában van.

(2) Külföldi hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványhoz akkor is az e törvényben, illetve a 4. § (7) bekezdése alapján meghatározott jogkövetkezmények fűződnek, ha

a) egy — az Európai Unió valamelytagállamában székhellyel, illetve lakóhellyel rendelkező hitelesítés-szolgáltató felelősséget vállal a külföldi hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványokért, illetve

b) a külföldi hitelesítés-szolgáltató teljesíti az Európai Közösség vonatkozó irányelvében foglalt előírásokat, és egy tagállamban létrehozott önkéntes akkreditációs rendszer keretében akkreditáltak.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti felelősségvállalásra a belföldi hitelesítés-szolgáltatók tekintetében a (4)—(6) bekezdéseket kell alkalmazni.

(4) Belföldi hitelesítés-szolgáltató szerződésben felelősséget vállalhat külföldi hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványért, ennek során a 9. § (2) bekezdése szerint korlátozhatja felelősségét.

(5) A (4) bekezdés szerinti felelősségvállalás úgy is történhet, hogy a belföldi hitelesítés-szolgáltató tanúsítványt bocsát a külföldi hitelesítés-szolgáltató rendelkezésére (a továbbiakban: felülhitelesítés), melyet a külföldi hitelesítés-szolgáltató a saját maga által kibocsátott tanúsítványhoz csatolhat.

(6) A hitelesítés-szolgáltató a felelősségvállalást, illetőleg felülhitelesítést haladéktalanul köteles bejelenteni a Hírközlési Főfelügyeletnek (a továbbiakban: Felügyelet), amely jegyzéket tesz közzé a felelősségvállalások tényéről, módjáról, korlátairól és az azokkal érintett külföldi hitelesítés-szolgáltatókról, valamint arról, hogy a felelősséget vállaló belföldi hitelesítés-szolgáltató a 7. § (1) bekezdés vagy a 8. § (1) bekezdés rendelkezéseinek felel-e meg.

(7) Az (1)—(2) bekezdésben foglaltakon kívüli külföldi székhelyű hitelesítés-szolgáltató által hitelesített tanúsítványhoz a 3. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények fűződnek.

A szolgáltatások

6. § (1) Az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások (a továbbiakban: szolgáltatás) a következők:

a) elektronikus aláírás hitelesítés-szolgáltatás (a továbbiakban: hitelesítés-szolgáltatás),

b) időbélyegzés,

c) aláírás-létrehozó eszközön az aláírás-létrehozó adat elhelyezése.

(2) A hitelesítés-szolgáltatás keretében a hitelesítés-szolgáltató azonosítja az igénylő személyét, tanúsítványt bocsát ki, nyilvántartásokat vezet, fogadja a tanúsítványokkal kapcsolatos változások adatait, valamint nyilvános-

ságra hozza a tanúsítványhoz tartozó szabályzatokat, az aláírás-ellenőrző adatokat és a tanúsítvány aktuális állapotára (különösen esetleges visszavonására) vonatkozó információkat.

(3) Időbélyegzés során a szolgáltató az elektronikus dokumentumhoz időbélyegzőt kapcsol. Az időbélyegzőre a tanúsítványra, a minősített időbélyegzőre a minősített tanúsítványra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés a)—c) pontjai szerinti szolgáltatásokat egyenként vagy azok közül többet együttesen is lehet nyújtani. A minősített hitelesítés-szolgáltató jogosult nem minősített tanúsítványt is kibocsátani. A hitelesítés-szolgáltató jogosult arra, hogy tanúsítványokat különböző feltételekkel (pl. felelősségvállalás mértéke) bocsásson ki (a továbbiakban: tanúsítványtípus).

(5) Az időbélyegző-szolgáltatóra és az (1) bekezdés c) pontja szerinti aláírás-létrehozó adat elhelyezőjére, valamint e szolgáltatások megkezdésére, végzésére, befejezésére a hitelesítés-szolgáltatóra és a hitelesítés-szolgáltatás megkezdésére, végzésére, befejezésére vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(6) Szolgáltatási szerződés érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges.

A szolgáltatások nyújtásának feltételei

7. § (1) A fokozott biztonságú szolgáltatás végzését a belföldi lakóhelyű vagy belföldön tartózkodási hellyel rendelkező természetes személy, illetve belföldi székhelyű (telephelyű) jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet 30 nappal a megkezdést megelőzően köteles bejelenteni a Felügyeletnek. A bejelentéshez csatolni kell a szolgáltatási szabályzatot és az általános szerződési feltételeket.

(2) Fokozott biztonságú, valamint minősített elektronikus aláírás, illetőleg időbélyegző előállításához kizárólag olyan aláíró eszköz és egyéb elektronikus aláírási termék használható, amely rendelkezik a Felügyelet által nyilvánváltásba vett, tanúsításra jogosult szervezetek által kiadott igazolással. E feltétel meglétét a Felügyelet az aláíró eszköz, illetve a szolgáltató nyilvántartásba vételével egyidejűleg, illetve azt követően ellenőrzi.

(3) A (2) bekezdés tekintetében egyenértékű az Európai Unió valamely tagállamában nyilvántartásba vett tanúsító szervezet által kiadott igazolás.

8. § (1) Ha a szolgáltató minősített — a 6. § (1) bekezdésében meghatározott — szolgáltatást kíván nyújtani, az ehhez szükséges — a (4)—(5) bekezdésben meghatározott — személyi, technikai és egyéb feltételek meglétét tanúsító

minősítést kell beszereznie a Felügyeletől a tevékenység megkezdése előtt.

(2) A minősítési eljárásban csatolni kell a kérelmező, illetőleg alkalmazottja büntetlen előéletét, illetőleg szak-képzettségét igazoló okiratot, a szolgáltatási szabályzatot, az általános szerződési feltételeket, valamint a külön jogszabályban meghatározott — a (4) bekezdésben foglaltakon túli — egyéb feltételek fennállását igazoló iratokat, bizonyítani kell felelősségbiztosítást, valamint a külön jogszabályban meghatározott egyéb pénzügyi erőforrás meglétét.

(3) A nyilvántartásba vett minősített szolgáltató jogosult e minőségét az általa kibocsátott minősített tanúsítványban feltüntetni.

(4) Minősített tanúsítványt bocsáthat ki, illetve időbeli megkötést végezhet az a szolgáltató, amely megfelel a következő követelményeknek:

a) a természetes személy, illetőleg a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vezető tisztségviselője, illetőleg vezetője és alkalmazottai büntetlen előéletűek;

b) a természetes személy, a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vezető tisztségviselője, illetőleg vezetője vagy alkalmazottja a külön jogszabályban meghatározott szakképesítéssel rendelkezik;

c) rendelkezik a tevékenység biztonságos folytatásához szükséges, külön jogszabályban meghatározott pénzügyi háttérrel és felelősségbiztosítással;

d) biztosítja a tevékenység végzéséhez szükséges, az e törvény 1. és 3. számú melléklete szerinti egyéb feltételeket.

(5) A Felügyelet a büntetlen előélet ellenőrzése céljából jogosult adatot igényelni a büntetettek nyilvántartásából.

A hitelesítés-szolgáltatási tevékenység

9. § (1) A szolgáltató a szerződéskötést megelőzően köteles tájékoztatni a szolgáltatást igénylőt a szolgáltatás felhasználásának módjáról, biztonsági fokáról, szolgáltatási szabályzatáról, valamint a szerződés feltételeiről, különösen a (2) bekezdés szerinti korlátozásokról.

(2) A hitelesítés-szolgáltató a minősített tanúsítványban meghatározhatja a tanúsítvány felhasználásának tárgybeli, földrajzi vagy egyéb korlátait, illetve az egy alkalommal vállalható kötelezettség legmagasabb értékét.

(3) A hitelesítés-szolgáltató a 12. §-ban foglalt jogosítványokkal élve azonosítja az igénylő személyét, majd a saját elektronikus aláírásával aláírt tanúsítvánnyal hitelesíti az igénylő elektronikus aláírását.

(4) A tanúsítványnak az e törvény 2. számú mellékletében foglalt adatokat a valóságnak megfelelően kell

tartalmaznia. A szolgáltatás igénylője jogosult kérni, hogy a tanúsítványban a hitelesítés-szolgáltató álnevet tüntessen fel.

(5) A hitelesítés-szolgáltatónak biztosítani kell, hogy az aláírás-létrehozó adat, illetve az aláírás-ellenőrző adat egyedi legyen, és egymást kiegészítő módon legyen használható, ha mindkettő a hitelesítés-szolgáltatótól származik.

(6) A hitelesítés-szolgáltató fogadja és feldolgozza a tanúsítványokkal kapcsolatos változások adatait, nyilvántartást vezet a tanúsítványok aktuális helyzetéről, esetleges felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról. Ezeket, valamint a tanúsítvány kibocsátásra vonatkozó saját szabályzatait és az aláírás-ellenőrző adatokat, továbbá a visszavont tanúsítványok nyilvántartását közcélú távközlő hálózatok segítségével bárki számára hozzáférhető és folyamatosan elérhető módon közzéteszi.

(7) A hitelesítés-szolgáltató a tanúsítványokkal kapcsolatos elektronikus információkat — beleértve az azok előállításával összefüggőket is — és az ahhoz kapcsolódó személyes adatokat legalább a tanúsítvány érvényességének lejártától számított öt évig, illetőleg az elektronikus aláírással, illetve az azzal aláírt elektronikus dokumentummal kapcsolatban felmerült jogvita jogerős lezárásáig megőrzi, valamint ugyanezen határidőig olyan eszközt biztosít, mellyel a kibocsátott tanúsítvány tartalma megállapítható.

(8) A hitelesítés-szolgáltató tevékenységi köréből csak az új tanúsítvány kibocsátást szüneteltetheti.

10. § (1) Elektronikus aláírás tanúsítványa kibocsátható olyan céllal is, hogy az az aláíró más személy (szervezet) képviseletében történő aláírásra jogosítsa fel. Ebben az esetben a hitelesítés-szolgáltatás igénybevevőjére, illetve az aláíróra vonatkozó szabályokat a képviselőre kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tanúsítvány akkor bocsátható ki, ha a képviseleti jogosultságot igazolják. A képviseleti jogosultság meglétét a hitelesítés-szolgáltató köteles ellenőrizni. A kibocsátásról a képviselt személyt (szervezetet) haladéktalanul tájékoztatni kell.

(3) A képviseleti jogosultság megszűnése esetén a képviselt, illetve a képviselő személy (szervezet) kérelmére a hitelesítés-szolgáltató köteles a jogosultság tényét feltüntető tanúsítványt visszavonni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti tanúsítványban kizárólag az képviselt hozzájárulása esetén tüntethető fel álnev.

Adatkezelés és adatvédelem

11. § (1) A hitelesítés-szolgáltatók csak az aláírótól közvetlenül, vagy annak egyértelmű előzetes hozzájárulásával

gyűjthetnek személyes adatokat és csak olyan mértékben, ami a tanúsítvány kiadásához szükséges. Az adatokat az adatalany beleegyezése nélkül nem lehet más célra gyűjteni, felhasználni, valamint — a (2)—(3) bekezdésben foglaltak kivételével — harmadik személynek továbbítani.

(2) A hitelesítés-szolgáltató az elektronikus aláírás felhasználásával elkövetett bűncselekmények felderítése vagy megelőzése céljából, illetőleg nemzetbiztonsági érdekből — az érintett személyazonosságát igazoló, valamint a 12. § (2) bekezdése alapján egyeztetett adatok tekintetében — az adatigénylésre külön törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén adatokat továbbít a nyomozó hatóságnak és a nemzetbiztonsági szolgálatoknak. Az adatátadás tényét rögzíteni kell, az adatátadásról a hitelesítés-szolgáltató az aláíró nem tájékoztathatja.

(3) A hitelesítés-szolgáltató a tanúsítvány érvényességét érintő polgári peres, illetve nem peres eljárás során — az érintettség igazolása esetén — az aláíró személyazonosságát igazoló, valamint a 12. § (2) bekezdése alapján egyeztetett adatokat átadhatja az ellenérdekű peres félnek vagy képviselőjének, illetőleg azt közölheti a megkereső bírósággal.

(4) Álnevet használó aláíró esetén a hitelesítés-szolgáltató — a (2)—(3) bekezdésben foglaltak kivételével — csak az aláíró, illetve a 10. § (4) bekezdése szerinti képviselt személy (szervezet) beleegyezésével adhatja át a hatóságoknak vagy bármely más harmadik személynek az aláíró valódi azonosságára vonatkozó adatokat.

12. § (1) A hitelesítés-szolgáltató jogosult az aláíró személyazonosító igazolványa, útlevele, gépjárművezetői engedélye vagy egyéb, személyazonosításra alkalmas okmánya alapján személyazonosságát megállapítani.

(2) A hitelesítés-szolgáltató — megnevezésének és az adatfelhasználás céljának feltüntetésével — adatgyűjtését végez:

a) az aláíró személyazonosságának ellenőrzése céljából legalább eggyel a következő szervezetek közül: személyi adat- és lakcímnnyilvántartás, úti okmány nyilvántartás gépjárművezetői nyilvántartás közül,

b) az aláírási jogosultság ellenőrzése céljából a cégnyilvántartással.

Az aláíró

13. § (1) Az aláíró jogosult az aláírás-létrehozó adatot birtokolni, továbbá köteles haladéktalanul tájékoztatni a hitelesítés-szolgáltatót

a) az azonosításához szükséges személyazonosító adatokról, más személy (szervezet) képviseletében történő aláírásra jogosító elektronikus aláírás esetén a képviselőre, illetőleg aláírásra jogosult személy személyazonosító

adatairól, az e törvény 2. számú mellékletének d) és k) pontja szerinti adatokról, valamint a cégszemélyekről, továbbá mindezek változásáról;

b) az aláírás-létrehozó adatnak illetéktelen személy tudomására jutásáról vagy elvesztéséről;

c) az aláírással vagy az így aláírt elektronikus dokumentummal, illetve a tanúsítvánnyal kapcsolatban észlelt — külön jogszabályban, illetve a szolgáltatási szabályzatban meghatározott — rendellenességről;

d) a tanúsítvánnyal ellátott elektronikus dokumentummal kapcsolatos jogvita megindulásáról.

(2) Ha az aláíró elmulasztotta teljesíteni az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét, az ebből eredő kárért felel.

(3) Az aláíró, illetve a 10. § szerinti képviselt személy (szervezet) kérheti a tanúsítvány felfüggesztését, illetve visszavonását.

(4) Az aláíró az aláírás-létrehozó adatot kizárólag az aláírás létrehozására használhatja, betartva a tanúsítványban jelzett esetleges egyéb korlátozásokat is.

A tanúsítvány érvényességének felfüggesztése, illetve visszavonása a szolgáltató részéről

14. § (1) A hitelesítés-szolgáltató felfüggeszti a tanúsítvány érvényességét és ezt nyilvántartásában haladéktalanul közlésezi, ha

a) az aláíró, illetve a képviselt személy (szervezet) kéri;

b) a szolgáltatással kapcsolatos — jogszabályban, a szolgáltatási szabályzatban vagy az általános szerződési feltételekben meghatározott — rendellenességről szerez tudomást;

c) megalapozottan feltételezhető, hogy a tanúsítványban foglalt adatok nem felelnek meg a valóságnak, vagy az aláírás-létrehozó adat nem az aláíró kizárólagos birtokában van;

d) a Felügyelet jogerős és végrehajtható határozatában így rendelkezik.

(2) A hitelesítés-szolgáltató visszavonja a tanúsítványt és ezt nyilvántartásában haladéktalanul közlésezi, ha

a) az aláíró, illetve a képviselt személy (szervezet) kéri;

b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti rendellenesség nem orvosolható;

c) tudomására jut, hogy a tanúsítványban foglalt adatok nem felelnek meg a valóságnak, vagy az aláírás-létrehozó adat nem az aláíró kizárólagos birtokában van;

d) a Felügyelet jogerős és végrehajtható határozatában így rendelkezik;

e) a hitelesítés-szolgáltató tevékenységét befejezte;

f) a tanúsítvány érvényességi ideje lejárt.

(3) Tanúsítvány visszamenőleges visszavonására nem kerülhet sor.

(4) Az általános szerződési feltételekben, illetőleg a szolgáltatási szabályzatban rendelkezni kell a tanúsítvány érvényesség lejárta előtti visszavonásának jogkövetkezményeiről.

A szolgáltató felelőssége

15. § (1) A hitelesítés-szolgáltató a vele szerződéses jogviszonyban nem álló harmadik személlyel szemben a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény 339. §-a szerint, az aláíróval szemben pedig a szerződésszegésért való felelősség szabályai szerint felelős a minősített elektronikus aláírással vagy időbélyegzővel, illetve az ezzel ellátott elektronikus dokumentummal okozott kárért, ha a 7. § (2) bekezdésében, illetve a 9—11. §-okban vagy a 14. §-ban foglaltakat megszegte. E szabályok megtartását kétség esetén a szolgáltatónak kell bizonyítania.

(2) A 9. § (2) bekezdése szerinti korlátokat meghaladó ügyletekben kibocsátott és aláírt elektronikus dokumentumból származó követelésekért, illetve az így okozott kárért a hitelesítés-szolgáltató nem felel.

(3) Az aláírás belföldi székhelyű (lakóhelyű) felhasználójával szemben az 5. § (2) bekezdése szerint felelősséget vállaló szervezet (személy) a külföldi hitelesítés-szolgáltatóval egyetemlegesen, az (1) bekezdés szerint felelős a minősített elektronikus aláírással okozott kárért.

A hitelesítés-szolgáltató tevékenységének befejezése

16. § (1) Ha a hitelesítés-szolgáltató be kívánja fejezni tevékenységét, erről a tevékenység befejezését legalább hatvan nappal megelőzően értesítenie kell az általa kibocsátott és még vissza nem vont tanúsítványokban aláíróként megjelölt személyeket, valamint a Felügyeletet, megjelölve a (2) bekezdés szerinti szervezetet. A bejelentés időpontjától kezdve a hitelesítés-szolgáltató nem bocsáthat ki új tanúsítványt. A hitelesítés-szolgáltató a tevékenység befejezését legalább húsz nappal megelőzően köteles az általa kibocsátott, és még vissza nem vont tanúsítványokat visszavonni. A hitelesítés-szolgáltató tanúsítványok visszavonását követően a tevékenysége befejezéséig a nyilvánosságra hozatali kötelezettségének [6. § (2) bekezdés] továbbra is köteles eleget kell tenni.

(2) A hitelesítés-szolgáltató köteles intézkedni az iránt, hogy legkésőbb a tevékenység befejezésekor más — vele azonos besorolású — szolgáltató átvegye a 9. § (6) bekezdés szerinti nyilvántartásokat, így különösen a visszavont tanúsítványok nyilvántartását, valamint ellássa a 9. § (7) be-

kezdésében foglalt feladatot. A visszavont tanúsítványokkal kapcsolatos minden adatot — beleértve a személyes adatokat is — át kell adni.

(3) A Felügyelet jelöli ki a (2) bekezdés szerinti szervezetet, ha azt a hitelesítés-szolgáltató az (1) bekezdés szerinti bejelentésében nem jelöli meg.

(4) Ha a hitelesítés-szolgáltató tevékenységének befejezését előzetesen nem jelenti be, és a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének nem tesz eleget, a Felügyelet haladéktalanul gondoskodik a szolgáltató által hitelesített tanúsítványok visszavonásáról és e tény közzétételéről, valamint kijelöli a 9. § (7) bekezdésében foglalt kötelezettséget végző és a 9. § (6) bekezdése szerinti adatokat megőrző hitelesítés-szolgáltatót. A Felügyelet emiatt felmerült költségeit a szolgáltatási tevékenységet befejező szolgáltató köteles megfizetni.

(5) Ha a hitelesítés-szolgáltató ellen felszámolási vagy végelszámolási eljárás indult, haladéktalanul köteles tájékoztatni a Felügyeletet e tényről, megnevezve az eljárást lefolytató szervezetet. A Felügyelet az eljárás időtartama alatt jogosult tájékoztatást kérni az eljáró szervezettől az ügy állásáról, és ha a hitelesítés-szolgáltató az (1) bekezdés szerinti bejelentést a záróméreg benyújtásáig nem teszi meg, a Felügyelet kijelöli a (2) bekezdés szerinti szervezetet.

(6) A szolgáltató megszűnése vagy a szolgáltatási tevékenység abbahagyása esetén a Felügyelet törli a hitelesítés-szolgáltatót a nyilvántartásból.

A Felügyelet feladatai

17. § (1) A Felügyelet

a) nyilvántartásba veszi a 7. § (1) bekezdése, illetve a 8. § (1) bekezdése szerinti szolgáltatókat, a 7. § (2) bekezdése szerinti személyeket (szervezeteket);

b) a minősítést megelőzően, a bejelentéssel egyidejűleg, illetve azt követően, valamint a szolgáltatók működésének időtartama alatt folyamatosan vizsgálja, illetőleg ellenőrzi, hogy a szolgáltatók megfelelnek-e az e törvény, a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok, a szolgáltatási szabályzat, illetve az általános szerződési feltételek előírásainak;

c) a *b)* pontban foglalt követelmények nem teljesítése esetén a 21—23. § szerinti intézkedéseket és szankciókat alkalmazza;

d) nyilvántartásokat vezet, és ezeket közcélú távközlő hálózatok segítségével bárki számára hozzáférhető és folyamatosan elérhető módon közzéteszi.

(2) A Felügyelet eljárásaira az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényt az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Ha a Felügyelet intézkedést alkalmaz, vagy bírságot szab ki, határozata azonnal végrehajtható.

(4) A Felügyelet az érdemi határozatot a kérelem előterjesztésétől számított hatvan napon belül köteles meghozni.

(5) A Felügyelet határozatait felügyeleti jogkörben megváltoztatni vagy megsemmisíteni nem lehet, ellene — az államigazgatási eljárás keretében — jogorvoslatnak nincs helye. A határozat ellen a kézhezvételétől számított harminc napon belül bírósághoz lehet fordulni.

(6) A Felügyelet szakértőként igazságügyi szakértőt vagy más — szakértelemmel rendelkező személyt — vehet igénybe.

(7) A Felügyeletnek a minősítéssel, illetve a nyilvántartással kapcsolatos tevékenységéért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, mely a Felügyelet bevételeit képezi. Az e törvény szerinti bírságok a központi költségvetés bevételeit képezik.

A minősítés

18. § (1) A Felügyelet a minősítéssel kapcsolatos eljárás során a szolgáltatónál megvizsgálja

a) a technikai és egyéb működési, illetve személyi feltételek — így különösen a büntetlen előélet és a szakképzettség — meglétét és folyamatos biztosítását;

b) a működés jogszabályoknak és a szolgáltatási szabályzatnak, továbbá az általános szerződési feltételeknek való megfelelését.

(2) Amennyiben a minősítés során bebizonyosodik, hogy a szolgáltató megfelel az e törvényben és a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban foglalt követelményeknek, a Felügyelet a hitelesítés-szolgáltatót, mint minősített tanúsítvány kibocsátására jogosult hitelesítés-szolgáltatót nyilvántartásba veszi.

(3) A szolgáltató nem vehető nyilvántartásba, ha az (1) bekezdés szerinti követelményeknek nem felel meg.

(4) Amennyiben a szolgáltató működésében változás következik be, köteles azt bejelenteni a Felügyeletnek és a minősítést újra el kell végezni. Az ismételt vizsgálat során a Felügyelet nem köteles vizsgálni azon kötelezettségek teljesítését, amelyeket korábban már megvizsgált, feltéve, hogy a változás ezeket nem érinti.

Nyilvántartások

19. § A Felügyelet nyilvántartást vezet és tesz közzé

a) a 8. § (1) bekezdése alapján minősített, illetve a 7. § (1) bekezdése alapján bejelentett szolgáltatókról, mely

tartalmazza a szolgáltató nevét, székhelyét (lakhelyét, telephelyét, működési helyét), az általa végezhető szolgáltatás megjelölését, az általa szolgáltatott aláírás-létrehozó eszköz, illetve forgalmazható egyéb elektronikus aláírási termék azonosító jelét és jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

b) a 7. § (2) bekezdése szerinti aláírás-létrehozó eszközökről és egyéb elektronikus aláírási termékekről, melyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad;

c) a fokozott biztonságú, illetve minősített elektronikus aláírás előállításához felhasználható aláírás-létrehozó eszköz és egyéb elektronikus aláírási termék tanúsítására kijelölt szervezetekről, mely tartalmazza a szervezet nevét, elérhetőségét, szakterületét, valamint jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

d) a minősített hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott tanúsítványtípusok megnevezéséről, melyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad.

A szolgáltatók ellenőrzése, intézkedések

20. § (1) A Felügyelet jogosult ellenőrizni, hogy a szolgáltató megfelel-e e törvény, a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok, a szolgáltatási szabályzat, illetve az általános szerződési feltételek előírásainak, továbbá eleget tesz-e a Felügyelet határozatának, illetve az általa alkalmazott intézkedésnek.

(2) A Felügyelet — ezen jogosultságának igazolása mellett — helyszíni ellenőrzést végezhet. A helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzést végző a szolgáltató tevékenységének ellenőrzéséhez szükséges helyiségekbe beléphet, iratokat, adathordozókat, tárgyakat, munkafolyamatokat vizsgálhat meg, a hitelesítés-szolgáltató jelen lévő képviselőjétől és alkalmazottjától felvilágosítást, nyilatkozatot kérhet, az ellenőrzést a szolgáltató köteles lehetővé tenni.

(3) A Felügyelet évente legalább egyszer átfogó helyszíni ellenőrzést tart a minősített hitelesítés-szolgáltatóknál.

21. § (1) A Felügyelet e törvény, az ennek alapján kiadott jogszabályok, a szolgáltatási szabályzatok, továbbá a Felügyelet határozatai maradéktalan betartása, jogsértések vagy hiányosságok megelőzése, illetőleg megszüntetése érdekében a következő intézkedéseket teheti:

a) felhívhatja a szolgáltató figyelmét az (1) bekezdés szerinti előírásokban, határozatokban meghatározott követelmények betartására;

b) megtilthatja meghatározott technológiák, illetőleg eljárások alkalmazását;

c) ideiglenes intézkedésként elrendelheti az új tanúsítvány kibocsátási tevékenység szüneteltetését és ezt a tényt feltünteti a nyilvántartásban;

d) elrendelheti a korábban kiadott minősített tanúsítványok visszavonását;

e) bírságot szabhat ki;

f) törölheti a szolgáltatót a minősített hitelesítés-szolgáltatók nyilvántartásából.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti intézkedésekkel kapcsolatos döntés során mérlegeli a jogsértés súlyát, gyakoriságát, az okozható, illetőleg okozott kár mértékét, azt, hogy minősített szolgáltatóval szemben kell-e eljárni, illetőleg hogy tett-e korábban intézkedést a hitelesítés-szolgáltatóval szemben. Az intézkedések együttesen is alkalmazhatók.

(3) A Felügyelet törli a szolgáltatót a nyilvántartásból, ha a nyilvántartásba vételt meg kellett volna tagadni, vagy ha e törvény, illetőleg a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban foglalt követelmények teljesítése más módon nem biztosítható. A nyilvántartásból való törlésre csak akkor kerülhet sor, ha egyéb intézkedések nem vezetnek eredményre.

(4) A minősített tanúsítványt kibocsátó szolgáltatók nyilvántartásából való törléssel egyidejűleg a Felügyelet megtiltja a hitelesítés-szolgáltatónak az általa kibocsátott tanúsítványokban annak feltüntetését, hogy a tanúsítvány minősített tanúsítvány.

(5) A Felügyelet a hitelesítés-szolgáltatónak a minősített hitelesítés-szolgáltatók nyilvántartásából való törlésével egyidejűleg a 16. § (4) bekezdése szerint jár el.

(6) A Felügyelet elrendelheti a minősített tanúsítvány visszavonását, ha valószínűsíthető, hogy a minősített tanúsítvány valótlan adatot tartalmaz, vagy meghamisították, illetőleg ha a hitelesítés-szolgáltató által a minősített tanúsítványok aláírásához használt aláírás-létrehozó eszköz nem biztonságos.

Bírságok

22. § (1) Bírság kiszabásának van helye azzal a hitelesítés-szolgáltatóval szemben, aki az e törvényben, e törvény alapján kiadott jogszabályban, a szolgáltatási szabályzatban, illetőleg a Felügyelet határozatában foglalt kötelezettségeinek nem tesz eleget. A hitelesítés-szolgáltatóval egyidejűleg annak vezető tisztségviselőjét is bírsággal lehet sújtani ismételt jogsértés esetén, illetve ha a Felügyelet határozatában foglaltakat a hitelesítés-szolgáltató nem teljesíti, vagy a szolgáltató a 20. § (2) bekezdés szerinti kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) Nem szabhat ki a Felügyelet bírságot a mulasztásnak vagy kötelezettségzegésnek a Felügyelet tudomására jutásától számított két éven túl, de legkésőbb azok elkövetésétől számított három éven túl.

(3) A bírság összegének megállapításakor a Felügyelet mérlegeli:

a) a szabályszegéssel vagy a mulasztással előidézett kockázat, illetőleg kár mértékét,

b) a felelős személyek által a Felügyelettel kapcsolatban tanúsított együttműködést (így különösen dokumentumokba, nyilvántartásokba való betekintés biztosítása, az alkalmazott technológiák és azok műszaki jellemzőinek bemutatása),

c) az intézkedéssel érintett személy jó-, illetőleg rossz-híszeműségét,

d) az intézkedés alapjául szolgáló adatok, tények, információk eltitkolását, illetőleg annak szándékát,

e) a kötelezettségek megszegésének ismétlődését, illetőleg gyakoriságát.

23. § (1) A bírság összege 100 000 forinttól 10 000 000 forintig terjedhet, ha

a) a hitelesítés-szolgáltató minősített tanúsítványt bocsát ki, illetőleg az általa kibocsátott tanúsítványban magát minősített hitelesítés-szolgáltatóként tünteti fel, vagy erre egyéb módon közvetve vagy közvetlenül utal anélkül, hogy a Felügyeletnél minősített hitelesítés-szolgáltatóként lenne nyilvántartásba véve;

b) a hitelesítés-szolgáltató nem teszi meg a saját aláírás-létrehozó adatának megfelelő védelméhez szükséges intézkedéseket;

c) nem őrzi meg a tanúsítvány kibocsátásával kapcsolatos adatokat és iratokat a jogszabályokban vagy a szolgáltatási szerződésben meghatározott ideig, és ezek őrzéséről másként sem gondoskodik.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett esetekben a kiszabott bírság összege 50 000 forinttól 5 000 000 forintig terjedhet.

(3) Vezető tisztségviselővel szemben kiszabott bírság összege 50 000 forinttól 1 000 000 forintig terjedhet.

Tanúsító szervezetek

24. § (1) Aláíró eszközök és egyéb elektronikus aláírási termékek tanúsítására jogosult tanúsító szervezetként a miniszter azokat a természetes személyeket és szervezeteket jelöli ki, amelyek erre vonatkozó kérelmet nyújtanak be, és rendelkeznek az aláíró eszközök és egyéb elektronikus aláírási termékek tanúsításához szükséges szakértelemmel.

(2) A kijelölt, illetőleg a laboratóriumok, a tanúsító és az ellenőrző szervezetek akkreditálásáról szóló 1995. évi XXIX. törvény szerinti szakmai akkreditáló bizottságok

által az (1) bekezdés szerinti tevékenységre akkreditált szervezeteket a Felügyelet nyilvántartásba veszi.

(3) Tanúsító szervezet az aláíró eszközök és az egyéb elektronikus aláírási termékek tanúsítását külső befolyástól mentesen köteles végezni.

(4) A kijelölést, illetve az akkreditációt vissza kell vonni és a tanúsító szervezeteket törölni kell a nyilvántartásból, ha nem rendelkeznek a szükséges feltételekkel, vagy ha a tanúsító szervezet nem a jogszabályoknak megfelelően végzi tevékenységét. Ha a Felügyelet a (2) bekezdés szerinti szervezet tekintetében észleli e jelenségeket, jelzéssel él a kijelölő miniszter, illetőleg a szakmai akkreditáló bizottság felé.

(5) A nyilvántartásból való törlés nem érinti a tanúsító szervezet által a törlést megelőzően kiadott igazolások érvényességét.

Záró rendelkezések

25. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Közösségek következő jogszabályaival:

a) az Európai Parlament és a Tanács 1999/93/EK irányelvvel az elektronikus aláírások közösségi programjáról, továbbá

b) az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelvnek az információs társadalom szolgáltatásai bizonyos jogi szempontjairól a Belső Piacon, különös tekintettel az elektronikus kereskedelemre („Elektronikus kereskedelmi irányelv”) 9. Cikke 2. bekezdésével.

26. § (1) Ez a törvény — a (2)—(3) bekezdésben foglalt kivételével — a kihirdetését követő harmadik hónap első napján lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően keletkezett elektronikus dokumentumokra és az ezeken szereplő elektronikus aláírásokra kell alkalmazni. A 3. § (1) bekezdését és az 5. § (7) bekezdését a hatálybalépését megelőzően keletkezett elektronikus dokumentumokra és aláírásokra is alkalmazni kell.

(2) A 4. § (4) bekezdésében a 7. § (3) bekezdésére való hivatkozás, az 5. § (1) bekezdésének c) pontja, az 5. § (2) bekezdése, az 5. § (7) bekezdésében az 5. § (2) bekezdésére való hivatkozás, valamint a 7. § (3) bekezdése a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésével egyidejűleg lép hatályba.

(3) A 27. § (2) bekezdésének b) pontja a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

27. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza

a) a Felügyeletnek az e törvénnyel kapcsolatos feladatkörét és hatáskörét, az e törvény alapján lefolytatott eljárások részletes szabályait, az ezekkel kapcsolatos nyilvántartások vezetését, tartalmát, az eljárások során beszerezhető nem személyes adatok körét és az ezt szolgáltató szervezeteket;

b) a központi közigazgatási szervek és a helyi önkormányzati szervek által készített elektronikus dokumentumokkal, valamint az ezekhez felhasznált elektronikus aláírásokkal és hozzájuk tartozó tanúsítványokkal, illetve az azokat hitelesítő szolgáltatókkal kapcsolatos sajátos követelményeket.

(2) Felhatalmazást kap a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, hogy rendelettel szabályozza

a) az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatásokra és ezek szolgáltatóira vonatkozó részletes követelményeket;

b) a fokozott biztonságú, illetve minősített elektronikus aláírás előállításához felhasználható aláírás-létrehozó eszköz és egyéb elektronikus aláírási termék minősítésére jogosult tanúsító szervezetekre, illetve kijelölésükre vonatkozó szabályokat;

c) a Felügyeletnek e törvény alapján járó igazgatási szolgáltatási díjak mértékét, a pénzügyminiszterrel egyetértésben.

(3) Felhatalmazást kapnak a miniszterek, hogy a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel egyetértésben a hatáskörükkkel érintett ágazat tekintetében rendelettel szabályozzák

a) azoknak a jogviszonyoknak a körét, melyekkel kapcsolatos államigazgatási eljárásokban mód van kizárólag elektronikus iratok, illetve dokumentumok használatára;

b) az elektronikus iratok, elektronikus dokumentumok és elektronikus aláírás alkalmazásával történő ügyintézés sajátos szabályait.

(4) Felhatalmazást kapnak a helyi önkormányzatok, hogy rendeletben szabályozzák azoknak a lakossági szolgáltatásoknak a körét, illetve azoknak az államigazgatási eljárásoknak a körét, amelyekben — az eljárásra irányadó magasabb szintű jogszabályban foglalt figyelembevételével — illetékességi körükben lehetőséget adnak a kizárólag elektronikus iratokkal, illetve dokumentumokkal történő ügyintézésre.

28. § (1) A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végre-

hajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Ptké.) 38. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha jogszabály a szerződés érvényességéhez írásbeli alakot rendel, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában írásbeli alakban létrejött szerződésnek kell tekinteni a levélváltás, a táviratváltás és a távgépíron történt üzenetváltás, továbbá a külön törvényben meghatározott marandó eszközzel tett nyilatkozatváltás — így különösen fokozott biztonságú elektronikus aláírással aláírt okirat — útján létrejött megegyezést.”

(2) A Ptké. 38. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a szerződésre a felek megállapodása rendel írásbeli alakot, a felek megállapodása kiterjedhet arra is, hogy az írásba foglalás követelményét a (2) bekezdés szerinti módok közül melyik alkalmazásával kell teljesíteni.”

29. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 196. § (1) bekezdésének e) pontja a következőképpen módosul, valamint a bekezdés a következő új f) ponttal egészül ki:

(A magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az alábbi feltételek valamelyike fennáll:)

„e) ügyvéd (jogtanácsos) az általa készített okirat szabályszerű ellenjegyzésével bizonyítja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előtte írta alá, vagy aláírását előtte saját kezű aláírásának ismerte el, illetőleg a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik;

f) az elektronikus okiraton kiállítója minősített elektronikus aláírást helyezett el.”

(2) A Pp. 197. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a magánokiraton levő aláírás valódisága nem vitás, vagy bizonyított, illetve a fokozott biztonságú elektronikus aláírás ellenőrzésének eredményéből más nem következik, az aláírást megelőző szöveget — elektronikus okirat esetén az aláírt adatokat — az ellenkező bizonyításáig meg nem hamisítottak kell tekinteni, kivéve, ha az okirat rendellenességei vagy hiányai ezt a vélelmet megdöntik.”

(3) A Pp. 197. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(4) Ha a fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum aláírójának azonos-

sága, illetve a dokumentum hamisítatlansága kétséges, ezek megállapítása érdekében a bíróság elsősorban a fokozott biztonságú elektronikus aláíráshoz tartozó tanúsítványt kibocsátó hitelesítés-szolgáltatót keresi meg. Az elektronikus dokumentumhoz kapcsolt időbélyegző által igazolt adatokkal kapcsolatos kétség esetén a bíróság elsősorban az időbélyegzést végző szolgáltatót keresi meg.”

30. § A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 82. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény alkalmazásában tárgyi bizonyítási eszköz az irat, a rajz és minden olyan tárgy, amely műszaki, vegyi vagy más eljárással adatokat rögzít. Ahol e törvény iratról rendelkezik, ezen az adatot rögzítő tárgyat is érteni kell.”

31. § (1) Az államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 3. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ezt a törvényt akkor kell alkalmazni, ha jogszabály másként nem rendelkezik, a következő ágazatokhoz tartozó, illetve a következő törvények által meghatározott ügyekben:

- a) honvédelmi,
- b) külkereskedelmi igazgatási,
- c) társadalombiztosítási, családtámogatási,
- d) adó-, jövedéki és vámigazgatási,
- e) iparjogvédelmi,
- f) idegenrendészeti és menedékjogi,
- g) az atomenergia alkalmazása körébe tartozó egyes tevékenységek,
- h) a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról és a versenykorlátozásról szóló törvény,
- i) az árak megállapításáról szóló törvény,
- j) a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló törvény,
- k) a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény,
- l) az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapírtőzsdéről szóló törvény,
- m) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény,
- n) a magánnyugdíjakról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény,
- o) az ingatlan-nyilvántartási törvény,
- p) az elektronikus aláírásról szóló törvény.”

(2) Az Áe. 16. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közigazgatási szervhez államigazgatási ügyben kérelmet szóban vagy írásban lehet benyújtani. Jogszabály

előírhatja, hogy az ügyfél a kérelmét az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyújtja be, továbbá jogszabály lehetővé teheti a kérelem elektronikus dokumentumban történő benyújtását, erre a célra elektronikus forma rendszeresíthető.”

(3) Az Áe. 28. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az iratra vonatkozó rendelkezések irányadók minden olyan tárgyra, amely — általában műszaki vagy vegyi úton — adatokat rögzít (fénykép, film-, hangfelvétel, mágneslap, mágnesszalag, elektronikus dokumentum stb.).”

(4) Az Áe. 43. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Jogszabály elrendelheti, hogy a közigazgatási szerv határozatát — beleértve az 50—53. §-ban foglaltakat is — az erre a célra rendszeresített okiraton adja ki, illetőleg lehetővé teheti, hogy elektronikus dokumentumba foglalja.”

(5) Az Áe. 45. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozatot kézbesítés útján kell közölni, a jelen levő ügyféllel azonban — ha jogszabály nem zárja ki — kihirdetés útján is közölni lehet. Jogszabály lehetővé teheti a határozat — beleértve az 50—53. §-ban foglaltakat is — elektronikus dokumentumban történő kézbesítését.”

32. § (1) A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bejegyzési kérelem és mellékletei elektronikus okirat formájában, számítógépes hálózat útján is továbbíthatóak a cégbírósághoz. Ebben az esetben a cégbíróság az okiratokat elektronikus okirat formájában tartja nyilván.”

(2) A Ctv. 59. §-ának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 22. § (5) bekezdése az elektronikus irat cégeljárásban történő alkalmazásáról szóló jogszabályi rendelkezésekkel egyidejűleg lép hatályba.”

33. § Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 27. § (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az okirati ellenjegyzéssel az ügyvéd bizonyítja, hogy:)

„*b)* az okiratban megjelölt fél az iratot előtte vagy helyettese [23. § (5) bek.] előtt írta alá, illetőleg aláírását előtte vagy helyettese előtt saját kezű aláírásának ismerte el, illetve a minősített elektronikus aláírásával tett ellen-

jegyzéssel pedig azt, hogy a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okiratéval megegyezik.”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2001. évi XXXV. törvényhez

A biztonságos aláírás-létrehozó eszközökre vonatkozó követelmények

1. A biztonságos aláírás-létrehozó eszközöknek megfelelő technikai és eljárási eszközökkel biztosítaniuk kell legalább a következőket:

a) az aláírás készítéséhez használt aláírás-létrehozó adat aláíróként biztosan mindig különbözik, s titkossága kellően biztosított,

b) az aktuálisan elérhető technológiával kellő bizonyossággal garantálható, hogy az aláírás készítéséhez használt aláírás-létrehozó adat nem rekonstruálható, megvalósítható annak a jogosulatlan felhasználókkal szembeni védelme, illetve az aláírás nem hamisítható.

2. A biztonságos aláírás-létrehozó, illetve -ellenőrző eszközöknek nem szabad az aláírandó elektronikus dokumentumot módosítaniuk, illetőleg az aláírás folyamatában lehetővé kell tenniük ezen dokumentum megjelenítését az aláíró számára.

2. számú melléklet
a 2001. évi XXXV. törvényhez

A minősített tanúsítványoknak tartalmazniuk kell az alábbiakat:

a) annak megjelölését, hogy a tanúsítvány minősített tanúsítvány,

b) a hitelesítés-szolgáltató és székhelyének (ország-) azonosítóját,

c) az aláíró nevét vagy egy álnevet, ennek jelzésével,

d) az aláírónak külön jogszabályban, illetve a szolgáltatási szabályzatban, illetőleg az általános szerződési feltételekben meghatározott speciális jellemzőit, a tanúsítvány szándékolt felhasználásától függően,

e) azt az aláírás-ellenőrző adatot, amely az aláíró által birtokolt aláírást készítő adatnak felel meg,

f) a tanúsítványérvényességi idejének kezdetét és végét,

g) a tanúsítvány azonosító kódját,

h) az adott minősített tanúsítványt kibocsátó hitelesítés-szolgáltató fokozott biztonságú elektronikus aláírását,

- i) a tanúsítványhasználhatósági körére vonatkozó esetleges korlátozásokat,
 j) a tanúsítvány felhasználásának korlátaikat,
 k) más személy (szervezet) képviselőjére jogosító elektronikus aláírás tanúsítványa esetén a tanúsítvány ezen minőségét és a képviselt személy (szervezet) adatait.

3. számú melléklet
a 2001. évi XXXV. törvényhez

A minősített hitelesítés-szolgáltatóra vonatkozó előírások

A minősített hitelesítés-szolgáltatók kötelesek:

- a) bizonyítani a hitelesítés-szolgáltatás nyújtásához szükséges megbízhatóságot;
- b) biztonságos tanúsítvány- és adattárolási szolgáltatást, valamint biztonságos és azonnali tanúsítvány-felfüggesztési, illetve -visszavonási szolgáltatást biztosítani folyamatosan;
- c) biztosítani azt, hogy a tanúsítványok kibocsátásának, felfüggesztésének és visszavonásának dátuma és időpontja pontosan meghatározható legyen;
- d) igazolni annak a személynek az azonosságát, és ha ilyenek vannak, egyedi jellemzőit, akinek a minősített tanúsítványt kiállították;
- e) az alkalmazottakkal, a vezetőikkel, valamint a szervezeti felépítéssel és működéssel kapcsolatban a külön jogszabályban foglalt követelményeket teljesíteni;
- f) megbízható rendszereket és termékeket használni, amelyek külső beavatkozástól védettek, és biztosítják az általuk támogatott folyamatok műszaki és titkosítási védeltségét;
- g) intézkedni a tanúsítványok hamisítása ellen, és bizalmas kezelést biztosítani, valahányszor a hitelesítés-szolgáltató generálja az aláírás-létrehozó adatokat;
- h) külön jogszabályban meghatározott pénzügyi erőforrásokat fenntartani az e törvénynek megfelelő működéshez és — megfelelő felelősségbiztosítás kötésével — vállalni a károkkal kapcsolatos felelősség kockázatát;
- i) legalább a 9. § (7) bekezdése szerinti időszakon keresztül tárolni a minősített tanúsítványokra vonatkozó minden lényeges információt, elsősorban bizonyíték szolgáltatása céljából peres eljárásokhoz. Az ilyen rögzítés végezhető elektronikus úton;
- j) ha az aláírás-létrehozó eszközön aláírás-létrehozó adat elhelyezésére irányuló szolgáltatást is nyújt, biztosítani kell, hogy az aláírás-létrehozó adat az aláíró általi készítésekor ne kerüljön rögzítésre;

k) az aláírást igénylőt szerződéskötés előtt megfelelő módon tájékoztatni kell arról a tényről, hogy létezik önkéntes minősítési rendszer, valamint hogy a tanúsítvány minősített és ennek hatásairól, továbbá a tanúsítvány használatának feltételeiről, beleértve a használat korlátaikat és a panaszok benyújtására, a jogviták rendezésére vonatkozó szabályokat. Ezeket az adatokat magyar nyelven, közérthetően és egyértelműen kell rögzíteni írásban, valamint elektronikusan továbbítható formában egyaránt, melynek egy példányát az aláírónak a szerződéskötéskor kötelező átadni, illetve továbbítani. A magyar mellett más nyelvet is lehet használni. Ezen adatoknak külön jogszabályban meghatározott körét az aláíróval jogviszonyban álló vagy jogviszonyt létesíteni kívánó harmadik személy számára kérésre hozzáférhetővé kell tenni;

- l) megbízható rendszert használni a tanúsítványok ellenőrizhető módon való tárolására, amely biztosítja, hogy
- a rendszerben kizárólag a hitelesítés-szolgáltató erre feljogosított alkalmazottai végezhessek bejegyzéseket és változásokat,
 - az információ hitelessége ellenőrizhető,
 - a tanúsítványok készítéséhez használt adatok nyilvános hozzáférhetőségét csak abban az esetben teszi lehetővé, ha az aláíró ehhez hozzájárul,
 - a biztonsági előírásokat veszélyeztető műszaki változások a hitelesítés-szolgáltató illetékes alkalmazottai számára érzékelhetővé válnak.

4. számú melléklet
a 2001. évi XXXV. törvényhez

A biztonságos aláírás ellenőrzésére vonatkozó ajánlások

Az aláírás ellenőrzésének folyamata során kellő bizonyossággal garantálni kell a következőket:

- a) az aláírás ellenőrzéséhez használt adatok megfelelnek az ellenőrző részére kijelzett adatokkal,
- b) az aláírást megbízhatóan ellenőrzik, és az ellenőrzés eredményét helyesen tüntetik fel,
- c) az ellenőrző személy — ha szükséges — megbízható módon megállapíthatja az aláírt elektronikus irat tartalmát,
- d) az aláírás ellenőrzése során szükséges tanúsítvány hitelességét és érvényességét megbízható módon igazolják,
- e) a tanúsítvány ellenőrzésének eredményét, illetőleg az aláíró azonosítóját helyesen tüntetik fel,
- f) álnév esetleges használatát világosan feltüntetik,
- g) bármilyen — biztonságot érintő — változás nyomon követhető.

2001. évi XXXVI. törvény

a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról*

Az Országgyűlés elismeri a köztisztviselőknek az állam-szervezet működésében eddig játszott jelentős szerepét. A jogállamiság alkotmányos elvének való maradéktalanabb megfelelés érdekében azonban a köztisztviselők képzettségének, a velük szemben támasztott szakmai és erkölcsi követelményeknek a további emelése szükséges. Ennek érdekében biztosítani kell, hogy érvényesüljön a köztisztviselők számadási kötelezettsége, a döntéshozatal nyíltsága, a köztisztviselők magatartásának becsületessége, a vezetők példamutatása, valamint a köz szolgálatában állók önzetlensége, befolyástól való mentessége, illetve a közügyek intézésének objektivitása.

Ugyanakkor az is elengedhetetlen, hogy e többletkövetelményekhez — ezekkel arányosan — többletjuttatások járuljanak.

Az Országgyűlés szükségesnek tartja, hogy a köztisztviselők egzisztenciális feltételei számottevően javuljanak. Ennek részeként indokolt, hogy a köztisztviselők életútja kiszámítható életpályává váljék.

Mindezek teljesülése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 1. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálya a Miniszterelnöki Hivatal, a minisztériumok és országos hatáskörű szervek, központi hivatalok, minisztériumi hivatalok (a továbbiakban együtt: központi közigazgatási szerv) és területi, helyi szerve, a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testületének hivatala és hatósági igazgatási társulása, közterület-felügyelete, a körjegyzőség (a továbbiakban együtt: képviselő-testület hivatala) köztisztviselőinek közszolgálati jogviszonyára terjed ki.

(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a köztársasági elnök hivatala, az Országgyűlés hivatala, az Alkotmánybíróság hivatala, az országgyűlési biztos hivatala, az Állami Számvevőszék, a Közbeszerzések Tanácsa, az Országos Rádió és Televízió Testület irodája, a Gazdasági Versenyhivatal és a Magyar Tudományos Akadémia Titkársága köztisztviselői közszolgálati jogviszonyára is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(2) A Ktv. 1. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 22/A—22/B. § hatálya kiterjed a köztisztviselővel közös háztartásban élő ház-, illetve élettársára, gyermekére.”

(3) A Ktv. 1. §-a a következő (6)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A közigazgatási szervnél köztisztviselőnek nem minősülő munkavállaló munkaviszonyára a Munka Törvénykönyvének rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) E törvény alkalmazásában

a) köztisztviselő az (1) és (2) bekezdésben felsorolt szervek (a továbbiakban együtt: közigazgatási szerv) feladat- és hatáskörében eljáró vezető és ügyintéző, aki előkészíti a közigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyeket érdemi döntésre, illetve — felhatalmazás esetén — a döntést kiadmányozza, szakértelemmel foglalkozik a rábízott feladatokkal összefüggő valamennyi kérdéssel, felelős saját tevékenységéért és munkaterületén a közigazgatási szerv állandó és időszakos célkitűzéseinek érvényesítéséért, a munkaköri leírásában részére megállapított, illetve a vezető által kiadott feladatokat a kapott utasítások és határidők figyelembevételével, jogszabályok és ügyviteli szabályok ismeretében és betartásával végzi;

b) közigazgatási szerv az (1) és (2) bekezdésben felsorolt, valamint a 73. § (2) bekezdése alapján kiadott jegyzéken szereplő szerv;

c) pályakezdő köztisztviselő az, aki a besorolása alapján szolgáló iskolai végzettségének megszerzését követően egy éven belül első foglalkoztatási jogviszonyként közszolgálati jogviszonyt létesít.

(8) A közigazgatási szerv közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlásával közvetlenül összefüggő feladat ellátására kizárólag közszolgálati jogviszony létesíthető.”

2. § A Ktv. 2. §-ának a), b) és d) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény hatálya nem terjed ki)

„a) a vagyonyilatkozat és az illetményrendszer kivételével, illetőleg a jogállásukról szóló törvényben meghatározott kivételekkel a miniszterelnökre, a miniszterre és a politikai államtitkárra azzal, hogy ha a miniszterelnök, a miniszter, illetve a politikai államtitkár országgyűlési képviselő, a vagyonyilatkozatot az országgyűlési képviselőkre külön törvényben meghatározott szabályok szerint teszi meg;

b) törvény eltérő rendelkezésének hiányában a Honvédség, a Határőrség, a Rendőrség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a Tűzoltóság, a katasztrófavédelem, a Vám- és Pénzügyőrség, a büntetés-végrehajtás, a polgári védelem és a fegyveres biztonsági őrség szerveire;”

„d) a közhasznú munkavégzés, a közmunka, közcélú munkavégzés keretében foglalkoztatottra, valamint az alkalmi munkavállalói könyvvel foglalkoztatott munkavállalóra.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. május 29-i ülésnapján fogadta el.

3. § A Ktv. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni

a) a 20/A. §, 23—30/B. §, 31. §, 32. § és 34—36. § kivételével a közigazgatási államtitkára, helyettes államtitkára — ha a jogállásukról szóló törvény másként nem rendelkezik —, valamint

b) a 20/A. §, 23—30/B. §, a 31/A—31/F. § és a 32—36. § kivételével a politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörbe kinevezett köztisztviselőre.”

4. § A Ktv. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § Az önkormányzati képviselő-testület a juttatásokkal és támogatásokkal összefüggésben e törvény keretei között rendeletben szabályozza a szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokat, szociális és kegyeleti támogatásokat.”

5. § A Ktv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § A közszolgálati jogviszony az állam, illetve a helyi önkormányzat, valamint a nevükben foglalkoztatott köztisztviselő között a köz szolgálata és munkavégzés céljából létesített különleges jogviszony, amelyben a munkavégzéssel szükségszerűen együtt járó kötelezettségeken és jogosultságokon túlmenően mindkét felet többletkötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg.”

6. § A Ktv. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkáltatói jogokat, ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a közigazgatási szerv hivatali szervezetének (a továbbiakban: hivatali szervezet) vezetője, illetve a testület gyakorolja. Törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlása vezető megbízású köztisztviselőre írásban átruházható. Az átruházott munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.”

7. § (1) A Ktv. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Közszolgálati jogviszony büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább középiskolai végzettséggel rendelkező magyar állampolgárral létesíthető és tartható fenn. Jogszabály által meghatározott fontos és bizalmas munkakörre közszolgálati jogviszony csak azzal létesíthető, aki a munkakörre előírt, az állami élet és a nemzetgazdaság jogszerű működéséhez szükséges biztonsági feltételeknek megfelel. A jelentkezőnek írásban nyilatkoznia kell arról, hogy ezeknek a követelményeknek megfelel, és hozzájárul ahhoz, hogy ezt az illetékes nemzetbiztonsági szolgálat ellenőrizze. Az ellenőrzéshez való hozzájáruláshoz a külön törvényben meghatározott hozzátartozó nyilatkozatát is csatolni kell. Ha az érintett úgy nyilatkozik, hogy a fontos és bizalmas munkakörrel együtt járó kötelezettségeknek nem kívánja magát alávetni, vele fontos és bizalmas munkakörre közszolgálati jogviszony nem létesíthető.”

(2) A Ktv. 7. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)—(5) bekezdés számozása (3)—(6) bekezdésre változik:

„(2) Ha a központi közigazgatási szerv alaptevékenysége körében felsőfokú iskolai végzettségű pályakezdő köztisztviselőt kíván alkalmazni, a közszolgálati jogviszony létesítéséhez az (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túlmenően a köztisztviselőnek angol vagy francia vagy német nyelvből államilag elismert nyelvvizsgálattal kell rendelkeznie. Ha a központi közigazgatási szervnél betöltendő munkakör ellátásához az előbbieken felsorolt nyelveken kívüli nyelv használata szükséges, akkor az e nyelvből meglévő, államilag elismert nyelvvizsga az angol, francia vagy német nyelvből meglévő nyelvvizsga helyett alkalmazási feltételként elfogadható.”

(3) A Ktv. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Jogszabály — vagy jogszabály által meghatározott esetben a munkáltatói jogkör gyakorlója — a közszolgálati jogviszony létesítését az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően meghatározott iskolai végzettséghez, képesítéshez, illetve gyakorlati idő letöltéséhez, valamint egészségi és pszichikai alkalmassághoz kötheti.”

(4) A Ktv. 7. §-ának (5)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A községi önkormányzat képviselő-testülete — jogszabály tiltó rendelkezésének hiányában — a munkakör betöltésére előírt képesítési előírások alól különösen indokolt esetben felmentést adhat. A felmentés időtartama nem haladhatja meg a képesítés megszerzéséhez szükséges időtartamot. A felmentés időtartamának eredménytelen eltelte esetén a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya megszűnik.

(6) Központi közigazgatási szerv alaptevékenysége keretében középiskolai végzettségű köztisztviselőt nem alkalmazhat. A közigazgatási szerv alaptevékenységének az alkalmazási és a képesítési követelmények szempontjából az minősül, amit jogszabály a szerv feladatkörébe utal, továbbá amit a miniszter, országos hatáskörű szerv vezetője e körben alaptevékenységként határoz meg.”

(5) A Ktv. 7. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Köztisztviselői, főtisztviselői, vezetői kinevezés, vezetői megbízás — a 22/A. § (8) bekezdésének b)—h) pontjaiban felsorolt köztisztviselők esetében — csak annak adható, aki

a) az e törvényben meghatározott módon önmagára, valamint a vele közös háztartásban élő házastársára, gyermekére vonatkozóan a jogviszonya létesítésekor, valamint a 22/A. § (8) bekezdésében előírt időszakonként a 6. számú mellékletben meghatározott vagyonnyilatkozatot tesz,

b) vállalja, hogy a vagyonnyilatkozatban foglalt ellenőrzése céljából történő személyes adat bekéréséhez a szükséges beleegyezést az e törvényben foglalt eljárások lefolytatása végett az arra illetékes szerveknek megadja,

c) megszerzi az a) pontban megjelölt hozzátartozók nyilatkozatát személyes adataik vagyonyilatkozással kapcsolatos — e törvényben meghatározott szervek általi — kezeléséhez.”

8. § (1) A Ktv. 8. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Jegyzővé, körjegyzővé, megyei jogú város kerületi hivatalvezetőjévé, aljegyzővé (a továbbiakban együtt: jegyző) az nevezhető ki, aki]

„a) igazgatásszervezői vagy állam- és jogtudományi doktori képesítéssel, és — a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve — jogi vagy közigazgatási szakvizsgálattal, vagy az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság (a továbbiakban: OKV) elnöksége által a teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítéssel rendelkezik, és”

(2) A Ktv. 8. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A községi önkormányzati képviselő-testület a körjegyző és az ötezernél több lakosú község jegyzője kivételével]

„a) felmentést adhat az (1) bekezdés a) pontjában foglalt igazgatásszervezői vagy állam- és jogtudományi doktori képesítés alól annak a személynek, aki az előírt képesítés megszerzésére irányuló tanulmányait a kinevezéstől számított két éven belül befejezi. A felmentés időtartamának eredménytelen eltelte esetén a jegyző közszolgálati jogviszonya megszűnik. A képesítés alóli felmentés esetén a (4) bekezdésben meghatározott határidőt a képesítés megszerzésétől kell számítani.”

(3) A Ktv. 8. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Főjegyzővé — valamint a főjegyző helyettesítésére aljegyzőként — az nevezhető ki, aki]

„a) állam- és jogtudományi doktori vagy okleveles közgazdász képesítéssel, és — a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve — jogi vagy közigazgatási szakvizsgálattal, vagy az OKV elnöksége által a teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítéssel rendelkezik, és”

(4) A Ktv. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A képviselő-testület közigazgatási szakvizsgálattal nem rendelkező pályázót is kinevezhet, feltéve, hogy a kinevezéstől számított egy éven belül a jogi vagy közigazgatási szakvizsgát, vagy a szakvizsga alól az OKV elnöksége által a teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítést megszerzi. A határidő eredménytelen eltelte esetén a jegyző, főjegyző közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnik meg. A határidőbe nem számíthatók be a 25. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamok.”

9. § (1) A Ktv. 10. §-ának (2)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Miniszterelnöki Hivatalnál, minisztériumnál — ide nem értve a Külügyminisztériumot —, illetve a Kor-

mány által közvetlenül irányított központi közigazgatási szervnél főosztályvezetői megbízás — kivéve a 31/C. § (4) bekezdés és a 31/E. § (1) bekezdés esetét — csak pályázat alapján adható.

(3) Ha a köztisztviselői állás betöltésére a munkáltatói jogkör gyakorlója pályázatot ír ki, vagy a pályázat kiírását jogszabály kötelezővé teszi, a pályázati felhívásnak tartalmaznia kell:

- a közigazgatási szerv megnevezését;
- a betöltendő munkakör, vezetői megbízás vagy kinevezés esetén a vezetett szervezeti egység megnevezését;
- az ellátandó feladatok ismertetését;
- a munkakör betöltéséhez, illetve a pályázat elnyeréséhez jogszabályban előírt és egyéb szükséges valamennyi feltételt;
- az illetményre és az egyéb juttatásra vonatkozó tájékoztatást;
- a pályázat benyújtásának feltételeit, határidejét, valamint elbírálásának határidejét;
- a pályázati eljárásra és a pályázat elbírálásának módjára vonatkozó tájékoztatást;
- a képesség-, illetve alkalmassági vizsgálat lefolytatására vonatkozó szabályokat;
- az állás betöltésének időpontját;
- a pályázathoz csatolandó iratok felsorolását.

(4) A pályázat betöltött állásra is kiírható, feltéve, ha legkésőbb a pályázat elbírálásának napjától az állás betölthető és az állást betöltő köztisztviselőt a kiírást megelőzően legalább 8 nappal korábban a pályázat kiírásáról írásban tájékoztatják.

(5) A pályázati felhívást a Belügyminisztérium hivatalos értesítőjében közzé kell tenni, de emellett egyéb közzétételi forma is alkalmazható. A pályázat benyújtására meghatározott idő a pályázati felhívásnak a hivatalos értesítőben történő megjelenésétől számított 15 napnál rövidebb nem lehet.

(6) Képesség-, illetve alkalmassági vizsgálat csak abban az esetben írható elő a pályázati eljárásban való részvétel feltételeként, ha az a közszolgálati jogviszony létesítése és a vezetői megbízás adása szempontjából lényeges tájékoztatást nyújthat, és ha ezt a pályázati felhívás tartalmazta.”

(2) A Ktv. 10. §-a a következő (7)—(12) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A pályázatok előzetes értékelésére a munkáltatói jogkör gyakorlójának döntése alapján legalább háromtagú előkészítő bizottság (a továbbiakban: bizottság) hozható létre. Bizottság létrehozása esetén az előkészítésbe a közigazgatási szervnél működő munkavállalói érdekképviselői szerv képviselőjét is be lehet vonni.

(8) A pályázatokról az előkészítő bizottság által felállított rangsor figyelembevételével az első három legjobb eredményt elért közül, egyéb esetben anélkül — a benyújtásra előírt határidőt követő 30 napon belül, testület esetében a következő ülésen — a munkáltatói jogkör gyakorlója dönt. A munkáltatói jogkör gyakorlója — kérelemre — köteles a pályázóval reá vonatkozóan a (6) bekezdésben

meghatározott vizsgálatok eredményeit megismertetni. Kinevezést és vezetői megbízást adni csak annak a köztisztviselőnek lehet, aki a pályázati eljárásban részt vett és a pályázati feltételeknek megfelelt.

(9) A pályázat eredményéről a pályázókat haladéktalanul, de legkésőbb a pályázat elbírálásától számított 8 napon belül írásban kell tájékoztatni. Az eredménytelenül pályázóknak az értesítéssel egyidejűleg a teljes pályázati anyagukat vissza kell küldeni. A pályázat benyújtásának ténye, illetve a benyújtott pályázat tartalma a pályázat elbírálásában résztvevőkön, valamint a 63. § (1) bekezdésében meghatározott betekintésre jogosultakon kívül csak a pályázó beleegyezésével közölhető harmadik személlyel.

(10) A (3)—(9) bekezdésben foglaltaktól a Kormány a Külügyminisztériumra és a külszolgálatra eltérő szabályokat állapíthat meg.

(11) A képviselő-testület legkésőbb a jegyző, főjegyző közszolgálati jogviszonyának megszűnését követő harminc napon belül írja ki a pályázatot a jegyzői, főjegyzői állás betöltésére. A pályázati eljárás eredménytelensége esetén harminc napon belül újabb pályázatot kell kiírni.

(12) A jegyzői, illetve a főjegyzői állás betöltésére kiírt pályázatról a képviselő-testület legkésőbb a pályázat benyújtására előírt határidőt követő legközelebbi ülésén dönt.”

10. § (1) A Ktv. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közszolgálati jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával — a (2)—(3) bekezdésben és a 11/A. §-ban foglalt kivétellel — határozatlan időre létesül. A kinevezést és annak elfogadását, továbbá minden lényeges, a közszolgálati jogviszonyt érintő jognyilatkozatot írásba kell foglalni.”

(2) A Ktv. 11. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3)—(5) bekezdés számozása (4)—(6) bekezdésre változik:

„(3) Sajátjogú nyugellátásban részesülővel — ide nem értve a jegyzőt — közszolgálati jogviszony csak határozott időre létesíthető. Ennek időtartama nem haladhatja meg az egy évet. A határozott időre létesített közszolgálati jogviszony ismételt meghosszabbítható.”

(3) A Ktv. 11. §-ának (4)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2)—(3) bekezdés alapján kinevezett köztisztviselőt a 23. § szerint be kell sorolni, illetményét a 42—49. §-ok alapján kell megállapítani. Ha a kinevezés időtartama az egy évet nem haladja meg, a köztisztviselő előmenetelére e törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(5) A közszolgálati jogviszony létesítéséhez és a köztisztviselő besorolásához szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket a köztisztviselőnek igazolnia kell. A köztisztviselő legkésőbb a munkába lépése napján köteles átadni

a közigazgatási szervnek a korábbi foglalkoztatási jogviszonyának megszűnésekor részére kiállított igazolásokat.

(6) A kinevezési okmányoknak tartalmaznia kell a köztisztviselő besorolásának alapjául szolgáló besorolási osztályt, besorolási és fizetési fokozatot, illetményét, annak a besorolása szerinti alapilletményéhez viszonyított beállási szintjét, továbbá a munkakörét és meghatározott feladatkörét, a munkavégzés helyét, az előmenetelhez előírt kötelezettségeket. A kinevezési okmány a közszolgálati jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet. A kinevezési okmányhoz csatolni kell a köztisztviselő munkaköri leírását.”

(4) A Ktv. 11. §-a a következő (7)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A kinevezéssel egyidejűleg a munkáltatói jogkör gyakorlója a köztisztviselőt tájékoztatja:

a) az irányadó munkarendről,

b) a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idő kezdő időpontjáról, valamint a soron következő fokozat elérésének várható időpontjáról,

c) az egyéb juttatásokról és azok mértékéről,

d) az illetmény átutalásának napjáról,

e) a munkába lépés napjáról,

f) a felmentési idő megállapításának szabályairól,

g) a rendes szabadság mértékéről és kiadásának rendjéről.

(8) A munkáltatói jogkör gyakorlója a (7) bekezdésben előírt tájékoztatást legkésőbb a kinevezéstől számított 30 napon belül írásban is köteles a köztisztviselő részére átadni. Az írásbeli tájékoztatás jogszabály vagy belső szabályozás rendelkezésére történő hivatkozással is megadható. A (7) bekezdés a)—d) és f)—g) pontjában meghatározottak változásáról a munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb a változás hatálybalépését követő 30 napon belül köteles írásban tájékoztatni a köztisztviselőt.”

11. § (1) A Ktv. 11/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)—(3) bekezdésekben meghatározott munkakörök száma nem haladhatja meg a közigazgatási szervnél foglalkoztatott köztisztviselők létszámának öt százalékát. Az (1)—(3) bekezdésekben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében kell feltüntetni.”

(2) A Ktv. 11/A. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó — tekintet nélkül a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejére —

a) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetben vezető-főtanácsos vagy főtanácsos,

b) a (3) bekezdésben meghatározott esetben főtanácsos vagy vezető-tanácsos besorolást kap.

A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó illetményét a besorolásától függetlenül az (5) bekezdés a)—c) pontjára

ban meghatározott munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.”

12. § A Ktv. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az eskü szövege a következő:

„Én esküszöm, hogy hazámhoz, a Magyar Köztársasághoz és annak népéhez hű leszek. Országunk Alkotmányát, alkotmányos jogszabályait megtartom. Az állam- és szolgálati titkot megőrzöm. Hivatali kötelességeimet részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, becsületesen, a jogszabályoknak megfelelően, pontosan, etikusan, az emberi méltóságot feltétlenül tiszteletben tartva, a legjobb tudásom szerint, nemzetem (és önkormányzat) érdekeinek szolgálatával teljesítem. Hivatalomban és azon kívül példamutatóan viselkedem, s minden igyekezetemmel azon leszek, hogy a Magyar Köztársaság fejlődését, szellemi és anyagi javainak gyarapodását előmozdítsam.”

(Az eskütevő meggyőződése szerint:)

„Isten engem úgy segítjen!”

(3) Az eskütételt a közigazgatási szerv köteles a köztisztviselői kinevezés előtt megszervezni. Az eskütételre a munkáltatói jogkör gyakorlója és a munkatársak előtt kerülhet sor. Az esküt szóban kell elmondani és írásban megerősíteni.”

13. § A Ktv. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Ha a kinevezés érvénytelenségét a munkába lépés előtt állapítják meg, akkor az érvénytelenséget előidéző ok megszüntetéséig a köztisztviselő nem állítható munkába. Ha az érvénytelenség oka a munka megkezdése után jut a kinevezési jogkört gyakorló tudomására, a köztisztviselőt az érvénytelenség orvoslásáig a munkavégzéstől el kell tiltani.

(2) Az eskütétel elmaradása érvénytelenségi ok. Eskütétel hiányában a köztisztviselő nem állítható hivatalba, erre bárki hivatkozhat.”

14. § (1) A Ktv. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kinevezés tartalmát módosítani csak a közigazgatási szerv és a köztisztviselő közös megegyezésével lehet. Nem kell a köztisztviselő beleegyezése

a) fizetési fokozatban történő előrelépése, illetményének e törvény szerinti megállapítása,

b) a közigazgatási szervben belüli átszervezés esetén, a közszolgálati jogviszony, a munkakör, a feladatkör és az illetmény változatlanul hagyása, továbbá a munkavégzés helyének kizárólag a település területén belüli megváltoztatása mellett, valamint

c) ha — a közszolgálati jogviszony, a feladatkör, az illetmény és a munkavégzés helye szerinti település megváltozása nélkül — a közigazgatási szerv személyében jogutódlás miatt bekövetkezett változás indokolja a kinevezés módosítását.”

(2) A Ktv. 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a jegyző jogviszonyának fennállása alatt másik jegyzői állás betöltésére irányuló eredményes pályázatot nyújtott be és közszolgálati jogviszonyát — erre tekintettel — közös megegyezéssel szüntette meg, a jogviszonya megszüntetésének jogkövetkezményeire az áthelyezés szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

(3) A Ktv. 14. §-a a következő (5)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Nem minősül a kinevezés módosításának, ha a köztisztviselő — a közigazgatási szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból, ideiglenesen — munkáltatói jogkör gyakorlójának írásbeli utasítása alapján eredeti munkaköre helyett, vagy eredeti munkaköre mellett más munkakörbe tartozó feladatokat lát el (átirányítás). Az átírányítás csak akkor rendelhető el, ha a másik munkakörbe tartozó feladatok ellátása megfelel a köztisztviselő képzettségének. Az átírányítás a köztisztviselőre nézve — különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel — aránytalan sérelemmel nem járhat.

(6) Az átírányításról, illetőleg várható időtartamáról a köztisztviselőt legalább három munkanappal korábban írásban tájékoztatni kell. Az átírányítás alapján történő munkavégzés időtartama nem haladhatja meg naptári évenként — a munkáltatói jogkör gyakorlója és a köztisztviselő eltérő megállapodása hiányában — a negyvennégy munkanapot. Egy naptári éven belül a több alkalommal elrendelt átírányítások időtartamát össze kell számítani. Ha az átírányítás időtartama egy munkanapon belül a négy órát meghaladja, azt egy munkanapként kell számításba venni.

(7) Egy naptári éven belül az átírányítás, a kirendelés és a kiküldetés időtartamát össze kell számítani és ezek együttes időtartama — a munkáltatói jogkör gyakorlója és a köztisztviselő eltérő megállapodása hiányában — a száztíz munkanapot nem haladhatja meg.”

15. § A Ktv. 15. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[(1) A közszolgálati jogviszony megszűnik:]

„f) a 70. életév betöltésével.”

16. § A Ktv. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A közszolgálati jogviszony — a (4) bekezdésben foglalt korlátozással — felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

a) az Országgyűlés, a Kormány, illetve a helyi önkormányzati képviselő-testület döntése alapján a közigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcsökkentést kell végrehajtani, és emiatt a köztisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség;

b) megszűnt a közigazgatási szervnek az a tevékenysége, amelynek körében a köztisztviselőt foglalkoztatták;

c) átszervezés következtében munkaköre feleslegessé vált;

d) a köztisztviselő nyugdíjasnak minősül.

(2) A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a közigazgatási szerv jogutód nélkül megszűnik;

b) a köztisztviselő feladatai ellátására alkalmatlan;

c) a vezetői megbízás visszavonását követően a köztisztviselőt másik közigazgatási szerv nem alkalmazza, illetve a felajánlott állást a köztisztviselő visszautasítja [31. § (9) bekezdés];

d) a 31/E. § (4) bekezdése alapján a rendelkezési állomány időtartama lejár.

(3) A munkáltató a felmentést köteles megindokolni. Az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű.

(4) A köztisztviselő az (1) bekezdés a)–c) pontjai alapján akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének és besorolásának megfelelő másik betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez nem járul hozzá. A közigazgatási szerv irányítása alatt álló másik közigazgatási szervnél lévő betöltetlen munkakör csak a másik közigazgatási szerv vezetőjének egyetértésével ajánlható fel.

(5) Ha a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott alkalmatlanság egészségügyi ok következménye, a köztisztviselő akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a köztisztviselő nem járul hozzá.

(6) Ha a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott alkalmatlanság nem egészségügyi ok következménye, a köztisztviselő csak akkor menthető fel, ha feladatainak ellátására a munkáltató minősítési eljárásban alkalmatlannak minősítette.

(7) Az öregségi nyugdíjra jogosult vagy rokkantsági (bal-eseti rokkantsági) nyugdíjban részesülő köztisztviselőt, ha e jogcímen felmentését kezdeményezi, a közigazgatási szerv köteles az (1) bekezdés d) pontja alapján felmenteni. E jogcímen a köztisztviselő kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.

(8) Ha a közigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a közszolgálati jogviszony megszüntetésével, valamint a 20/A. § (2), (5) bekezdésében meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — a közigazgatási szerv felügyeleti szerve hozza meg.

(9) Amennyiben a körjegyzőség megszűnik, illetve a körjegyzőségbe tartozó önkormányzatok megváltoznak és e változás következtében a körjegyzői tisztségre új pályázat kiírására kerül sor, vagy a polgármesteri hivatal megszűnik és az érintett önkormányzat részvételével körjegyzőség alakul, illetve területszervezési intézkedés következtében

önkormányzat szűnik meg vagy jön létre, ez olyan átszervezésnek minősül, amely alapján a jegyző közszolgálati jogviszonya felmentéssel a 17. § (1) bekezdés c) pontja alapján szüntethető meg.”

17. § A Ktv. 17/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17/B. § (1) Csoportos létszámcsökkentésnek minősül, ha a közigazgatási szervben a 17. § (1) bekezdésének a)–c) pontja alapján — harminc napon belül — felmentésre tervezett köztisztviselők száma

a) 20 főnél kevesebb köztisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 5 fő,

b) 20-nál több és 100-nál kevesebb köztisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 10 fő,

c) 100 vagy annál több, de 300-nál kevesebb köztisztviselő foglalkoztatása esetén legalább a köztisztviselők 10%-a,

d) 300 vagy annál több köztisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 30 fő.

Az a)–d) pontban meghatározott rendelkezések alkalmazása szempontjából a köztisztviselők és a munkaviszonyban állók létszámát össze kell számítani.

(2) A közigazgatási szerv a csoportos létszámcsökkentés végrehajtása során köteles a közigazgatási szervnél működő munkavállalói érdekképviselői szerv véleményét kikérni.

(3) A közigazgatási szerv a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó döntésről az érintett köztisztviselőket, továbbá a közigazgatási szerv székhelye szerint illetékes munkaügyi központot a felmentés közlését megelőzően legalább harminc nappal írásban tájékoztatja. A közigazgatási szerv a munkaügyi központtal köteles közölni a létszámcsökkentéssel érintett köztisztviselők nevét, utolsó munkakörét, szakképzettségét, átlagkeresetét.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti tájékoztatás közlésének időpontjában a köztisztviselő felmentési tilalom alatt áll, a felmentés csak a védelem megszűnését követően közölhető.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatási kötelezettség — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — a jogutód nélkül megszűnő közigazgatási szerv felügyeleti szervét terheli.

(6) A (2)–(3) bekezdésben foglaltak megszegésével közölt felmentés érvénytelen.”

18. § (1) A Ktv. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A köztisztviselőt a felmentés időtartamának legalább a felére a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell, erre az időtartamra átlagkeresetre jogosult. A 21. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi szabály nem alkalmazható a munkavégzési kötelezettség alól mentesített köztisztviselővel szemben.”

(2) A Ktv. 18. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés tartamára kifizetett átlagkereset akkor sem követelhető

vissza, ha a köztisztviselő ez idő alatt munkavégzéssel járó jogviszonyt létesít.”

19. § (1) A Ktv. 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végkielégítés összege, ha a felmentett köztisztviselő közszolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

- a) három év: egyhavi,
- b) öt év: kéthavi,
- c) nyolc év: háromhavi,
- d) tíz év: négyhavi,
- e) tizenhárom év: öthavi,
- f) tizenhat év: hathavi,
- g) húsz év: nyolchavi

— a felmentési idő kezdetekor irányadó — illetményének megfelelő összeg. A végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság [19/A. § (1) bek. a) pont] megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közszolgálati igazoláson.”

(2) A Ktv. 19. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ismételten létesített közszolgálati jogviszony felmentéssel történő megszűnésekor a végkielégítés alapjául a korábbi végkielégítést követően közszolgálati jogviszonyban töltött időt lehet csak figyelembe venni. A 11. § (2) bekezdése szerint határozott időre létesített közszolgálati jogviszony felmentéssel történő megszüntetése esetén a végkielégítés összegének meghatározásánál a kinevezés és a felmentés közötti időtartamot kell figyelembe venni.”

(3) A Ktv. 19. §-a (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazása szempontjából közszolgálati jogviszonyban töltött időnek minősül:]

„b) áthelyezés esetén a költségvetési szervnél közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, hivatásos szolgálati jogviszonyban, illetve 1992. július 1-jéig bármely munkáltatónál munkaviszonyban,”

(4) A Ktv. 19. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó átlagkeresetet a munkavégzési kötelezettséggel járó utolsó munkanapon, a végkielégítést a felmentési idő utolsó napján kell kifizetni. A hivatali szerv vezetője azonban — a köztisztviselő kérelmére — úgy is dönthet, hogy a végkielégítés összegének kifizetésére is az utolsó munkában töltött napon kerüljön sor.”

20. § (1) A Ktv. 20/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a közigazgatási szervnél alkalmazott köztisztviselőt közszolgálati jogviszonyából a 17. § (1) bekezdésének a)—c), illetve (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott ok miatt mentik fel, legfeljebb a felmentési idő

tartamára belegegzésével tartalékállományba kell helyezni — feltéve, hogy a 17. § (4) bekezdése szerinti munkakör-felajánlás nem vezet eredményre — abból a célból, hogy számára másik közigazgatási szervnél képzettségének, besorolásának megfelelő köztisztviselői állást ajánljanak fel. Ha a köztisztviselő a tartalékállományba helyezéséhez nem járul hozzá, vagy kérésére a tartalékállományból törlik, a reá irányadó végkielégítés felére jogosult. A közszolgálati jogviszony megszűnésével a tartalékállományba helyezés is megszűnik.”

(2) A Ktv. 20/A. §-ának (6)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A tartalékállományba helyezés nem érinti a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyából eredő jogokat, illetve kötelezettségeket.

(7) Meg kell szüntetni a tartalékállományba helyezést, ha hat hónapon belül:

- a) a köztisztviselőt új munkakörbe helyezik át;
- b) a köztisztviselő tartalékállományból való törlését kéri.”

21. § (1) A Ktv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Köztisztviselő nem lehet — törvényben meghatározott egyéb megbízatásokon túl — helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselő annál az önkormányzatnál, amely az őt alkalmazó közigazgatási szerv illetékeségi területén működik.”

(2) A Ktv. 21. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Másik jegyző helyettesítése céljából — a képviselőtestületek megállapodása alapján — a jegyző további egy közszolgálati jogviszonyt létesíthet.”

(3) A Ktv. 21. §-a (5) bekezdésének a)—b) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) A köztisztviselő]

„a) nem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely hivatalához méltatlan, vagy amely pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét veszélyeztetné;

b) pártban tisztséget nem viselhet, párt nevében vagy érdekében — az országgyűlési, illetve a helyi önkormányzati választásokon jelöltként való részvételt kivéve — közszereplést nem vállalhat;”

22. § A Ktv. 22. §-át követően az alábbi címmel és a következő 22/A—22/B. §-sal egészül ki:

„Vagyonynyilatkozat

22/A. § (1) Az alapvető jogok és kötelezettségek pártatlan és elfogulatlan érvényesítése, valamint a közélet tisztaságának biztosítása és a korrupció megelőzése céljából a (7)—(8) bekezdésben meghatározott köztisztviselő (a továbbiakban együtt: nyilatkozattételre köteles köztisztviselő) a 6. számú melléklet szerinti adattartalommal, az e tör-

vényben meghatározott eljárási szabályok szerint vagyonyilatkozatot tesz (a továbbiakban: köztisztviselői vagyonyilatkozat), illetőleg számot ad a megelőző vagyonyilatkozatban foglaltakhoz képest bekövetkezett vagyongyarapodásáról és annak okáról. A nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a vele közös háztartásban élő házas-, illetve élettársára és gyermekére vonatkozóan is külön-külön vagyonyilatkozatot tesz (a továbbiakban: hozzátartozói vagyonyilatkozat), ha e törvény másként nem rendelkezik a köztisztviselői vagyonyilatkozatra vonatkozó szabályok szerint.

(2) A köztisztviselői vagyonyilatkozat és a hozzátartozói vagyonyilatkozat (a továbbiakban együtt: vagyonyilatkozat) egymástól elkülönülő, személyi adatokat (a továbbiakban: személyi rész) és a nyilatkozatot tartalmazó (a továbbiakban: vagyoni rész) részekből áll.

(3) A nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a személyi részeket két példányban tölti ki, amelyekből egy-egy példányt külön-külön zárt borítékban helyez el. A zárt borítékokat átadja a munkáltatói jogkör gyakorlójának, aki a borítékokra rávezeti a közszolgálati alapnyilvántartásban számára megállapított technikai azonosító kódját. A köztisztviselő a másik példányt magánál tartja.

(4) A nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a köztisztviselői vagyonyilatkozat vagyoni részét három példányban, a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részét kettő példányban tölti ki. A köztisztviselői vagyonyilatkozat vagyoni részének két példányát, illetve a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részének egy példányát zárt borítékban átadja a munkáltatói jogkör gyakorlójának, aki a borítékokra rávezeti a közszolgálati alapnyilvántartásban számára megállapított technikai azonosító kódját. A zárt borítékban elhelyezett és átadott vagyoni részek minden oldalát a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a nyilatkozattétel dátumával látja el. A köztisztviselő a köztisztviselői vagyonyilatkozat, illetve a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részeinek harmadik, illetve második példányát magánál tartja. A munkáltatói jogkör gyakorlója írásban igazolja a vagyonyilatkozat személyi és vagyoni részének átvételét.

(5) A köztisztviselői vagyonyilatkozat vagyoni részének két példányából egyet a munkáltatói jogkör gyakorlója zárt borítékban magánál tart, a másikat, valamint a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részének példányát zárt borítékban a 22/B. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint kezeli.

(6) A közigazgatási szerv valamennyi nyilatkozattételre köteles köztisztviselőjének vagyonyilatkozattal kapcsolatos összes iratát az egyéb iratoktól elkülönítetten és együttesen kell a közigazgatási szervben belül kezelni.

(7) A nyilatkozattételre köteles köztisztviselő, valamint a vele közös háztartásban élő házas-, illetve élettárs, gyermek a vagyonyilatkozat személyi részéhez külön felhatalmazást csatol, amelyben felhatalmazza a Közszolgálati Ellenőrzési Hivatalt (a továbbiakban: Hivatal), hogy a rájuk vonatkozó vagyonyilatkozatban foglaltak ellenőrzése cél-

jából, az ahhoz szükséges mértékben személyes adataikat kezelje. A felhatalmazást teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

(8) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettséget

- a) a nem képviselő kormánytag és a politikai államtitkár évente,

- b) a közigazgatási államtitkár, helyettes államtitkár, az államtitkári, helyettes államtitkári juttatásban részesülő köztisztviselő, valamint a főosztályvezető, illetve a főosztályvezető-helyettes, az osz-

- c) a főosztályvezető, a főosztályvezető-helyettes, az osz-

- d) a főjegyző és a jegyző két évente,
- e) az 1957. évi IV. törvény 3. §-ának (3) bekezdésében meghatározott államigazgatási ügyben döntés meghozatalára jogosult köztisztviselő két évente,

- f) a közbeszerzési eljárásban közreműködő köztisztviselő két évente,

- g) a költségvetési és egyéb pénzeszközökkel, az állami és önkormányzati vagyonnal való gazdálkodás tekintetében döntési jogosultsággal rendelkező, illetőleg a pénzeszközök felhasználására, valamint a gazdálkodás ellenőrzésére jogosult köztisztviselő két évente,

- h) az a)–g) pont hatálya alá nem tartozó, de a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, továbbá az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletek szerint nemzetbiztonsági ellenőrzésre kötelezett köztisztviselő két évente

köteles megtenni. Az e)–h) pontokban meghatározott feltételek alapján a vagyonyilatkozat tételi kötelezettséggel járó munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében kell feltüntetni.

(9) A (8) bekezdésben fel nem sorolt köztisztviselő az e törvényben meghatározott szabályok szerint vagyonyilatkozatot tehet.

(10) A vagyonyilatkozatot a kötelezettség esedékessé válásának évében március 31-éig kell megtenni az azt megelőző év december 31-ei állapotára vonatkozóan. Köztisztviselői, főosztályvezetői, vezetői kinevezés, vezetői megbízás esetén a munkáltatói intézkedés megelőző év december 31-ei állapotára vonatkozóan kell teljesíteni a vagyonyilatkozat tételi kötelezettséget.

(11) A köztisztviselői vagyonyilatkozat vagyoni részének átadását követően hatvan napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója azt a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő jelenlétében összeveti a legutolsó vagyonyilatkozatának vagyoni részével. Ha a munkaviszonyból, illetve egyéb jogviszonyból származó jövedelme vagy a munkáltató által ismert törvényes forrásból származó jövedelme a vagyongyarapodásra magyarázatot nem ad, a közigazgatási szerv vezetője a köztisztviselői és hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részei, valamint a (7) bekezdésben meghatározott felhatalmazást tartalmazó borítékok megküldésével a köztisztviselői vagyonyilatkozatok vagyoni részei összevetésének napjától számított tizenöt napon belül ellenőrzési eljárást kezdeményez a Hivatálnál. Az

ellenőrzési eljárás kezdeményezése előtt a köztisztviselőt meg kell hallgatni. Az összevetésről, a köztisztviselő meghallgatásáról, illetve az eljárás kezdeményezéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelynek egy példányát a köztisztviselőnek át kell adni.

(12) A munkáltatói jogkör gyakorlója a (8) bekezdésben meghatározott időponttól függetlenül is vagyonyilatkozat tételére kötelezheti a nyilatkozattételre köteles köztisztviselőt, ha olyan bejelentést tesznek vagyoni helyzetére vonatkozóan, amely szerint alaposan feltehető, hogy vagyongyarapodása közszolgálati jogviszonyából, illetve a munkáltató által ismert törvényes forrásból származó jövedelme alapján nem igazolható. Nem lehet soron kívül nyilatkozat tételére kötelezni a köztisztviselőt, ha a bejelentő névtelen, illetve a bejelentés nyilvánvalóan alaptalan, vagy olyan tény, illetve körülményt tartalmaz, amelyre nézve a munkáltatói jogkör gyakorlója már korábban nyilatkozat tételére hívta fel a nyilatkozattételre köteles köztisztviselőt. A soron kívüli vagyonyilatkozat átadására, kezelésére, összevetésére, az ellenőrzési eljárás kezdeményezésére és lefolytatására az általános szabályok az irányadók.

(13) A köztisztviselői vagyonyilatkozatba jogosult betekinteni saját beosztottjai tekintetében a munkáltatói jogkör gyakorlója, a hivatali szervezet vezetője és a miniszter, a képviselő-testület hivatalában a jegyző, a jegyző tekintetében a polgármester, illetve a 22/B. § (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzési eljárás esetén az ellenőrzést lefolytató köztisztviselő, közszolgálati jogvitával összefüggésben a bíróság, saját vagyonyilatkozatába a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő. A hozzátartozói vagyonyilatkozatba jogosult betekinteni a 22/B. § (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzési eljárás esetén az ellenőrzést lefolytató köztisztviselő, közszolgálati jogvitával összefüggésben a bíróság, saját vagyonyilatkozatába a hozzátartozó.

(14) Ha a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a vagyonyilatkozat tételére vonatkozó kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy vagyonyilatkozatában szándékosan a valóságnak meg nem felelő lényeges adatot, tényt közöl, avagy a vagyonyilatkozatát és a személyes adat kezelésére vonatkozó felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja, a közszolgálati jogviszonyát — kivéve a (8) bekezdés a) pontjában meghatározott személyeket — azonnali hatállyal a törvény erejénél fogva meg kell szüntetni.

(15) A (14) bekezdés alapján nem szüntethető meg a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő közszolgálati jogviszonya, ha a vagyonyilatkozat tételére, illetőleg a felhatalmazás csatolására, valamint a vagyonyilatkozatban szereplő valamely adat közlésére vonatkozó kötelezettségét önhibáján kívül eső okból nem teljesíti.

(16) A vagyonyilatkozatban foglalt adatokról harmadik személynek csak a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő, illetőleg a rá vonatkozó adatok tekintetében a vele közös háztartásban élő házas-, illetve élettárs, gyermek írásbeli hozzájárulásával adható tájékoztatás. A közszolgálati jogviszony megszűnésekor a köztisztviselői vagyony-

nyilatkozatot, a hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részét a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő részére vissza kell adni. A nyilatkozattételre köteles köztisztviselővel közös háztartásban élő házas-, illetve élettárs, gyermek számára a hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részét vissza kell adni, ha a közös háztartásban élés megszűnik. Közigazgatási szervek közötti áthelyezés esetén a vagyonyilatkozat szempontjából úgy kell eljárni, mintha a közszolgálati jogviszony megszűnt volna és a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő új jogviszonyt létesítene.

(17) A munkáltatói jogkör gyakorlója, valamint a Hivatal vezetője — saját eljárásuk körében — felel azért, hogy a vagyonyilatkozatot az adatvédelmi szabályoknak megfelelően kezeljék és az abban foglaltakat a (13) bekezdésben meghatározott személyeken kívül más ne ismerhesse meg. A vagyonyilatkozat munkahelyi kezelésének adatvédelmi szabályait a helyi közszolgálati adatvédelmi szabályzatban kell meghatározni.

22/B. § (1) A 22/A. § (11) bekezdésében említett ellenőrzési eljárást a belügyminiszter által irányított Hivatal folytatja le. A Hivatal központi hivatali szerv. Helyettes államtitkári besorolását vezetőjét a belügyminiszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki határozatlan időre. Minisztériumi főosztályvezetői besorolását helyettesét a belügyminiszter nevezi ki határozatlan időre. A vagyonyilatkozat tételére, a Hivatal szervezetére, működésére, valamint az ellenőrzési eljárás lefolytatására vonatkozó részletszabályokat a Kormány állapítja meg.

(2) A 22/A. § (5) bekezdésében meghatározott vagyoni részek egy-egy példányát zárt borítékban a közigazgatási szerv vezetője megküldi a Hivatalnak, amelyet 10 évig, de legfeljebb a nyilatkozattételre köteles köztisztviselő közszolgálati jogviszonyának fennállásáig kell megőrizni. A vagyoni részek adatait a Hivatal elektronikus nyilvántartási rendszerben is tárolhatja a vagyonyilatkozat tételi kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából. Az adatokat a nyilatkozattételre köteles köztisztviselővel szembeni eljárás támogatására kezelheti. Az adatok számítógépes nyilvántartása más adatrendszerrel nem kapcsolható össze, abból az ellenőrzési eljárással össze nem függő feldolgozás nem kezdeményezhető. A határidőt követően a vagyoni részek adatait meg kell semmisíteni, a számítógépes nyilvántartásból törölni kell. A közös háztartásban élés megszűnése esetén a 22/A. § (16) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárni és az adatokat a számítógépes nyilvántartásból törölni kell.

(3) Ellenőrzési eljárás kezdeményezése esetén a Hivatal a vagyonyilatkozat személyi részeiben feltüntetett adatok segítségével egymáshoz rendeli a személyi és a vagyoni részek adatait és lefolytatja az ellenőrzési eljárást. Az ellenőrzési eljárást hat hónapon belül be kell fejeznie és a befejezést követően a személyi és a vagyoni részek egymáshoz rendelését megszünteti és a személyi részekben foglalt adatokat tartalmazó iratot a közigazgatási szerv vezetője részére visszaküldi és a személyi részek adatait a számítógépes nyilvántartásból is törli.

(4) A nyilatkozattételre köteles köztisztviselő a 22/A. § (1) bekezdésében meghatározott személyekre vonatkozóan, valamint a vele közös háztartásban élő hozzátartozó a reá vonatkozó rész tekintetében betekintethet a Hivatalnál vezetett, a személyi és vagyoni részt tartalmazó nyilvántartásba, valamint az (5) bekezdésben foglaltak szerint beszerzett adatokba, függetlenül az adatok nyilvántartásának módjától.

(5) Az ellenőrzési eljárás célja a vagyongyarapodás okának megállapítása. A Hivatal feladatkörében eljárva:

a) a nyilatkozattételre köteles köztisztviselőt, a vele közös háztartásban élő házastársát, illetve élettársát és gyermeket, valamint más személyeket meghallgathat,

b) szakértőt rendelhet ki,

c) más szervektől, személyektől adatokat szerezhet be.

A meghallgatni kívánt személyek nem kötelesek nyilatkozatot tenni. A vagyonyilatkozatot adó meghallgatásának a megkísérlése kötelező. A megkeresett személyek, szervek az adatszolgáltatásnak a reájuk vonatkozó általános szabályok szerint kötelesek eleget tenni. Eljárásainak megállapításairól a Hivatal a munkáltatót értesíti. A jogkövetkezmények levonása a munkáltató feladata.

(6) A Hivatal az (5) bekezdés alapján átvett adatokat — feltéve, ha megállapításai alapján munkajogi vagy büntetőjogi eljárás nem indul — a 22/A. § (11) bekezdésében meghatározott eljárás befejezése után tovább nem kezelheti, azokat meg kell semmisíteni.”

23. § A Ktv. III. fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A KÖZTISZTVISELŐI ÉLETPÁLYA

A közszolgálati jogviszony tartalma”

24. § A Ktv. 24. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pályakezdő köztisztviselő — a 27. § (3)—(4) bekezdései kivételével — gyakornoki besorolást kap.

(2) A felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő

a) egy év gyakornoki besorolásban töltött idő után fogalmazó,

b) három év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után tanácsos,

c) nyolc év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után vezető-tanácsos,

d) tizenhat év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után főtanácsos,

e) huszonöt év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után vezető-főtanácsos besorolást kap.

(3) A középiskolai végzettségű köztisztviselő

a) két év gyakornoki besorolásban töltött idő után előadó,

b) tizenkét év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után főelőadó,

c) harmincegy év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után főmunkatárs besorolást kap.”

25. § (1) A Ktv. 25. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A köztisztviselőt — a 24. §-ban meghatározott közszolgálati jogviszonyban töltött idő megszerzését követően — magasabb besorolási fokozatba kell sorolni, ha]

„a) a feladatainak ellátására — a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző öt év kivételével — legalább „alkalmas” minősítést kap, és”

(2) A Ktv. 25. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A köztisztviselőnek fogalmazó besorolásához egy éven belül, előadó besorolásához két éven belül kell közigazgatási alapvizsgát tennie. Közigazgatási alapvizsgát — ha jogszabály előírja — nem közszolgálati jogviszonyban álló is tehet.”

(3) A Ktv. 25. §-ának (7)—(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (10)—(11) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A köztisztviselőnek a tanácsos besorolásához közigazgatási szakvizsgát kell tennie. Közigazgatási szakvizsga hiányában a köztisztviselő nem sorolható a tanácsos besorolási fokozatba.

(8) Közigazgatási szakvizsgát az az I. besorolási osztályba sorolt köztisztviselő tehet, aki közigazgatási alapvizsgát tett vagy az alól mentesült, közigazgatási szervnél szerzett legalább kétéves gyakorlattal rendelkezik és részt vett a jogszabály által meghatározott felkészítő tanfolyamon. A jegyző, főjegyző és a vezetői megbízással, kinevezéssel rendelkező köztisztviselő közigazgatási szervnél szerzett gyakorlat nélkül is tehet közigazgatási szakvizsgát.

(9) E törvény alkalmazásában közigazgatási szakvizsgával egyenértékű a jogi szakvizsga, valamint az OKV elnöksége által teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat és az annak alapján adott mentesítés. Az OKV elnöksége részben is közigazgatási jellegűnek minősítheti a köztisztviselő tudományos fokozatát, ebben az esetben a köztisztviselő a közigazgatási szakvizsgának abból a részéből tesz vizsgát, amelyre a mentesítés nem vonatkozik.

(10) Közigazgatási szakvizsgát — ha jogszabály előírja — nem közszolgálati jogviszonyban álló is tehet, feltéve, ha közigazgatási alapvizsgát tett vagy állam- és jogtudományi doktori, igazgatásszervezői, okleveles közigazdász képesítést, illetve a Rendőrtiszti Főiskolán oklevelet szerzett.

(11) Az (1) bekezdés c) pontjában említett feltételek a köztisztviselő feladatának ellátásához nélkülözhetetlen ismeretek — képzés, továbbképzés, átképzés formájában történő — megszerzésére irányulhatnak.”

26. § A Ktv. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a köztisztviselő olyan felsőfokú iskolai végzettséget szerez, amely nem szerepel a feladatköréhez szükséges képesítési előírások között, de a köztisztviselő a szak-

képesítési előírásoknak megfelel, az új végzettségének megfelelően kell átsorolni.”

27. § (1) A Ktv. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a következő besorolási fokozathoz jogszabály, illetve a közigazgatási szerv nem írt elő feltételeket [25. § (1) bekezdés *b*) vagy *c*) pontja], de a köztisztviselő legalább féléves képzési időszak alatt, az adott szervezetben hasznosítható új ismereteket szerez, vagy „kiválóan alkalmas” minősítést kap, illetve kimagasló munkát végez, őt az előírt várakozási idő lejárta előtt egyvel magasabb besorolási fokozat legalacsonyabb fizetési fokozatába lehet sorolni.”

(2) A Ktv. 27. §-a az alábbi (3)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Azt a köztisztviselőt, aki állam- és jogtudományi doktori, igazgatásszervezői, okleveles közgazdász képesítést, illetve a Rendőrtiszti Főiskolán oklevelet szerzett, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni, akkor is, ha közszolgálati jogviszonyban töltött ideje az e besorolási fokozathoz előírt időtartamot nem éri el.

(4) Azt a pályakezdő köztisztviselőt, aki bizonyítványát, oklevelét kiváló vagy annak megfelelő minősítéssel szerezte meg, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába, illetve előadó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni.

(5) A (3)—(4) bekezdésben meghatározott besorolás esetén a köztisztviselő mindaddig nem léphet magasabb besorolási fokozatba, ameddig a közszolgálati jogviszonyban töltött ideje, illetve a munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.”

28. § A Ktv. 29. §-a a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a tanácsosi vagy annál magasabb besorolású köztisztviselő kinevezésekor, áthelyezésekor, átsorolása-kor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor őt a 23. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni. A közigazgatási szakvizsgát kinevezésének, áthelyezésének, átsorolásának időpontjától számított három éven belül köteles letenni. A határidő számítására a 25. § (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell. A határidő eredménytelen elteltét követően a köztisztviselő magasabb fizetési, besorolási fokozatba nem sorolható a közigazgatási szakvizsga teljesítéséig. A közigazgatási szakvizsga teljesítése után a 23. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.

(6) Ha a gyakornoki vagy fogalmazói besorolású köztisztviselő kinevezésekor, áthelyezésekor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor a 25. § (7) és (8) bekezdése szerint köteles közigazgatási szakvizsgát tenni.”

29. § A Ktv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) A hivatali szervezet vezetője a tartósan kiemelkedő munkát végző felsőfokú iskolai végzettségű, közigazgatási szakvizsgával rendelkező köztisztviselőnek

címzetes vezető-tanácsosi, címzetes főtanácsosi, címzetes vezető-főtanácsosi, a középiskolai végzettségű köztisztviselőnek címzetes főmunkatársi címet adományozhat.

(2) Címzetes vezető-tanácsosi cím a legalább 5, címzetes főtanácsosi cím a legalább 12, címzetes vezető-főtanácsosi cím a legalább 20, címzetes főmunkatársi cím a legalább 18 év közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkező köztisztviselőnek adományozható.

(3) A köztisztviselő a címzetes vezető-tanácsosi címmel a vezető-tanácsos besorolási fokozat 7-es fizetési fokozatába, a címzetes főtanácsosi címmel a főtanácsos besorolási fokozat 11-es fizetési fokozatába, a címzetes vezető-főtanácsosi címmel a vezető-főtanácsos besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába, a címzetes főmunkatársi címmel a főmunkatárs besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába kerül. Ha a köztisztviselő a közszolgálati jogviszonyban töltött idő alapján eléri a címmel járó besorolási, fizetési fokozatot, akkor a cím megszűnik és a köztisztviselő további előmenetelére az általános szabályok az irányadók.

(4) Ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya nyugdíjazás miatt szűnik meg, a besorolására, valamint a cím viselésére, vezetői beosztására utaló megnevezést nyugdíjasként is viselheti.”

30. § A Ktv. 30/A. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Szakmai tanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, legalább 5 éves közigazgatási gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező köztisztviselőnek; szakmai főtanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, legalább 10 éves közigazgatási gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező köztisztviselőnek adományozható, aki „kiválóan alkalmas” minősítésű.

(3) A szakmai tanácsadó, illetve szakmai főtanácsadó a közigazgatási szervezetre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi, illetve főosztályvezetői illetményre jogosult. Vezető esetében az alapilletményt és az illetménykiegészítést a címe alapján, a vezetői pótlékot a vezetői beosztásának megfelelő illetményrendszer szerinti alapilletmény figyelembevételével kell megállapítani.”

31. § A Ktv. a 30/A. §-t követően a következő 30/B. §-sal egészül ki:

„30/B. § (1) A miniszterelnök — a belügyminiszter javaslatára — határozatlan időre címzetes főjegyzői címet adományozhat annak a tartósan kiemelkedő szakmai munkát végző jegyzőnek — ide nem értve az aljegyzőt —, aki

a) a cím adományozását megelőző tíz évben folyamatosan jegyzői, körzetközponti jegyző esetében legalább öt éve körzetközponti jegyzői tisztséget tölt be;

b) „kiválóan alkalmas” minősítésű;

c) a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének támogató véleményével rendelkezik.

A cím adományozására, valamint a (3) bekezdésben meghatározott címadományozási juttatás kifizetésére minden évben a Köztisztviselők Napja alkalmából kerül sor.

(2) A miniszterelnök a körzetközponti jegyzőnek címzetes főjegyzői címet adományoz, ha a jegyző az (1) bekezdés a)–c) pontjában foglalt feltételeknek megfelel.

(3) A címzetes főjegyző címe alapján évente egyszeri címadományozási juttatásra jogosult, melynek összege a költségvetési törvényben megállapított köztisztviselői illetményalap huszonnégyszerese. A címadományozási juttatás összegét és járulékait a központi költségvetés a Belügyminisztérium fejezeten belül, a tárca fejezeti kezelésű előirányzataként biztosítja.

(4) A címzetes főjegyzői cím adományozását a képviselő-testület a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője útján kezdeményezheti, aki a javaslatot köteles a saját és a jegyzői szakmai érdekképviselői szerv véleményével ellátva a belügyminiszterhez felterjeszteni. A cím adományozását a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője is kezdeményezheti, de ilyenkor ki kell kérnie a képviselő-testület, illetve a jegyzői szakmai érdekképviselői szerv véleményét.

(5) Nem jogosult a jegyző, valamint a körzetközponti jegyző a címzetes főjegyzői címre és a címadományozási juttatásra, ha a jegyzői közszolgálati jogviszonya — a (6) bekezdésben foglalt eseteket kivéve — megszűnt, illetve körzetközponti jegyzői feladatokat már nem lát el.

(6) A címzetes főjegyzői címet továbbra is használhatja és az a) pontban foglalt esetet kivéve a (3) bekezdésben meghatározott címadományozási juttatásra jogosult az,

a) akinek közszolgálati jogviszonya nyugállományba helyezése miatt szűnt meg;

b) aki a cím adományozását követően jegyzői közszolgálati jogviszonyát megszünteti és az azt követő munkanapon másik jegyzői közszolgálati jogviszonyt létesít.

(7) A címzetes főjegyzői címet vissza kell vonni attól, aki az (1) bekezdés b)–c) pontjában meghatározott feltétellel már nem rendelkezik, vagy akivel szemben jogerős fegyelmi büntetést szabtak ki. Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel hiánya esetén a képviselő-testület köteles haladéktalanul kezdeményezni a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője útján a cím visszavonását. A képviselő-testület kezdeményezheti a cím visszavonását attól is, aki etikai vétséget követett el. Az (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel hiánya esetén a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalvezető kezdeményezi a cím visszavonását.

(8) A belügyminiszter javaslatára a címet a miniszterelnök vonja vissza.

(9) A belügyminiszter javaslatára a miniszterelnök eltilthatja a cím viselésétől azt a nyugdíjas jegyzőt, aki a cím viselésére érdemtelessé vált.

(10) A címre való jogosultság megszűnése, a cím visszavonása a már kifizetett címadományozási juttatást nem érinti.

(11) A főjegyző részére is megállapítható a címadományozással együtt járó külön címadományozási juttatás. A juttatás megállapítására, illetve visszavonására az (1), (3)—(4), (7)—(8) és (10) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a cím viselésére nem jogosult.

(12) A címzetes főjegyzői cím adományozásának, megszűnésének és visszavonásának eljárási szabályait a belügyminiszter állapítja meg.”

32. § A Ktv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) A köztisztviselő — külön törvényben írtakon túlmenően — osztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi, főosztályvezetői megbízást kaphat közigazgatási szerv, illetve a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetésére. Legfeljebb kettő főosztályvezető-helyettesi megbízás — a főosztályvezető helyettesítésére — szervezeti egység vezetése nélkül is adható, ha a főosztályvezetőt a főosztály vezetésén túlmenően egyéb rendszeres feladat ellátásával is megbízták, vagy a főosztály létszáma, illetve belső szervezeti tagozódása ezt indokoltá teszi. Megbízás esetén a vezető részére a vezetői beosztással kapcsolatos munkaköri leírását át kell adni.

(2) Vezetői megbízást, kinevezést csak felsőfokú iskolai végzettségű, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a szakvizsga alól adott OKV elnökségi teljes körű mentesítéssel rendelkező köztisztviselő kaphat. Vezetői megbízást, kinevezést közigazgatási szakvizsgával nem rendelkező köztisztviselő is kaphat egy alkalommal azzal a feltétellel, hogy a szakvizsgát a vezetői megbízástól, kinevezéstől számított egy éven belül le kell tennie. A szakvizsgakötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt a vezetői megbízás, kinevezés a törvény erejénél fogva megszűnik. A határidőbe nem számíthatók be a 25. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamok.

(3) A köztisztviselő a 25. § (1) bekezdésében előírt feltételek teljesítése esetén vezetői megbízásának ideje alatt is magasabb besorolási fokozatba lép.

(4) A jegyző, főjegyző előmenetelére a (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(5) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a vezetői megbízás határozatlan időre szól és külön indokolás nélkül azonnali hatállyal visszavonható, illetőleg a megbízásról a köztisztviselő bármikor indokolás nélkül harmincnapos lemondási idő megjelölésével lemondhat. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

(6) A vezetői megbízásról történt lemondás esetén a köztisztviselőnek az (5) bekezdésben meghatározott időtartam alatt ugyanannál vagy másik közigazgatási szervnél végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy ennek hiányában köztisztviselői munkakört kell felajánlani. A köztisztviselő elfogadó nyilatkozata esetén őt az új munkakörének megfelelően be kell sorolni, és besorolásának megfelelő illetményre jogosult.

(7) A vezetői megbízásról lemondást közszolgálati jogviszonyról történő lemondásnak kell tekinteni, ha a felajánlott állást a köztisztviselő elutasítja. Ilyenkor a 16. §

rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a lemondási idő kezdete a vezetői megbízásról szóló lemondásban megjelölt nap, ennek hiányában a lemondás kézbesítésének napja. A munkakör jegyzőkönyvi átadás-átvételét követően a köztisztviselőt a munkavégzési kötelezettsége alól mentesíteni kell, erre az időre átlagkeresetre jogosult.

(8) A vezetői megbízás visszavonása esetén — a (2) bekezdést, az 50. § (2) bekezdés g) pontját, valamint az 58/A. § (6) bekezdését kivéve — a köztisztviselőnek a visszavonást követően legalább harminc napon belül ugyanannál, vagy másik közigazgatási szervnél végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy ennek hiányában köztisztviselői munkakört kell felajánlani. A harmincnapos időtartamra a köztisztviselő vezetői megbízásának megfelelő illetményre jogosult. Ha a köztisztviselő a felajánlott munkakört elfogadja, akkor új munkakörének megfelelően be kell sorolni, és amennyiben korábbi illetménye magasabb az új munkaköre szerinti illetményénél — kivéve, ha a vezetői megbízás visszavonására külszolgálatra történő kirendelés miatt került sor — hat hónapig a korábbival azonos illetményre, illetőleg — feltéve, ha illetményre megállapítottak — államtitkári, helyettes államtitkári juttatásra, azt követően besorolásának megfelelő illetményre jogosult. A különbözetet a foglalkoztató közigazgatási szervnek kell biztosítania.

(9) Ha a köztisztviselő a felajánlott állást elutasítja, akkor a vezetői megbízás visszavonását a közszolgálati jogviszonyból történő felmentésnek kell tekinteni és a felmentési idő kezdete a vezetői megbízás visszavonásának napja. A munkakör jegyzőkönyvi átadását-átvételét követően a köztisztviselőt munkavégzési kötelezettsége alól mentesíteni kell, a mentesítés idejére átlagkeresetre jogosult.”

33. § A Ktv. a 31. §-t követően a következő címmel és az alábbi 31/A—31/F. §-sal egészül ki:

„A kiemelt főtisztviselői kar

31/A. § (1) A kormányzati munka összkormányzati szemléletének erősítését, az államháztartás működtetésének hatékonyságát, az európai integrációval összefüggő tevékenység eredményességének, a vezetés és az irányítás hatékonyságának emelését, valamint a közigazgatási stratégiai döntések előkészítését kiemelt főtisztviselői kar (a továbbiakban: főtisztviselői kar) szolgálja. A főtisztviselői kar létszámát a Kormány évenként határozza meg oly módon, hogy az nem haladhatja meg a 300 főt, s nem lehet kevesebb, mint a korábban megállapított létszám 90%-a.

(2) A főtisztviselői kart olyan köztisztviselők alkotják, akiket a miniszterelnök kormányzati főtisztviselővé nevezett ki. A főtisztviselői kinevezés — pályázat, a köztisztviselő munkáltatójának véleménye alapján — annak a felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező köztisztviselőnek adható, aki a Miniszterelnöki Hivatalban, minisztériumban, illetve a kormány irányítása vagy felügyelete alatt álló központi közigazgatási szervnél közszolgálati jogviszony-

ban áll, vagy sikeres pályázat alapján a főtisztviselői kinevezéssel egyidejűleg a felsorolt közigazgatási szervek valamelyikénél közszolgálati jogviszonyt létesít és a nemzetgazdaság jogszerű működéséhez szükséges biztonsági feltételeknek megfelel. A főtisztviselői kinevezés határozatlan időre szól, az csak a (4) bekezdésben és a 31/D. §-ban meghatározott esetekben vonható vissza, vagy szűnhet meg. A pályázati kiírásban tájékoztatást kell adni a főtisztviselői kinevezéssel együtt járó kötelezettségekről.

(3) A főtisztviselő feladata, hogy munkakörének, beosztásának ellátása során segítse a közigazgatási stratégiai döntések, programok előkészítését és végrehajtását, az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok ellátását, és elvégezze a miniszterelnök — vagy megbízásából a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter — által esetenként meghatározott feladatokat.

(4) A Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter köteles a főtisztviselők számára a feladataik, illetve főtisztviselői jogviszonyuk ellátásához szükséges továbbképzéseket megszervezni, amelyeken a főtisztviselő köteles részt venni. Ha a főtisztviselő a továbbképzésen egy éven belül két alkalommal neki felróható okból nem vesz részt, főtisztviselői kinevezése megszűnik.

(5) A főtisztviselők számára szervezett továbbképzés része a Miniszterelnöki Hivatal éves továbbképzési tervének. A főtisztviselők rendszeres továbbképzésének költségeit az éves költségvetési törvényben a Miniszterelnökség fejezetében külön kell biztosítani.

31/B. § A 31/A. § (2) bekezdésében meghatározott főtisztviselői kinevezés elnyeréséhez pályázatot kell benyújtani a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterhez. A pályázati feltételeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter — a belügyminiszterrel egyetértésben — állapítja meg, és gondoskodik azok közzétételéről. A pályázatok kezelésével, illetve a döntés előkészítésével kapcsolatos feladatokat a Miniszterelnöki Hivatal végzi.

31/C. § (1) A főtisztviselői kinevezés a köztisztviselő kinevezését, besorolását, vezetői megbízását, a (4) bekezdésben foglalt kivétellel munkakörét, munkavégzésének helyét nem érinti.

(2) A főtisztviselő alapilletményre jogosult, amelynek összege az illetményalap tizenháromszorosa. Az a)–c) pontban meghatározott főtisztviselőnek főtisztviselői illetménypótlék jár, amelynek mértéke

a) főosztályvezető esetében a főtisztviselői alapilletmény 25%-a,

b) helyettes államtitkár, helyettes államtitkári juttatású személy esetében a főtisztviselői alapilletmény 50%-a,

c) közigazgatási államtitkár, államtitkári juttatású személy esetében a főtisztviselői alapilletmény 100%-a.

A főtisztviselő illetménykiegészítésre, vezető főtisztviselő vezetői alapilletményre és egyéb illetménypótlékre nem jogosult. A főtisztviselő illetményéről a miniszterelnök a kinevezésben rendelkezik.

(3) A főtisztviselői kinevezéssel együtt járó személyi juttatás fedezetéül szolgáló előirányzat pénzügyi feltételeit

az éves költségvetési törvénynek a Miniszterelnökség fejezetében kell biztosítani.

(4) A miniszterelnök döntése alapján a főtisztviselő kormányzati érdekből a köztársasági elnök kinevezési jogkörét nem érintve áthelyezhető — végzettségének, képzettségének megfelelően — a 31/A. § (2) bekezdésében meghatározott, illetőleg a Kormány által irányított egyéb szervhez. Az áthelyezéshez a főtisztviselő beleegyezése nem szükséges. A miniszterelnök döntéséről — az egyeztetés során — az áthelyezést megelőzően legalább 30 nappal korábban ki kell kérni a főtisztviselő munkáltatójának, valamint az új munkáltatójának a véleményét. A határozott időre szóló áthelyezés lejártát követően, ha a főtisztviselőt a miniszterelnök más szervhez nem helyezi át, a főtisztviselő felmentését kell kezdeményezni és a 31/D. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárni.

31/D. § (1) A közszolgálati jogviszony közös megegyezéssel, lemondással, a 15. § (2) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott áthelyezéssel történő megszüntetésével a főtisztviselői kinevezés is megszűnik. Megszűnik a főtisztviselői kinevezés a 31/A. § (2) bekezdésében meghatározott körbe nem tartozó közigazgatási szervhez történő áthelyezéssel is.

(2) A főtisztviselő felmentésének kezdeményezése esetén — választása szerint — közszolgálati jogviszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, vagy rendelkezési állományba kell helyezni. A felmentés a főtisztviselői kinevezését is megszünteti.

(3) Ha a felmentésre a főtisztviselő nyugdíjazása miatt kerül sor, rendelkezési állományba nem helyezhető.

(4) Ha a közszolgálati jogviszony az (1) és a (2) bekezdésben nem említett ok miatt szűnik meg, az a főtisztviselői kinevezés elvesztését eredményezi.

(5) A főtisztviselő a főtisztviselői kinevezéséről bármikor indokolás nélkül, azonnali hatállyal lemondhat. A 31/E. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezési állományba helyezett főtisztviselő lemondása a főtisztviselői kinevezésről a közszolgálati jogviszonyát is megszünteti.

31/E. § (1) A Kormány a felmentett főtisztviselőnek a 31/A. § (1) bekezdésében meghatározott célú további foglalkoztatására rendelkezési állományt működtet. A rendelkezési állomány — ha a főtisztviselői kinevezés az e törvényben írt okból nem szűnik meg — öt évre szól. A rendelkezési állományba helyezett főtisztviselőt a Miniszterelnöki Hivatalhoz kell áthelyezni és felette a munkáltatói jogkört — a más szervhez történő áthelyezést kivéve — a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter gyakorolja.

(2) A rendelkezési állomány időtartama alatt csak a 31/C. § (2) bekezdésében meghatározott főtisztviselői alapilletmény jár. Szabadságra, valamint a munkavégzéshez tartozó juttatásra — kivéve a (3) bekezdésben meghatározott munkavégzésre eső arányos részt — a főtisztviselő nem jogosult. A főtisztviselői alapilletménypénzügyi fedezetét a Miniszterelnökség fejezetében külön előírányzat-ként kell biztosítani.

(3) A rendelkezési állományba helyezett főtisztviselőt a 31/A. § (2) bekezdésében meghatározott, illetőleg a Kor-

mány által irányított egyéb szervhez munkavégzésre a miniszterelnök beoszthatja, vagy egyéb kormányzati célú feladattal megbízhatja. A munkavégzésre beosztás megváltoztatására, illetve módosítására a főtisztviselő beleegyezése nélkül is bármikor sor kerülhet. Ha a főtisztviselő e munkát nem fogadja el, főtisztviselői kinevezése megszűnik.

(4) A rendelkezési állomány időtartama lejártával a főtisztviselő számára végzettségének, képzettségének megfelelő másik köztisztviselői álláshely ajánlható fel, ha elfogadja, oda át kell helyezni, ellenkező esetben közszolgálati jogviszonyát felmentéssel meg kell szüntetni. A felmentés a főtisztviselői kinevezését is megszünteti.

31/F. § Kiemelten fontos kormányzati érdekből a központi közigazgatási szerv területi és helyi szervénél közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő is sikeres pályázat alapján kaphat főtisztviselői kinevezést. Főtisztviselői jogviszonyára a 31/A. §, 31/B. §, 31/C. § (1) és (3)—(4) bekezdés, 31/D.—E. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A 31/C. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy számára főtisztviselői illetménypótlék nem jár.”

34. § A Ktv. 32. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Főtanácsadói munkakör ellátására megbízás annak a köztisztviselőnek adható, aki feladata ellátásához szükséges szakirányú egyetemi végzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott OKV elnökségi teljes körű mentesítéssel és legalább 5 éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(5) Tanácsadói munkakör ellátására megbízás annak a köztisztviselőnek adható, aki feladata ellátásához szükséges szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott OKV elnökségi teljes körű mentesítéssel és legalább 3 éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.”

35. § (1) A Ktv. 33. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselő jogosult az előmenetelhez, és köteles a központilag vagy a közigazgatási szerv által előírt képzésben, továbbképzésben vagy átképzésben — ideértve a közigazgatási vezetőképzést is — (a továbbiakban együtt: továbbképzés) részt venni. Ha a vezetői megbízással, kinevezéssel rendelkező köztisztviselő e kötelezettségének neki felróható okból nem tesz eleget, vezetői pótléka legfeljebb 50%-kal, egy évig csökkenthető. Ha az elmulasztott továbbképzés pótolható, a csökkentés mindaddig tarthat, amíg a köztisztviselő a részvételi kötelezettségét nem pótolja. Ha a továbbképzési időszak meghaladja az egy hónapot, a csökkentés az időszak végéig meghosszabbítható mindaddig, amíg a köztisztviselő a kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) Az iskolarendszeren kívüli továbbképzés pénzügyi feltételeit az éves költségvetési törvényben a Belügyminisztérium fejezeti kezelésű célelőirányzatoként kell biztosí-

tani. A célelőirányzat mértékét úgy kell megállapítani, hogy az legalább a köztisztviselők előmeneteléhez a jogszabályban jogosultságként meghatározott továbbképzés állam által elismert költségeit fedezze. Az előirányzat felhasználásának módjáról, feltételeiről és a köztisztviselő előmeneteléhez szükséges továbbképzés mértékének meghatározásáról, valamint a köztisztviselők továbbképzésére fordítható egyéb pénzügyi forrásoknak a továbbképzés tervezési rendszerében történő koordinált felhasználásáról a köztisztviselők továbbképzéséről szóló kormányrendeletben kell intézkedni.”

(2) A Ktv. 33. §-ának (4) bekezdése a következő mondatokkal egészül ki:

„A közigazgatási szakvizsga díja, valamint a vizsga letételéhez szükséges és jogszabály által meghatározott felkészítő tanfolyam költsége a közigazgatási szervet terheli.”

(3) A Ktv. 33. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A továbbképzés költségeit a köztisztviselő köteles visszatéríteni, ha neki felróható okból az előírt követelményeket nem teljesíti, illetőleg a továbbképzés befejezésétől számított két éven belül közszolgálati jogviszonyáról lemond, vagy ha hivatalvesztés fegyelmi büntetés miatt, illetve a 77. § (2) bekezdése alapján szűnt meg a közszolgálati jogviszonya. Nincs visszatérítési kötelezettsége a köztisztviselőnek az iskolarendszeren kívüli kötelező továbbképzés költségei esetében, kivéve az idegennyelvi képzést, valamint a külföldi képzést, továbbképzést.”

36. § (1) A Ktv. 34. §-a előtti cím helyébe a következő cím lép:

„*A köztisztviselő teljesítményének értékelése, minősítése*”

(2) A Ktv. a következő 34. §-sal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 34. § megjelölése 34/A. §-ra változik:

„34. § (1) A köztisztviselő munkateljesítményét munkakörének és a közigazgatási szerv kiemelt céljainak figyelembevételével meghatározott teljesítménykövetelmények alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója évente mérlegelési jogkörében eljárva írásban értékeli. A belügyminiszter ajánlást adhat az alkalmazandó módszerre.

(2) A miniszter, az 1. § (2) bekezdésében felsorolt szerv vezetője, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke évente meghatározza az irányítása, ellenőrzése és felügyelete alá tartozó közigazgatási szervekre is kiterjedően a teljesítménykövetelmények alapját képező kiemelt célokat.

(3) A helyi önkormányzat esetében a teljesítménykövetelmények alapját képező célokról a képviselő-testület dönt.

(4) A munkáltatói jogkör gyakorlója a (2) és (3) bekezdésben meghatározott célok alapján előre írásban megállapítja a tárgyévre vonatkozóan a köztisztviselővel szemben támasztott követelményeket (a továbbiakban: teljesítménykövetelmények). Figyelembevételükkel a munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb a tárgyév végéig értékeli a köztisztviselő teljesítményét. A teljesítménykövetelmé-

nyek megállapítását, az írásbeli értékelés átadását szóbeli megbeszéléshez kell kötni.

(5) A helyi önkormányzatnál a jegyző, főjegyző a (3) bekezdés szerint kijelölt célok alapján évente meghatározza a köztisztviselő munkateljesítményének értékeléséhez szükséges teljesítménykövetelményeket.

(6) A jegyző, főjegyző esetében a polgármester állapítja meg a (4) bekezdésben meghatározott teljesítménykövetelményeket, értékeli teljesítményüket, és az értékelésről tájékoztatja a képviselő-testületet.

(7) A teljesítményértékelés tartalma hibás vagy valótlan ténymegállapításának megsemmisítése iránt a köztisztviselő közszolgálati jogvitát kezdeményezhet.

(8) A tárgyévet követő időszakra vonatkozóan a 43. § (4) bekezdésében meghatározott eltérés a (4) bekezdés szerinti tárgyévre vonatkozó teljesítményértékelés eredményétől függően alkalmazható. Ha a teljesítményértékelésre nem került sor, a köztisztviselő a korábban megemelt alapilletményre, emelés hiányában a 43. § (2) bekezdés szerinti alapilletményre jogosult és az nem csökkenthető.

(9) Az (1)—(8) bekezdésben meghatározott szabályokat nem kell alkalmazni, ha a köztisztviselő munkavégzésének időtartama a tárgyévben nem éri el a hat hónapot. Ebben az esetben a köztisztviselő a 43. § (2) bekezdés szerinti alapilletményre jogosult.”

37. § A Ktv. 34/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselőt előmeneteli pályáján — a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző öt év kivételével — legalább négyévente és minden magasabb besorolási fokozatba sorolása előtt, vagy a köztisztviselő írásbeli kérelmére, ha az utolsó minősítése óta két év már eltelt — a teljesítményértékeléseket is figyelembe véve — minősíteni kell, feltéve, hogy a minősítési időszakban a köztisztviselő legalább egy évig a minősítő irányítása alatt dolgozott.”

38. § A Ktv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A munkaidő heti negyven óra, hétfőtől csütörtökig 8—16.30 óráig, pénteken 8—14 óráig tart.

(2) A munkaidő az (1) bekezdésben foglaltnál kevesebb is lehet, ebben az esetben az egyébként járó illetményt arányosan csökkenteni kell.

(3) A munkaidőt — az (1)—(2) bekezdésben meghatározott időtartam figyelembevételével — a munkáltatói jogkör gyakorlója legfeljebb hathavi, illetve huszonhat heti keretben is meghatározhatja.

(4) A köztisztviselő munkaidő-beosztását a munkáltatói jogkör gyakorlója az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően is megállapíthatja.

(5) A köztisztviselő napi, illetve heti munkaideje a tizenkét, illetve a negyvennyolc órát nem haladhatja meg. A napi, illetve a heti munkaidő mértékébe az elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamát be kell számítani.

(6) Munkaidő-keret megállapítása esetén az (5) bekezdés rendelkezését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a heti munkaidő mértékét a munkaidő-keret átlagában kell figyelembe venni.

(7) Rendkívüli esetben a köztisztviselő az (1) bekezdésben meghatározott munkaidején felül is köteles munkahelyén munkát végezni, illetőleg meghatározott ideig és helyen a munkavégzésre készen állni.

(8) Az (5)—(6) bekezdés alkalmazása során a készenlét teljes időtartamát munkaidőként kell figyelembe venni, ha a munkavégzés időtartama nem mérhető.”

39. § A Ktv. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„40. § (1) A rendkívüli munkavégzést írásban kell elrendelni. Az ilyen munkavégzés elrendelésének, nyilvántartásának és elszámolásának rendjét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.

(2) A köztisztviselőt a rendkívüli munkavégzés esetén annak időtartamával azonos mértékű szabadidő illeti meg.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően a köztisztviselőnek a heti pihenőnapon és munkaszüneti napon végzett munka ellenértékéért a munkavégzés időtartama kétszeresének megfelelő mértékű szabadidő jár.

(4) A köztisztviselőt a napi munkaidőn túl teljesített ügyeletért, készenlétért legfeljebb annak időtartamával megegyező mértékű szabadidő illeti meg. Ha az ügyeletre, készenlétre a köztisztviselő heti pihenőnapján, illetve munkaszüneti napon kerül sor, részére a (3) bekezdés szerinti szabadidő jár.

(5) A rendkívüli munkavégzés időtartama évente legfeljebb 160 óra lehet. A rendszeresen rendkívüli munkavégzést teljesítő köztisztviselő számára legfeljebb évi húsz munkanap szabadidő átalány állapítható meg.

(6) A szabadidőt a rendkívüli munkavégzést követően, legkésőbb harminc — az Országgyűlés Hivatalában százyolcvan — napon belül kell kiadni, ha ez nem lehetséges, meg kell váltani. A megváltás mértéke a köztisztviselő kifizetési idejének a szabadidőre járó arányos összege.

(7) A rendkívüli munkavégzésért járó szabadidőre, illetve szabadidő-átalányra a vezetői kinevezéssel, megbízással rendelkező köztisztviselő nem jogosult.”

40. § A Ktv. 40. §-át követően a következő 40/A. §-sal egészül ki:

„40/A. § Ha a napi munkaidő a hat órát meghaladja, a köztisztviselő részére a munkaidőn belül — a munkavégzés megszakításával — napi 30 perc, valamint minden további három óra munkavégzés után a köztisztviselő részére legalább húsz perc munkaközi szünetet kell biztosítani.”

41. § A Ktv. a következő 40/B. §-sal egészül ki:

„40/B. § (1) A köztisztviselő a közigazgatási szervek között létrejött megállapodás alapján más munkáltatónál történő munkavégzésre is kötelezhető (kirendelés), feltéve, ha a másik munkakörbe tartozó feladatok ellátása meg-

felel a köztisztviselő képzettségének. A kirendelés a köztisztviselőre nézve — különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel — aránytalan sérelemmel nem járhat.

(2) A kirendelésről, illetve annak várható időtartamáról a köztisztviselőt legalább tíz munkanappal korábban írásban tájékoztatni kell. A kirendelés időtartamára, valamint az időtartamok számítására a 14. § (6) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy más helységbe történő kirendelés esetén a kirendelés időtartama nem haladhatja meg a huszonkét munkanapot.

(3) Nem rendelhető ki:

- a) a nő terhessége megállapításának kezdetétől gyermeke hároméves koráig,
- b) kiskorú gyermekét egyedül nevelő köztisztviselő,
- c) tartósan ápolásra szoruló közeli hozzátartozóját gondozó köztisztviselő.

(4) A kirendelés a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyát nem érinti. A kirendelés időtartama alatt a köztisztviselő a kirendelés időpontjában érvényes illetményére jogosult, de ha a kirendelés helye szerinti közigazgatási szervnél kedvezőbb illetményre lenne jogosult, akkor illetményét ennek megfelelően kell megállapítani. Hasonlóan kell eljárni a külön és egyéb juttatások tekintetében is. A köztisztviselő illetményét, külön és egyéb juttatását, az ezzel járó közterheket és a kirendeléssel felmerülő költségeket az a közigazgatási szerv viseli, ahova a köztisztviselőt kirendelték.

(5) A kirendelésről írásban kell rendelkezni és meg kell határozni:

- a) a kirendelés helyét,
- b) a kirendelés időtartamát,
- c) a (4) bekezdés szerinti illetményt, külön és egyéb juttatást,
- d) a kirendeléssel felmerült költségeket,
- e) a munkáltatói jogok gyakorlójának személyét,
- f) a kirendeléssel kapcsolatos egyéb lényeges kérdéseket.

(6) A köztisztviselő az (1)—(5) bekezdésben foglaltakat megfelelően a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény hatálya alá tartozó munkáltatóhoz is kirendelhető.”

42. § (1) A Ktv. 41. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselőt évi 25 munkanap alapszabadság és minden tíz év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után egybefüggően hathavi fizetett szabadság (a továbbiakban: rekreációs szabadság) illeti meg. A közigazgatási szerv vezetője — a szervezet működőképességének fenntartása végett — nyolc év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után előrehozottan, illetve a jogosultság megnyílásától számított két éven belül utólagosan is kiadhatja a rekreációs szabadságot. A rekreációs szabadság tartamába az igénybevétele évében járó szabadságot be kell számítani. A rekreációs szabadságra jogosító közszolgálati jogviszonyban töltött idő számítása szempontjából kizárólag a törvény

hatálya alá tartozó közigazgatási szervnél eltöltött időt lehet figyelembe venni.”

(2) A Ktv. 41. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetén a pótszabadság mértéke évente

a) fogalmazó besorolásnál	3 munkanap,
b) tanácsos besorolásnál	5 munkanap,
c) vezető-tanácsos besorolásnál	7 munkanap,
d) főtanácsos besorolásnál	9 munkanap,
e) vezető-főtanácsos besorolásnál	11 munkanap.

(4) Középfokú végzettségű köztisztviselő esetén a pótszabadság mértéke évente

a) előadó besorolásnál	5 munkanap,
b) főelőadó besorolásnál	8 munkanap,
c) főmunkatárs besorolásnál	10 munkanap.”

43. § A Ktv. 41. §-át követően új 41/A. §-sal egészül ki, és a jelenlegi 41/A. § megjelölése 41/B. §-ra változik:

„41/A. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója, a köztisztviselő igényének megismerése után, a tárgyévben február végéig köteles szabadságolási tervet készíteni a szabadságok tárgyevi ütemezéséről, s arról a köztisztviselőt tájékoztatja. A szabadságokat a tervben foglaltaknak megfelelően kell kiadni, azoktól csak rendkívül indokolt esetben lehet eltérni, de a köztisztviselő ezzel összefüggésben felmerülő kárát, költségeit — kivéve, ha az eltérésre a köztisztviselő kérelmére került sor — köteles megtéríteni. A köztisztviselő kérelmére az alapszabadság egynegyedét — a közszolgálati jogviszony első három hónapját kivéve — a tervtől eltérően a köztisztviselő által kért időpontban kell kiadni. A köztisztviselőnek erre vonatkozó igényét a szabadság kezdete előtt legkésőbb tizenöt nappal be kell jelentenie.

(2) A tárgyévet követő hónap végéig a munkáltatói jogkör gyakorlója megállapítja a köztisztviselő tárgyévben igénybe vett, illetve ki nem adott szabadságának mértékét. A tárgyévben ki nem adott szabadságot a következő évben járó szabadság mértékéhez hozzászámítja.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója köteles nyilvántartani a köztisztviselők szabadságának kiadásával, egyéb munkaidő-kedvezményével kapcsolatos adatokat.

(4) A szabadság kiadásának időpontját — a köztisztviselő előzetes meghallgatása után — az éves szabadságolási terv alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.

(5) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni. A munkáltatói jogkör gyakorlója

a) kivételesen fontos szolgálati érdek esetén a szabadságot legkésőbb a tárgyévet követő év január 31-éig,

b) a köztisztviselő betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül adja ki, ha az esedékesség éve eltelt.

(6) A szabadságot kettőnél több részletben csak a köztisztviselő kérésére lehet kiadni.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója a köztisztviselő már megkezdett szabadságát kivételesen fontos érdekből megszakíthatja. Ebben az esetben a szabadság alatti tartózkodási helyről a munkahelyre, illetőleg a visszautazással, valamint a munkával töltött idő a szabadságba nem számít be. A köztisztviselőnek a megszakítással összefüggésben felmerült kárát, illetve költségeit a közigazgatási szerv köteles megtéríteni.”

44. § (1) A Ktv. 42. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az illetményt száz forintra kerekítve kell megállapítani. A kerekítés nem minősül munkáltatói intézkedésen alapuló, az általánostól eltérő illetménymegállapításnak.”

(2) A Ktv. 42. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az önkormányzat képviselő-testülete az illetményalapot évente rendeletben köteles — a helyi érdekegyeztetés keretében kialakított állásfoglalás, valamint az államigazgatásban érvényes illetményalap figyelembevételével — megállapítani úgy, hogy az nem haladhatja meg az államigazgatásban érvényes, központilag megállapított illetményalap mértékét, illetve annál legfeljebb 10% ponttal lehet alacsonyabb, és nem lehet kisebb a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított előző évi illetményalaphoz.”

45. § (1) A Ktv. 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az illetményalapot a közszolgálati érdekegyeztetés keretében kialakított állásfoglalás figyelembevételével évente az állami költségvetésről szóló törvény állapítja meg úgy, hogy az nem lehet alacsonyabb, mint az előző évi illetményalap.”

(2) A Ktv. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hivatali szervezet vezetője — az (5) bekezdésben foglaltak kivételével — át nem ruházható hatáskörében, a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül a 34. § (1) bekezdésében meghatározott teljesítményértékeléstől függően a köztisztviselő besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alapilletményét legfeljebb 20%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg.”

(3) A Ktv. 43. §-a (5) bekezdésének bevezető mondata és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az államtitkár, a helyettes államtitkár, a főosztályvezető alapilletményét — vezetői munkájuk értékelésétől függően — át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 20%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg:

a) a Miniszterelnöki Hivatalban, minisztériumban az államtitkár, a helyettes államtitkár, illetve a főosztályvezető esetében a miniszter.”

(4) A Ktv. 43. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (4)—(5) bekezdés alkalmazása során a köztisztviselő korábban már megállapított alapilletménye legfeljebb 20%-kal csökkenhet.”

(5) A Ktv. 43. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az illetmény-összetevők — ide nem értve az illetménypótlékokat — változása esetén, így különösen az illetményalap emelkedése, a besorolási vagy fizetési fokozat változása során a köztisztviselő illetményét újra meg kell állapítani.”

46. § A Ktv. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) Az országgyűlési biztos hivatalaiban, az Országos Rádió és Televízió Testület Irodájánál, a Gazdasági Versenyhivatalnál, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságánál, a Miniszterelnöki Hivatalban, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnál, a Közbeszerzések Tanácsánál, a minisztériumokban, a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szervezeteknél, a Közszolgálati Ellenőrzési Hivatalnál, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál — a belső területi szervei kivételével —, a Pénzügyi Szervek Állami Felügyeleténél, továbbá jogszabály által országos hatáskörű szervnek nyilvánított, a Kormány közvetlen felügyelete alatt álló, illetve a Kormány által irányított központi költségvetési szerveknél, valamint — a belső igazgatási szervei kivételével — az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnál és az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, középfokú végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett központi közigazgatási szervnél, valamint a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalnál az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a, középfokú végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(3) A központi közigazgatási szerv legalább megyei illetékességű területi szervénél, valamint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár legalább megyei illetékességű belső igazgatási szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 30%-a, a középfokú végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

(4) A (3) bekezdésben felsorolt közigazgatási szerv helyi és körzeti (nem megyei) illetékességű, valamint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár legalább helyi illetékességű belső szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

(5) Az Országgyűlés Hivatalánál, a Köztársasági Elnök Hivatalánál, az Alkotmánybíróság Hivatalánál és az Állami Számvevőszéknél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 80%-a, a középfokú végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a.”

47. § A Ktv. 44/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44/A. § (1) A helyi önkormányzat rendeletben évente a tárgyévre vonatkozóan egységesen valamennyi felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselőnek illetménykiegészítést állapíthat meg, amelynek mértéke a köztisztviselő alapilletményének

- a) a megyei önkormányzatnál, illetve a körzetközponti feladatot ellátó önkormányzatnál 30%-a,
- b) községi önkormányzatnál 10% -a,
- c) az a)–b) pontban nem szereplő önkormányzatnál 20%-a.

(2) A helyi önkormányzat — a községi önkormányzat kivételével — az (1) bekezdés szerint rendeletben illetménykiegészítést állapíthat meg egységesen valamennyi középfokú végzettségű köztisztviselőnek, amelynek mértéke 10%.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott illetménykiegészítések egymástól függetlenül is megállapíthatóak.

(4) A fővárosi kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat illetménykiegészítésének megállapítására az (1) bekezdés a) pontját, illetve a (2) bekezdést kell alkalmazni.

(5) A megállapított illetménykiegészítés a tárgyév végével megszűnik. Ha az önkormányzat ismételt nem állapít meg illetménykiegészítést, a köztisztviselő illetménykiegészítésre nem jogosult és illetménye ennek megfelelően csökken.”

48. § A Ktv. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § (1) A vezető alapilletménye:

- a) miniszter esetében az illetményalap 6,5-szerese,
- b) politikai államtitkár esetében az illetményalap 5,5-szerese,
- c) államtitkár esetében az illetményalap 9-szerese,
- d) helyettes államtitkár esetében az illetményalap 8,5-szerese,
- e) főosztályvezető esetében az illetményalap 8-szorosa,
- f) főosztályvezető-helyettes esetében az illetményalap 7,5-szerese,
- g) osztályvezető esetében az illetményalap 7-szerese.

(2) A jegyző, illetve a főjegyző alapilletménye:

- a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen az illetményalap 6,25-szorosa,
- b) a 3000—10 000 lakosú településen az illetményalap 7,75-szorosa,
- c) a 10 000—100 000 lakosú településen az illetményalap 8-szorosa,
- d) a fővárosi kerület jegyzőjének az illetményalap 8,25-szorosa,

e) a megyei jogú város jegyzőjének és a megyei főjegyzőnek az illetményalap 8,5-szerese,

f) a fővárosi főjegyző esetében az illetményalap 8,75-szorosa.

(3) A körjegyző, illetve a körjegyzői feladatot ellátó nagyközségi, városi (megyei jogú városi) jegyző illetményének a (2) bekezdés, 46. § (4) bekezdése szerinti megállapításánál a körjegyzőséghez tartozó települések együttes lakosságát, illetve az érintett nagyközség vagy város és községek együttes lakosságát kell alapul venni.

(4) Az aljegyző illetményét kinevezésekor a képviselőtestület, azt követően a jegyző a (2) bekezdés alapján összegszerűen állapítja meg úgy, hogy az nem érheti el a jegyző illetményét és nem lehet alacsonyabb a már megállapított illetményénél.

(5) Ha a köztisztviselő vezetői beosztása megszűnik, illetményét a 43. és 44. § figyelembevételével kell meghatározni.

(6) E törvény alkalmazásában körzetközponti jegyző az a jegyző, aki a körzetközponti feladatot ellátó önkormányzatnál törvény vagy kormányrendelet alapján más településekre is kiterjedő illetékességgel államigazgatási hatáskört gyakorol.

(7) A 44. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél — ide nem értve a szerv vezetőjét — legfeljebb kettő, a 44. § (4) bekezdésében felsorolt szervnél — ide nem értve a szerv vezetőjét — legfeljebb egy vezetői szint létesíthető. A 44. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője — ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik — főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, a 44. § (4) bekezdésében felsorolt szerv vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői alapilletményre jogosult. A főváros területére kiterjedő illetékességgel rendelkező, a 44. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője — ide nem értve a fővárosi közigazgatási hivatal vezetőjét — a 46. § (2) bekezdésének b) pontjától eltérően 30%-os vezetői illetménypótléokra jogosult.

(8) Törvény felhatalmazása alapján a felügyeletet ellátó miniszter a 44. § (3)—(4) bekezdésben felsorolt szerveknél a (7) bekezdésben foglaltaktól eltérően legfeljebb további két vezetői szintet is megállapíthat. Az egyes vezetői szintek között a vezetői pótlék tekintetében a legalacsonyabb vezetői szinthez képest 10%-os mértékű különbség állhat fenn.

(9) A helyi önkormányzatnál a főjegyzői, jegyzői, aljegyzői kinevezésen túlmenően

a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen — ide nem értve a városokat — vezetői megbízás nem adható,

b) a 3000—10 000 lakosú településen, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú városokban osztályvezetői szintnek megfelelő vezetői megbízás adható,

c) 10 000 feletti lakosú településen, valamint a körzetközponti feladatot ellátó önkormányzatnál, megyei jogú városi önkormányzatnál, megyei önkormányzatnál, fővárosi kerületi, fővárosi önkormányzatnál osztályvezetői és

főosztályvezető-helyettesi szintnek megfelelő vezetői megbízás adható.’’

49. § A Ktv. 46. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § (1) A vezetői illetménypótlék mértéke a 44. § (1) és (5) bekezdésekben meghatározott közigazgatási szervnél, illetve a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjénél és helyettesénél:

a) miniszter, államtitkár esetén az alapilletmény 65% -a,

b) helyettes államtitkár, a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője esetén az alapilletmény 50% -a,

c) főosztályvezető, a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal hivatalvezető helyettes esetén az alapilletmény 30% -a,

d) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 20% -a,

e) osztályvezető esetén az alapilletmény 10% -a.

(2) A 44. § (2)—(3) bekezdésekben meghatározott közigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

a) államtitkár, helyettes államtitkár esetén az alapilletmény 50, illetve 40% -a,

b) főosztályvezető esetén az alapilletmény 25% -a,

c) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 15% -a,

d) osztályvezető esetén az alapilletmény 10% -a.

(3) A 44. § (4) bekezdésben meghatározott közigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 20% -a,

b) osztályvezető esetén az alapilletmény 10% -a.

(4) A jegyző, főjegyző vezetői illetménypótléokra jogosult, amelynek mértéke:

a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen az alapilletményének 10% -a,

b) a 3000—10 000 lakosú településen az alapilletményének 20% -a,

c) a 10 000—100 000 lakosú településen az alapilletményének 30% -a,

d) a megyei jogú város, fővárosi kerület jegyzőjének és a megyei főjegyzőnek az alapilletményének 40% -a,

e) a fővárosi főjegyző esetében az alapilletményének 50% -a.

(5) A 3000-nél kevesebb lakosú település kivételével a helyi önkormányzat rendeletben évente a tárgyévre vonatkozóan vezetői illetménypótlékokat állapíthat meg — a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve — egy-egyesen valamennyi vezetőre kiterjedően, amelynek mértéke:

a) a 3000—10 000 lakosú településen a vezető alapilletményének 10% -a,

b) az a) pontban meghatározott település kivételével az osztályvezetői szintnek megfelelő vezető alapilletményének 10% -a, a főosztályvezető-helyettesi szintnek megfelelő vezető alapilletményének 15% -a.

A megállapított vezetői illetménypótlék a tárgyév végével megszűnik. Ha az önkormányzat ismételtelen nem állapít meg vezetői illetménypótlékot, a köztisztviselő vezetői illetménypótlékre nem jogosult és illetménye ennek megfelelően csökken.

(6) A körjegyző a vezetői illetménypótlékon felül körjegyzői illetménypótlékre jogosult, amelynek mértéke:

a) két községből álló körjegyzőség esetén az alapilletményének 10%-a,

b) három községből álló körjegyzőség esetén az alapilletményének 15%-a,

c) négy vagy több községből álló körjegyzőség esetén az alapilletményének 25%-a.

(7) A körjegyzői feladatot ellátó nagyközségi, városi (megyei jogú városi) jegyző a vezetői illetménypótlékon felül körjegyzői feladat-illetménypótlékre jogosult, melynek mértéke:

a) a székhelyén kívül egy község esetén az alapilletményének 5%-a,

b) a székhelyén kívül két község esetén az alapilletményének 10%-a,

c) a székhelyén kívül három vagy több község esetén az alapilletményének 20%-a.”

50. § A Ktv. 47. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pótlék mértéke óránként az illetményalap 0,14%-a.”

51. § (1) A Ktv. 48. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az idegennyelv-tudást az államilag elismert nyelvvizsga eredményét igazoló bizonyítvánnyal vagy azzal egyenértékű okirattal kell igazolni.

(3) A képzés nyelve szempontjából államilag elismert nyelvvizsga nélkül is C típusú felsőfokú nyelvvizsgának minősül a köztisztviselő külföldön szerzett közigazgatási tárgyú felsőfokú végzettsége, vagy az azt kiegészítő szakosító továbbképzési, illetve vezetőképzési végzettsége, ha a képzés időtartama az egy évet eléri vagy meghaladja.”

(2) A Ktv. 48. §-a a következő (6)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (4)—(5) bekezdéstől eltérően az angol, francia és német nyelvek tekintetében a pótlék alanyi jogon jár, amelynek mértéke nyelvvizsgánként

a) felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 100%-a,

b) középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 50%-a.

(7) Ha a köztisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből A vagy B típusú nyelvvizsgával rendelkezik, az (5) bekezdésben foglalt mérték szerint jogosult a nyelvpótlékra.

(8) Idegennyelv-tudási pótlék legfeljebb az illetményalap 200%-áig állapítható meg.

(9) Ha a közigazgatási szerv — kivéve a felsőfokú szaknyelvi vizsgát — tanulmányi szerződés alapján pénzügyi

támogatást nyújt a nyelvvizsga megszerzéséhez, a köztisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott idegennyelv-tudási pótlékre mindaddig nem jogosult, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás mértékét.

(10) A 7. § (2) bekezdésében előírt idegennyelv-ismerethez kötött munkakörököt a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.”

52. § (1) A Ktv. 48/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A feladatkör szakszerűbb ellátását biztosító tudományos fokozat, valamint a feladatkörön belüli szakosodást elősegítő további szakképesítés, szakképzettség elismeréseként a közigazgatási szerv köztisztviselői számára a hivatali szervezet vezetője — a közigazgatási szerv személyi juttatása előirányzata terhére — képzettségi pótlékot állapíthat meg.”

(2) A Ktv. 48/A. §-ának (4) bekezdése a következő a) ponttal egészül ki, és a jelenlegi a)—c) pontok jelölése b)—d) pontra változik:

[(4) A képzettségi pótlék mértéke:]

„a) doktori (PhD) fokozat, vagy a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 119. §-ának (1) bekezdése alapján azzal egyenértékű, vagy ennél magasabb tudományos fokozat esetén az illetményalap 75%-a,”

53. § A Ktv. a 49/A. §-t követően 49/B. §-sal egészül ki, és a jelenlegi 49/B—49/C. § megjelölése 49/C—49/D. §-ra változik:

„49/B. § (1) Ha a köztisztviselő a munkáltató intézkedése alapján munkakörébe nem tartozó munkát végez, s az eredeti munkakörét is ellátja, illetményén felül külön díjazás (helyettesítési díj) is megilleti. A helyettesítési díj mértéke időarányosan a helyettesítő köztisztviselő illetményének 25—50% -áig terjedhet. A helyettesítési díj mértékét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg. A helyettesítési díj a helyettesítés első napjától jár.

(2) A köztisztviselő akkor is jogosult a helyettesítési díjra, ha tartósan távol lévő köztisztviselőt helyettesít, illetve részben vagy egészben többletfeladatként betöltetlen munkakört lát el.

(3) Nem jár helyettesítési díj, ha

a) a helyettesítés a vezető munkaköri kötelezettsége,

b) a helyettesítés rendes szabadság miatt szükséges.

(4) A (3) bekezdés a) pontjában meghatározott tilalom nem vonatkozik arra az esetre, amikor a helyettesítésre azért van szükség, mert a helyettesítésre okot adó munkakör nincs betöltve, feltéve, ha a helyettesítés időtartama a 30 napot meghaladja.”

54. § A Ktv. 49/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/C. § (1) A közigazgatási szerv a szokásos munkavégzési hely szerinti településen kívüli munkavégzésre kötelezheti a köztisztviselőt (kiküldetés). Ennek feltétele, hogy

a köztisztviselő a kiküldetés időtartama alatt is a munkáltató irányítása és utasítása alapján végezze a munkát. Nem minősül kiküldetésnek, ha a köztisztviselő a munkáját — a munka természetéből eredően — szokásosan a közigazgatási szerv székhelyén kívül végzi, valamint, ha olyan településen végzi, amely a közigazgatási szerv szervezetszerű működéséhez tartozik. Így különösen nem minősül kiküldetésnek, ha a körjegyző vagy az igazgatási, hatósági társulás köztisztviselője a körjegyzőséghez, valamint a társuláshoz tartozó településen látja el munkaköri feladatait.

(2) Nem kötelezhető a beleegyezése nélkül más helységben végzendő munkára a nő terhessége megállapításának kezdetétől gyermeke hároméves koráig. Ezt a rendelkezést megfelelően alkalmazni kell a gyermekét egyedül nevelő férfitra is.

(3) A kiküldetés a köztisztviselőre nézve — különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel — aránytalan sérelemmel nem járhat. A kiküldetés időtartamára, illetve az időtartamok számítására a 14. § (6) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(4) A kiküldetésben lévő köztisztviselőnek az élelmezésével kapcsolatos többletköltségei fedezetére a kiküldetés tartamára élelmezési költségtérítés (a továbbiakban: napidj) jár.

(5) A napidj mértéke a költségvetési törvényben meghatározott illetményalap egy munkanapra eső összegének 25%-a. Kiszámításánál havonta 21 munkanapot kell figyelembe venni és azt tíz forintra felkerekítve kell megállapítani.

(6) A napidj átalányként is elszámolható, ha a köztisztviselő havonta, rendszeresen kiküldetésben végez munkát. Az átalányt a napidj és a havi átlagban kiküldetésben töltött naptári napok figyelembevételével kell meghatározni.

(7) A napidj fele jár, ha a kiküldetésben töltött idő a 8 órát nem éri el.

(8) Nem számolható el napidj, ha a kiküldetésben töltött idő a 4 órát nem éri el.

(9) Kiküldetés esetén a napidjjon túlmenően a munkáltató köteles a köztisztviselő számára megfizetni a kiküldetés során felmerülő szükséges és igazolt többletköltségeit.”

55. § A Ktv. a 49/D. §-t követően az alábbi címmel és a következő 49/E—49/N. §-sal egészül ki:

„Egyéb juttatások

49/E. § (1) A köztisztviselő 25, 30, 35, illetve 40 évi közszolgálati jogviszonyban töltött idő után jubileumi jutalomra jogosult. A jubileumi jutalom az említett közszolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napján esedékes.

(2) A jubileumi jutalom

a) 25 évi közszolgálati jogviszony esetén kéthavi,

b) 30 évi közszolgálati jogviszony esetén háromhavi,

c) 35 évi közszolgálati jogviszony esetén négyhavi,

d) 40 évi közszolgálati jogviszony esetén öthavi illetménynek megfelelő összeg.

(3) A jubileumi jutalomra jogosító idő megállapításánál a 72. § (1)—(2) bekezdése az irányadó azzal, hogy a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban, illetőleg 1992. július 1-je után munkaviszonyban töltött időt figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A köztisztviselő nem jogosult jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban már megkapta.

(5) A közszolgálati jogviszonyának megszűnése esetén a köztisztviselőnek nyugdíjazásakor ki kell fizetni

a) a nyugdíjazása évében esedékessé váló jubileumi jutalmat;

b) a 30 év közszolgálati jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 2 év vagy ennél kevesebb van hátra,

c) a 35 év közszolgálati jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 3 év vagy ennél kevesebb van hátra,

d) a 40 év közszolgálati jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 4 év vagy ennél kevesebb van hátra.

(6) Ha a közszolgálati jogviszony a köztisztviselő halála miatt szűnik meg, az (5) bekezdésben foglalt szabály alkalmazása alapján járó jubileumi jutalmat az örökösnek kell kifizetni.

49/F. § (1) A köztisztviselő természetben nyújtott étkezésre vagy étkezési utalványra jogosult.

(2) Az étkezési utalvány, illetve a természetben nyújtott étkezés havi értéke a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás legnagyobb mértéke.

(3) A közigazgatási szerv vezetője az étkezési hozzájárulás — (2) bekezdés szerint meghatározott — összegét legfeljebb kétszereséig felemelheti.

49/G. § (1) A köztisztviselő naptári évenként az illetményalap 150%-ának megfelelő ruházati költségtérítésre jogosult.

(2) Ha a munka a ruházat nagymértékű szennyeződésével vagy elhasználódásával jár, a munkáltató a köztisztviselőnek munkaruhát köteles biztosítani. Amennyiben ruházati költségtérítést állapítottak meg, a munkaruha-ellátásban részesülő köztisztviselő a munkaruha ellenértékének és a ruházati költségtérítésnek a különbözetére jogosult.

(3) A közszolgálati jogviszony hat hónapot meghaladó szünetelése esetén, vagy ha a közszolgálati jogviszony év közben keletkezik, illetve szűnik meg, a ruházati költségtérítés időarányos része jár.

(4) A közszolgálati jogviszony megszűnése esetén a felvett ruházati költségtérítés időarányos részét vissza kell téríteni, kivéve, ha a köztisztviselő végkielégítésre jogosult, továbbá ha a közszolgálati jogviszony a köztisztviselő nyugdíjazása vagy halála miatt szűnik meg.

(5) A hivatali szervezet vezetője állapítja meg a ruházati költségtérítés fizetésének és elszámolásának feltételeit.

49/H. § A köztisztviselő részére további, visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatás biztosítható. Ilyen juttatás lehet:

- a) a munkába járáshoz szükséges helyi közlekedési bérlet,
- b) lakhatási, lakásépítési, -vásárlási támogatás,
- c) albérleti díj hozzájárulás,
- d) családalapítási támogatás,
- e) üdülési hozzájárulás,
- f) szociális támogatás,
- g) illetményelőleg,
- h) tanulmányi ösztöndíj, képzési, továbbképzési, nyelvtanulási támogatás.

Az üdülési hozzájárulás mértéke naptári évenként az illetményalap 75—100% -áig terjedhet. A b)–h) pontban meghatározott juttatások mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.

49/I. § (1) Ha a köztisztviselő — a külön jogszabály szerint méltányolható igényét kielégítő — lakásépítéséhez, vásárlásához hitelintézetből igényelt kölcsön összege meghaladja e lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességét vállal.

(2) A kezességvállalás alapjául szolgáló közszolgálati jogviszony fennállását a közigazgatási szerv vezetője igazolja.

(3) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettséget a pénzügyminiszter a Magyar Államkincstár útján teljesíti.

49/J. § (1) A nyugállományú köztisztviselő a szociális helyzetére figyelemmel, rászorultság alapján pénzbeli vagy természetbeni támogatásban részesíthető.

(2) Szociális és kegyeleti támogatás céljára a közigazgatási szerv költségvetésében fedezetet kell biztosítani (szociális keret), amely más célra nem használható fel és nem csoportosítható át.

(3) A szociális támogatások körültekintő felhasználásának biztosítására, a nyugállományú köztisztviselők szociális helyzetének folyamatos figyelemmel kísérésére, az igényjogosultság megállapítására és a támogatások folyósítására — szociális bizottságok bevonásával — a szerv vezetője a személyügyi szervezet útján köteles intézkedni.

(4) A szervek vezetői a személyügyi szervezet útján, a szociális bizottságokkal és a társadalmi és érdekképviseleti szervekkel együttműködve kötelesek figyelemmel kísérni a nyugdíjas köztisztviselői állomány szociális helyzetét, nyilvántartani a tartósan gondozásra szorulókat, folyamatosan kapcsolatot tartani a gondozottakkal.

(5) A szociális keret terhére nyújtható pénzbeli és természetbeni támogatások:

- a) eseti szociális segély,
- b) jövedelem-kiegészítés,
- c) temetési segély,
- d) kedvezményes étkeztetés,
- e) kedvezményes üdültetés,
- f) egyes szolgáltatások kedvezményes igénybevétele.

49/K. § (1) A 49/J. § (4) bekezdésében meghatározott feladatokat annak a szervnek a vezetője látja el, ahonnan az érintett nyugállományba került.

(2) A szerv megszűnése esetén ezt a feladatot a jogutód szerv, ennek hiányában a felettes vagy az általa kijelölt szerv látja el.

49/L. § (1) A nyugállományú köztisztviselők szociális gondozásának, illetve szakmai tapasztalata hasznosításának elősegítésére, a velük való kapcsolattartás biztosítására a munkáltató nyugdíjas bizottságot hozhat létre, illetve támogathatja az e célokat szolgáló egyesületek létrehozását. A rendkívüli feladatok végrehajtása során, így különösen választás, népszámlálás, egyéb statisztikai felmérések keretében elsősorban az életpályájukat a közszolgálatban letöltő, tapasztalt nyugdíjas köztisztviselőket előnyben kell részesíteni. A nyugdíjas bizottság javaslatot tehet nyugdíjas köztisztviselő elismerésére a Köztisztviselők Napja alkalmából.

(2) A központi közigazgatási szerv vezetője legalább két évente áttekinti, értékeli az (1) bekezdésben, valamint a 49/J—49/K. §-okban meghatározott rendelkezések érvényesülését, és szükség esetén a nyugdíjas köztisztviselők helyzetét javító intézkedést hoz. Az értékelés megvitatására a nyugdíjas bizottság képviselőjét is meg kell hívni.

(3) Ha nyugdíjas bizottságot nem hoznak létre, a nyugdíjas köztisztviselők ügyeinek intézésével referens bízható meg.

49/M. § (1) Az elhunyt köztisztviselőt a hivatali szerv vezetője a közszolgálat halottjává nyilváníthatja. Az elhunyt nyugalmazott köztisztviselő akkor nyilvánítható a közszolgálat halottjává, ha közszolgálati jogviszonyát nem bírói ítélet alapján vagy fegyelmi eljárás eredményeként szüntették meg.

(2) A szerv megszűnése esetén ezt a feladatot a jogutód szerv, ennek hiányában a felettes vagy az általa kijelölt szerv látja el.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv a közszolgálat halottjává nyilvánított személy temetési költségeit részben vagy egészben átvállalja.

49/N. § (1) A köztisztviselő az adott közszolgálati feladat kiemelkedő teljesítéséért, illetve feladatainak hosszabb időn át történő eredményes végzéséért a következő elismerésekben részesíthető:

- a) pénz- vagy tárgyjutalom,
- b) hazai vagy külföldi jutalomüdülés,
- c) a miniszter által adományozott, névre szóló emléktárgy,
- d) a miniszter által alapított kitüntető cím, díj, plakett, oklevél, emléklap stb.,
- e) kitüntetés.

(2) Az (1) bekezdés c)–d) pontjai alkalmazása szempontjából a miniszteren saját hivatal tekintetében a köztársasági elnököt, az Országgyűlés elnökét, az Alkotmánybíróság elnökét, az országgyűlési biztost, a Magyar Tudományos Akadémia elnökét, a közgyűlés elnökét, a főpol-

gármestert, a polgármestert és a közigazgatási szerv vezetőjét is érteni kell.

(3) A köztisztviselő részére a kiemelkedő munkavégzés, illetve a többleteljesítmény elismeréseként megállapítható jutalom, érdekeltségi, illetve egyéb jogcímen alapuló és a teljesítménytől függő juttatás — kivéve az (1) bekezdés c), d) pontjában meghatározott elismeréssel együtt járó jutalom — együttes összege, amennyiben a költségvetésről szóló törvény eltérően nem rendelkezik, évente nem haladhatja meg a köztisztviselő hathavi illetményének összegét. A közgyűlés elnöke, a főpolgármester, a polgármester által adományozott, illetve alapított, az (1) bekezdés c), d) pontjában meghatározott elismeréssel együtt járó jutalmat a korlátozás szempontjából figyelembe kell venni.”

56. § A Ktv. 54. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (4)—(5) bekezdés megjelölése (5)—(6) bekezdésre változik:

„(4) Ha a köztisztviselő tartós akadályoztatása miatt nem tud részt venni a tárgyaláson, a fegyelmi tanács elnöke az eljárást az akadályoztatás okának megszűnéséig felfüggesztheti.”

57. § A Ktv. a következő 57/A. §-sal egészül ki, és a jelenlegi 57/A. § megjelölése 57/B. §-ra változik:

„57/A. § A munkáltatói jogkör gyakorlója — vétkességre tekintet nélkül — teljes kártérítési felelősséggel tartozik azért, ha az illetmény megállapítására vonatkozó intézkedése jogszabályba ütközik és ezzel összefüggésben kerül sor kifizetésre. Amennyiben a kifizetést a képviselő-testület jogszabálysértő döntése alapozza meg, a kártérítési felelősség a döntést megszavazó képviselő-testületi tagokat egyenlő arányban terheli.”

58. § A Ktv. az 58. §-t követően a következő IV/A. fejezettel, címmel és 58/A. §-sal egészül ki:

„IV/A. Fejezet

AZ ETIKAI ELJÁRÁS

58/A. § (1) Etikai vétséget követ el a köztisztviselői etikai szabályokat vétkesen megszegő köztisztviselő.

(2) Az etikai szabályok megsértése esetén alkalmazható intézkedések:

- a) szóbeli figyelmeztetés,
- b) írásbeli figyelmeztetés,
- c) javaslat a vezetői megbízás visszavonására,
- d) elmarasztalás kihirdetése a közigazgatási szerv szervezeti egységének köztisztviselői előtt.

Egy etikai szabály megszegése esetén az intézkedések közül több is alkalmazható.

(3) Az etikai eljárást — a normasértés gyanújának tudomására jutásától számított két hónapon, de legfeljebb az elkövetéstől számított egy éven belül — hivatalból vagy bejelentésre a közigazgatási szervnél működő Etikai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) elnöke rendeli el.

Az etikai ügy érdeméről az etikai eljárás megindításától számított 30 napon belül a Bizottság szótöbbséggel határoz.

(4) A Bizottság eljárása nyilvános. Ettől eltérően az egyes eljárási cselekményeken csak a Bizottság tagja, az eljárás alá vont köztisztviselő és jogi képviselője vehet részt, amennyiben más személyek részvétele államtitkot vagy szolgálati titkot sértene. A Bizottság eljárásáról és a tanácskozásról jegyzőkönyvet kell felvenni. A Bizottság tagjainak a meghallgatás során, illetve az egyéb eljárási cselekményeknél együttesen kell jelen lenniük.

(5) Az eljárás eredményéről tájékoztatni kell az eljárás alá vontat, valamint azt, akinek a sérelmére az etikai vétséget elkövették.

(6) Ha a Bizottság a vezetői megbízás visszavonására tesz javaslatot, a visszavonás a munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozik.

(7) Az etikai szabályokat, a Bizottság megalakulásának és működésének, az etikai eljárásnak a további szabályait az Etikai Kódex tartalmazza, amelyet az országos érdek egyeztető köztisztviselői fórumok egyetértésével a belügyminiszter ajánlás formájában közlése.”

59. § A Ktv. 59. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A keresetet a munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül lehet a bírósághoz benyújtani

- a) a közszolgálati jogviszony megszüntetésével,
- b) az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással,
- c) a minősítés és a teljesítményértékelés megállapításaival,
- d) a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozattal,
- e) a kinevezés egyoldalú módosításával,
- f) a fizetési felszólítással,
- g) a 33. § (1) bekezdésében foglalt vezetői pótlék csökkentésével

kapcsolatos ügyekben. Egyéb esetekben a köztisztviselő az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül fordulhat a bírósághoz.”

60. § A Ktv. 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a köztisztviselőt — kérelmére — eredeti munkakörében kell tovább foglalkoztatni.

(2) A munkáltató kérelmére a bíróság mellőzheti a köztisztviselő eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, ha a köztisztviselő továbbfoglalkoztatása a munkáltatótól nem várható el.

(3) Nem alkalmazható a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés, ha

- a) a munkáltató általi felmentés vagy hivatalvesztés fegyelmi büntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe [Mt. 4. §], a hátrányos megkülönböztetés tilalmába [Mt. 5. § (1)—(2) és (4) bekezdés], illetve a felmentési

védelemre, korlátozásra vonatkozó szabályokba [Mt. 90. § (1) bek., e törvény 17. § (3)—(5) bek.] ütközik, vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő közszolgálati jogviszonyát az Mt. 28. §-ába ütköző módon szüntette meg.

(4) Ha a köztisztviselő nem kéri vagy a munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi a köztisztviselő eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a bíróság a munkáltatót — az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével — a köztisztviselő legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(5) Ha a köztisztviselő nem kéri, vagy a bíróság mellőzi az eredeti munkakörbe történő visszahelyezést, a közszolgálati jogviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedése napján szűnik meg.

(6) A közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése esetén meg kell téríteni a köztisztviselő elmaradt illetményét, egyéb járandóságait és felmerült kárát. Nem kell megtéríteni az illetménynek, egyéb járandóságnak, illetve a kárnak azt a részét, ami máshonnan megtérült.

(7) A köztisztviselőt, ha közszolgálati jogviszonya nem felmentéssel szűnt meg — a (6) bekezdésben foglaltakon kívül — megilleti a munkavégzés alóli mentesítés idejére járó átlagkeresete és a felmentés esetén járó végkielégítés is.

(8) A felmentést nem teszi jogellenessé, ha a közigazgatási szerv e törvényben előírtnál rövidebb felmentési időt állapít meg. Ilyen esetben a közszolgálati jogviszony az e törvény szabályai szerint megállapított felmentési idő utolsó napjáig tart.”

61. § A Ktv. a 60. §-t követően a következő 60/A. §-sal egészül ki:

„60/A. § (1) A köztisztviselő, ha a közszolgálati jogviszonyát nem az e törvényben előírtak szerint szünteti meg, köteles a munkáltató számára a lemondási időre járó illetményének megfelelő összeget megfizetni.

(2) Ha a köztisztviselő a határozott időtartamú közszolgálati jogviszonyát szünteti meg jogellenesen, az (1) bekezdésben meghatározottakat megfelelően kell alkalmazni. Ha azonban a határozott időből még hátralévő időtartam rövidebb két hónapnál, a munkáltató csak a hátralévő időre járó illetmény megfizetését követelheti.

(3) A munkáltató jogosult az (1), illetve a (2) bekezdésben meghatározott mértéket meghaladó kárának érvényesítésére is.

(4) A munkáltató (1)—(3) bekezdés alapján keletkezett igényeinek érvényesítésére, a köztisztviselő által okozott kár megtérítésére vonatkozó szabályok az irányadók.”

62. § (1) A Ktv. VI. fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONNYAL
ÖSSZEFÜGGŐ ADATKEZELÉS EGYES
SZABÁLYAI, A KÖZSZOLGÁLATI
NYILVÁNTARTÁS”

(2) A Ktv. 61. §-a a következő (3)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A közszolgálati alapnyilvántartás célja a közszolgálati jogviszonyból származó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges adatok kezelésének biztosítása a közszolgálati jogviszony alanyai számára.

(4) A közszolgálati alapnyilvántartásban szereplő személyes adatok védelméért, az adatkezelés jogszerűségéért, valamint a 62. § (1) bekezdésében, a 62/A. §-ban és a 63. § (4) bekezdésében előírt adatszolgáltatásokért — eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában — a köztisztviselőt alkalmazó közigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, képviselő-testület hivatala esetén a jegyző, főjegyző felelős.

(5) Közszolgálati adatvédelmi szabályzatban (a továbbiakban: szabályzat) kell meghatározni az iratok, az adatok kezelésének adatvédelmi, adatbiztonsági szabályait, így különösen a köztisztviselő saját adataival történő rendelkezési joga biztosításának, a harmadik személy részére történő adattovábbításnak, a betekintési jog gyakorlásának, valamint az adatkezelésben részt vevő köztisztviselő felelőségének és az adatokhoz történő hozzáférése terjedelmének szabályait. A szabályzathoz a belügyminiszter ajánlást ad.”

63. § (1) A Ktv. 62. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (2)—(5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(3) bekezdés megjelölése (6)—(7) bekezdésre változik:

„(1) A közszolgálati alapnyilvántartásnak a 4. számú mellékletben szereplő alapadatairól és változásairól, továbbá a közigazgatási szerv szervezeti adatairól évente a szeptember 1-jei állapotnak megfelelően a Kormány által megállapított rendben a közigazgatási szervek adatszolgáltatást végeznek a központi közszolgálati nyilvántartás részére.

(2) A köztisztviselőknek, valamint a közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalóknak az (1) bekezdésben meghatározott időpontra vonatkozó létszám- és illetményadatait, kereseti adatait a központi létszám- és bérgazdálkodási statisztikai információs rendszer a Kormány által meghatározott rendben átadja a központi közszolgálati nyilvántartás számára az (5) bekezdés b) pontjában előírtak, valamint a közigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalók adatainak elemzése céljából.

(3) A központi közszolgálati nyilvántartás adatkezelője a Belügyminisztérium. A központi közszolgálati nyilvántartás kezeléséért, az adatkezelésre vonatkozó döntésekért, az adatkezelés jogszerűségéért, a kapcsolódó iratok, adatok védelméért és a feldolgozott adatokból történő adatszolgáltatásokért a belügyminiszter a felelős.

(4) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok ellenőrzik az illetékességi körükbe tartozó közigazgatási szervek adatszolgáltatását és adatgyűjtői feladatokat látnak el. A Belügyminisztérium — a Kormány által meghatározott rendben — a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok rendelkezésére bocsátja az illetékességi körükbe tartozók ada-

tainak feldolgozott, karbantartott adatállományát. A fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok a közigazgatási szervek adatszolgáltatásának ellenőrzése céljából, valamint a közszolgálati ellenőrzéshez, a törvényességi ellenőrzéshez, a közigazgatási képzési, továbbképzési feladatokhoz, illetve — a Kormány által meghatározott körben — a közvélemény tájékoztatásához hasznosíthatják a rendelkezésükre bocsátott adatállományt, amelyből hivatali adatfeldolgozást kizárólag e célból végezhetnek.

(5) A központi közszolgálati nyilvántartás célja:

a) a Kormány közszolgálati személyzetpolitikájának kialakításához és megvalósításához szükséges, a köztisztviselői életpályával összefüggő adatok és elemzések biztosítása;

b) a köztisztviselői életpálya előmeneteli és illetményrendszerének országos működtetéséhez szükséges létszám- és illetményadatok elemzése az illetményalapra vonatkozó országgyűlési döntést előkészítő illetékes kormányzati szervek, illetve országgyűlési bizottságok részére;

c) a főtisztviselői karra vonatkozó adatnyilvántartás vezetése és a szükséges tájékoztatás biztosítása a Miniszterelnöki Hivatal részére;

d) az európai integrációval összefüggő esetenkénti adatszolgáltatás biztosítása az illetékes szervek számára;

e) a köztisztviselői tartalékállomány információs bázisának működtetése;

f) a Kormány által meghatározott körben a közvélemény tájékoztatása a köztisztviselői életpályával összefüggő adatokról.”

(2) A Ktv. 62. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A központi közszolgálati nyilvántartásból — jogszabályban meghatározott módon — a 20/A. §-ban és a 31/A—31/F. §-ban meghatározott célra és jogosult számára személyazonosításra alkalmas módon, statisztikai célra csak személyazonosításra alkalmatlan módon szolgáltatható adat.”

64. § A Ktv. a 62. §-t követően a következő 62/A. §-sal egészül ki:

„62/A. § A tartalékállományba helyezett köztisztviselőnek az 5. számú melléklet szerinti adatairól, valamint az üres álláshelyekről és azok betöltéséről a közigazgatási szerv folyamatos adatszolgáltatást végez a Kormány által meghatározott rendben a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok útján a központi közszolgálati nyilvántartás részére.”

65. § (1) A Ktv. 63. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közigazgatási szervnél vezetett közszolgálati alapnyilvántartásba — eljárásában indokolt mértékig — jogosult betekinteni, illetőleg a központi közszolgálati nyilvántartáson túlmenően abból adatokat átvenni:

a) saját adataiba a köztisztviselő,

b) a köztisztviselő felettese,

c) a minősítést végző vezető,

d) a törvényességi ellenőrzést végző,

e) a fegyelmi eljárást lefolytató testület vagy személy,

f) munkaügyi per kapcsán a bíróság,

g) feladatkörükben eljárva a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a közszolgálati jogviszonnyal összefüggésben indult büntetőeljárásban a nyomozó hatóság, az ügyész és a bíróság,

h) az ügyészi törvényességi feladatkörében eljárva az ügyész,

i) a személyes adatok kezelésével összefüggésben az adatvédelmi biztos,

j) a személyzeti, munkaügyi és illetmény-számfejtési feladatokat ellátó szervek feladattal megbízott munkatársa feladatkörén belül, e törvény 3. számú mellékletének I/A., I/B., II., IV., V., VII., VIII. és X. pontokban foglalt adatkörökből a köztisztviselő illetményének számfejtése, illetve annak ellenőrzése céljából,

k) a központi közszolgálati nyilvántartás vezetésével összefüggésben a Belügyminisztérium és a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal köztisztviselője feladatkörében.

(2) A központi közszolgálati nyilvántartásba jogosult betekinteni:

a) saját adataiba a köztisztviselő,

b) a kormányzati döntések megalapozásához szükséges körben a miniszter,

c) a főtisztviselői kar adatállománya tekintetében a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter és a Hivatal kijelölt köztisztviselője,

d) illetékességi területének adatai körében a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője.”

(2) A Ktv. 63. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A főtisztviselői kinevezéssel rendelkező köztisztviselő adatainak változásáról a közigazgatási szerv folyamatos adatszolgáltatást végez a 62. § (1) bekezdésében szereplő központi közszolgálati nyilvántartás számára a Kormány által megállapított rendben. A központi közszolgálati nyilvántartás a főtisztviselő nevét is tartalmazza. A főtisztviselői kar adatállományát a központi közszolgálati nyilvántartáson belül elkülönítetten kell feldolgozni, kezelni és védeni.”

66. § (1) A Ktv. 64. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselő közszolgálati jogviszonyával kapcsolatos iratok közül a köztisztviselő öt évnél nem régebbi fényképét, a közszolgálati alapnyilvántartás adatait, az önéletrajzot, az erkölcsi bizonyítványt, az esküokmányt, a kinevezést és annak módosítását, a főtisztviselői kinevezést, a vezetői megbízást és annak visszavonását, a címadományozást, a besorolásról, illetve a visszatartásról, valamint az áthelyezésről rendelkező iratokat, a teljesítményértékelést, a minősítést, a közszolgálati jogviszonyt megszüntető iratot, a hatályban lévő fegyelmi büntetést kiszabó

határozatot, a közszolgálati igazolás másolatát együttesen kell tárolni (személyi anyag).”

(2) A Ktv. 64. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 61. § (2) bekezdésében szereplő nyilvános adatokon túl a köztisztviselő nyilvántartott adatairól tájékoztatás nem adható; személyi anyagát a (3) bekezdésben foglalt eset kivételével kiadni nem lehet.”

67. § A Ktv. 65—66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a Ktv. a következő 65/A — 65/B. §-okkal, az ezeket, illetőleg a 66. §-t megelőző alcímekkel egészül ki:

„65. § A közigazgatási szervek, a köztisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, valamint a köztisztviselők országos munkavállalói érdekképviseleti szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével érdekegyeztetési fórumok működnek.

A központi érdekegyeztetési fórumok

65/A. § (1) A közigazgatási szervek — ide nem értve a helyi önkormányzatokat —, a köztisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, valamint a köztisztviselők országos munkavállalói érdekképviseleti szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (a továbbiakban: KÉT) működik.

(2) A KÉT hatáskörébe az államigazgatásban foglalkoztatott köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. Ezekkel kapcsolatban:

a) a közszolgálati jogviszonnal összefüggő kérdésekben,
b) a központi és a társadalombiztosítási költségvetésnek a közszolgálati jogviszonyban állókat érintő rendelkezéseivel összefüggésben,

c) az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben,
ki kell a véleményét kérni;

d) a Köztisztviselői Etikai Kódex szabályaira vonatkozó ajánlás tekintetében egyetértési joga van.

(3) A KÉT a hatáskörébe utalt ügyekben tájékoztatás-kérésre, illetve javaslatételre jogosult.

(4) A KÉT szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró belügyminiszter és az érdekegyeztetésben részt vevő munkavállalói érdekképviseleti szervezetek közötti megállapodás tartalmazza. Titkársági feladatait a Belügyminisztérium látja el.

65/B. § (1) A helyi önkormányzat képviselő-testületének hivatala, valamint az általa alkalmazott köztisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése és megállapodások kialakítása céljából országos szinten a belügyminiszter, az országos önkormányzati érdekképviseleti szervezetek, illetve az önkormányzati köztisztviselők országos munkavállalói érdekképviseleti szerveze-

teinek tárgyalócsoportja részvételével Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (a továbbiakban: OÖKÉT) működik.

(2) Az OÖKÉT hatáskörébe az önkormányzatoknál foglalkoztatott köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. A közszolgálati jogviszonnal összefüggő kérdésekben, valamint a közigazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben véleményezésre és tájékoztatáskérésre jogosult. Ki kell kérni az egyetértését a Köztisztviselői Etikai Kódex szabályairól.

(3) Az OÖKÉT ajánlást adhat ki a képviselő-testületek, illetve a munkáltatók köztisztviselőket érintő szabályozásának összehangolására. Így különösen:

a) az illetményalap megállapítására,

b) a szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokra, szociális és kegyeleti támogatásokra vonatkozó szabályozásra,

c) a közigazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseire.

(4) Az OÖKÉT szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró belügyminiszter és az érdekegyeztetésben részt vevő felek közötti megállapodás tartalmazza. Titkársági feladatait a Belügyminisztérium látja el.

Munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetés

66. § (1) A munkahelyi közszolgálati kérdések rendezésére a munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetés szolgál. A munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetésben a közigazgatási szerv vezetője és a közigazgatási szervnél működő munkavállalói érdekképviseleti szerv választott tisztviselője vesz részt. A tárgyalópartnernek a vitás kérdések egyeztetésébe szakértőket is bevonhatnak.

(2) A közigazgatási szerv vezetője köteles kikérni a helyi munkavállalói érdekképviseleti szerv véleményét a köztisztviselők munkavégzésére, munka- és pihenőidejére, juttalmazására, valamint juttatásaira vonatkozó, a hivatalvezető hatáskörébe utalt szabályozásról.

(3) A helyi munkavállalói érdekképviseleti szerv tájékoztatást kérhet:

a) a (2) bekezdésben felsorolt tárgykörökben készült tervezetek, statisztikai létszám- és illetményadatok, számítások, elemzések és irányelvek megismerése érdekében,

b) a közszolgálati jogszabályok végrehajtásáról,

c) a helyi megállapodások betartásáról.

(4) A helyi munkavállalói érdekképviseleti szerv javaslatot tehet:

a) a közigazgatási szerv részére a köztisztviselőket érintő intézkedésekre,

b) a köztisztviselőket érintő helyi szabályozás egységes értelmezésére, valamint

c) a köztisztviselőket érintő helyi szabályozási tárgykörökre.

(5) A munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetés keretében a képviselő-testület, közgyűlés köteles kikérni a helyi munkavállalói érdekképviseleti szerv véleményét az illetményalap mértékének megállapítása tekintetében.”

68. § (1) A Ktv. 71. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Munka Törvénykönyve rendelkezéseit az alábbiak szerint kell megfelelően alkalmazni:”

(2) A Ktv. 71. §-a (2) bekezdésének *a)–b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Munka Törvénykönyve rendelkezéseit az alábbiak szerint kell megfelelően alkalmazni:]

„*a)* 3. §-ának (1)—(4) bekezdését, 4. §-át, 5. §-ának (1)—(3) és (5)—(8) bekezdését, 6—12. §-át, 15. §-át, 18—19. §-át, 21—28. §-át, 74. §-át, 77. §-át, 85. §-át, 97. §-át, 102. §-ának (1)—(3) bekezdését, 103. §-ának (1)—(2) és (4) bekezdését, 104. §-ának (4)—(5) bekezdését, 107. §-át, 117. §-ának (1) bekezdését, 117/B. §-ának (5) bekezdését, 118. §-ának (2) bekezdését, 118/A. §-ának (4)—(5) bekezdését, 119. §-ának (1)—(2) bekezdését és az (5) bekezdését, 120—121. §-át, 123—126. §-át, 127. §-ának (1)—(2) és (5)—(6) bekezdését, 128. §-ának (1) bekezdését, 129. §-át, 130. §-ának (2) bekezdését, 132. §-ának (1)—(3) bekezdését, 133. §-át, 135—140/A. §-át, 142/A. §-át, 144. §-ának (1) bekezdését, 151. §-ának (2)—(4) bekezdését, 152—153. §-át, 154. §-a (1) bekezdésének első és harmadik mondatát, 155—157. §-át, 159—164. §-át, 165. §-ának (2) bekezdését, 166. §-ának (2) bekezdését, 167. §-ának (1) és (3) bekezdését, 168—169. §-át, 171—172. §-át, 174. §-át, 176—183. §-át, 184. §-ának (1)—(2) bekezdését, 185—187. §-át, 204—205. §-át, 207. §-át;

b) 90. §-ának (1)—(2) bekezdését — kivéve a jogutód nélküli megszűnés esetét — azzal, hogy a védelem nem vonatkozik a köztisztviselőre, ha öregségi nyugdíjnak minősül [e törvény 19/A. § (1) bekezdés], továbbá a 90. § (4) bekezdését azzal, hogy a felmentés közlésének, illetve a csoportos létszámcsoökkentés esetén az e törvény 17/B. §-ának (4) bekezdésében meghatározott tájékoztatás időpontja az irányadó;”

(3) A Ktv. 71. §-a (3) bekezdésének kilencedik francia bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Eltérő rendelkezés hiányában, ahol jogszabály]

„— személyi alapbért, ott a köztisztviselő alapilletményét, illetménykiegészítését, valamint a vezetői illetménypótlékát, főtisztviselőnél a főtisztviselői alapilletményt és a főtisztviselői illetménypótlékot”

(is érteni kell.)

69. § A Ktv. 71/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/A. § A Köztisztviselők Napja július 1-je, amely a közigazgatási szerveknél — a munkaviszonyban állókra is kiterjedően — munkaszüneti nap.”

70. § A Ktv. 72. §-a (6) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) Ahol jogszabály]

„*c)* államigazgatási dolgozót említ, azon köztisztviselőt”

(kell érteni.)

71. § A Ktv. 80. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány rendeletben határozza meg

a) a képesítésre, továbbképzésre, közigazgatási alap- és szakvizsgára, az ügykezelői alapvizsgára, a közigazgatási vezetőképzésre,

b) a közszolgálati nyilvántartásra,

c) a közszolgálati jogviszonnyal összefüggő személyi iratokra,

d) a közigazgatási szervek létszám- és bérgazdálkodására,

e) a tartósan külföldön foglalkoztatott köztisztviselők közszolgálati jogviszonyára,

f) a köztisztviselők ideiglenes (három hónapot meg nem haladó) külföldi kiküldetésére, az ezzel kapcsolatos költségek (napidíj, utazási és szállásköltség, egyéb költségek) megtérítésére, valamint az eljárási rendre,

g) a tartalékkállományba helyezésre,

h) a főtisztviselői kar működtetésére,

i) a vagyonyilatkozat átadására, kezelésére és az abban foglalt adatok védelmére, illetve a Hivatal szervezetére és működésére,

j) a rekreációs szabadság feltételeire, kiadására vonatkozó további szabályokat.”

72. § A Ktv. a következő 81. §-sal egészül ki:

„81. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek, és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban — az Mt. irányadó rendelkezéseivel együtt —, a munkaidő szervezésének néhány vonatkozásáról szóló, a Tanács 93/104/EK irányelvvel és a munkáltatónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeiről való tájékoztatási kötelezettségéről szóló, a Tanács 91/533/EGK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

73. § (1) A Ktv. 1. számú mellékletének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. A jogszabályban előírt, a kormányprogramban, a Kormány munkatervében és törvényalkotási programjában, az önkormányzat ciklusprogramjában és munkatervében és a közigazgatási szerv munkatervében, valamint a munkáltató által meghatározott feltételek, feladatok:

(2) A Ktv. 2. számú melléklete helyébe e törvény *I. számú melléklete* lép.

(3) A Ktv. 3. számú mellékletének I., II., V., VI. és IX. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép, egyidejűleg az I. pont megnevezése I/A. és I/B. pontokra változik, és a következő X. ponttal egészül ki:

„I/A. — neve (leánykori neve)

— születési helye, ideje

— anyja neve

- lakóhely, lakáscím, tartózkodási hely, telefonszám
- családi állapot
- adóazonosító jele
- társadalombiztosítási azonosító jele
- bankszámlaszáma [49/A. § (1) bek.]
- I/B. eltartott gyermeke(i)
 - neve
 - születési helye, ideje
 - anyja neve
 - lakóhely, lakáscím, tartózkodási hely
 - adóazonosító jele
 - társadalombiztosítási azonosító jele
- II. — legmagasabb iskolai végzettsége (több végzettség esetén valamennyi)
 - szakképzettsége(i)
 - iskolarendszeren kívüli oktatás keretében szerzett szakképesítése(i), valamint meghatározott munkakör betöltésére jogosító okiratok adatai
 - tudományos fokozata
 - idegennyelv-ismerete
 - képzésre, továbbképzésre, vezetőképzésre, átképzésre vonatkozó adatai”
- „V. — az alkalmazó közigazgatási szerv neve, székhelye, statisztikai számjele
 - e szervnél a közszolgálati jogviszony kezdete
 - köztisztviselő jelenlegi besorolása, besorolásának időpontja
 - munkakör(ök) megnevezése és a betöltés időtartama, FEOR szám
 - vezetői megbízása, a megbízás megszűnésének adatai
 - címadományozás, jutalmazás, kitüntetés adatai
 - a minősítések időpontja
 - hatályos fegyelmi büntetés
- VI. — személyi juttatások nyilvántartása a központi létszám- és bérgazdálkodási statisztikai információs rendszer figyelembevételével”
- „IX. — a 21. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltakkal összefüggő adatai (a köztisztviselő bejelentése gazdasági társaságnál vezető tisztségviselői, illetve felügyelő bizottsági tagságával kapcsolatos megbízásáról)
- X. — a főtisztviselői kinevezés elnyerésével összefüggő adatok (jogosultság, díjazás, időtartam, az áthelyezés időpontja, célja, időtartama, a főtisztviselői továbbképzés adatai, a rendelkezési állomány adatai, a főtisztviselői kinevezés megszűnésének módja, időpontja).”

(4) A Ktv. 4. számú mellékletének II., V., VI. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő VIII. ponttal egészül ki:

- „II. — neme, a főtisztviselő neve
 - születési ideje”
- „V. — az alkalmazó közigazgatási szerv neve, székhelye, statisztikai számjele
 - e szervnél közszolgálati jogviszonyának kezdete
 - jelenlegi besorolása, vezetői megbízása, FEOR száma
 - címadományozásra vonatkozó adatok
- VI. — képzéssel, továbbképzéssel, vezetőképzéssel, átképzéssel összefüggő adatok”
- „VIII. — a főtisztviselői kinevezés elnyerésével összefüggő adatok (jogosultság, díjazás, időtartam, az áthelyezés időpontja, célja, időtartama, a főtisztviselői továbbképzés adatai, a rendelkezési állomány adatai, a főtisztviselői kinevezés megszűnésének módja, időpontja).”

74. § A Ktv. az e törvény 2. számú melléklete szerinti 6. számú melléklettel egészül ki.

MÓDOSULÓ JOGSZABÁLYOK

75. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) az alábbi új XIX/A. fejezettel és 245/A—245/R. §-sal egészül ki:

„XIX/A. Fejezet

*A HATÁRŐRSÉG, A RENDŐRSÉG,
A POLGÁRI VÉDELEM, A HIVATÁSOS ÁLLAMI
ÉS ÖNKORMÁNYZATI TŰZOLTÓSÁG,
A POLGÁRI NEMZETBIZTONSÁGI
SZOLGÁLATOK, A BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI
SZERVEZET, A VÁM- ÉS PÉNZÜGYŐRSÉG
HIVATÁSOS ÁLLOMÁNYÁRA VONATKOZÓ
KÖZÖS SZABÁLYOK*

245/A. § A határőrség, a rendőrség, a polgári védelem, a hivatásos állami és önkormányzati tűzoltóság, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a büntetés-végrehajtási szervezet, a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományára a törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Vagyonyilatkozat

245/B. § (1) A közélet tisztaságának biztosítása és a korrupció megelőzése céljából az e fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szerveknél osztályvezető, illetve azzal azonos vagy annál magasabb vezetői beosztásba (a továbbiakban: vezetői beosztás), a közbeszerzési eljárásban közre-

működő, valamint a költségvetési és egyéb pénzeszközökkel, állami vagyonnal való gazdálkodás tekintetében döntési jogosultsággal rendelkező, illetőleg a pénzeszközök felhasználására, valamint a gazdálkodás ellenőrzésére jogosult hivatásos állományú beosztásba csak az nevezhető ki, illetve beosztásában csak az tartható meg, aki

a) önmagára, valamint a vele közös háztartásban élő házasa-, illetve élettársára és gyermekére vonatkozóan a kinevezéskor, valamint a (3) bekezdésben meghatározott időszakonként a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 6. számú melléklete szerinti adattartalommal külön-külön vagyonyilatkozatot tesz,

b) vállalja, hogy a vagyonyilatkozatban foglaltak ellenőrzése végett történő személyes adat kezeléséhez szükséges hozzájárulását a Ktv.-ben foglalt eljárások lefolytatása végett az arra illetékes szerveknek átadja,

c) megszerzi az a) pontban megjelölt hozzátartozója hozzájárulását személyes adataik vagyonyilatkozattal kapcsolatos — a Ktv.-ben meghatározott szervek általi — kezeléséhez.

(2) A vagyonyilatkozat tételére és annak kezelésére vonatkozóan a Ktv. 22/A—22/B. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy

a) az állami vezetőnek minősülő vezetők, valamint a központi tisztikar tagjai évente,

b) az a) pont alá nem tartozó vezetők és az (1) bekezdésben meghatározott egyéb beosztásúak két évente tesznek vagyonyilatkozatot.

(3) A vagyonyilatkozattal kapcsolatos eljárásra egyebekben a Ktv. 22/A. § és 22/B. § szabályait kell értelemszerűen alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt hivatásos állomány az e törvényben és a Ktv.-ben meghatározott szabályok szerint vagyonyilatkozatot tehet.

245/C. § (1) A hivatásos állomány tagjának szolgálati viszonya a törvény erejénél fogva azonnali hatállyal megszűnik az 59. § (1) bekezdésében meghatározottakon kívül a vagyonyilatkozat tételére vonatkozó kötelezettségének szándékos elmulasztása vagy a vagyonyilatkozatában a valóságnak meg nem felelő adat, tény szándékos közlése, vagy a személyes adatkezelésre vonatkozó hozzájárulásának visszavonása miatt is.

(2) Az (1) bekezdés alapján nem szüntethető meg a nyilatkozattételre köteles hivatásos állományú szolgálati viszonya, ha a vagyonyilatkozat tételére, illetőleg a felhatalmazás csatolására, valamint a vagyonyilatkozatban szereplő valamely adat közlésére vonatkozó kötelezettségét önhibáján kívül eső okból nem teljesíti.

Vezetői beosztásba történt kinevezés visszavonása

245/D. § (1) A hivatásos állomány tagja a vezetői beosztásból indokolás nélkül azonnali hatállyal felmenthető, illetve arról az érintett 30 napos határidővel indokolás nélkül bármikor lemondhat.

(2) A vezetői kinevezés visszavonását követően legalább 30 napon belül — amennyiben az nem a 123. § (1) bekezdés g) pont szerinti fenyítés végrehajtása miatt történik — az érintett részére az adott fegyveres szerv valamely szervezeti egységénél — vezetői beosztást, illetve az azt megelőző beosztása besorolását is figyelembe véve — képzettségének, végzettségének, rendfokozatának megfelelő másik beosztást, ennek hiányában más alacsonyabb besorolású beosztást kell felajánlani.

(3) Amennyiben a vezetői kinevezés visszavonásakor a (2) bekezdés szerinti szolgálati beosztás nem biztosítható, de az a későbbiekben várható, úgy az érintett beleegyezésével — a vezetői besorolásának és illetményének változtatlanul hagyása mellett — a beosztásba helyezéskéig, de legfeljebb 3 évig rendelkezési állományba helyezhető. Ez esetben a szolgálati hely és szolgálati tevékenység meghatározásáról az állományilletékes parancsnok köteles gondoskodni.

(4) Ha a hivatásos állomány tagja a részére felajánlott azonos besorolású beosztást elfogadja, új beosztásának megfelelően be kell sorolni azzal, hogy illetménye nem csökkenthető. Amennyiben alacsonyabb besorolású beosztásba kerül, akkor az új munkakörének megfelelően be kell sorolni és illetményét megállapítani, azonban 6 hónapig a korábbi vezetői beosztása szerinti illetményt kell részére folyósítani és — feltéve, ha illet részére megállapítottak — az államtitkári, helyettes államtitkári juttatásokat kell biztosítani.

(5) A szolgálati viszonyról történő lemondásnak kell tekinteni, ha a hivatásos állomány tagja a vezetői kinevezésről történő lemondás esetén a részére felajánlott bármely — a képzettségének, végzettségének és rendfokozatának megfelelő — beosztást nem fogadja el.

(6) Ha a hivatásos állomány számára a vezetői kinevezés visszavonását követően azonos vagy alacsonyabb besorolású beosztás biztosítható és azt nem fogadja el, szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni.

245/E. § A 80. § (3) bekezdés b) pontjától eltérően a hivatásos állomány tagját magasabb beosztásba történő kinevezésekor a soron következő rendfokozatba elő lehet léptetni.

Teljesítményértékelés

245/F. § (1) A hivatásos állomány tagjának munkateljesítményét az adott fegyveres szerv kiemelt céljának és az érintett munkakörének figyelembevételével meghatározott teljesítménykövetelmények alapján az állományilletékes parancsnok mérlegelési jogkörében eljárva, évente írásban értékeli.

(2) A teljesítménykövetelmények alapját képező kiemelt célokat az illetékes miniszter — az önkormányzati tűzoltóságok esetében a képviselő-testület — évente határozza meg.

(3) Az állományilletékes parancsnok az (1) és (2) bekezdésben meghatározott célok alapján előre írásban megállapítja a tárgyévvel vonatkozóan a hivatásos állomány tag-

jával szemben támasztott követelményeket (a továbbiakban: teljesítménykövetelmények), amelyek figyelembevételével legkésőbb a tárgyév végéig értékeli az állomány tagjának teljesítményét. A teljesítménykövetelmények megállapítását és az írásbeli értékelés átadását szóbeli megbeszéléshez kell kötni.

(4) A teljesítményértékelés valótlan ténymegállapításai miatt a hivatásos állomány tagja szolgálati jogvitát kezdeményezhet.

(5) A polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja, valamint a többi fegyveres szerv bünyügyi, felderítő tevékenységet ellátó tagja a teljesítményértékelést bíróság előtt nem támadhatja meg.

(6) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározott szabályokat nem kell alkalmazni, ha a hivatásos állomány tagja munkavégzésének időtartama a tárgyévben nem éri el a hat hónapot. Ebben az esetben a hivatásos állomány tagja a 100. § szerinti illetményre jogosult.

Illetmény

245/G. § (1) A 99. § (3) bekezdésének rendelkezései az e fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek hivatásos állományára nem alkalmazhatók.

(2) Az e fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek hivatásos állománya esetében a 116. § rendelkezéseit az alábbi eltéréssel kell alkalmazni:

a) a hivatásos állomány tagja évente az illetményalap 250%-ának megfelelő összegű ruházati utánpótlási ellátmányra jogosult,

b) újonnan rendszeresített egyenruházattal történő ellátás esetén a hivatásos állomány tagja a mindenkori ruházati utánpótlási illetmény terhére a miniszter által meghatározott mértékben köteles a ruházat költségeit fedezni,

c) a szolgálati viszony megszűnését követően a személyi tulajdonba adott egyenruházati cikkeket csak egyenruha jellegűtől megfosztva (jelvény, állományjelzés, gomb, vállszalag, váll-lap, felirat, valamint paszpólozás eltávolítása) viselheti polgári öltözetként, azokat polgári személy részére nem ajándékozhatja el, illetve nem értékesítheti,

d) a miniszter állapítja meg a nyugállományba helyezettek által viselhető egyenruha formáját és viselésének rendjét.

245/H. § (1) E fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének megállapításakor — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a 6/A. számú mellékletben meghatározott beosztási kategóriákat és illetményszorzószámokat kell alapul venni.

(2) A vezetők beosztási illetménye:

a) országos parancsnok esetében az illetményalap 9-szerese,

b) országos parancsnok helyettese esetében az illetményalap 8,5-szerese,

c) főosztályvezető esetében az illetményalap 8-szorosa,

d) főosztályvezető-helyettes esetében az illetményalap 7,5-szerese,

e) osztályvezető esetében az illetményalap 7-szerese.

E fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek országos szintű szerveinél — a szerv vezetőjét nem számítva — legfeljebb négy, a területi (megyei illetékességű) szerveknél — a szerv vezetőjét nem számítva — legfeljebb kettő, a helyi szerveknél — a szerv vezetőjét nem számítva — egy vezetői szint létesíthető. E szervek országos parancsnoka államtitkári, helyetteseik helyettes államtitkári illetményre és juttatásra jogosultak, a területi szervek vezetője — ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik — főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, a helyi szervek vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői beosztási illetményre jogosult. Törvény felhatalmazása alapján az illetékes miniszter a fegyveres szervek területi, helyi szerveinél legfeljebb további két vezetői szintet is megállapíthat. Az egyes vezetői szintek között a vezetői pótlék tekintetében a legalacsonyabb vezetői szinthez képest 10%-os mértékű különbség állhat fenn.

(3) A hivatásos állomány tagja részére a kiemelkedő szolgálati tevékenység, illetve többleteljesítmény elismeréseként megállapítható jutalom, érdekeltségi és egyéb jogcímen alapuló juttatás — kivéve a miniszter által alapított díjjal együtt járó jutalom — együttes összege, amennyiben a költségvetésről szóló törvény eltérően nem rendelkezik, évente nem haladhatja meg az érintett havi illetményének összegét.

(4) A hivatásos állomány felsőfokú végzettségű tagja — a Hszt. 103. § rendelkezéseitől eltérően — az alábbi mértékű illetménykiegészítésre jogosult:

a) országos parancsnokságon, illetve a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál szolgálatot teljesítők esetében a beosztási illetmény 35%-a,

b) megyei illetékességű középírányító szervnél (parancsnokságon, igazgatóságon) szolgálatot teljesítők esetében a beosztási illetmény 25%-a.

(5) A hivatásos állomány vezetőként szolgálatot teljesítő tagja vezetői illetménypótlékre jogosult:

a) országos parancsnok esetében a beosztási illetmény 65%-a,

b) országos parancsnok helyettese esetében a beosztási illetmény 50%-a,

c) főosztályvezető esetében:

— Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője esetében a beosztási illetmény 35%-a,

— központi és területi szerveknél a beosztási illetmény 30%-a,

— helyi szerveknél a beosztási illetmény 20% -a,

d) főosztályvezető-helyettes esetében a beosztási illetmény 20%-a,

e) osztályvezető esetében a beosztási illetmény 10% -a.

(6) Az e fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek hivatásos állományára vonatkozóan a törvény 97. §-át az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) az e törvény hatálybalépéséig felhalmozódott előző évi szabadságokat legkésőbb 2002. december 31-ig ki kell adni;

b) a törvény hatálybalépésének évétől kezdődően szabadság megváltására csak a szolgálati viszony megszűntetése esetén az adott évre időarányosan járó és az elévülési időn belül ki nem adott szabadság tekintetében kerülhet sor.

245/I. § (1) Az idegennyelv-tudási pótlék az angol, francia és német nyelvekből szerzett C típusú nyelvvizsga megélékor

a) felsőfokú nyelvvizsga esetében az illetményalap 100%-a,

b) középfokú nyelvvizsga esetében az illetményalap 50%-a.

(2) Amennyiben a hivatásos állomány tagja az (1) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből A vagy B típusú nyelvvizsgával rendelkezik, a 104. § (4) bekezdése szerinti mértékben jogosult a nyelvpótléokra.

(3) Ha a fegyveres szerv tanulmányi szerződés alapján pénzügyi támogatást nyújt a nyelvvizsga megszerzéséhez, a hivatásos állomány tagja mindaddig nem jogosult idegennyelv-tudási pótléokra, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás összegét.

(4) Több nyelvvizsga esetén idegennyelv-tudási pótlék legfeljebb az illetményalap 200%-áig terjedően állapítható meg.

Központi tisztikar

245/J. § (1) A központi tisztikart olyan hivatásos állományú tisztek, főtiszték, tábornokok alkotják, akiknek a miniszterelnök „központi tiszt” címet adományozott. A központi tisztikar létszáma legfeljebb 150 fő.

(2) A központi tisztikar tagjának (a továbbiakban: központi tiszt) feladata, hogy a beosztásának (munkakörének) ellátása során segítse a közigazgatási, rendészeti, nemzetbiztonsági stratégiai döntések, programok előkészítését és végrehajtását, az európai integrációval összefüggő, a fegyveres szervet érintő kormányzati feladatok ellátását.

(3) A központi tiszt cím — pályázat alapján — annak a felsőfokú végzettséggel rendelkező hivatásos állományúnak adható, aki az országos parancsnokság, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok állományában vagy a miniszter által irányított minisztériumban, hivatalban — berendelés, vezénylés alapján — teljesít szolgálatot. Kiemelten fontos kormányzati érdekből központi tiszt cím — sikeres pályázat esetén — a fegyveres szervek területi és helyi szerveinél szolgálatot teljesítő hivatásos állományú részére is adható, akiknek a jogviszonyára a 245/J—245/R. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy az érintettek illetménypótléokra nem jogosultak. A területi és helyi szerv állományából központi tiszt címet kapott hivatásos állományú a 245/K. § (3) bekezdés szerinti áthelyezése csak a Kormány által irányított szervhez, illetve a fegyveres szervek országos parancsnokságára történhet.

(4) A cím adományozása határozatlan időre szól, amelynek visszavonására, illetve megszüntetésére vonatkozóan

a Ktv. 31/A. § (4) bekezdésének, valamint 31/D. §-ának rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

245/K. § (1) A központi tiszt cím elnyeréséhez a pályázat kiírására, a központi tisztikar tagjának munkavégzésére, továbbképzésére vonatkozóan a Ktv. 31/A—31/B. §-ainak rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) A központi tiszt cím a hivatásos állomány tagjának beosztását, vezetői kinevezését, a szolgálat teljesítésének helyét — a (3) bekezdésben meghatározottak kivételével — nem érinti.

(3) A központi tiszt a miniszterelnök döntése alapján — a köztársasági elnök kinevezési jogkörét nem érintve — a fegyveres szerv rendeltetésének figyelembevételével, végzettségének és képzettségének megfelelően — beleegyezése nélkül — a Kormány által irányított szervhez, illetve a fegyveres szervek országos parancsnokságára a fogadó miniszter véleményének kikérése mellett, áthelyezhető. A miniszterelnök döntéséről — az egyeztetés során — az áthelyezést megelőzően legalább 30 nappal korábban ki kell kérni a központi tiszt munkáltatójának, valamint az új munkáltatójának a véleményét.

245/L. § (1) A központi tiszt alapilletményre jogosult, amelynek összege a mindenkori illetményalap tizenháromszorososa.

(2) Az alapilletményen túl a központi tisztet az alábbi mértékű illetménypótlék is megilleti:

- a) a főosztályvezető esetében az alapilletmény 25% -a,
- b) országos parancsnok-helyettes esetében az alapilletmény 50%-a,
- c) országos parancsnok esetében az alapilletmény 100%-a.

(3) A központi tiszt rendfokozati illetményre, illetménykiegészítésre és egyéb illetménypótléokra nem jogosult.

245/M. § A központi tiszt szolgálati viszonya felmentéssel történő megszüntetésének kezdeményezése esetén — választása szerint — felmenthető, vagy annak hiányában a Ktv. 31/E. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezési állományba kell helyezni, és vele szemben az ott meghatározottakat kell alkalmazni. Előmenetelére az általános szabályok az irányadóak.

Vegyes rendelkezések

245/N. § (1) A Hszt. 245/D. § (1) bekezdés rendelkezéseit a törvény e fejezetének hatálybalépésekor vezetői beosztásban lévők esetében úgy kell alkalmazni, mintha vezetői beosztásba történt kinevezésük a törvény hatálybalépésének napján kezdődne.

(2) E fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szerveknél a Kormány határozza meg a Hszt. 245/H. § (2) bekezdésének megfelelően a vezetői munkakörök besorolását, a betöltésükhöz szükséges képesítési követelményeket, az ott elérhető legmagasabb rendfokozatokat, valamint a központi tisztikar működtetésére, továbbá — figyelemmel a Ktv. 80. § (1) bekezdésének i) pontjára — a vagyonyilatkozat átadására, kezelésére és az abban foglaltak védelmére vonatkozó szabályokat.

245/O. § E fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szervek esetében — a Hszt. 245/F. §-ban meghatározott teljesítményértékeléstől függően — az állományilletékes parancsnok a rendelkezésére álló illetménykereten belül a hivatásos állomány tagjának besorolás szerinti beosztási illetményét az adott fizetési fokozatra megállapítottnál legfeljebb 20%-kal magasabban, illetve 20%-kal alacsonyabban állapíthatja meg. Ennek alkalmazása során a hivatásos állomány tagjának korábban már megállapított beosztási illetménye legfeljebb 20%-kal csökkenhet.

245/P. § (1) A törvény XIX/A. fejezete rendelkezéseinek hatálybalépésétől számított 120 napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója — 2001. július 1-jei hatállyal — köteles e törvény szabályai szerint a hivatásos állomány tagjait besorolni és illetményét az e törvény 5. számú mellékletével meghatározott 6/B. számú mellékletben szereplő szorzószámok szerint megállapítani. 2001. december 31-ig külön törvény határozza meg az e törvény 3. számú mellékletével megállapított 6/A. számú melléklete szerinti fizetési fokozathoz tartozó szorzószámok teljes mértékű vagy több szakaszban történő bevezetésének időpontját oly módon, hogy legkésőbb 2003. július 1-jétől a hivatásos állomány tagja az e törvény 3. számú mellékletével megállapított 6/A. számú melléklete szerinti fizetési fokozathoz tartozó szorzószám alapján számított beosztási illetményre jogosult.

(2) Ha a Hszt. XIX/A. fejezete alá tartozó hivatásos állomány tagja e törvény hatálybalépésekor személyi illetményben részesül, az megszűnik azzal, hogy a már megszerzett illetmény összege nem csökkenthető, s az 2002. január 1-jétől a Központi Statisztikai Hivatal adatainak figyelembevételével évente legfeljebb az előző évi infláció mértékével és a bruttó hazai össztermék együttes százalékos növekedésének felével emelhető.

(3) A törvény e fejezetének hatálybalépésével a Hszt. 101. § (4) bekezdése szerint megállapított beosztási illetmény eltérítések megszűnnek, emiatt azonban a már megállapított beosztási illetmény összege nem csökkenthető. A feltételek megléte esetén az állományilletékes parancsnok ismételten intézkedhet a beosztási illetmény eltérítésére azzal, hogy az (1) bekezdésben foglaltak alapján számított beosztási illetményt kell az eltérítés alapjának tekinteni.

(4) E fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szerveknél 2008. január 1-jétől tiszti beosztásba a 37. §-ban meghatározott feltételeken túl pályakezdőként csak az a felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező személy nevezhető ki, illetve vezetői kinevezést csak az kaphat, aki angol vagy francia vagy német nyelvből államilag elismert nyelvvizsgálattal rendelkezik. Amennyiben a betöltendő szolgálati beosztás ellátásához az előzőekben felsorolt nyelveken kívüli nyelv szükséges, akkor az e nyelvből meglévő államilag elismert nyelvvizsga az angol, francia vagy német nyelvből meglévő nyelvvizsga helyett alkalmazási feltételként elfogadható.

(5) A hivatásos állomány tagja a 245/G. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott ruházati utánpótlási el-

látmány teljes összegére első alkalommal 2002. évben jogosult.

(6) Amennyiben e törvény hatálybalépésekor a hivatásos állomány tagja részére biztosított ruházati utánpótlási ellátmány összege az illetményalap 250%-ának megfelelő összeget nem éri el, úgy az illetményrendszer bevezetési ütemezésének (2001. július 1-jétől 70%, a továbbiakban a 245/P. § (1) bekezdésében foglaltak szerint) megfelelő mértékű ruházati utánpótlási ellátmány kiegészítésre jogosult.

245/R. § Felhatalmazást kap az illetékes miniszter, hogy a törvény XIX/A. fejezete rendelkezéseinek hatálybalépését követően 6 hónapon belül, a törvény alapján rendeletben szabályozza a fegyveres szerveknél azon idegen nyelvek körét, amelyek után a fegyveres szerv rendelkezésére álló személyi juttatások előirányzatán belül a Hszt. 245/I. § (1) bekezdése szerinti mértékű nyelvpótlék folyósítható.”

76. § A Hszt. 254. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 104. §-ban meghatározott pótlékokon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni. A pótlékok mértéke:

a) egy hónapra számítva:

— különleges bevetési pótlék	100—150%
— lovasjárőri pótlék	25%
— kutyavezetői pótlék	20%
— gépjárművezetői pótlék	13%
— különleges gépjárművezetői pótlék	25%
— díszelgési pótlék	25%
— hajóvezetői pótlék	20%
— nyomozói pótlék	20%
— zenekari pótlék	10%
— nagyfrekvenciás és ionizáló sugárzásnak, illetőleg mérgezésnek, valamint biológiai anyag feldolgozása közben fertőzés veszélyének kitétt beosztásban szolgálatot teljesítők pótléka	45%

b) teljesített óránként:

— repülőgép-(helikopter-)vezetői pótlék	10%
— éjszakai pótlék	0,5%
— délutáni pótlék	0,25%
— készenléti pótlék	0,25%
— tűzszerészpótlék	9%
— bűvárpótlék	5%
— akció szolgálati pótlék	0,5%

c) szolgálatonként:

— ügyeleti pótlék	3,8—7,4%.”
-------------------	------------

77. § A Hszt. a következő 254/A. §-sal egészül ki:
 „254/A. § (1) A Hszt. 7. számú — a személyügyi nyilvántartás adatkörét tartalmazó — mellékletében az I. „Személyügyi adatok” pontja I/A. és I/B. pontokra változik:

I/A. Személyi adatok:

- név (leánykori név),
- arcképmás, saját kezű aláírásminta,
- születési hely, idő,
- anyja neve,
- lakóhely, lakáscím, tartózkodási hely, telefonszám,
- családi állapot,
- házastárs (élettárs) neve, lakcíme,
- társadalombiztosítási azonosító jele,
- adóazonosító jele,
- bankszámlaszáma.

I/B. Eltartott gyermeke(i)

- neve,
- születési helye, ideje,
- anyja neve,
- eltartás kezdete,
- lakcíme,
- társadalombiztosítási azonosító jele,
- adóazonosító jele,
- egyéb eltartottak száma, eltartás kezdete.

(2) Az illetmény-számfejtési feladatokat ellátó szerv e feladattal megbízott munkatársa feladatkörén belül jogosult a Hszt. 7. számú mellékletében foglalt adatkörökből — kivéve az V. és XIII. pontokat — a hivatásos állomány illetményének számfejtése, illetve annak ellenőrzése céljából a szükséges adatokat felhasználni.”

78. § A Hszt. 255. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„255. § A határőrség hivatásos állományú tagjaira megfelelően alkalmazni kell a 211—215. §-ok, továbbá a 258. § (1) bekezdésének, a 258/A—258/C. §-ok, valamint a 322. § (2) bekezdésének rendelkezéseit.”

79. § A Hszt. 258. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„258. § (1) Rendőri szolgálati jogviszony — a 37. § (1) bekezdésében és a 245/B. §-ban meghatározott feltételeken túl — akkor létesíthető, ha

a) a jelentkezőnek, valamint közeli hozzátartozóinak és a vele egy háztartásban élőknek az életvitele kifogástalan, és

b) a jelentkező írásban hozzájárul:

ba) személyes adatai kezeléséhez,

bb) lakó- és családi körülményei, továbbá a büntetlen vagy büntetett előéletére vonatkozó adatok — a felvételi követelményeknek való megfelelés megállapítása érdekében történő — előzetes ellenőrzéséhez,

bc) életvitele kifogástalanságának a szolgálati viszony tartama alatti ellenőrzéséhez, és

c) megszerzi közeli hozzátartozói, illetve a vele közös háztartásban élők hozzájárulását a saját személyes adataik kezeléséhez.

(2) E törvény alkalmazásában a kifogástalan életvitel alatt az érintett magatartásával, életvitelével szemben a hivatásos állományba tartozókkal szembeni társadalmi elvárhatóságnak megfelelést kell érteni. Így különösen vizsgálni kell az érintett jogkövető magatartását, családi és lakókörnyezeti kapcsolatainak rendezettségét, bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenn tartott kapcsolatát, anyagi-jövedelmi viszonyainak rendezettségét.

(3) Többes állampolgárságú magyar állampolgár szolgálati viszonyának létesítését a belügyminiszter engedélyezi.”

80. § A Hszt. a következő 258/A—258/C. §-sal egészül ki:

„258/A. § A felvételi követelményeknek való megfelelést megállapítását célzó ellenőrzést a rendőri, illetve határőri szolgálati jogviszonyt létesíteni kívánó fegyveres szerv; a kifogástalan életvitel szolgálati viszony tartama alatti ellenőrzését a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény alapján a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv végzi.

258/B. § (1) A kifogástalan életvitelt ellenőrző szerv kezelheti a szolgálati jogviszonyban álló személy 203. § (3) bekezdésében meghatározott, közérdekűnek minősülő személyi adatain túl

a) születési helyét és idejét,

b) lakó-, illetve tartózkodási helyének címét, telefonszámát,

c) bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatait,

d) a fegyelmi eljárásokra vonatkozó adatokat.

(2) A kifogástalan életvitelt ellenőrző szerv az ellenőrzés végrehajtásáról — az ellenőrzött személy előtt leplezett módon — kép- és hangfelvételt készíthet, amelyek csak az ellenőrzés célja érdekében, illetőleg, ha az ellenőrzés során megállapított adatok alapján büntetőeljárás indult, a büntetőeljárásban használhatók fel.

258/C. § (1) A jelentkezőt, illetve a szolgálati viszonyban álló személyt — a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével — az ellenőrzés befejezését követő 30 napon belül tájékoztatni kell az ellenőrzés tényéről, annak terjedelméről, a megvizsgált körülményekről és a következtetésekről.

(2) Nem kell tájékoztatást adni abban az esetben, ha az ellenőrzés során megállapított adatok alapján titkos információgyűjtés elrendelésére vagy büntetőeljárás megindítására kerül sor, és a tájékoztatás a titkos információgyűjtés, illetve a büntetőeljárás eredményességét veszélyeztetné.

(3) Ha a szolgálati viszony nem jön létre, vagy a szolgálati viszony fennállása alatti ellenőrzés jogsértést, illetve a kifogástalan életvitel megkérdőjelezésére alkalmas körülményt nem állapít meg, a keletkezett iratokat, illetve adatokat az ellenőrzés befejezésétől számított 8 napon belül meg kell semmisíteni.”

81. § (1) A Hszt. 293. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 292. §-ban meghatározott pótlékon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában meghatározva pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni. A pótlékok mértéke:

Egy hónapra számítva:	
— személyi pótlék	50—100%
— tanácsosi pótlék	50%
— főtanácsosi pótlék	100%
— gépjárművezetői pótlék	13%
Teljesített óránként:	
— délutáni pótlék, óránként	0,25%
— éjszakai pótlék, óránként	0,5%
— készenléti pótlék, óránként	0,25%
— akció szolgálati pótlék	0,5%
Teljesített szolgálatonként:	
— ügyeleti díj	3,8—7,4%.”

(2) A Hszt. 293. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A polgári nemzetbiztonsági szolgálatok 86. § (6) bekezdése szerinti ünnepnapja március 1-je, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok megalakulásának napja.”

(3) A Hszt. 300. § (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A polgári nemzetbiztonsági szolgálatok esetében — a 342. § (2) bekezdésében meghatározottaktól eltérően — a miniszter utasításban állapítja meg:]

„*c*) azokat a szolgálati beosztásokat, amelyekben az idegen nyelv használata szükséges, illetőleg ahol idegen nyelv ismerete a szolgálati beosztással járó feladat, továbbá a ritka és a kettőnél több nyelv használatáért adható kiegészítő nyelvpótlék mértékét, valamint ahol — a 245/I. § (1) bekezdésében meghatározott nyelveken túl — más nyelv után is az ott meghatározott mértékű nyelvpótlék adható, illetve több nyelvvizsga után a nyelvpótlék az illetményalap 200%-át meghaladhatja.”

82. § (1) A Hszt. 301. §-a a következő szövegrésszel egészül ki:

„A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjaira megfelelően alkalmazni kell a 211—215. §-ok, továbbá a 258. § (1) bekezdésének, a 258/A—258/C. §-ok rendelkezéseit.”

(2) A Hszt. 303. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 42. § (2) bekezdés *e*) pontja alapján a hivatásos állomány tagja a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezetnél is teljesíthet szolgálatot. Az így szolgálatot teljesítő személyt vezénylésével egyidejűleg a büntetés-végrehajtási intézet rendelkezési állományába kell helyezni.”

(3) A Hszt. 306. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„306. § A 104. §-ban meghatározott pótlékokon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni. A pótlékok mértéke:

— gépjárművezetői	havonta	13%
— lovasjárőri	havonta	25%
— kutyavezetői	havonta	15—20%
— orvosi ügyeleti díj	ügyeletenként	10—15%
— ügyeleti díj	szolgálatonként	3,8—7,4%
— különleges gépjárművezetői szolgálat	naponként	10%
— készenléti	teljesített óránként	0,25%
— éjszakai	teljesített óránként	0,5%
— délutáni	teljesített óránként	0,25%
— fokozottan veszélyes munkakör ellátásáért	teljesített óránként	0,5%.”

83. § (1) A Hszt. 307. §-a a következő szövegrésszel egészül ki:

„A Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományára megfelelően alkalmazni kell a 211—215. §-ok, továbbá a 258. § (1) bekezdésének, valamint a 258/A—258/C. §-ok rendelkezéseit.”

(2) A Hszt. 322. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 104. §-ban meghatározott pótlékokon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni. A pótlékok mértéke:

a) ügyeleti pótlék	szolgálatonként	3,8—7,4%
b) készenléti pótlék	teljesített óránként	0,25%
c) akciószolgálati pótlék	teljesített óránként	0,5%
d) éjszakai pótlék	óránként	0,5%
e) gépjárművezetői pótlék	havonta	10%
f) hajóvezetői pótlék	havonta	10%
g) kutyavezetői pótlék	havonta	10%
h) nyomozói pótlék	havonta	20%
i) zenekari pótlék	havonta	10%
j) utasforgalmi pótlék	havonta	10%
k) éjszakai pótlék	havonta	10%
l) veszélyességi pótlék	havonta	45%
m) szemle-pótlék	havonta	10%
n) képviseleti pótlék	havonta	15%
o) pénzkezelői pótlék	havonta	5%.”

84. § A Hszt. e törvény 3. számú melléklete szerint a következő 6/A. számú melléklettel és 5. számú melléklete szerint a következő 6/B. számú melléklettel egészül ki.

85. § A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény Harmadik Része a következő XII. fejezettel és 193/R—193/Z. §-sokkal egészül ki:

„XII. Fejezet

A közigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó eltérő rendelkezések

193/R. § (1) E fejezet a III—VII. fejezetben foglalt szabályoktól eltérő szabályokat állapít meg arra a munkavállalóra, aki az 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) hatálya alá tartozó szervnél áll munkaviszonyban.

(2) A munkáltatói jogokat a közigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője gyakorolja. A munkáltatói jogkör — törvény eltérő rendelkezése hiányában — átruházható.

193/S. § (1) Munkaviszony büntetlen előéletű, cselekvőképes, a munkakör betöltésére külön jogszabályban megállapított képesítési követelménynek, illetve biztonsági feltételeknek megfelelő személlyel létesíthető. A munkavállaló írásbeli titoktartási nyilatkozatot tesz, amelynek megtételéig nem állítható munkába. A nyilatkozat szövege a következő:

„*Titoktartási nyilatkozat*

Alulírott (név, lakcím) e nyilatkozattal kötelezem magamat, hogy a (munkáltató megnevezése)-val kötött munkaviszonyom fennállása alatt tudomásomra jutott állam- és szolgálati titkot megőrzöm, a tevékenységem során előttem ismertté vált olyan adatokról, tényekről illetéktelen szervnek vagy személynek tájékoztatást nem adok, amelyek kiszolgáltatása az állam, a közigazgatási szerv (önkormányzat), munkatársam, vagy az állampolgár számára hátrányos, vagy jogellenesen előnyös következményekkel járna.”

(2) A munkaszerződésnek tartalmaznia kell — ügykezelői munkakör esetén — az ügykezelői alapvizsgára vonatkozó kötelezettséget is. A munkaszerződéshez csatolni kell a munkaköri leírást.

(3) Az ügykezelői munkakörben dolgozó munkavállalónak a munkaviszony keletkezésétől számított egy éven belül ügykezelői alapvizsgát kell tennie. Ha az alapvizsgát az előírt határidőn belül nem teszi le, a munkaviszonya azonnali hatállyal megszűnik. Nem kell ügykezelői alapvizsgát tennie annak, aki közgazdasági szakközépiskola igazgatás ügyviteli szakán szerzett képesítéssel, illetőleg közigazgatási alap- vagy szakvizsgával rendelkezik. Az ügykezelői alapvizsga költségeinek viselésére a Ktv. 33. § (4) és (5) bekezdésének rendelkezései megfelelően irányadóak.

(4) A próbaidő tartama legfeljebb három hónap lehet.

193/T. § Nem minősül a munkaszerződés módosításának

a) a munkakör és a személyi alapbér változatlanul hagyása mellett a közigazgatási szervben belüli áthelyezés,

b) a munkakör és a személyi alapbér, valamint a munkavégzés helye szerinti település megváltozása nélkül a közigazgatási szerv személyében bekövetkezett jogutódlás miatti változás.

193/U. § A munkavállaló nem lehet helyi önkormányzati képviselő annál az önkormányzatnál, amely őt alkalmazza.

193/V. § A munkavállaló minden naptári évben — külön juttatásként — az adott közigazgatási szervnél a tárgyévi munkavégzési kötelezettsége időtartamának arányában legalább egyhavi személyi alapbérének megfelelő díjazásra jogosult. Ezt az összeget legkésőbb a tárgyév utolsó hónapjában kell kifizetni. Ha a munkaviszony év közben megszűnik, a legalább egyhavi személyi alapbérének időarányos részét az utolsó munkában töltött napon ki kell fizetni. A juttatás kifizetését a munkáltatói igazolásra rá kell vezetni. A juttatás mértékének alapja a kifizetés esedékességek iránnyadó személyi alapbér.

193/Z. § Felhatalmazást kap a Kormány a közigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalók munkaviszonyával összefüggő személyi iratokra és munkaügyi nyilvántartásra vonatkozó részletszabályok megalkotására.”

86. § (1) A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Jt.) 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közigazgatási államtitkár közszolgálati jogviszonya a 21. § (2) bekezdésének a)–e) pontjában felsorolt okok alapján, áthelyezéssel, illetőleg hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel, továbbá a 3. § (6) bekezdésében foglalt esetben szűnik meg.”

(2) A Jt. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a közigazgatási államtitkár a feljánlott vezető beosztást elfogadja, át kell helyezni, s az áthelyezésétől számított hat hónapon át megilleti a korábbi illetménye és az új illetménye különbségének összege, ha az előbbi magasabb volt.”

(3) A Jt. 34. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A helyettes államtitkár közszolgálati jogviszonya a 21. § (2) bekezdésének a)–e) pontjában felsorolt okok alapján, áthelyezéssel, valamint hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel, továbbá a 3. § (6) bekezdésében foglalt esetben szűnik meg.”

87. § (1) Az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ásztv.) 12. §-a a következő (7)—(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Amennyiben az Állami Számvevőszék elnöke, elnökhelyettese e megbízását legalább három évig betöltötte és megbízatása megszűnésére a megbízatás időtartam letelte, a 70. életév betöltése, lemondás, felmentés, illetve halál miatt kerül sor további hat hónapon — lemondás esetén pedig további három hónapon — keresztül a havi

illetményének megfelelő összegű juttatásra jogosult, amely társadalombiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás — valamint a halál esetének kivételével — egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem.

(8) Halál esetén a juttatás az özvegyet (örökös) illeti meg. E juttatásból egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot fizetni nem kell. E juttatás a hozzátartozói nyugellátás megállapításakor a havi átlagkereset alapjául szolgáló keresetként nem vehető figyelembe. Amennyiben a megbízatás megszűnésére három évnél hamarabb kerül sor, de a megbízatás legalább egy évig betöltésre került, a juttatás 50%-a jár. Írásbeli kérelemre, illetve halál esetén a juttatást, illetve annak még fennmaradt részét a kérelem kézhezvételétől, illetve a halál tényéről való hivatalos tudomásszerzéstől számított 15 napon belül egy összegben kell kifizetni.

(9) Ha az Állami Számvevőszék elnökének, elnökhelyettesének megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a megbízatása nem a 12. § (1) bekezdés *d)* vagy *f)* pontja alapján szűnt meg.”

(2) Az Ásztv. 14. §-ának (4) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(4) A számvevő
— számvevő gyakornok,
— számvevő, vagy
— számvevő tanácsos

kategóriába kell sorolni.”

„(7) A számvevő alapilletménye a külön törvényben megállapított illetményalap szerint:

- a)* a számvevő gyakornok esetében az illetményalap 3,9-szerese,
b) a számvevő esetében az illetményalap 7-szerese,
c) a számvevő tanácsos esetében az illetményalap 7,5-szerese,
d) a számvevő főtanácsos esetében az illetményalap 8-szorosa,
e) a számvevő igazgatóhelyettes esetében az illetményalap 8,5-szerese,
f) a számvevő igazgató esetében az illetményalap 9-szerese.”

88. § A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 13. §-a (1)—(2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra — a (2) bekezdés kivételével — megfelelően alkalmazni kell a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) következő rendelkezéseit: 37. §-át; 39. § (1)—(3), (5) bekezdését; 47. § (1)—(2), (4) bekezdését; 48. §-át; 49. §-át; 49/A. §-át; 49/C. §-át; 49/E—49/I. §-át; 51. § (1)—(4) bekezdését; 51/A. § (2)—(6) bekezdését; 52. § (1)—(2) bekezdését (az 51—51/A. § és az 52. § alkalmazásánál a vizsgálóbiztos helyett vizsgálóbizottság jár el); 54—55. §-át; 55/A. § (1) bekezdését [az 54. és 55/A. §

(1) bekezdés alkalmazásánál a fegyelmi tanácson képviselő-testület értendő]; 56. § (1) bekezdését; 58. §-át; 59. § (1)—(3) bekezdését; 71. § (2) bekezdését, kivéve a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvénynek a bekezdésben felsorolt következő rendelkezéseit: 85. §-át; 90. §-ának (1)—(2) bekezdését; 105—106. §-át; 132. § (1) bekezdését; 140. §-át; 167—168. §-át.

(2) A társadalmi megbízatású polgármester nem jogosult jubileumi jutalomra, napidíjra, valamint az egyéb juttatásokra.”

89. § Az ügyészszégi szolgálati viszonyról és az ügyészszégi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) 1. §-a (2) bekezdésének *e)* és *f)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(2) *Ügyészszégi alkalmazott:]*

- „*e)* a tisztviseelő;
f) az írnok;”

90. § (1) Az Üsztv. 15. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A legfőbb ügyész a megválasztását követő harminc napon belül, majd ezt követően háromévente vagyonynyilatkozatát átadja az Országgyűlés elnökének. A legfőbb ügyész vagyonynyilatkozatára a Legfelsőbb Bíróság elnökének vagyonynyilatkozatára vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

(2) Az Üsztv. 21. §-ának (1) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

[(1) *A legfőbb ügyész helyettes megbízatása megszűnik:]*

„*i)* a megállapítás napjával, ha a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy a vagyonynyilatkozatban szándékosan lényeges adatot, tényt valótlanul közöl, avagy a vagyonynyilatkozatát és a személyes adat kezelésére felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja.”

(3) Az Üsztv. 26. §-a kiegészül a következő *m)* ponttal:

(*A legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészszégi szolgálati viszonya megszűnik:*)

„*m)* a megállapítás napjával, ha a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy a vagyonynyilatkozatban szándékosan lényeges adatot, tényt valótlanul közöl, avagy a vagyonynyilatkozatát és a személyes adat kezelésére felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja.”

(4) Az Üsztv. 87. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő *i)* ponttal:

(*A tisztviseelő, ügykezelő és fizikai alkalmazott ügyészszégi szolgálati viszonya megszűnik:*)

„*i)* a megállapítás napjával, ha a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy a vagyonynyilatkozatban szándékosan lényeges adatot, tényt valótlanul közöl, avagy a vagyonynyilatkozatát és a személyes adat kezelésére felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja.”

(5) Az Üsztv. a 94/A. §-a után a következő 94/B. §-sal egészül ki:

„94/B. § (1) A köztársasági elnök, a legfőbb ügyész, illetőleg a munkáltatói jogkört gyakorló ügyészségi vezető az ügyészt, az ügyészségi titkárt, nyomozót, továbbá a csoportvezető és az irodavezető kivételével a magasabb vezető állású és a vezető állású tisztviselőt, az ügyészségi ügyintézőt, a közbeszerzési eljárásban közreműködő tisztviselőt, a költségvetési és egyéb pénzeszközök tekintetében döntési jogosultsággal rendelkező, illetőleg a pénzeszközök felhasználására, a gazdálkodás ellenőrzésére jogosult tisztviselőt, valamint a nemzetbiztonsági ellenőrzésre kötelezett ügyészségi alkalmazottat abban az esetben nevezheti ki, ha

a) az e törvényben meghatározott módon önmagára, valamint vele közös háztartásban élő házas-, illetve élettársára, gyermekére vonatkozóan az ügyészségi szolgálati viszonya létesítésekor, valamint háromévenként a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 6. számú mellékletében meghatározott vagyonyilatkozatot tesz,

b) vállalja, hogy a vagyonyilatkozatban foglaltak ellenőrzése céljából történő személyes adat bekéréséhez a szükséges beleegyezést megadja,

c) megszerzi az a) pontban megjelölt hozzátartozói nyilatkozatát személyes adataik vagyonyilatkozattal kapcsolatos kezeléséhez.

(2) A vagyonyilatkozat tekintetében a Ktv. 22/A. §-ában — a (8) bekezdés kivételével — és a 22/B. §-ának (2)—(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a vagyonyilatkozat ellenőrzése a legfőbb ügyész által utasításban meghatározott ügyészségi szervezeti egység feladata.

(3) A vagyonyilatkozat átadására, kezelésére és az abban foglalt adatok védelmére vonatkozó szabályokat a legfőbb ügyész állapítja meg.”

91. § (1) Az Üsztv. 90/B. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az alábbi (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az írnokot a IV. fizetési osztályba kell besorolni. A besorolásánál a 90/D. §-ban foglaltak megfelelő alkalmazásával legfeljebb két fizetési fokozattal csökkentett fizetési fokozat állapítható meg.

(5) A fizikai alkalmazott alapilletményét a felek közös megegyezésével a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény alapján kell megállapítani azzal, hogy a 2001. június 30-án járó alapilletmény nem csökkenthető.”

(2) Az Üsztv. a következő 94/C. §-sal egészül ki:

„94/C. § (1) A (2)—(3) bekezdésben nem említett nem ügyész ügyészségi alkalmazott beosztási pótlékkal növelt alapilletménye nem lehet kevesebb

a) a Legfőbb Ügyészség és az OKRI alkalmazottja esetén a központi közigazgatási szerveknél [Ktv. 44. § (1) bekezdés],

b) az a) pontba nem tartozó szervek alkalmazottja esetén a megyei közigazgatási hivataloknál

a besorolása szerint azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselő Ktv. szerinti illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél. A Ktv. szerinti I. besorolási osztály az e törvény szerinti III. fizetési osztálynak, a Ktv. szerinti II. besorolási osztály pedig az e törvény szerinti IV. fizetési osztálynak felel meg.

(2) Az ügyészségi titkár alapilletménye nem lehet kevesebb a szolgálati viszonya kezdetétől számítva azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselőnek a Ktv. szerint a központi közigazgatási szerveknél [Ktv. 44. § (1) bekezdés] az illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.

(3) Az ügyészségi fogalmazó alapilletménye nem lehet kevesebb a besorolása szerint azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselőnek a Ktv. szerint a megyei közigazgatási hivatalnál az illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.

(4) Az (1)—(3) bekezdés szerint számított illetménykülönbséget életpálya-különbsétként kell kifizetni.”

(3) Az Üsztv. 90/B. §-ának (1) bekezdésében az „és a fizikai alkalmazott”, „— fizikai alkalmazott esetében fizetési csoportba —”, „(fizetési csoportokhoz)”, (2) bekezdésében a „(fizetési csoportokat)”, „a fizikai alkalmazott esetében pedig a 6. számú melléklet”, (3) bekezdésében „az ügykezelőt pedig az V. fizetési osztályba”, 90/E. §-ának (2) bekezdésében az „és a fizikai alkalmazott”, 92. §-ának a) pontjában az „és a fizikai alkalmazott”, „illetőleg fizetési csoportba” szövegrész és a 6. számú melléklet hatályát veszti.

(4) Az Üsztv. XV. és XVI. fejezetében az „ügykezelő” szövegrész helyébe az „írnok” szövegrész lép.

(5) Az Üsztv. 5. számú melléklete helyébe az e törvény 6. számú mellékletével megállapított 5. számú melléklete lép.

92. § Az e törvény hatálybalépését követő 120 napon belül — a 2001. június 30-i állapotnak megfelelően — köteles vagyonyilatkozatot tenni az ügyészségi szolgálati viszonyban álló, vagyonyilatkozat tételére köteles ügyészségi alkalmazott. Ha e kötelezettségének nem tesz eleget, ügyészségi szolgálati viszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

93. § (1) A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 3. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi f) pont megjelölése g) pontra változik:

(A Magyar Köztársaságban bírónak az nevezhető ki, aki)

„f) vállalja, hogy e törvény rendelkezéseinek megfelelően vagyonyilatkozatot tesz.”

(2) A Bjt. a 10. § után a következő címmel és 10/A—10/F. §-sal egészül ki:

„Vagyonnyilatkozat

10/A. § (1) Az alapvető jogok és köteleességek pártatlan és elfogulatlan érvényesítése, valamint a közélet tisztaság-

gának biztosítása és a korrupció megelőzése céljából a bíró a 4. számú melléklet szerinti adattartalommal, az e törvényben meghatározott eljárási szabályok szerint vagyonyilatkozatot tesz (a továbbiakban: bírói vagyonyilatkozat), illetőleg háromévenként számot ad az előző vagyonyilatkozatban foglaltakhoz képest bekövetkezett vagyongyarapodásáról és annak jövedelmi forrásairól. A bíró a vele közös háztartásban élő házastársára, élettársára és gyermekére (a továbbiakban együtt: hozzátartozók) vonatkozóan is külön-külön vagyonyilatkozatot tesz (a továbbiakban: hozzátartozói vagyonyilatkozat). Ha e törvény másként nem rendelkezik, a hozzátartozói vagyonyilatkozatra a bírói vagyonyilatkozatra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(2) A bírói és a hozzátartozói vagyonyilatkozat (a továbbiakban együtt: vagyonyilatkozat) két egymástól elkülönülő részből, a személyi adatokat tartalmazó személyi részből és a nyilatkozatot tartalmazó vagyoni részből áll.

(3) A vagyonyilatkozat személyi részét két példányban kell kitölteni. A bírói és a hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részének egy-egy példányát külön-külön, a személyi nyilvántartásban a bíró részére megállapított nyilvántartási számmal ellátott borítékban a munkáltatói jogkör gyakorlójának, az OIT kinevezési jogkörébe tartozó vezetők esetében az OIT elnökének (a továbbiakban együtt: a munkáltatói jogkör gyakorlója) kell átadni, a másik példány a bírónál marad.

(4) A bíró a vagyonyilatkozat személyi részéhez külön nyilatkozatot csatol, amelyben felhatalmazza az OIT-ot, hogy a vagyonyilatkozatban foglaltak ellenőrzése céljából, az ahhoz szükséges mértékben a személyes adatait kezelje. A felhatalmazást teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott felhatalmazást a bíróval közös háztartásban élő hozzátartozótól is meg kell szerezni és a hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részéhez kell csatolni.

(6) A bírói vagyonyilatkozat vagyoni részét három példányban, a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részét két példányban kell kitölteni. A bírói vagyonyilatkozat vagyoni részének két példányát külön-külön, továbbá a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részének egyik példányát a bíró nyilvántartási számával ellátott zárt borítékban a munkáltatói jogkör gyakorlójának kell átadni. A bírói vagyonyilatkozat vagyoni részének harmadik, illetve a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részének másik példánya a bírónál marad.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója írásban igazolja a vagyonyilatkozat személyi és vagyoni részének átvételét.

(8) A munkáltatói jogkör gyakorlója a bírói vagyonyilatkozat vagyoni részét tartalmazó zárt borítékot egyik példányát, továbbá a hozzátartozói vagyonyilatkozat vagyoni részét tartalmazó zárt borítékot megküldi az OIT-nak. A vagyoni részt tartalmazó zárt borítékok kezeléséről az OIT Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) gondoskodik.

(9) A vagyonyilatkozattal kapcsolatos összes iratot az egyéb iratoktól elkülönítetten kell kezelni.

10/B. § (1) A vagyonyilatkozatot az eskü (13. §) letételét megelőzően, ezt követően a kötelezettség esedékessé válásának évében március hó 31. napjáig kell megtenni.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója az (1) bekezdésben meghatározott időponttól függetlenül is vagyonyilatkozat tételére kötelezheti a bírót, ha a vagyoni helyzetére vonatkozóan olyan bejelentést tesznek, amely szerint alaposan feltehető, hogy vagyongyarapodása a szolgálati viszonyából, illetve a munkáltató által ismert más törvényes forrásból származó jövedelme alapján nem igazolható.

(3) Nem lehet soron kívül nyilatkozat tételre kötelezni a bírót, ha a bejelentés névtelen, illetve nyilvánvalóan alaptalan, vagy olyan tény, illetve körülményt tartalmaz, amelyre nézve a munkáltatói jogkör gyakorlója már korábban nyilatkozat tételre hívta fel a bírót. A soron kívüli vagyonyilatkozat átadására, kezelésére, összevetésére, az ellenőrzési eljárás kezdeményezésére és lefolytatására az általános szabályok az irányadók.

(4) A vagyonyilatkozatot, az átadását követő hatvan napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója a bíró jelenlétében összeveti a legutolsó vagyonyilatkozatával. Ha a vagyongyarapodásra a bírónak a szolgálati viszonyából vagy a munkáltató által ismert más törvényes forrásból származó jövedelme nem ad magyarázatot, a munkáltatói jogkör gyakorlója — a bírói és a hozzátartozói vagyonyilatkozat személyi részeit és az azokhoz csatolt felhatalmazást [10/A. § (4)—(5) bekezdés] tartalmazó zárt borítékok egyidejű megküldésével — a bírói vagyonyilatkozatok összevetésének napjától számított tizenöt napon belül ellenőrzési eljárást kezdeményez az OIT-nál. Az összevetésről, a bíró meghallgatásáról, illetve az ellenőrzési eljárás kezdeményezéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelynek egy példányát át kell adni a bírónak.

(5) A bíró vagyonyilatkozatába a bíró és a munkáltatói jogkör gyakorlója, a hozzátartozói vagyonyilatkozatba — a reá vonatkozó adatok tekintetében — a bíróval közös háztartásban élő hozzátartozója, továbbá mind a bírói, mind a hozzátartozói vagyonyilatkozatba a 10/C. §-ban meghatározott ellenőrzési eljárás esetén az OIT tagjai, valamint a szolgálati jogvitával összefüggésben a bíróság jogosult betekinteni.

(6) A vagyonyilatkozatban foglalt adatokról harmadik személynek csak a bíró, illetőleg — a reá vonatkozó adatok tekintetében — a vele közös háztartásban élő hozzátartozó írásbeli hozzájárulásával adható tájékoztatás.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója, valamint az OIT és a Hivatal vezetője saját hatáskörében felel azért, hogy a vagyonyilatkozatot az adatvédelmi szabályoknak megfelelően kezeljék és az abban foglaltakat az (5)—(6) bekezdésben meghatározott személyeken kívül más ne ismerhesse meg.

(8) A szolgálati viszony megszűnésekor a vagyonyilatkozatot a bíró részére vissza kell adni. A közös háztartás megszűnése esetén a vagyonyilatkozat reá vonatkozó részét a hozzátartozónak kell visszaadni.

(9) A vagyonyilatkozat átadására, kezelésére, ellenőrzésére és az abban foglalt adatok védelmére vonatkozó részletes szabályokat az OIT állapítja meg.

10/C. § (1) A Hivatalnál a vagyonyilatkozat vagyoni részét tartalmazó zárt borítékot 10 évig, de legfeljebb a bíró jogviszonyának fennállásig kell megőrizni. A vagyoni rész adatait a Hivatal elektronikus nyilvántartási rendszerben is tárolhatja, illetőleg kezelheti. Az adatok számítógépes nyilvántartása más adatrendszerrel nem kapcsolható össze, abból az ellenőrzési eljárással össze nem függő feldolgozás nem végezhető. A határidő lejártát követően a vagyoni rész adatait meg kell semmisíteni, illetőleg a számítógépes nyilvántartásból törölni kell.

(2) A közös háztartás megszűnése esetén a hozzátartozó adatai tekintetében az (1) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.

(3) Az ellenőrzési eljárást az OIT, illetőleg az általa kijelölt tagjai vagy tagja folytatja le.

(4) Ellenőrzési eljárás kezdeményezése esetén, az ellenőrzés lefolytatása céljából a személyi részben feltüntetett adatok segítségével a személyi és a vagyoni rész adatait egymáshoz kell rendelni. Az ellenőrzési eljárást hat hónapon belül be kell fejezni. Az ellenőrzési eljárás befejezését követően a személyi és a vagyoni rész egymáshoz rendelését meg kell szüntetni és a személyi részben foglalt adatokat tartalmazó borítékot a munkáltatói jogkör gyakorlójának vissza kell küldeni, egyidejűleg a személyi rész adatait a számítógépes nyilvántartásból törölni kell.

(5) Az ellenőrzés célja a vagyongyarapodás okának megállapítása. Az OIT, illetőleg az általa kijelölt tagjai vagy tagja feladatkörében eljárva:

a) a bírót, a vele közös háztartásban élő hozzátartozót, valamint más személyeket meghallgathat,

b) szakértőt rendelhet ki,

c) más szervektől, személyektől adatokat szerezhet be.

(6) A meghallgatni kívánt személyek nem kötelesek nyilatkozatot tenni. A bíró meghallgatásának megkísérlése kötelező. A megkeresett személyek, szervek az adatszolgáltatásnak a reájuk vonatkozó általános szabályok szerint kötelesek eleget tenni.

(7) A bíró és — a reá vonatkozó adatok tekintetében — a bíróval közös háztartásban élő hozzátartozója a Hivatalban nyilvántartott vagyonyilatkozatába, valamint az (5) bekezdésben foglaltak szerint beszerzett adatokba az adatok nyilvántartásának módjától függetlenül jogosult betekinteni.

(8) Az OIT az ellenőrzési eljárás megállapításait közli a munkáltatói jogkör gyakorlójával. A munkáltatói jogkör gyakorlója a döntéséről és annak indokairól 15 napon belül tájékoztatja a bírót és az OIT-ot. Ha a bíró a munkáltatói jogkör gyakorlójának a Bjt. 57. § (1) bekezdésének k) pontjára alapított döntését vitatja, jogorvoslatért a bírósághoz fordulhat.

(9) A (6) bekezdés alapján átvett adatokat — feltéve, hogy az ellenőrzés megállapításai alapján nem indult a szolgálati jogviszonyból eredő jogvita vagy büntető-eljárás — az ellenőrzési eljárás befejezése után meg kell semmisíteni.

10/D. § A vagyonyilatkozatot első ízben a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény vagyonyilatkozatra vonatkozó rendelkezéseinek a hatálybalépését követő 120 napon belül, a hatálybalépés napján fennálló állapotnak megfelelően kell megtenni. Ha a bíró e kötelezettségének nem tesz eleget, szolgálati viszonya megszűnik.

10/E. § (1) A Legfelsőbb Bíróság elnökére a 10/A—10/D. §-okban foglalt rendelkezéseket a (2)—(6) bekezdések szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A Legfelsőbb Bíróság elnöke a megválasztásától számított harminc napon belül az e törvény 4. számú melléklete szerinti vagyonyilatkozat személyi és vagyoni részének egy-egy példányát zárt borítékban átadja az Országgyűlés elnökének. A zárt borítékok kezeléséről az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: bizottság) gondoskodik.

(3) Az elnöki megbízás megszűnésekor a vagyonyilatkozatot a Legfelsőbb Bíróság elnöke részére vissza kell adni. A közös háztartás megszűnése esetén a vagyonyilatkozat reá vonatkozó részét a hozzátartozónak vissza kell adni.

(4) Ellenőrzési eljárás kezdeményezése esetén az ellenőrzés lefolytatása céljából a személyi és vagyoni rész adatait egymáshoz kell rendelni. Az ellenőrzési eljárás befejezését követően a személyi és vagyoni rész egymáshoz rendelését meg kell szüntetni.

(5) Az ellenőrzést a bizottság tagjaiból — sorsolással — létrehozott háromtagú vizsgálóbizottság végzi. Az ellenőrzési eljárás megállapításairól a bizottság tájékoztatja az Országgyűlést.

(6) A vagyonyilatkozattal összefüggésben a munkáltatói jogkör gyakorlóján az Országgyűlést kell érteni.

10/F. § A 10/A—10/D. §-ok rendelkezéseit kell alkalmazni a Legfelsőbb Bíróságra és az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bíróra is, azzal, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a Legfelsőbb Bíróság elnöke, illetőleg az igazságügyi-miniszter.”

(3) A Bjt. 13. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Esküt az a bíró tehet, aki a vagyonyilatkozatot benyújtotta.”

(4) A Bjt. 57. §-ának (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(A bíró szolgálati viszonya megszűnik)

„k) ha a bíró a vagyonyilatkozat tételi kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy a vagyonyilatkozatában — a vele közös háztartásban élő hozzátartozók adatait is ideértve — lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közöl, illetőleg elhallgat, vagy a vagyonyilatkozatát és a személyes adat kezelésére felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja.”

(5) A Bjt. az e törvény 7. számú melléklete szerinti 4. számú melléklettel egészül ki.

94. § (1) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiak-

ban: Iasz.) 2. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Igazságügyi alkalmazott:)

„*d*) az írnok.”

(2) Az Iasz. a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § (1) Bírósági titkárnak, igazságügyi szakértőnek, — a csoportvezető, a csoportvezető-helyettes és az irodavezető kivételével — magasabb vezető állású és vezető állású tisztviselőnek, bírósági ügyintézőnek, végrehajtási ügyintézőnek, fővárosi, megyei bírósági végrehajtónak, végrehajtó-helyettesnek és hivatásos pártfogónak az nevezhető ki, aki

a) az e törvényben meghatározott módon, önmagára, valamint a vele közös háztartásban élő házas-, illetve élettársára, gyermekére vonatkozóan az igazságügyi alkalmazotti jogviszonya létesítésekor, ezt követően három évenként a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 6. számú mellékletében meghatározott vagyonyilatkozatot tesz,

b) vállalja, hogy a vagyonyilatkozatban foglaltak ellenőrzése céljából történő személyes adat bekéréséhez a szükséges beleegyezést megadja,

c) megszerzi az *a*) pontban megjelölt hozzátartozóinak nyilatkozatát a személyes adataik vagyonyilatkozattal kapcsolatos kezeléséhez.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni a közbeszerzési eljárásban közreműködő, a költségvetési és egyéb pénzeszközök felhasználására, a gazdálkodás ellenőrzésére jogosult, továbbá a nemzetbiztonsági ellenőrzésre kötelezett igazságügyi alkalmazottak esetében is.

(3) A vagyonyilatkozat tekintetében a Ktv. 22/A. §-ában a (8) bekezdés kivételével, továbbá a 22/B. §-ának (2)—(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a vagyonyilatkozat ellenőrzése a bíróságok és az OIT Hivatalának alkalmazottai tekintetében az OIT feladata, a vagyoni részeket tartalmazó zárt borítékok kezeléséről az OIT Hivatala gondoskodik.

(4) A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel járó munkaköröket, továbbá a vagyonyilatkozat átadására, kezelésére és az abban foglalt adatok védelmére vonatkozó szabályokat a bíróságok és az OIT Hivatala tekintetében az OIT, az ISZI Hivatala és az igazságügyi szakértői intézetek tekintetében az igazságügy-miniszter állapítja meg.

(5) A vagyonyilatkozatot első ízben a Ktv.-nek a vagyonyilatkozatra vonatkozó rendelkezései hatálybalépését követő 120 napon belül, a hatálybalépés napján fennálló állapotnak megfelelően kell megtenni. Ha a vagyonyilatkozat tételére köteles alkalmazott e kötelezettségének nem tesz eleget, az igazságügyi alkalmazotti jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.”

(3) Az Iasz. 19. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szöveg megjelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) A szolgálati viszony a törvény erejénél fogva megszűnik, ha az igazságügyi alkalmazott a vagyonyilatkozat-

tételi kötelezettségét szándékosan elmulasztja, vagy a vagyonyilatkozatában lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közöl, vagy a vagyonyilatkozatát és a személyes adat kezelésére felhatalmazó nyilatkozatát visszavonja.”

(4) Az Iasz. 99. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a § az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az írnoki munkakört ellátó alkalmazottat a 4. számú mellékletben megjelölt IV. fizetési osztályba kell besorolni. A besorolásnál a 101. §-ban foglaltak megfelelő alkalmazásával legfeljebb két fizetési fokozattal csökkentett fokozat állapítható meg.

(4) A fizikai alkalmazott alapilletményét a felek közös megegyezésével a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény alapján kell megállapítani azzal, hogy a 2001. június 30. napján járó alapilletmény nem csökkenthető.”

(5) Az Iasz. a következő 103/A. §-sal egészül ki:

„103/A. § (1) Az igazságügyi alkalmazott beosztási pótlékkal növelt alapilletménye nem lehet kevesebb

a) a Legfelsőbb Bíróság és az OIT Hivatalának alkalmazottja esetén a Ktv. 44. § (1) bekezdésében meghatározott központi közigazgatási szerveknél,

b) az ISZI Hivatalának alkalmazottja esetén a Ktv. 44. § (2) bekezdésében meghatározott központi közigazgatási szerveknél,

c) az *a*)—*b*) pontba nem tartozó szervek alkalmazottja esetén a megyei közigazgatási hivataloknál a besorolása szerint azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselő Ktv. szerinti illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.

(2) A bírósági titkár és az igazságügyi szakértő alapilletménye nem lehet kevesebb a szolgálati viszonya kezdetétől számítva azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselőnek a Ktv. szerint a központi közigazgatási szerveknél [Ktv. 44. § (1) bekezdés] az illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.

(3) A bírósági fogalmazó és a szakértő-jelölt alapilletménye nem lehet kevesebb a besorolása szerint azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselőnek a Ktv. szerint a megyei közigazgatási hivatalnál az illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.

(4) Az (1)—(3) bekezdés szerint számított illetménykülönbözetet életpálya-különbözetként kell kifizetni.”

95. § (1) Ahol az Iasz. az ügykezelőről rendelkezik, azon a továbbiakban az írnokot kell érteni.

(2) E törvényhatálybalépésével egyidejűleg az Iasz. 99. § (1) bekezdésének első mondatában „az V. fizetési osztályba az ügykezelők” szövegrész, valamint az 5. számú melléklet a hatályát veszti.

(3) Az Iasz. 4. számú melléklete helyébe az e törvény 8. számú mellékletével megállapított 4. számú melléklete lép.

96. § (1) A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaügyi kapcsolatokat és a közalkalmazotti jogviszonyt érintő

a) ágazati jelentőségű kérdésekben az ágazati miniszter (a továbbiakban: miniszter) az országos önkormányzati érdekképviseleti szervezetek bevonásával az érintett megfelelő szintű szakszervezetekkel, az ágazati sajátosságoknak megfelelően ágazati (alágazati) érdekegyeztető fórumban,

b) területi és települési jelentőségű kérdésekben az önkormányzat az érintett megfelelő szintű szakszervezetekkel önkormányzati érdekegyeztető fórumban egyeztet.”

(2) A Kjt. 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A miniszter az országos önkormányzati érdekképviseleti szervezetek bevonásával az érintett megfelelő szintű szakszervezetekkel véleményezteteti

a) az ágazatba (alágazatba) tartozó közalkalmazottak foglalkoztatását érintő, országos és ágazati szintű döntések tervezetét,

b) a napi munkaidő leghosszabb mértékére, valamint a közalkalmazotti illetmény-előmeneteli rendszerre vonatkozó kormányjavaslatokat.”

(3) A Kjt. 4. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az (1) bekezdés szerinti érdekegyeztető fórumok létrehozása, működtetése, továbbá személyi, tárgyi és anyagi feltételeinek biztosítása a miniszter, illetve az önkormányzat kötelessége. Az érdekegyeztető fórumok a működésükre vonatkozó szabályokat — megállapodás útján — maguk alakítják ki. Az érdekegyeztető fórumok létrehozására és működésére vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha az önkormányzati érdekszövetségekkel, az érintett költségvetési intézményekkel, illetve az érintett megfelelő szintű szakszervezetekkel kötött megállapodás alapján az ágazaton belül a tárcaszintű társadalmi párbeszéd egyéb fórumait alakítják ki.”

(4) A Kjt. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 4. §-ban foglalt jogok gyakorlása szempontjából az ágazatban, illetve az önkormányzat területén reprezentatívnak azt a szakszervezetet kell tekinteni, amelynek jelöltjei az adott körben a közalkalmazotti tanács választásokon az érvényes szavazatok tíz százalékát megszerezték.”

(5) A Kjt. 38. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A létszámcsökkentést eredményező döntést megelőzően a miniszter az ágazati (alágazati) érdekegyeztető fórumban, az önkormányzat az önkormányzati érdekegyeztető fórumban — az érdekegyeztetésben részt vevő felekkel — tárgyalást kezdeményez.”

97. § Az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A képviselőcsoportok munkáját segítő köztisztviselők alkalmazásának pénzügyi feltételeit (illetmény, költségtérítések) az Országgyűlés hivatali szervezete költségvetéséből kell biztosítani. Minden képviselőcsoport tizenhárom köztisztviselőre tarthat igényt, valamint minden ötödik tagja után további két — töredékszámítás esetén harmadik tagja után egy — felső- vagy középfokú iskolai végzettségű köztisztviselő, illetve köztisztviselőnek nem minősülő munkavállaló alkalmazására jogosult, azonban a köztisztviselők létszáma a képviselőcsoport tagjainak számát nem haladhatja meg. A képviselőcsoportok a megállapított köztisztviselői létszám

a) 20% -a után főtanácsadói,

b) 20% -a után tanácsadói,

c) 30% -a után az I. besorolási osztály 9. fokozata,

d) 30% -a után a II. besorolási osztály 10. fizetési fokozata

szerinti, illetménykiegészítéssel növelt és a töredékszámításokat is figyelembe vevő illetménykeretre jogosultak.

Az 1992. évi XXIII. törvény által kötelezően előírt egyéb juttatásokat az Országgyűlés Hivatali szervezetének költségvetéséből kell biztosítani. A közigazgatási szerv mérlegelési jogkörébe tartozó juttatások biztosítására, valamint jutalmazásra a képviselőcsoportok a megállapított éves bérkeretük 10%-ának megfelelő fedezetre jogosultak, amelynek terhére azonban köztisztviselő nem alkalmazható.”

98. § A Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 5. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3)—(6) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3)—(4) bekezdés számozása (7)—(8) bekezdésre változik:

„(1) A központi költségvetési szerveknél (ideértve a Magyar Tudományos Akadémiához tartozó, költségvetési rendben gazdálkodó intézményeket is) az adott költségvetési évben megvalósuló létszámcsökkenésekkel összefüggő egyszeri, a Kormány rendeletében meghatározott feltételek szerinti, továbbá — a helyi önkormányzatok által foglalkoztatottakra, valamint az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottakra is kiterjedően — a köztisztviselők és a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjai illetményhelyzetének javítására szolgáló, valamint a központi költségvetési szerveknél a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) felemeléséből adódó kifizetések részbeni, illetőleg teljes fedezetére céltartalék szolgál a X. Miniszterelnökség fejezet 12. cím, 2. alcím, 1. Különbféle személyi kifizetések jogcím-csoporton. A többlétszámú támogatás igénylési feltételeinek megállapítására a pénzügyminiszter kap felhatalmazást, annak figyelembevételével, hogy a minimálbér eléréséhez szükséges kiegészítés alapját a munkavállalónak 2001-ben 8,75%-kal, 2002. évben 7,75%-kal felemelt illetményén felüli összeg képezheti.”

„(3) Az (1) bekezdésben foglalt előirányzat terhére támogatathatók a közszolgálati életpálya átalakításával összefüggő — ott fel nem sorolt — jogintézmények. A támogatás elosztására a Kormány kap felhatalmazást.

(4) Ha az önkormányzat illetménykiegészítést, vezetői illetménypótlékot mérlegelési jogkörébe tartozóan biztosít a köztisztviselő részére, a működésképtelenné vált helyi önkormányzatok — költségvetési törvény szerint igényelhető — kiegészítő támogatása összegének meghatározásakor a számított forráshiányt csökkenteni kell az illetménykiegészítés, illetve a vezetői pótlék miatti többletkiadás összegével.

(5) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 49/N. §-ának (3) bekezdésében foglalt jutalmazási korlát az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalra és szerveire nem terjed ki. Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál és szerveinél a Ktv. 45. § (8) bekezdése szerint a vezetői szinteket megállapítsa.

(6) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 245/H. §-ának (3) bekezdésében foglalt jutalmazási korlát a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságára és szerveire nem terjed ki.”

99. § (1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 36. §-a jelenlegi szövegének megjelölése (1) bekezdésre változik, és a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Kormány jogosult — a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 1. számú mellékletének I—VI. fejezetében felsorolt szervek kivételével — a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.), a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) — kivéve a Magyar Honvédséget és a Határőrséget — hatálya alá tartozó központi költségvetési szervek létszámkeretének meghatározására.”

(2) Az Áht. 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Állami feladatok, központi költségvetési szervek előirányzatainak célját, rendeltetését nem érintő, fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosításra — a 24. § (7) bekezdésében foglalt eset kivételével —, továbbá a 36. § (2) bekezdésében meghatározottak létszámkeretének módosítására a Kormány jogosult.”

(3) Az Áht. 49. §-ának *h* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője — ha törvény másként nem rendelkezik —)

„*h*) jóváhagyja — a 36. § (2) bekezdésében foglalt keret érvényesítésével — a felügyelete alá tartozó fejezetbe sorolt szervek létszámát, átcsoportosítási jogot gyakorol — a 39. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel —

a fejezeten belüli, illetve címen belüli létszámkeretek tekintetében a Kormány rendeletében meghatározott módon; előkészíti, koordinálja a fejezetbe tartozó mindazon költségvetési szervek, költségvetési előirányzatok és létszámkeretek tekintetében a megállapítással, módosítással kapcsolatos döntéseket, amelyeknél törvény rendelkezése alapján nem a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője gyakorolja ezen jogköröket.”

(4) Az Áht. 93. §-ának (1) és (5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A költségvetési szerv a jóváhagyott előirányzatokon belül — beleértve a létszámkeretet is — köteles gazdálkodni. A személyi juttatásokon belül jutalmazásra fordítható előirányzat, valamint az év közben keletkezett megtakarítás tárgyevi felhasználásának mértékét, feltételeit a 36. § (2) bekezdésében meghatározottaknál a Kormány, helyi önkormányzatok Ktv. és a Hszt. hatálya alá tartozó munkavállalóinál az önkormányzat — a Ktv. keretei között — rendeletben határozza meg. Fel nem használt kiadási előirányzatát a költségvetési szerv felügyeletét ellátó szerv felülvizsgálja.”

„(5) Az előző évi előirányzat-maradvány jóváhagyását követően az előirányzat-maradvány személyi juttatásokra fordítható részének az ugyanezen előirányzatok megtakarításából származó összeget kell tekinteni. A 36. § (2) bekezdésében meghatározottaknál kizárólag a kötelezettségvállalással terhelt maradvány használható fel, a fennmaradó rész felhasználásáról a Kormány intézkedik.”

(5) Az Áht. 124. §-a (2) bekezdésének *d* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„*d*) a költségvetési szervek egyes típusai — ideértve a fegyveres erőket, a nemzetbiztonsági szolgálatokat, a rendvédelmi szerveket, a külképviseleteket, a Magyar Tudományos Akadémia nem gazdasági társaság formájában működtetett intézményeit és a társadalombiztosítási költségvetési szerveket —, valamint a társadalombiztosítási pénzügyi alapok költségvetése tervezésének, pénzellátásának, előirányzat-felhasználásának, kincstári gazdálkodásának és nyilvántartásának — e törvény előírásaival összehangolt — sajátosságainak megfelelő szervezeti és eljárási rendjére vonatkozó, a kincstári rendszer általános szabályaitól eltérő részletes szabályait, továbbá a 36. § (2) bekezdésében meghatározottak létszámnormáit.”

100. § (1) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § A Gazdasági Versenyhivatal elnökét a miniszternek, elnökhelyetteseit a közigazgatási államtitkárnak a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvényben foglaltak szerint megállapított havi alapilletményével azonos díjazás, illetve azonos juttatások, a Versenytanács tagjait a helyettes államtitkárnak a hivatkozott törvény

szerint megállapított havi alapilletményével azonos díjazás illeti meg azzal az eltéréssel, hogy az elnök alapilletménye a köztisztviselői illetményalap tízszerese, a vezetői illetménypótlék mértéke az elnök esetén az alapilletménye 100%-a, az elnökhelyettes esetén az alapilletménye 80%-a, a Versenytanács tagja esetén az alapilletménye 70%-a.”

(2) A Tpvt. 42/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„42/A. § (1) A vizsgálót gyakornok, vizsgáló, vizsgáló tanácsos, vizsgáló főtanácsos, vizsgáló vezető főtanácsos kategóriába kell sorolni.”

(3) A Tpvt. 42/A. §-ának (3)—(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„42/A. § (3) A vizsgáló gyakornokot 5, a vizsgálót 10, a vizsgáló tanácsost 11, a vizsgáló főtanácsost 12 munkanap pótszabadság illeti meg. A vezetőt megillető pótszabadság mértéke vizsgáló vezető főtanácsosnál és vizsgáló irodavezetőnél 13 munkanap.

(4) A vizsgáló alapilletménye a külön törvényben megállapított illetményalap szerint:

a) a vizsgáló gyakornok esetében az illetményalap 4-szerese,

b) a vizsgáló esetében az illetményalap 7-szerese,

c) a vizsgáló tanácsos esetében az illetményalap 7,5-szerese,

d) a vizsgáló főtanácsos esetében az illetményalap 8-szorosa,

e) a vizsgáló vezető főtanácsos esetében az illetményalap 8,25-szerese,

f) a vizsgáló irodavezető esetében az illetményalap 8,5-szerese.

(5) A vezetői illetménypótlék mértéke a vizsgáló főtanácsos esetében az alapilletmény 20%-a, a vizsgáló vezető főtanácsos esetén az alapilletmény 30%-a, a vizsgáló irodavezető esetén az alapilletmény 40%-a.

(6) A vizsgáló

a) pályakezdő köztisztviselőként vizsgáló gyakornoki besorolást kap;

b) vizsgálói besorolást kap, ha a Gazdasági Versenyhivatalban vizsgáló gyakornokként legalább két évet eltöltött és legalább alkalmas minősítésű, illetve abban az esetben, ha a szakterületén legalább három év szakmai gyakorlattal rendelkezik és közigazgatási alapvizsgát tett, vagy azzal egyenértékű képesítést szerzett.

(7) A vizsgáló

a) vizsgáló tanácsosi besorolást kap, ha két év vizsgáló gyakorlatot szerzett, alkalmas minősítésű és közigazgatási szakvizsgálóval vagy azzal egyenértékű képesítéssel rendelkezik;

b) vizsgáló főtanácsosi besorolást kaphat, ha kiválóan alkalmas minősítésű és közigazgatási szakvizsgálóval vagy azzal egyenértékű képesítéssel rendelkezik;

c) vizsgáló vezető főtanácsosi besorolást kaphat a munkáját kimagasló színvonalon végző, különleges felelősséggel felruházott vizsgáló főtanácsos.”

101. § Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § Az Alkotmánybíróság elnökének illetményét és juttatásait külön törvény határozza meg. Az Alkotmánybíróság többi tagjának — köztük a helyettes elnökének — a díjazása megegyezik a miniszterek díjazásával azzal az eltéréssel, hogy a vezetői illetménypótléka a miniszteri illetménypótlék másfélszerese. Egyebekben az Alkotmánybíróság tagja a minisztert megillető juttatásokra jogosult.”

HATÁLYBA LÉPTETŐ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

102. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével — 2001. július 1-jén lép hatályba, és ezzel egyidejűleg

a) a Ktv. 10. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata; a 20. §-a, a 20/A. §-ának (8)—(11) bekezdése; a 30/A. §-ának (4) bekezdésében az „és a szakvizsga-pótléokra” szövegrész; a 42. §-a (4) bekezdésében az „, az ügykezelőt a III., a fizikai alkalmazottat a IV.” szövegrész és az (5) bekezdése; a 43. §-a (5) bekezdésének b) pontjában a „44. § (2) bekezdésében említett” szövegrész; a 48. §-ának (1) bekezdésében a „— feltéve, ha az nem munkaköri kötelezettsége —” szövegrész; a 49/A. §-ának (3) bekezdése; az 50. §-a (2) bekezdésének f) pontja, (5) bekezdése harmadik francia bekezdésében az f) pontra utalás; VIII. fejezete; a 72. §-a (6) bekezdésének d) pontja; a 73. §-ának (6)—(7) bekezdése; a 75. §-ának (1) bekezdésében az „, ügykezelői” szövegrész; a (3) bekezdésének bevezető mondatában az „és az ügykezelő” szövegrész, az a) pontjában az „, illetve ügykezelői” szövegrész és a (7) bekezdésében az „és a 68. § (1) bekezdésének” szövegrész; a 76. §-ának (4) bekezdésében az „, ügykezelő és fizikai alkalmazott” szövegrész; a Ktv. 5. számú melléklete IV. pontjának második francia bekezdése és a jelenlegi V. pontja; a jelenlegi VI. pontjának ötödik francia bekezdése,

b) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 1997. évi CI. törvény 74. §-ának (1) bekezdése, (4) bekezdésének a)—d) pontja, (7)—(8) bekezdése,

c) a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 5. §-ának (5) bekezdéséből „, a közigazgatási és a helyettes” szövegrész,

d) a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 128. §-a (8) bekezdésének és a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról szóló 1999. évi LXVIII. törvény 58. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata,

e) a gazdasági stabilizációt szolgáló egyes törvénymódosításokról szóló 1995. évi XLVIII. törvény 112. §-ának (5)—(6) bekezdése.”

f) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény 14. §-ának (9)—(10) bekezdése,

g) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 4. §-ának (2) és (4) bekezdése,

h) a köztisztviselők munkavégzéséről, munka- és pihenőidejéről, jutalmazásáról, valamint juttatásairól szóló 170/1992. (XII. 22.) Korm. rendelet

hatályát veszti.

(2) Az e törvénnyel módosított Ktv. 7. §-ának (2) bekezdésében a nyelvvizsgára vonatkozó rendelkezést 2008. január 1. után adott köztisztviselői kinevezésre kell alkalmazni, valamint a Ktv. 7. §-ának (5) bekezdése 2004. január 1-jén hatályát veszti.

(3) Az e törvény 8. §-ának (2) bekezdése 2004. január 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ktv. 7. §-ának (4) bekezdésében „a (4) bekezdésben,” hivatkozás „az (5) bekezdésben,” hivatkozásra változik; a 11/A. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal közigazgatási államtitkára” szövegrész helyébe a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész lép; 17/A. §-ának (1) bekezdésében a „17. § (1) bekezdésének a) pontjában” hivatkozás a „17. § (2) bekezdésének a) pontjában” hivatkozásra változik; 17/A. §-ának (4) bekezdésében a „17. § (1) bekezdésének a) pontjában” hivatkozás a „17. § (2) bekezdésének a) pontjában” hivatkozásra változik, a (6) bekezdésében az „e törvénynek az (1) bekezdésében meghatározott időpontban irányadó szabályai” szövegrész helyébe „az (1) bekezdésben meghatározott időpontban irányadó szabálya” szövegrész lép; a 19. § (6) bekezdésében a „17. § (3)—(4) bekezdése” hivatkozás a „17. § (4)—(5) bekezdése” hivatkozásra változik és e bekezdés utolsó mondatában a „személyi illetményben,” szövegrész helyébe a „besorolása szerinti illetményénél magasabb illetményben,” szövegrész lép; a 19/A. § (1) bekezdésében a „17. § (1) bekezdés f) pontja” hivatkozás a „17. § (1) bekezdés d) pontja” hivatkozásra változik és a (4) bekezdésében a „17. § (6) bekezdés” hivatkozás a „17. § (7) bekezdés” hivatkozásra változik; a 20/A. §-ának (2) bekezdésében a „(62. §)” hivatkozás a „(62/A. §)” hivatkozásra változik; a 25. § (2) bekezdésében „a 10 éven aluli” szövegrész helyébe „a 14 éven aluli” szövegrész lép és a (6) bekezdésében „okleveles közgazda” szövegrész helyébe „okleveles közgazdász” szövegrész lép; a 27. §-ának (1) bekezdésében a „legmagasabb fizetési fokozatába” szövegrész helyébe a „legalacsonyabb fizetési fokozatába” szövegrész lép; a 29. § (4) bekezdésében a „11. § (2) bekezdése” hivatkozás a „11. § (2)—(3) bekezdése” hivatkozásra változik; a 32. § (2) bekezdésének a harmadik és negyedik mondatában a „szak-főtanácsosi” szövegrész helyébe a „vezető-főtanácsosi” szövegrész lép; a 37. §-ának (1) bekezdésében a „kulturált” szövegrész helyébe a „kulturált” szövegrész lép, a (2) bekezdésében az „állami” szövegrész helyébe az „állam-” szövegrész lép; a 48/A. §-ának (5) bekezdése második mondatában a jelenlegi „a)—c)” pontra

hivatkozás „a)—d)” pontra és a (6) bekezdésben a „c)” pontra hivatkozás „d)” pontra változik; a 49. §-ának (1) bekezdésében az „a tárgyév követő első hónap 15-éig” szövegrész helyébe az „a tárgyév december 31-éig” szövegrész lép; a 61. §-ának (2) bekezdésében a „közérdekű” szövegrész helyébe „nyilvános” szövegrész lép; a 72. § (1) bekezdésének második mondatában „a 10 éven aluli” szövegrész helyébe „a 14 éven aluli” szövegrész lép; a 75. §-ának (7) bekezdésében az „öregségi nyugellátásra” szövegrész helyébe „öregségi nyugdíjra” szövegrész lép; a Ktv. 5. számú melléklete VI. pontjának számozása V. pontra változik.

(5) Az e törvény

— 9. §-ának (1) bekezdésével megállapított Ktv. 10. §-ának (2) bekezdésében meghatározott rendelkezést az e törvény hatálybalépését követően,

— 10. §-ának (2) bekezdésével megállapított Ktv. 11. § (3) bekezdésben meghatározott rendelkezést az e törvény hatálybalépését követően adott kinevezésekre,

— 11. §-ának (1) bekezdésével megállapított Ktv. 11/A. § (4) bekezdését az e törvény hatálybalépését követően megállapított munkakörökre, illetve adott kinevezésekre,

— 15. §-ával megállapított Ktv. 15. § (1) bekezdése f) pontját e törvény hatálybalépését követő egy év eltelte után,

— 55. §-ával megállapított Ktv. 49/G. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést 2002. január 1-jét követően

kell alkalmazni.

(6) Az e törvény 36. §-ával megállapított Ktv. 34. §-ában foglaltakat 2002. január 1-jétől kell alkalmazni. 2002. december 31-éig a Ktv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján teljesítményértékelés nélkül is el lehet térni az alapilletménytől.

(7) E törvény hatálybalépését követő 30 napon belül a hivatali szervezet vezetője — 2001. július 1-jei hatállyal — megszünteti a vezetői megbízás visszavonása miatti, valamint az ügykezelő és fizikai alkalmazott tartalékállományba helyezését. Az ügykezelő és fizikai alkalmazott részére intézkedni kell a még hátralévő felmentési időre járó illetménynek, valamint a végkielégítésnek a Ktv. 19. § (7) bekezdésében foglaltaknak megfelelő kifizetésére.

(8) A törvény hatálybalépésekor már közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő az e törvény 12. §-ával megállapított Ktv. 12. § (2) bekezdése szerint esküt tesz a törvény hatálybalépését követő 60 napon belül. Eskütétel hiányában a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

(9) Ha a törvény hatálybalépésekor a jegyző másik jegyző helyettesítése céljából egyenél több további közszolgálati jogviszonyt tart fenn, e jogviszonyokat egy kivétellel a

törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül köteles megszüntetni.

103. § (1) A törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója — 2001. július 1-jei hatállyal — köteles e törvény szabályai szerint a köztisztviselőt besorolni és illetményét megállapítani.

(2) A köztisztviselőt — kivéve a vezetőt, jegyzőt, főjegyzőt — a Ktv. 23. §-ában foglaltak alapján az e törvény 73. §-ának (2) bekezdésével módosított Ktv. 2. számú melléklete szerinti fizetési fokozatba kell sorolni, és alapilletményét 2001-ben — az államigazgatásban érvényes illetményalappal — az e törvény 4. számú mellékletében meghatározott szorzószámok szerint kell megállapítani.

(3) 2001. december 31-ig külön törvény határozza meg az e törvény 73. §-ának (2) bekezdésével módosított Ktv. 2. számú melléklete szerinti fizetési fokozathoz tartozó szorzószámok teljes mértékű egy vagy több szakaszban történő bevezetésének időpontját oly módon, hogy legkésőbb 2003. július 1-jétől a köztisztviselő az e törvény 73. §-ának (2) bekezdésével módosított Ktv. 2. számú melléklete szerinti fizetési fokozathoz tartozó szorzószám alapján számított alapilletményre jogosult. A vezető és a jegyző, főjegyző alapilletményét legkésőbb 2003. július 1-jétől az e törvény 48. §-ával módosított Ktv. 45. §-ában megállapított szorzószám alapján kell megállapítani.

(4) A vezető és a jegyző, főjegyző — a minisztert, politikai államtitkárt kivéve — alapilletményének megállapítására a (2)—(3) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(5) Az e törvény hatálybalépése után hozott, a köztisztviselői besorolást érintő munkáltatói intézkedések — ideértve a kinevezést is — esetében az alapilletmény megállapítása szempontjából a (2)—(4) bekezdés figyelembevételével kell eljárni.

(6) Ha e törvény hatálybalépésekor a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított illetményalap meghaladja az e törvény hatálybalépésekor az államigazgatásban érvényes illetményalapot, s a helyi önkormányzattal közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő korábbi szorzószám alapján megállapított alapilletménye meghaladja a (2)—(4) bekezdések alapján megállapított alapilletményt, a már megszerzett alapilletmény összege nem csökkenthető, s az 2002. január 1-jétől a Központi Statisztikai Hivatal adatainak figyelembevételével legfeljebb az előző évi infláció mértékével és a bruttó hazai össztermék együttes százalékos növekedésének felével emelhető. E szerint kell eljárni mindaddig, amíg a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított illetményalap meghaladja az államigazgatásban érvényes illetményalapot.

(7) A törvény hatálybalépésekor körjegyzői vezetői illetménypótléokra jogosult körjegyző, illetve körjegyzői felada-

tot ellátó nagyközségi, városi (megyei jogú városi) jegyző vezetői illetménypótlékát meg kell szüntetni és annak összegét az alapilletményébe be kell építeni. Ez az e törvény 49. §-ával megállapított Ktv. 46. §-ának (4) bekezdésében meghatározott vezetői illetménypótléokra való jogosultságát nem érinti.

(8) E törvény hatálybalépésével a Ktv. 43. §-ának (4)—(5) bekezdésében foglaltak alapján megállapított alapilletmény eltérések megszűnnek és az alapilletményt a (2)—(4) bekezdés alapulvételével kell megállapítani azzal a feltétellel, hogy a már megállapított alapilletmény összege nem csökkenthető. Ha az meghaladja az ily módon számított alapilletményt, az 2002. január 1-jétől a Központi Statisztikai Hivatal adatainak figyelembevételével legfeljebb az előző évi infláció mértékével és a bruttó hazai össztermék együttes százalékos növekedésének felével emelhető.

(9) E törvény hatálybalépésével a Ktv. 27—28. §-ai alapján hozott munkáltatói intézkedések érvényüket veszítik, emiatt azonban a már megállapított alapilletmény összege nem csökkenthető. A feltételek megléte esetén a munkáltatói jogkör gyakorlója ismételten intézkedhet a Ktv. 27—28. §-ai szerinti besorolásról és annak megfelelő alapilletmény megállapításáról azzal a feltétellel, hogy a Ktv. 28. §-a szerinti várakozási idő meghosszabbítása nem haladhatja meg azt az időtartamot, amennyi az e törvény hatálybalépése előtt hozott várakozási idő meghosszabbítására vonatkozó intézkedés határidejéből e törvény hatálybalépésekor még hátra volt.

(10) Ha e törvény hatálybalépésekor a köztisztviselő a Ktv. 26. §-ának (1) bekezdése alapján eggyel alacsonyabb besorolási fokozatban van, a fizetési fokozathoz tartozó közszolgálati jogviszonyban töltött időnek megfelelően kell őt besorolni, amíg a képesítési előírásnak megfelelő iskolai végzettséget, illetve szakképesítést meg nem szerzi.

(11) Ha e törvény hatálybalépésekor a köztisztviselő a Ktv. 50. § (2) bekezdésének *b)*, *d)*, *e)* pontjában meghatározott fegyelmi büntetés hatálya alatt áll, őt a fegyelmi büntetésben megállapított besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó közszolgálati jogviszonyban töltött időnek megfelelő fizetési fokozatba kell sorolni, amíg a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll. Azt követően a közszolgálati jogviszonyban töltött idő alapján kell besorolni.

(12) A törvény hatálybalépésekor közigazgatási szakvizsgapótlékkal rendelkező köztisztviselő szakvizsgapótlékát meg kell szüntetni, s annak összegét a köztisztviselő alapilletményébe be kell építeni.

(13) Az Állami Számvevőszék és a Gazdasági Versenyhivatal külön törvény szerint besorolt köztisztviselői esetében a besorolást és az alapilletmény megállapítását az (1)—(12) bekezdések megfelelő alkalmazásával kell elvégezni.

(14) A hivatali szervezet vezetője 2001. évben ruházati költségtérítést állapíthat meg, amelynek mértéke az illetményalap 100—150%-áig terjedhet.

(15) A törvény hatálybalépésekor fennálló politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói kinevezéseket az e törvény 11. §-ának (1) bekezdésével megállapított Ktv. 11/A. § (4) bekezdésében meghatározott létszámkorlát nem érinti.

(16) Az e törvény 97. §-ában az országgyűlési képviselőcsoportok köztisztviselőire megállapított illetménykereteket a Ktv., illetve annak 2. számú melléklete alapján számított illetmények figyelembevételével kell a törvény hatálybalépésétől biztosítani.

104. § Ha a köztisztviselő e törvény hatálybalépésekor személyi illetményre jogosult, személyi illetményét meg kell szüntetni és illetményét a 103. § (2)—(5) bekezdés alapulvételével kell megállapítani azzal a feltétellel, hogy illetménye nem csökkenthető azon közszolgálati jogviszonya fennállásáig, amely alapján a személyi illetményre jogosultságot szerzett. Ha a személyi illetmény összege meghaladja az ily módon számított illetményét, az 2002. január 1-jétől a Központi Statisztikai Hivatal adatainak figyelembevételével legfeljebb az előző évi infláció mértékével és a bruttó hazai össztermék együttes százalékos növekedésének felével emelhető.

105. § (1) Ha a törvény hatálybalépésekor közszolgálati jogviszonyban álló I. besorolási osztályba sorolt köztisztviselő nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, a közigazgatási szakvizsgát a törvény hatálybalépésétől számított 3 éven belül kell letennie. A határidő számítására a Ktv. 25. § (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell. A határidő eredménytelen eltelte esetén magasabb fizetési, illetve besorolási fokozatba nem sorolható. Ha később a közigazgatási szakvizsgát megszerzi, a Ktv. 23. § rendelkezéseinek megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.

(2) Ha a törvény hatálybalépésekor közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő — ide nem értve a vezetőt, a jegyzőt és a főjegyzőt — betöltötte az ötvenötödik életévét, mentesül a közigazgatási szakvizsga letétele alól, s számára a besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó illetményt kell megállapítani. Hasonlóan kell eljárni, ha e köztisztviselőt a törvény hatálybalépése után másik közigazgatási szervhez áthelyezik mindaddig, amíg a közszolgálati jogviszonya meg nem szűnik.

(3) A törvény hatálybalépése előtt adományozott címzetes tanácsosi és címzetes szak-főtanácsosi címet címzetes főtanácsosi és címzetes vezető-főtanácsosi címnek kell tekinteni. A törvény hatálybalépésekor e címekkel, valamint címzetes főtanácsosi és címzetes főmunkatársi címmel rendelkező köztisztviselőtől a címeket akkor sem lehet visszavonni,

ha a köztisztviselő a címadományozás feltételeként e törvényben megállapított közszolgálati jogviszonyban töltött idővel, illetve közigazgatási szakvizsgával nem rendelkezik. A törvény hatálybalépése előtt a címzetes tanácsosi címmel rendelkező köztisztviselőt a főtanácsosi besorolási fokozat 13. fizetési fokozatába, a címzetes főtanácsosi címmel rendelkező köztisztviselőt a vezető főtanácsos besorolási fokozat 15. fizetési fokozatába, a címzetes szak-főtanácsosi címmel rendelkező köztisztviselőt a vezető-főtanácsosi besorolási fokozat 17. fizetési fokozatába, a címzetes főmunkatársi címmel rendelkező köztisztviselőt a főmunkatárs besorolási fokozat 16. fizetési fokozatába kell sorolni.

(4) 2002. december 31-ig az e törvény 31. §-ával megállapított Ktv. 30/B. § (1) bekezdésében meghatározott címzetes főjegyzői cím annak a körzetközponti jegyzőnek is adható, aki folyamatosan legalább 3 éve körzetközponti jegyzői tisztséget tölt be.

106. § (1) A köztisztviselő 2001. évre járó szabadságát az e törvény 42. §-ának (2) bekezdésével megállapított Ktv. 41. §-ának (3)—(4) bekezdése alapján a törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül kell megállapítani azzal, hogy a törvény hatálybalépése előtt reá irányadó pótszabadság nem csökkenhet. Ezzel egyidejűleg meg kell állapítani a köztisztviselőnek az e törvény hatálybalépése előtt ki nem adott szabadságnapok számát. A ki nem adott szabadságot 2002. december 31-ig kell kiadni.

(2) Az e törvény 42. §-ával módosított Ktv. 41. §-ának (1) bekezdésében meghatározott rekreációs szabadságra jogosító közszolgálati jogviszonyban töltött idő számítása szempontjából az e törvény hatálybalépése utáni időtartam vehető figyelembe.

(3) Az e törvény hatálybalépését követő 120 napon belül — a 2000. december 31-i állapotnak megfelelően — vagyonyilatkozatot kell tennie a törvény hatálybalépésekor közszolgálati jogviszonyban álló vagyonyilatkozat tételére köteles köztisztviselőnek. Ha e kötelezettségének nem tesz eleget, közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

(4) Az e törvény 26. §-ával megállapított Ktv. 26. §-ának (2) bekezdésében, valamint az e törvény 51. §-ának (2) bekezdésével megállapított Ktv. 48. §-ának (9) bekezdésében meghatározott rendelkezést az e törvény hatálybalépése után megkezdett tanulmányok, illetve nyújtott pénzügyi támogatás esetében kell alkalmazni.

(5) Az e törvény 18. §-ának (1) bekezdésével megállapított Ktv. 18. §-ának (3) bekezdésében, 19. §-ának (4) bekezdésével megállapított Ktv. 19. §-ának (7) bekezdésében meghatározott átlagkeresetre vonatkozó rendelkezést, 19. §-ának (1) bekezdésével megállapított Ktv. 19. §-ának (2) bekezdésében szereplő emelt összegű végkielégítésre

vonatkozó rendelkezést, 32. §-ával megállapított Ktv. 31. §-ának (5)—(9) bekezdéseiben meghatározott vezetőkre vonatkozó rendelkezést, 35. §-ának (2) bekezdésével megállapított Ktv. 33. §-a (4) bekezdésének utolsó mondatát, 53. §-ával megállapított Ktv. 49/B. § (1) bekezdésének utolsó két mondatát, 57. §-ával megállapított Ktv. 57/A. §-át az e törvény hatálybalépését követően meghozott munkáltatói intézkedésekre kell alkalmazni.

(6) A hivatali szervezet vezetőjének általános szabályozási hatáskörébe tartozó tárgykörökről egységesen a közszolgálati szabályzatban kell rendelkezni. A közszolgálati szabályzatot e törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül kell elkészíteni. A szabályzatban foglaltakról a köztisztviselőket tájékoztatni kell.

(7) Az e törvény hatálybalépését követő 120 napon belül a képviselő-testület köteles felülvizsgálni, s e törvény szabályainak megfelelően módosítani a Ktv. alapján hozott rendeleteit.

(8) Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója az e törvény hatálybalépésekor fennálló közszolgálati jogviszony tekintetében nem az e törvény 10. §-ának (4) bekezdésével megállapított Ktv. 11. § (7)—(8) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően járt el, az e törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül köteles a tájékoztatást írásban megadni.

(9) Az e törvény 14. §-ának (3) bekezdésével megállapított Ktv. 14. §-a (5)—(6) bekezdésének, az e törvény 41. §-ával megállapított Ktv. 40/B. §-ának, az e törvény 54. §-ával megállapított Ktv. 49/C. §-ának rendelkezéseit az e törvény hatálybalépését követően elrendelt átírást, kirendelésre, kiküldetésre kell alkalmazni.

(10) E törvény hatálybalépésének évében az e törvény 14. §-ának (3) bekezdésével megállapított Ktv. 14. §-a (6)—(7) bekezdésében, az e törvény 41. §-ával megállapított Ktv. 40/B. §-a (2) bekezdésében, az e törvény 54. §-ával megállapított Ktv. 49/C. §-a (3) bekezdésében meghatározott időbeli korlátozást — a hatálybalépés időpontjától kezdődő, december 31-ig tartó időszakra figyelemmel — arányosan kell megállapítani és alkalmazni.

(11) A hivatali szervezet vezetője e törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül köteles felülvizsgálni és az e törvény szabályai szerint megállapítani a munkarendre, munkaidőkeretre, munkaidő-beosztásra és munkavégzésre vonatkozó szabályokat.

107. § (1) E törvény hatálybalépésekor a Ktv. hatálya alá tartozó közigazgatási szerveknél foglalkoztatott ügykezelők és fizikai alkalmazottak közszolgálati jogviszonya 2001. július 1-jén munkaviszonnyá alakul át. Az átalakulás tényéről a munkáltatónak intézkedni kell.

(2) A munkáltatói intézkedésben rendelkezni kell a közszolgálati jogviszony munkaviszonnyá történő átalakulásá-

ról azzal, hogy a személyi alapbér nem lehet alacsonyabb az átalakulás időpontjában érvényes alapilletmény és — ha erre az ügykezelő és fizikai alkalmazott jogosult volt — illetménykiegészítés együttes összegénél.

(3) A közigazgatási szervnél a munkaviszony fennállása, illetve, ha a közigazgatási szerv közfeladata ellátására új szervezetet alakít és a munkaviszonyban álló e szervezetben a továbbfoglalkoztatást vállalja, továbbra is biztosítani kell részére azokat a juttatásokat és egyéb jogosultságokat, amelyekre e törvény hatálybalépése előtt közszolgálati jogviszonyban állóként jogot szerzett. A jubileumi jutalomra való jogosultság megszerzése szempontjából a munkaviszonyban töltött időt olyannak kell tekinteni, mintha a munkavállaló közszolgálati jogviszonyban töltötte volna el.

(4) A közszolgálati jogviszonyból átalakult munkaviszonyt munkáltatói rendes felmondással csak a 2001. június 30-án hatályos Ktv. 17. § (1) bekezdésének *a)—d)* pontjaiban meghatározott okok alapján lehet megszüntetni, és a felmondási idő, valamint a végkielégítés mértékének megállapítására a 2001. június 30-án irányadó szabályok szerint számított felmentési időt és a végkielégítés mértékét kell figyelembe venni, ha az érintett számára kedvezőbb.

108. § (1) 2001. június 30-án az ügykezelő és fizikai alkalmazott ellen folyamatban lévő, vagy általuk kezdeményezett fegyelmi eljárást, illetve a munkáltató fegyelmi határozatával összefüggő munkaügyi pert — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — meg kell szüntetni.

(2) Ha a per hivatalvesztés tekintetében folyik, a kereset elbírálásánál — a jog gyakorlására nyitva álló határidők kivételével — a rendkívüli felmondás szabályait kell megfelelően alkalmazni. A hivatalvesztés tekintetében folyamatban lévő perben a Ktv. 54—56. § szabályait is alkalmazni kell. A hivatalvesztés végrehajtására vonatkozó, a Ktv. 59. §-a (4) bekezdésének rendelkezéseit akkor is alkalmazni kell, ha az ügykezelő, fizikai alkalmazott jogviszonya a per tartama alatt e törvény erejénél fogva munkaviszonnyá alakul át.

109. § (1) A határozott időre szóló fegyelmi büntetések végrehajtását az ügykezelő és fizikai alkalmazott esetében 2001. június 30. napjával meg kell szüntetni.

(2) A fegyelmi büntetéshez fűződő hatály az ügykezelő és fizikai alkalmazott esetében 2001. június 30. napjával megszűnik.

(3) Az ügykezelő és fizikai alkalmazott közszolgálati jogviszonyával kapcsolatban 2001. július 1-jét megelőzően keletkező igényre az igény keletkezésekor hatályos jog, az igény érvényesítésére a 2001. július 1-jén hatályba lépett szabályok az irányadóak.

(4) Amennyiben az ügykezelő és a fizikai alkalmazott közszolgálati jogviszonyának megszüntetése tárgyában 2001. június 30-án munkaügyi per van folyamatban, és a jogviszony a per tárgyát képező jognyilatkozat folytán a fenti időpont előtt már megszűnt, a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása esetén

— ha az ügykezelő, fizikai alkalmazott a perben visszahelyezést kér, visszahelyezése esetén jogviszonyára a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell;

— ha az ügykezelő, fizikai alkalmazott a perben visszahelyezését nem kéri, a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeit illetően a Ktv. 60. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni.

110. § Amennyiben az ügykezelő és fizikai alkalmazott közszolgálati jogviszonyának megszüntetése tárgyában 2001. június 30-án munkaügyi per van folyamatban, és a jogviszony a per tárgyát képező jognyilatkozat folytán a fenti időpont előtt még nem szűnt meg, a jogviszony tekintetében a munkaviszonyra alakulásra vonatkozó szabályokat az e törvényben meghatározott eltérésekkel megfelelően alkalmazni kell.

111. § (1) A Ktv. 57/B. §-ának szabályai szerint leltárhiányért felelős ügykezelő és fizikai alkalmazott munkaviszonyra alakult jogviszonya tekintetében a Ktv. 57/B—58. §-ainak rendelkezéseit 2001. december 31-ig lehet alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a leltárhiányért való kártérítési igényt közvetlen kártérítésre kötelezés helyett, az Mt. 173. §-a szerint kell érvényesíteni.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb 2001. szeptember 30-ig köteles gondoskodni a leltározás elrendeléséről. A leltározást követően kezdődő leltáridőszak tekintetében az Mt. szabályait kell alkalmazni.

112. § Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a kihirdetést követő hatvan napon belül a Magyar Közlönyben közzétegye.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„2. számú melléklet az 1992. évi XXIII. törvényhez

Illetményrendszer

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY (felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közszolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Gyakornok	1	0—1	2,1
Fogalmazó	2	1—2	3,0
	3	2—3	3,2
Tanácsos	4	3—4	3,5
	5	4—6	3,7
	6	6—8	3,9
Vezető-tanácsos	7	8—10	4,2
	8	10—12	4,4
	9	12—14	4,6
	10	14—16	4,8
Főtanácsos	11	16—19	5,1
	12	19—22	5,2
	13	22—25	5,3
Vezető-főtanácsos	14	25—29	5,6
	15	29—33	5,7
	16	33—37	5,8
	17	37 év felett	6,0

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY (középiskolai végzettségű köztisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közszolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Gyakornok	1	0—2	1,5
Előadó	2	2—4	1,9
	3	4—6	2,0
	4	6—8	2,2
	5	8—10	2,25
	6	10—12	2,3
Főelőadó	7	12—15	2,5
	8	15—18	2,6
	9	18—21	2,65
	10	21—24	2,7
	11	24—27	2,8
	12	27—29	2,85
	13	29—31	2,9
Főmunkatárs	14	31—33	3,3
	15	33—35	4,0
	16	35—37	4,2
	17	37 év felett	4,4''

2. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„6. számú melléklet az 1992. évi XXIII. törvényhez

VAGYONNYILATKOZAT

SZEMÉLYI RÉSZ

A nyilatkozatot adó személyi adatai*

A köztisztviselő

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

munkáltató megnevezése, címe:

technikai azonosító kódja:

* A nyilatkozatot adó jogállásának megfelelő adatokat kell kitölteni, de a köztisztviselő személyi adatait minden esetben meg kell adni.

A köztisztviselővel közös háztartásban élő házaspár, illetve élettárs

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

technikai azonosító kódja:

A köztisztviselő

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

munkáltató megnevezése, címe:

technikai azonosító kódja:

A köztisztviselővel közös háztartásban élő gyermek

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

technikai azonosító kódja:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

VAGYONI RÉSZ

I. Rész

A nyilatkozatot adó éves jövedelme: év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.

II. Rész

Vagyoni nyilatkozat

A) Ingatlanok

1. Lakástulajdon és lakótelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Üdülőtulajdon és üdülőtelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, nem lakás céljára szolgáló épület-(épületrész-)tulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):*

a) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.):
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

d) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

* Az A/3. pontban megjelölt ingatlanokat feltüntetni csak akkor szükséges, ha önállóan nyilvántartott ingatlan vagy a lakóházhoz, üdülőhöz nem tartozó, közterületen vagy bérelt földterületen létesített építmény.

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

4. Termőföldtulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):

a) megnevezése:

címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,

művelési ága: tulajdoni hányad:

a szerzés ideje, jogcíme:

.....

b) megnevezése:

címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,

művelési ága: tulajdoni hányad:

a szerzés ideje, jogcíme:

.....

c) megnevezése:

címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,

művelési ága: tulajdoni hányad:

a szerzés ideje, jogcíme:

.....

d) megnevezése:

címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,

művelési ága: tulajdoni hányad:

a szerzés ideje, jogcíme:

.....

B) Nagy értékű ingóságok

1. Gépjárművek:

a) személygépkocsi: típus rendszám

a szerzés ideje, jogcíme:

..... típus rendszám

a szerzés ideje, jogcíme:

..... típus rendszám

a szerzés ideje, jogcíme:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

- b) tehergépjármű, autóbusz: típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Védett műalkotás, védett gyűjtemény:

a) egyedi alkotások:

- alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) gyűjtemény

- megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
- megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, darabonként vagy készletenként (gyűjteményenként) a mindenkor köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó értékű ingóság:

- a) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
- b) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
- c) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
- d) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
- e) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

4. Értékpapírban elhelyezett megtakarítás (részvény, kötvény, részjegy, kincstárjegy, vagyonjegy stb.):

.....	megnevezés	szám	érték
.....	megnevezés	szám	érték
.....	megnevezés	szám	érték
.....	megnevezés	szám	érték
.....	megnevezés	szám	érték

5. Takarékbetétben elhelyezett megtakarítás:

.....	pénzintézet	betétkönyv száma	összeg
.....	pénzintézet	betétkönyv száma	összeg
.....	pénzintézet	betétkönyv száma	összeg
.....	pénzintézet	betétkönyv száma	összeg
.....	pénzintézet	betétkönyv száma	összeg

6. A mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó készpénz:

.....Ft

7. Az összességében a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó pénzintézeti számlakövetelés vagy más, szerződés alapján fennálló pénzkövetelés:

.....	pénzintézet	számlaszám	összeg
.....	pénzintézet	számlaszám	összeg
.....	pénzintézet	számlaszám	összeg
.....	pénzintézet	számlaszám	összeg
.....	pénzintézet	számlaszám	összeg

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

A pénzkövetelés jogcíme	A kötelezett neve, lakcíme	A követelés összege	A szerződés (követelés)	
			kelte	lejárat ideje

8. Más, jelentősebb értékű — közölni kívánt — vagyontárgyak, ha azok együttes értéke a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladja:

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

III. Rész

Ebbe a rovatba kérjük feltüntetni a pénzügyintézzel, magánszemélyekkel szemben esetlegesen fennálló tartozásait

1. Pénzügyintézzel szemben:

A hitel megnevezése	A tartozás összege	A tartozás	
		kelte	lejárat ideje

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

2. Magánszemélyekkel szemben — feltéve, ha a hitelező magánszemély írásban hozzájárult e pontban meghatározott adatai közléséhez — :

A hitelező neve, lakcíme	A tartozás összege	A tartozás	
		kelte	lejárat ideje

IV. Rész

Egyéb közlendők

Gazdasági érdekeltségi nyilatkozat

1. Gazdasági társaságban (közkereseti társaság, betéti társaság, egyesülés, közös vállalat, korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság) fennálló tisztsége (a társaság vezető tisztségviselője, felügyelő bizottságának tagja, könyvvizsgálója) vagy érdekeltsége:

I.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

II.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(technikai azonosító kód)

III.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

IV.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

V.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

Kelt:, év hó nap

.....
aláírás
(csak munkáltatónak átadott példányon)''

3. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„6/A. számú melléklet az 1996. évi XLIII. törvényhez

A XIX/A. fejezet hatálya alá tartozó szervek bértáblája

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	Szorószám
pályakezdő	1	0—1	2,10
I.	2	2—3	2,50
	3	4—6	2,90
	4	7—9	3,00
	5	10—	3,10
II.	6	0—3	3,50
	7	4—6	3,85
	8	7—9	4,00
	9	10—	4,25
III.	10	0—3	4,45
	11	4—6	4,70
	12	7—9	4,90
	13	10—	5,10
IV.	14	0—3	5,30
	15	4—6	5,40
	16	7—	5,60
V.	17	0—3	5,70
	18	4—	5,80
VI.	19	0—3	5,90
	20	4—	6,00

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	Szorószám
pályakezdő	1	0—1	1,50
I.	2	2—3	1,90
	3	4—6	2,00
	4	7—9	2,10
	5	10—	2,20
II.	6	0—3	2,30
	7	4—6	2,40
	8	7—9	2,50
	9	10—	2,60
III.	10	0—3	3,00
	11	4—6	3,20
	12	7—9	3,40
	13	10—	3,60
IV.	14	0—3	4,10
	15	4—6	4,20
	16	7—9	4,30
	17	10—	4,40''

4. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

A felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselők

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közszerződés jogviszonyban töltött idő	2001. VII. 1.
Gyakornok	1	0—1	1,84
Fogalmazó	2	1—2	2,56
	3	2—3	2,70
Tanácsos	4	3—4	2,94
	5	4—6	3,19
	6	6—8	3,36
Vezető-tanácsos	7	8—10	3,64
	8	10—12	3,83
	9	12—14	4,00
	10	14—16	4,15
Főtanácsos	11	16—19	4,41
	12	19—22	4,51
	13	22—25	4,59
Vezető-főtanácsos	14	25—29	4,85
	15	29—33	4,95
	16	33—37	5,05
	17	37 év felett	5,22

A középiskolai végzettségű köztisztviselők

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közfoglalkalmi jogviszonyban töltött idő	2001. VII. 1.
Gyakornok	1	0—2	1,35
Előadó	2	2—4	1,70
	3	4—6	1,80
	4	6—8	2,00
	5	8—10	2,05
	6	10—12	2,10
Főelőadó	7	12—15	2,29
	8	15—18	2,37
	9	18—21	2,42
	10	21—24	2,49
	11	24—27	2,57
	12	27—29	2,62
	13	29—31	2,69
Főmunkatárs	14	31—33	3,00
	15	33—35	3,52
	16	35—37	3,66
	17	37 év felett	3,80

Vezetők

Vezetői szint	2001. VII. 1.
államtitkár	7,95
helyettes államtitkár	7,45
főosztályvezető	6,95
főosztályvezető-helyettes	6,45
osztályvezető	5,95

Jegyző, főjegyző

3000-nél kevesebb lakosú településen	5,50
3000—10 000 lakosú településen	6,62
10 000—100 000 lakosú településen	6,87
fővárosi kerületi jegyző	7,12
megyei jogú város jegyzője, megyei főjegyző	7,30
fővárosi főjegyző	7,62

5. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„6/B. számú melléklet az 1996. évi XLIII. törvényhez

VEZETŐK

Vezetői szint	2001. július 1.
országos parancsnok	7,95
országos parancsnok helyettes	7,45
főosztályvezető	7,04
főosztályvezető-helyettes	6,69
osztályvezető	6,16

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	2001. július 1. szorzószám
pályakezdő	1	0—1	1,85
I.	2	2—3	2,20
	3	4—6	2,50
	4	7—9	2,64
	5	10—	2,75
II.	6	0—3	3,08
	7	4—6	3,37
	8	7—9	3,52
	9	10—	3,74
III.	10	0—3	3,92
	11	4—6	4,15
	12	7—9	4,33
	13	10—	4,52
IV.	14	0—3	4,70
	15	4—6	4,82
	16	7—	5,00
V.	17	0—3	5,12
	18	4—	5,23
VI.	19	0—3	5,35
	20	4—	5,46

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	2001. július 1. szorzószám
pályakezdő	1	0—1	1,35
I.	2	2—3	1,71
	3	4—6	1,79
	4	7—9	1,88
	5	10—	1,96
II.	6	0—3	2,06
	7	4—6	2,16
	8	7—9	2,26
	9	10—	2,36
III.	10	0—3	2,67
	11	4—6	2,84
	12	7—9	3,00
	13	10—	3,18
IV.	14	0—3	3,56
	15	4—6	3,66
	16	7—9	3,76
	17	10—	3,86''

6. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„5. számú melléklet az 1994. évi LXXX. törvényhez

Az ügyészségi nyomozó, a tisztviselő és az írnok alapilletmény táblázata

A legalacsonyabb ügyészi alapilletmény = 1

Fizetési fokozat	Szolgálati idő	Fizetési osztályok és szorzószámok	
		III. osztály	IV. osztály
1.	0—1	0,38	0,20
2.	2—4	0,45	0,24
3.	5—7	0,50	0,27
4.	8—10	0,55	0,30
5.	11—13	0,60	0,33
6.	14—16	0,65	0,36
7.	17—19	0,70	0,39
8.	20—22	0,75	0,42
9.	23—25	0,80	0,45
10.	26—28	0,85	0,48
11.	29—31	0,90	0,51
12.	32—34	0,95	0,54
13.	35—37	1,00	0,57
14.	37 évtől	1,05	0,60”

7. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„4. számú melléklet az 1997. évi LXVII. törvényhez

VAGYONNYILATKOZAT

SZEMÉLYI RÉSZ

A nyilatkozatot adó személyi adatai

A bíró

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

munkáltató megnevezése, címe:

nyilvántartási száma:

A bíróval közös háztartásban élő házaspár, illetve élettárs

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

A bíró

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

munkáltató megnevezése, címe:

nyilvántartási száma:

A bíróval közös háztartásban élő gyermek

neve:

szül. ideje: szül. helye:

anyja neve:

állandó lakásának címe:

□□	□□□□
----	------

(nyilvántartási szám)

VAGYONI RÉSZ

I. Rész

A nyilatkozatot adó éves jövedelme: év Ft.
 év Ft.
 év Ft.

II. Rész

Vagyoni nyilatkozat

A) Ingatlanok

1. Lakástulajdon és lakótelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Üdülőtulajdon és üdülőttelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

□	□	□	□	□
---	---	---	---	---

(nyilvántartási szám)

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, nem lakás céljára szolgáló épület-(épületrész-)tulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):*

a) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.):
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

d) megnevezése:
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

* Az A/3. pontban megjelölt ingatlanokat feltüntetni csak akkor szükséges, ha önállóan nyilvántartott ingatlan vagy a lakóházhoz, üdülőhöz nem tartozó, közterületen vagy bérelt földterületen létesített építmény.

□□ □□□□
(nyilvántartási szám)

4. Termőföldtulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):

a) megnevezése:
címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,
művelési ága: tulajdoni hányad:
a szerzés ideje, jogcíme:
.....

b) megnevezése:
címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,
művelési ága: tulajdoni hányad:
a szerzés ideje, jogcíme:
.....

c) megnevezése:
címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,
művelési ága: tulajdoni hányad:
a szerzés ideje, jogcíme:
.....

d) megnevezése:
címe:város/község hrsz., alapterülete: m²,
művelési ága: tulajdoni hányad:
a szerzés ideje, jogcíme:
.....

B) Nagy értékű ingóságok

1. Gépjárművek:

a) személygépkocsi: típus rendszám
a szerzés ideje, jogcíme:
..... típus rendszám
a szerzés ideje, jogcíme:
..... típus rendszám
a szerzés ideje, jogcíme:

□□	□□□□
----	------

(nyilvántartási szám)

b) tehergépjármű, autóbusz: típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Védett műalkotás, védett gyűjtemény:

a) egyedi alkotások:

..... alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) gyűjtemény

..... megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, darabonként vagy készletenként (gyűjteményenként) a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó értékű ingóság:

a) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 b) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 c) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 d) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 e) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:

□□ □□□□
(nyilvántartási szám)

4. Értékpapírban elhelyezett megtakarítás (részvény, kötvény, részjegy, kincstárjegy, vagyonjegy stb.):

..... megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték

5. Takarékbetétben elhelyezett megtakarítás:

..... pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg

6. A mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó készpénz:

.....Ft

7. Az összességében a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó pénzüintézeti számlakövetelés vagy más, szerződés alapján fennálló pénzkövetelés:

..... pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg

A pénzkövetelés jogcíme	A kötelezett neve, lakcíme	A követelés összege	A szerződés (követelés)	
			kelte	lejáratási ideje

□□	□□□□
----	------

(nyilvántartási szám)

8. Más, jelentősebb értékű — közölni kívánt — vagyontárgyak, ha azok együttes értéke a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladja:

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

..... megnevezés azonosító adat

III. Rész

Ebbe a rovatba kérjük feltüntetni a pénzügyintézzel, magánszemélyekkel szemben esetlegesen fennálló tartozásait

1. Pénzügyintézzel szemben:

A hitel megnevezése	A tartozás összege	A tartozás	
		kelte	lejáratosi ideje

2. Magánszemélyekkel szemben — feltéve, ha a hitelező magánszemély írásban hozzájárult e pontban meghatározott adatai közzétételéhez — :

A hitelező neve, lakcíme	A tartozás összege	A tartozás	
		kelte	lejáratosi ideje

□□ □□□□
(nyilvántartási szám)

IV. Rész

Egyéb közlendők*Gazdasági érdekeltségi nyilatkozat*

1. Gazdasági társaságban (közkereseti társaság, betéti társaság, egyesülés, közös vállalat, korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság) fennálló tisztsége (a társaság vezető tisztségviselője, felügyelő bizottságának tagja, könyvvizsgálója) vagy érdekeltsége:

I.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
-
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

II.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
-
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

□□ □□□□
(nyilvántartási szám)

III.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

IV.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

V.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

Kelt:, év hó nap

.....
aláírás
(csak munkáltatónak átadott példányon)'

8. számú melléklet a 2001. évi XXXVI. törvényhez

„4. számú melléklet az 1997. évi LXVIII. törvényhez

Az igazságügyi szakértő, a szakértőjelölt, a tisztviselő alapilletménye

Fizetési fokozat	Szolgálati idő	Fizetési fokozatok és a szorzószámok, az illetményalap = 1	
		III. osztály	IV. osztály
1.	0—1	0,38	0,20
2.	2—4	0,45	0,24
3.	5—7	0,50	0,27
4.	8—10	0,55	0,30
5.	11—13	0,60	0,33
6.	14—16	0,65	0,36
7.	17—19	0,70	0,39
8.	20—22	0,75	0,42
9.	23—25	0,80	0,45
10.	26—28	0,85	0,48
11.	29—31	0,90	0,51
12.	32—34	0,95	0,54
13.	35—37	1,00	0,57
14.	37 évtől	1,05	0,60”

MAGYAR KÖZLÖNY

KÜLÖNSZÁM

A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVE (1992. évi XXII. törvény)

A módosítások kihirdetését követően megjelent Magyar Közlöny különszám a Munka Törvénykönyvét már az aktuális, európai jogharmonizációs célú (2001. július 1-jén hatályba lépő) változásokkal egységes szerkezetben tartalmazza.

Ára: 728 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a Magyar Közlöny különszámot (A Munka Törvénykönyve) példányban
Ára: 728 Ft + postaköltség. A befizetéshez számlát kérek/csekket kérek. (A megfelelőt kérjük aláhúzni).

Megrendelő neve: _____

Megrendelő címe: _____

Dátum: _____

Aláírás: _____

Megrendelését küldje el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó postacímére: 1394 Budapest, Pf. 361.
Fax: 267-2780 vagy 338-4746. A kiadvány megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) és az elektronikus közlönnyboltban (www.mhk.hu/kozlonnybolt) is.

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 376 oldal terjedelmű kiadvány.

A kötet a 2001. január 1-jétől hatályos, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény végrehajtására kiadott kormányrendeleteket tartalmazza, így a különböző gazdálkodók (a biztosítók; a betétbiztosítási és az intézményvédelmi alapok, valamint a befektető-védelmi alap; a befektetési alapok; a kockázati tőketársaságok és a kockázati tőkealapok; a Pénztárak Garancia Alapja; az egyházi jogi személyek; az ÁPV Rt.; az árutőzsde, az értékpapír-tőzsde és az elszámolóházak; az MNB; a magánnyugdíj-pénztárak; az önkéntes nyugdíjpénztárak; az államháztartás szervezetei; a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások; a befektetési vállalkozások; az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak; a Magyar Államkincstár; illetve egyes egyéb szervezetek) beszámolóképzési, könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól, továbbá a felszámolás és a végelszámolás számviteli feladatairól rendelkező jogszabályokat.

A kézirat lezárva: 2001. április 2-án.

Ára: 2380 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetlegesmódosítástszíveskedjeneklevélbenvagyfaxonmegküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessékbe.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	(a Szociális és Munkaügyi Közlöny jogutóda)	
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	12 096 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
(az Ipari és Kereskedelmi Közlöny jogutóda)		Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén:

Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon.
Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Árunk az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György, Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2001. évi éves előfizetési díj: 48 720 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 84 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

01.0961 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.